

અહો શ્રુતજ્ઞાનમ્ ગ્રંથ જીર્ણોદ્ધાર - સંવત ૨૦૬૬ (ઈ. ૨૦૧૦)

શ્રી આશાપૂરણ પાર્શ્વનાથ જૈન જ્ઞાનભંડાર - સંયોજક- બાબુલાલ સરેમલ શાહ

હીરાજૈન સોસાયટી, રામનગર, સાબરમતી, અમદાવાદ-૦૫. (મો.) ૯૪૨૬૫૮૫૯૦૪ (ઓ) ૨૨૧૩૨૫૪૩ (રહે.) ૨૭૫૦૫૭૨૦

પ્રાયઃ જીર્ણ અપ્રાપ્ત પુસ્તકોને સ્કેન કરાવીને સેટ નં.-૨ ની ડી.વી.ડી. (DVD) બનાવી તેની યાદી

આ પુસ્તકો www.jainelibrary.org વેબસાઇટ પરથી પણ ડાઉનલોડ કરી શકાશે.

ક્રમ	પુસ્તકનું નામ	ભાષા	કર્તા-ટીકાકાર-સંપાદક	પૃષ્ઠ
055	શ્રી સિદ્ધહેમ બૃહદ્વૃત્તિ બૃહદ્ન્યાસ અધ્યાય-૬	સં	પૂ. લાવણ્યસૂરિજીમ.સા.	296
056	વિવિધ તીર્થ કલ્પ	સં	પૂ. જિનવિજયજી મ.સા.	160
057	ભારતીય જૈન શ્રમણ સંસ્કૃતિ અને લેખનકળા	ગુજ.	પૂ. પૂણ્યવિજયજી મ.સા.	164
058	સિદ્ધાન્તલક્ષણગૂઢાર્થ તત્ત્વલોક:	સં	શ્રી ધર્મદત્તસૂરિ	202
059	વ્યાસિ પન્ચક વિવૃત્તિ ટીકા	સં	શ્રી ધર્મદત્તસૂરિ	48
060	જૈન સંગીત રાગમાળા	ગુ.	શ્રી માંગરોઠ જૈન સંગીત મંડળી	306
061	ચતુર્વિંશતીપ્રબન્ધ (પ્રબંધ કોશ)	સં	શ્રી રસિકલાલ હીરાલાલ કાપડીઆ	322
062	વ્યુત્પત્તિવાદ આદર્શ વ્યાખ્યાયા સંપૂર્ણ ૬ અધ્યાય	સં	શ્રી સુદર્શનાચાર્ય	668
063	ચન્દ્રપ્રભા હેમકૌમુદી	સં	પૂ. મેઘવિજયજી ગણિ	516
064	વિવેક વિલાસ	સં/ગુજ.	શ્રી દામોદર ગોવિંદાચાર્ય	268
065	પન્ચશતી પ્રબોધ પ્રબંધ	સં	પૂ. મૃગેન્દ્રવિજયજી મ.સા.	456
066	સન્મતિતત્ત્વસોપાનમ્	સં	પૂ. લલ્લિતસૂરિજી મ.સા.	420
067	ઉપદેશમાલા દોઢરી ટીકા ગુર્જરાનુવાદ	ગુજ.	પૂ. હેમસાગરસૂરિજી મ.સા.	638
068	મોહરાજાપરાજયમ્	સં	પૂ. ચતુરવિજયજી મ.સા.	192
069	ક્રિયાકોશ	સં/હિં	શ્રી મોહનલાલ બાંઠિયા	428
070	કાલિકાચાર્યકથાસંગ્રહ	સં/ગુજ.	શ્રી અંબાલાલ પ્રેમચંદ	406
071	સામાન્યનિરુક્તિ ચંદ્રકલા કલાવિલાસ ટીકા	સં.	શ્રી વામાચરણ ભટ્ટાચાર્ય	308
072	જન્મસમુદ્રજાતક	સં/હિં	શ્રી ભગવાનદાસ જૈન	128
073	મેઘમહોદય વર્ષપ્રબોધ	સં/હિં	શ્રી ભગવાનદાસ જૈન	532
074	જૈન સામુદ્રિકનાં પાંચ ગ્રંથો	ગુજ.	શ્રી હિમ્મતરામ મહાશંકર જાની	376
075	જૈન ચિત્ર કલ્પદ્રૂમ ભાગ-૧	ગુજ.	શ્રી સારાભાઈ નવાબ	374
076	જૈન ચિત્ર કલ્પદ્રૂમ ભાગ-૨	ગુજ.	શ્રી સારાભાઈ નવાબ	538
077	સંગીત નાટ્ય રૂપાવલી	ગુજ.	શ્રી વિદ્યા સારાભાઈ નવાબ	194
078	ભારતનાં જૈન તીર્થો અને તેનું શિલ્પસ્થાપત્ય	ગુજ.	શ્રી સારાભાઈ નવાબ	192
079	શિલ્પ ચિન્તામણિ ભાગ-૧	ગુજ.	શ્રી મનસુખલાલ મુદરમલ	254
080	બૃહદ્ શિલ્પ શાસ્ત્ર ભાગ-૧	ગુજ.	શ્રી જગન્નાથ અંબારામ	260
081	બૃહદ્ શિલ્પ શાસ્ત્ર ભાગ-૨	ગુજ.	શ્રી જગન્નાથ અંબારામ	238
082	બૃહદ્ શિલ્પ શાસ્ત્ર ભાગ-૩	ગુજ.	શ્રી જગન્નાથ અંબારામ	260
083	આયુર્વેદના અનુભૂત પ્રયોગો ભાગ-૧	ગુજ.	પૂ. કાન્તિસાગરજી	114
084	કલ્યાણ કારક	ગુજ.	શ્રી વર્ધમાન પાર્શ્વનાથ શાસ્ત્રી	910
085	વિશ્વલોચન કોશ	સં./હિં	શ્રી નંદલાલ શર્મા	436
086	કથા રત્ન કોશ ભાગ-1	ગુજ.	શ્રી બેચરદાસ જીવરાજ દોશી	336
087	કથા રત્ન કોશ ભાગ-2	ગુજ.	શ્રી બેચરદાસ જીવરાજ દોશી	230
088	હસ્તસંજીવનમ્	સં.	પૂ. મેઘવિજયજીગણિ	322
089	એન્દ્રયતુર્વિંશતિકા	સં.	પૂજ. યશોવિજયજી, પૂ. પુણ્યવિજયજી	114
090	સમ્મતિ તર્ક મહાર્ણવાવતારિકા	સં.	આચાર્ય શ્રી વિજયદર્શનસૂરિજી	560

“અહો શ્રુતજ્ઞાનમ્” ગ્રંથ જીર્ણોદ્ધાર ૮૧

બૃહદ્ શિલ્પશાસ્ત્ર ભાગ-૨

: દ્રવ્યસહાયક :

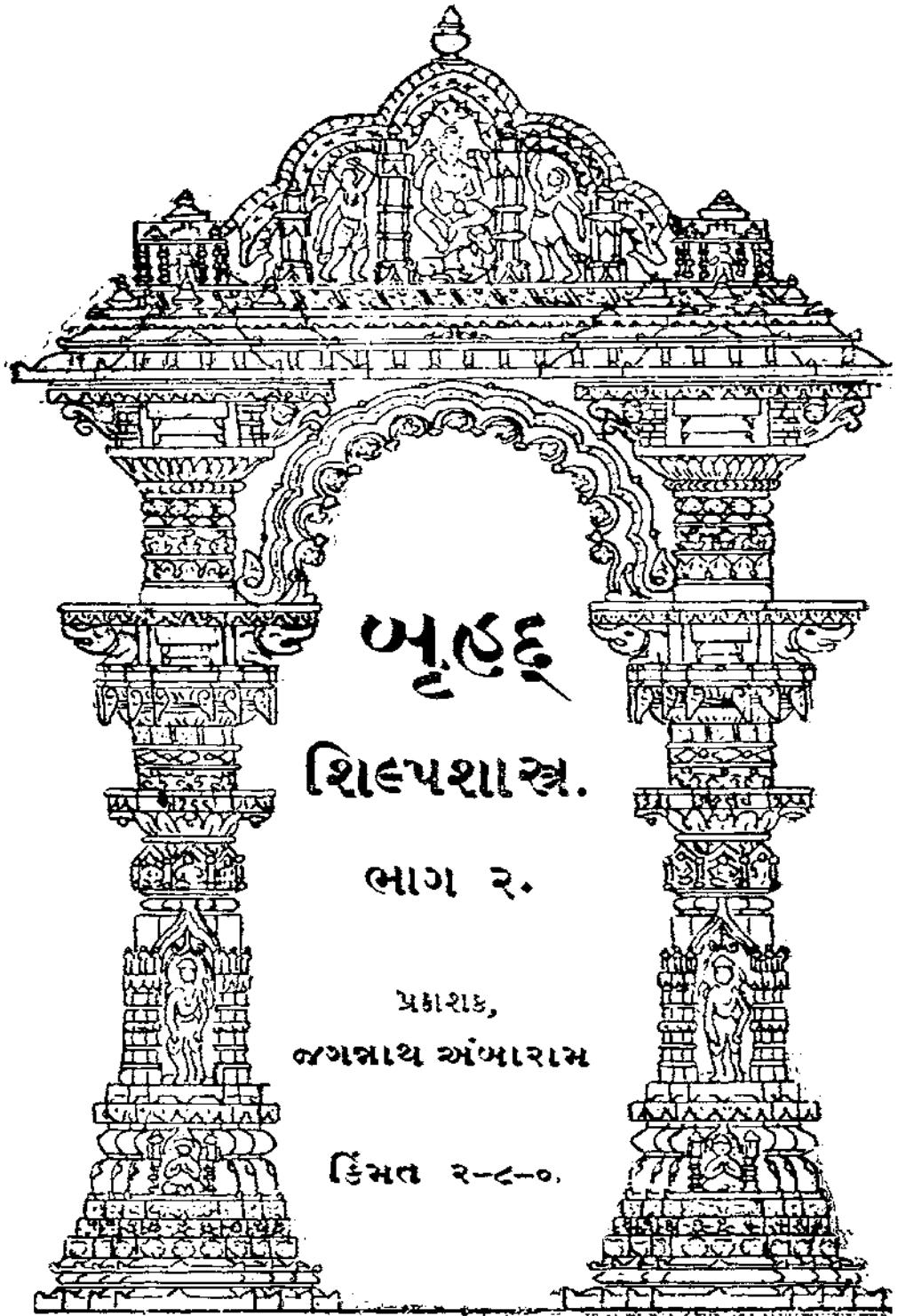
સંઘસ્થવિર પ.પૂ. બાપજી મ.સા.નાં સમુદાયનાં
પ્રવચનપ્રભાવક પ.પૂ. આચાર્ય શ્રી નરરત્નસૂરિજી મ.સા.ના
આજ્ઞાવર્તિની પૂજ્ય સાધ્વીજી શ્રી રવિપ્રભાશ્રીજી મ.સા.ના
તપસ્વી શિષ્યા પૂજ્ય સાધ્વીજી શ્રી હર્ષચન્દ્રાશ્રીજી મ.સા.ની
પ્રેરણાથી શ્રી ગાંધીનગર જૈન સંઘની શ્રાવિકાઓના
જ્ઞાનખાતાની ઉપજમાંથી

: સંયોજક :

શાહ બાબુલાલ સરેમલ બેડાવાળા
શ્રી આશાપૂરણપાર્શ્વનાથ જૈન જ્ઞાનભંડાર
શા. વિમળાબેન સરેમલ જવેરચંદજી બેડાવાળા ભવન
હીરાજૈન સોસાયટી, સાબરમતી, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૫
(મો.) ૯૪૨૬૫૮૫૯૦૪ (ઓ.) ૨૨૧૩૨૫૪૩ (રહે.) ૨૭૫૦૫૭૨૦

સંવત ૨૦૬૬

ઈ.સ. ૨૦૧૦

સંચોજક અને પ્રકાશક,
જગન્નાથ અંબા રામ
સારંગપુર દોલતખાના,
અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી
સને ૧૯૩૩

પ્રત ૫૦૦
વિ. સં. ૧૬૮૯

[પુસ્તકના કર્તાએ સર્વ હક સ્વાધિન રાખ્યા છે.]

અમદાવાદ—સલાપોસ રોડ,
“ ધી હાયમંડ ન્યુબિલિ પ્રિન્ટીંગ ” પ્રેસમાં
પરીખ દેવીદાસ છગનલાલે છાપ્યું.

નિવેદન.

બૃહદ્ શિલ્પશાસ્ત્રનો બીજો ભાગ વાંચકોના હાથમાં મુકતાં મને જોટલો આનંદ થાય છે તેટલોજ પહેલા ભાગના વાંચકોને થશે એવી આશા રાખું છું.

આ પુસ્તક રૂપમંડન, રૂપાવતાર, પ્રતિમાપ્રમાણ, અપરાજીત અને બીજા કેટલાક શિલ્પના પુસ્તકોનું સંશોધન કરી બહાર પાડેલ છે. શિલ્પના હસ્તલિખિત સંસ્કૃત પુસ્તકોમાંથી, મહેનત અને વખતનો ભોગ આપવાથીજ આ કાર્ય થઈ શકે અને તેની ખરી કિંમત શિલ્પ જ્ઞાસુઓજ આંકી શકે. જેને આ સંબંધી શોખ અને જ્ઞાન નથી તેને પણ ચિત્રો અને સાહિત્યમાં રસ પડે તેમ છે.

આ ભાગની અંદર મારે શિખરો, સામરણો, ધુમટો, પ્રાચીન અને આધુનિક વગેરે વિષય મુકવાનો હતો પણ કેટલાક સ્નેહીભાઈઓની ઇચ્છાથી મનુષ્ય, પશુ, પક્ષી, દેવ, દેવીઓ વગેરેના ભાગ અને પ્રમાણ તેમજ દેવાલયના પ્રમાણથી મૂર્તિઓનું માપ, દોષ અને નિર્દોષ વગેરે શાસ્ત્રનો આધાર મુકી ચર્ચવામાં આવેલ છે.

રૂપાવતાર જીનું હસ્તલેખીત શ્રીયુત્તરવજ્રેશંકર લક્ષ્મીશંકરે મને આપેલ તે પુસ્તક મહારાજશ્રી રામદાસજીએ શ્લોક શુદ્ધ કરી આપેલ તેમજ રવીશંકરભાઈ રાવળ અને જૈન જ્યોતિના તંત્રી શ્રી ધીરજી-લાલ ટોકરશીભાઈએ અવનિર્દનાથના અંગ્રેજી પુસ્તકમાંથી મને જે સુચના આપેલ તે બાબત તેમનો ઉપકાર માનું છું. આ પુસ્તકમાં જે કંઈ હસ્તદોષ, દ્રષ્ટિદોષ રહી ગયો હોય તે સુધારીને વાંચવા વિદ્વદ્જનો પ્રત્યે મારી નમ્ર વિનંતિ છે.

પ્રકાશક:

જગન્નાથ અંબારામ સોમપુરા શિલ્પી.

વઢવાણ સીટી.

પ્રસ્તાવના.

સાહિત્ય એ જીવનનું પ્રતિબિંબ છે, શિલ્પકળા એ સભ્યતા—સંસ્કૃતિનું પ્રતિબિંબ છે. ભારતવર્ષની સંસ્કૃતિ ભાવનાપ્રધાન છે અને તેથી તેના શિલ્પમાં પણ એજ પ્રકાર દષ્ટિગોચર થાય છે. વાસ્તવિક રીતે કળાનો સંબંધ ભાવના અથવા ઉર્મિ સાથેજ વિશેષ છે અને તેથી વ્યવહારલક્ષી સંસ્કૃતિ કરતાં ભાવનાપ્રધાન સંસ્કૃતિમાંજ કળાનો ઉત્કૃષ્ટ વિકાસ થયેલો નજરે પડે છે.

ભારતવર્ષમાં એક વખતે શિલ્પકળા ઘણીજ ઉંચી હદે પહોંચી હતી. તેના ભવ્ય સંસ્મરણ રૂપ ઇલુરા તથા અજંતાની ગુફાઓ, ભુવનેશ્વર, મદુરા, કાંચી, મહાબલિપુરમ વગેરેના મંદિરો, દેલવાડાનાં દહેરાં ને એવી સંખ્યાબંધ કૃતિઓ આજે પણ નજરે પડે છે. એમાં સ્થાપત્ય તથા મૂર્તિવિધાન બંને કળાઓનો પરમ વિકાસ દષ્ટિગોચર થાય છે. જ્યાં સુધી આ મહાન કલાકૃતિઓને નજરે નિહાળવાનું સહભાગ્ય પ્રાપ્ત ન થાય ત્યાં સુધી આ શિલ્પકળાની મહત્તા સમજાવી મુશ્કેલ છે.

ભારતીય શિલ્પમાં રૂપની વિવિધતા અને સૌંદર્યની સાધના માટે જે પરિશ્રમ લેવાયો છે તે મને લાગે છે કે જગતભરમાં અન્યેક છે. મંદિરના શિખરો, ગોપુરમ્, જગતી અને છતમાં તો કળા ભરપુર હોય પણ મંદિરની બારશાખ આગળના પ્રત્યેક (શબ્દોદ્ધાર) જુઓ કે મંદિરમાંથી નહવળુનું પાણી જવાની મોરીઓ જુઓ તેમાં પણ અનેરી કળા નજરે પડશે.

આજ સુધી આ શિલ્પકળાને રાજ્યાશ્રય અને સામાન્ય જન-સમૂહ તરફથી ભારે ઉત્તેજન મળતાં રહ્યાં હતાં અને તેથીજ તે આટલી હદે પહોંચી શકી હતી. પણ હમણાં પશ્ચિમની સંસ્કૃતિના ઝપાટે ચડેલો ભારતવર્ષનો જનસમાજ લિન રુચિવાળો થતો જાય છે.

પોતાની પ્રાચીનકળાનું ગૌરવ અને સૌંદર્ય સમજવાને બદલે અર્થ-વિહીન પશ્ચિમની કલાનું અનુકરણ કરતો જાય છે અને તેથીજ બેડોળ મકાનો, સૌંદર્યહીન રાચરચીલું અને અર્થવિહીન પોશાક ગ્રહણ કરતો જાય છે. આ પરિવર્તિત મનોદશામાં ભારતવર્ષની બીજી કળાઓની જેમ શિલ્પકળાને પણ ભારે સહન કરવું પડ્યું છે. આજે સમાજના મોટા ભાગે એનો ત્યાગ કર્યો છે, ફક્ત કેટલાક જૈનો અને કલાભક્તો તરફથીજ એ કળાને ઉત્તેજન મળી રહ્યું છે.

શિલ્પકળા પ્રત્યેની આ ઉદાસિનતાએ દિવસે દિવસે આપણા-માંથી સારા શિલ્પીઓનો ઘટાડો કર્યો છે અને આજે તો એ સંખ્યા આંગળીને ટેરવે ગણી શકાય ત્યાં આવીને ઉભી છે. આ શોચનીય દશા હિંદીકલાના ભક્તોને અસહ્ય થઈ પડવી જોઈએ. હિંદીકળાનો પુનરુદ્ધાર કરવા આજે કેટલાક સ્થળેથી પ્રયત્ન થઈ રહ્યો છે પણ એ પ્રયત્ન હજી પાશેરામાં પહેલી પુણી જેવો છે. આથી જેઓ જેઓ પ્રાચીન કળાની ભક્તિમાં માનતા હોય તેમણે તો પ્રાચીન શિલ્પકળાનું સંરક્ષણ કરવાને તથા તેનો વિકાસ કરવાને કમ્મર કસવી જોઈએ.

શિલ્પશાસ્ત્ર પર અનેક ગ્રંથો રચાયા છે. x એ ગ્રંથોનું પદ્ધતિ-પૂર્વક સંશોધન થાય અને સુંદર રીતે જનતાના હાથમાં મૂકાય તો પણ પ્રાચીન શિલ્પકળાને સાઈ ઉત્તેજન મળવા સંભવ છે.

પરંતુ આપણા વિક્રદ વર્ગનું હજી એ દિશામાં જોઈએ તેટલું લક્ષ્ય ખેંચાયું નથી. આ દશામાં જેનાથી જેટલો બને તેટલો પ્રયત્ન કરી છુટવામાંજ કર્તવ્યપાલન છે એમ કહેવું જરાએ અનુચિત નથી.

ભાઈશ્રી જગન્નાથ મીસ્ત્રી જેઓ જાતે કુશળ શિલ્પકાર છે અને પ્રાચીન શિલ્પશાસ્ત્ર પ્રત્યે ભારે માન અને આદરથી જોનાર છે, તેમણે પોતાની શક્તિ મુજબ થોડા વર્ષ પહેલાં બૃહદ્ શિલ્પશાસ્ત્ર ભાગ ૧લો બહાર પાડ્યો હતો. એ ગ્રંથમાં શિલ્પશાસ્ત્રની અનેકવિધ

x તેની એક વિસ્તૃત ચાહિ જૈનજ્યોતિના સં. ૧૯૮૯ ના ફાગણ માસના અંકમાં પ્રસિદ્ધ થઈ છે.

માહિતી હોવાથી તેણે શિલ્પશાસ્ત્રીઓમાં સારું સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું હતું. આજે એમનો એ ઉત્સાહ વૃદ્ધિગત ચતાં ફરીથી તેમણે એ દિશામાં કામ વધાર્યું છે. મહિનાઓ સુધી મહેનત કરી અનેક પ્રાચીન ગ્રંથોમાંથી શિલ્પને ઉપયોગી વાતો લઈ તેમણે બૃહદ્ શિલ્પશાસ્ત્ર ભાગ રજો રચ્યો છે આજે જનતા સમક્ષ રજુ થાય છે. એમાંના ઘણાખરા ચિત્રો પણ એમણે જાતેજ તૈયાર કર્યા છે.

આ ગ્રંથમાં મંદિરોનાં માપ, પ્રતિમાના માપ, પ્રતિમાના સ્વરૂપો, તથા છેલ્લે અપરાજિત શિલ્પશાસ્ત્રની શરૂઆત કરી છે. આ ભાગ પણ પહેલા જેટલોજ ઉપયોગી નિવડશે એમાં શંકા નથી.

આ ગ્રંથમાં એક વસ્તુથી મને બહુજ દુઃખ થયું છે કે તેમાં સંસ્કૃત શ્લોકોમાં અશુદ્ધિનો પાર નથી. બીજા સ્થળે પણ ભાષાદોષ ઘણા રહી ગયા છે પરંતુ તેનો દોષ હું ગ્રંથકર્તાને દેવા ઇચ્છતો નથી. વિદ્વદ્ વર્ગે સેવેલી ઉપેક્ષા વૃત્તિથી ધીમે ધીમે શિલ્પનું સાહિત્ય અશુદ્ધ થતું થતું આજે આ હદે આવ્યું છે અને એની શુદ્ધિ માટે બહુ સારા સંસ્કૃત વિદ્વાનની જરૂર છે. હું આશા રાખું છું કે ભાષાશ્રી જગન્નાથ ત્રીજા ભાગનું કાર્ય હાથ ધરતી વેળા એવા કોઈ વિદ્વાનનો સહકાર શોધશે અને આખો ગ્રંથ ખૂબ શુદ્ધિપૂર્વક બહાર મૂકશે.

આવા સમયમાં આટલો પ્રયત્ન પણ જરૂર પ્રશંસાને પાત્ર છે એમ કહ્યા વિના ચાલતું નથી.

ભારતવર્ષની શિલ્પકળાનો ઉદ્ધાર કરવામાં સહુ પ્રયત્નશીલ થાવ એજ મહેન્ટા.

તા. ૬-૭-૩૩. } હવેલીની પોળ, રાયપુર-અમદાવાદ. } ધીરજલાલ ટોકરશી શાહ.

Certificate.

This is to certify that Mr. Jagannath-
Ambaram Misra of Ahmedabad worked
as a consulting architect in the construction
of our Marble Temple at Nagpur. The plans
of the said Temple were prepared by him &
the entire work was done with his advice.

I found him a good clever architect. He dis-
-charged his duties to our entire satisfaction
moreover: undersigned

i.e. Jagannath Potdar

Nagpur.
The 18th March 1923.

અનુક્રમણિકા

પ્રકરણ ૧ છું

	પૃષ્ઠ
સ્તુતિ ...	૧
શિલા પરિક્ષા ...	૨
કુર્મ શિલા ...	૩
જડતર ...	૩
મૂર્તિ જોઈને ...	૪
પ્રાસાદની રેખાથી ઉભી પ્રતિમાનું પ્રમાણ ...	૪
બેઠી પ્રતિમાનું માન ...	૫
દ્વારમાનથી પ્રતિમાનું પ્રમાણ ...	૫
બીજું માન ...	૬
પ્રાસાદનો ગભારો તથા રેખા... ...	૬
પ્રાસાદની અંદરના ગભારાથી બેઠી પ્રતિમાનું માન ...	૭
ઉભી પ્રતિમાનું માન ...	૭
સિંહાસનનું પ્રમાણ... ...	૭
ધર દેરાસર માટે પ્રતિમાનું માન ...	૮
કયે સ્થાને કયા માપની પ્રતિમા કરવી ...	૮
ખંડીત મૂર્તિએ નહીં પુજવા વિષે ...	૯
મૂર્તિ ચલાયમાન ન કરવા વિષે ...	૧૦
શાસ્ત્રના માપથી વિરુદ્ધ બનાવી મૂર્તિ પુજે તો ...	૧૦
શાસ્ત્રની વિધિથી પ્રતિમા બનાવી પુજે તો ...	૧૨
નટરાજ ...	૧૩

પ્રકરણ ૨ જી

દોષનું નિવારણ ...	૧૬
દેશની ખરાબી ક્યારે થાય છે... ...	૧૭

રાજા તથા લક્ષ્મીના નાશનો ઉદય	...	...	...	૧૮
રાજાઓનું શુભ ક્યારે થાય	...	...	...	૧૯
કપાળથી ઉત્પત્તિ અને શક્તિ	...	...	...	૧૯
કેવી ભાવનાથી પુજા કરવી	...	...	...	૨૦
મૂર્તિને મંદિરમાં પધરાવતી વખતે	...	...	...	૨૧
અવલોકિતેશ્વ બોધિસ્તવનું લઘ્ય ચિત્ર	...	...	...	૨૨

પ્રકરણ ૩ થું

જિન પ્રતિમા પ્રમાણ	...	...	...	૨૪
૨૪ તીર્થકરો	...	...	...	૨૫
૭૦ ભાગની મૂર્તિની ઉચ્ચાઈ	...	...	...	૨૬
મોઢાના ભાગ	...	...	...	૨૬
પહોળાઈનું માપ	...	...	...	૨૬

પ્રકરણ ૪ થું

માપનું વર્ણન	...	...	...	૩૮
મનુષ્યની પ્રતિમાના ભાગ	...	...	...	૪૧
મંગળ શુક્ર બુધ અને સૂર્યની મૂર્તિના ભાગ	...	...	...	૪૨
અભંગા	...	...	...	૪૩
બ્રહ્મા વિષ્ણુ શિવ અને દેવીની મૂર્તિના ભાગ	...	...	...	૪૪
સમભાગા	...	...	...	૪૫
તાલ ૯ મધ્યમાન	...	...	...	૪૭
નવ તાલના માપની લંબાઈ તથા પહોળાઈ	...	...	...	૪૮
હાથની લંબાઈ તથા પહોળાઈ	...	...	...	૪૮
શુક્રાચાર્યનું માપ	...	...	...	૪૮
નાના છોકરાનું માપ	...	...	...	૪૯
મૂર્તિના અવયવોના ભાગનું કોષ્ટક	...	...	...	૫૦

પ્રકરણ ૫ મું

વિશ્વકર્માની મૂર્તિ ...	...	...	...	...	૫૨
કમલાસન ...	...	...	...	...	૫૨
બ્રહ્માની મૂર્તિ ...	...	...	...	...	૫૨
સાવિત્રી દેવીની મૂર્તિ ...	...	...	...	...	૫૪
ચાર વેદોની મૂર્તિ ...	...	...	...	...	૫૪
નૃત્ય શાસ્ત્રની મૂર્તિ...	...	...	...	...	૫૫
દિશાઓના દેવ ...	...	...	...	...	૫૫
બ્રહ્માના અષ્ટ પ્રતિહાર (દારપાળ) ...	...	...	...	...	૫૬
દ્વાદશ સૂર્યની મૂર્તિ...	...	...	...	...	૫૭
ત્રિભંગા ...	...	...	...	...	૬૧
અતિભંગા ...	...	...	...	...	૬૨
બ્રહ્મા સાવિત્રી ચાર વેદ અને નૃત્ય શાસ્ત્રની મૂર્તિનું કોષ્ટક...	...	...	...	...	૬૫
બ્રહ્માના દેરાસરના દારપાળનું કોષ્ટક ...	...	...	...	...	૬૫
બાર સૂર્યની મૂર્તિનું કોષ્ટક ...	...	...	...	...	૬૭

પ્રકરણ ૬ મું

કદ દિશામાં સ્થાપન કરવા ...	...	...	...	...	૬૮
ગૃહોનું સ્થાપન ...	...	...	...	...	૬૯
ગૃહો કેવા બનાવવા...	...	...	...	...	૬૯
સૂર્યના દેરાસરના પ્રતિહાર તથા નવ ગૃહો ...	...	...	...	...	૭૦
નવગ્રહ...	...	...	...	...	૭૧
સૂર્યના પ્રતિહાર (દારપાળ) અને નવ ગૃહનું કોષ્ટક ...	...	...	...	...	૭૫
દશ દિગ્પાળ ...	...	...	...	...	૭૬
દશ દિગ્પાળનું કોષ્ટક ...	...	...	...	...	૭૮
ઉપમાઓની સાર્થકતા ...	...	...	...	...	૭૯
ઉપમાઓની સાર્થકતા ૨ ...	...	...	...	...	૮૩
ઉપમાઓની સાર્થકતા ૩ ...	...	...	...	...	૮૫

પ્રકરણ ૭ મું

વિષ્ણું ભગવાનના અવતારોનું વર્ણન ...	...	...	૮૮
બ્રાહ્મણોને માટે ...	...	...	૮૮
ક્ષત્રી તથા વૈષ્ણોને માટે ...	...	...	૮૯
શુદ્રો ધોખી ચમારોને માટે ...	...	...	૮૯
મેદ, ભીલ, કીરાત, કુંભાર, વેપારી, વૈષ્યા વિગેરે માટે ...	...	...	૮૯
બ્રહ્મચારી દંડી અને દરેક લોકોને માટે ...	...	...	૯૦
દરેક જાતીઓને માટે ...	...	...	૯૦
ચોવીસ વિષ્ણુ અવતાર ...	...	...	૯૦
વિષ્ણુના ચોવીસ અવતારનું કોષ્ટક ...	...	...	૯૫
ગરૂડની મૂર્તિ ...	...	...	૯૭
હંસ તથા ભોર ...	...	...	૯૮
શ્રી કૃષ્ણ પરમાત્મા... ..	...	...	૯૯
ગરૂડ ધ્વજ ભગવાન ...	...	...	૯૯
વિષ્ણુના દશ અવતાર ...	...	...	૯૯
શેષ નારાયણની મૂર્તિ ...	...	...	૧૦૧
શાલિગ્રામ ...	...	...	૧૦૨
વૈકુંઠ ભગવાનની મૂર્તિ ...	...	...	૧૦૩
શ્રી વિશ્વરૂપ ભગવાનની મૂર્તિ... ..	...	...	૧૦૪
શ્રી અનંત ભગવાનની મૂર્તિ ...	...	...	૧૦૫
શ્રી ત્રેલોક્ય મોહનની મૂર્તિ ...	...	...	૧૦૬
વિષ્ણુના નામ તથા આયુષ્યનું કોષ્ટક ...	...	...	૧૦૮
વિષ્ણુના દેવાલયમાં દેવોને કેવી રીતે બેસાડવા ...	...	...	૧૦૯
વિષ્ણુના પ્રતિહાર (દ્વારપાળ)... ..	...	...	૧૧૦
પ્રાચિન અસ્ત્ર શસ્ત્ર તથા મુદ્રાઓનું ચિત્ર ...	...	...	૧૧૧
વિષ્ણુના દેવાલયના દ્વારપાળનું કોષ્ટક ...	...	...	૧૧૨

પ્રકરણ ૮ મું

શિવની મૂર્તિનું વર્ણન	...	...	...	૧૧૩
શંકરની મૂર્તિના આયુધોનું કોષ્ટક	...	...	...	૧૨૪
શિવલિંગનું વર્ણન	...	...	...	૧૨૬
મહાદેવનાં મંદીરનાં દ્વારપાળ...	...	...	...	૧૩૪
કાશી વિશ્વનાથના મંદીરનું દ્વાર	...	...	...	૧૩૬
ગૌરીની મૂર્તિનું વર્ણન	...	...	...	૧૩૭
ગણેશ દેવની મૂર્તિઓનું વર્ણન	...	...	...	૧૪૦
કાર્તિક સ્વામીની મૂર્તિનું વર્ણન	...	...	...	૧૪૪
મહાદેવના મંદીરના દ્વારપાળનું કોષ્ટક	...	...	...	૧૪૬
ગૌરીની મૂર્તિનાં આયુધનું કોષ્ટક	...	...	...	૧૪૬
ગણેશ દેવનાં આયુધનું કોષ્ટક	...	...	...	૧૪૭
ગણેશના દેરાસરના દ્વારપાળનું કોષ્ટક	...	...	...	૧૪૭
કાર્તિક સ્વામીની મૂર્તિના આયુધનું કોષ્ટક	...	...	...	૧૪૮

પ્રકરણ ૯ મું

શક્તિ દેવીની મૂર્તિનું વર્ણન...	...	...	...	૧૪૯
ચંડીકા દેવીનાં મંદીરના દ્વારપાળ	...	...	...	૧૫૪
લક્ષ્મી દેવીની મૂર્તિ...	...	...	...	૧૫૫
મહાલક્ષ્મી દેવીની મૂર્તિ	...	...	...	૧૫૬
મહાવિદ્યા સરસ્વતી દેવીની મૂર્તિ	...	...	...	૧૫૭
બ્રહ્મણી દેવીની મૂર્તિ	...	...	...	૧૫૭
માહેશ્વરી દેવીની મૂર્તિ	...	...	...	૧૫૭
કુમારીકા દેવીની મૂર્તિ	...	...	...	૧૫૮
વૈદ્યલક્ષ્મી દેવીની મૂર્તિ	...	...	...	૧૫૮
વારાહી માતાની મૂર્તિ	...	...	...	૧૫૮
છંદ્રાણી દેવીની મૂર્તિ	...	...	...	૧૫૯

છ ભુજાવાળી ચામુંડા દેવીની મૂર્તિ	...	...	...	૧૫૯
માતૃકા દેવીની મૂર્તિ	...	...	...	૧૬૦
ક્ષેત્રપાળ દેવની મૂર્તિ	...	...	...	૧૬૦
શક્તિ દેવીના આયુધનું કોષ્ટક	...	...	...	૧૬૨
ચંદ્રીકાના મંદીરના દ્વારપાળ	...	...	...	૧૬૩
શક્તિ દેવીનાં આયુધોનું કોષ્ટક	...	...	...	૧૬૩
પ્રાચીન છતનું અદ્ભુત શિલ્પકામનું ચિત્ર	...	...	...	૧૬૫

પ્રકરણ ૧૦ મું.

જૈનોનાં ચોવીસ તિર્થંકરોનાં યક્ષ યક્ષણીઓનું વર્ણન	...	...	...	૧૬૬
૧૬ વિદ્યાધર દેવીઓનું કોષ્ટક	...	...	...	૧૯૦
જૈન દેરાસરના દ્વારપાળનું કોષ્ટક	...	...	...	૧૯૨

પ્રકરણ ૧૧ મું.

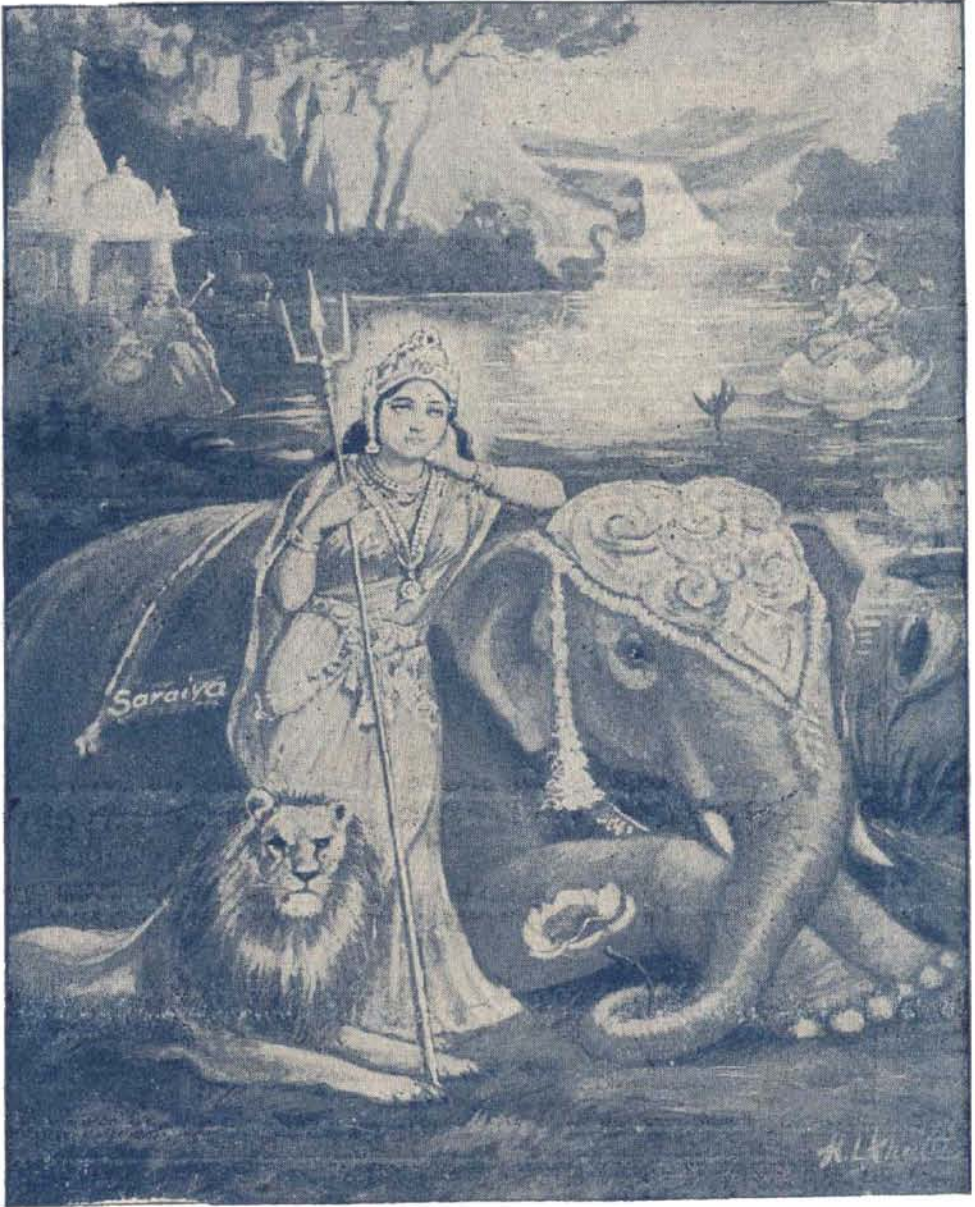
અથ શ્રી અપરાજિત—ગંધમાદન પર્વતનું વર્ણન	...	...	...	૧૯૩
શ્રી અપરાજિતો વાચ	...	...	...	૨૦૬

शुद्धिपत्रम्.

पृष्ठ	श्लो३	अशुद्ध	शुद्ध
१	१	तद्योसो	तद्योसौ
१	१	सृष्टी	सृष्टि
७	२०	गर्भगेह	गर्भगेहे
६	२७	मूर्ति	मूर्ति
१०	२६	सस्यते	शस्यते
१०	३०	नाधिका	नाधिकां
१०	३१	नाशभी	नाशनी
१२	३८	नेत्रशाय	नेत्रनाशाय
१५	४०	संक्षेप्ये	संक्षेपे
१७	४७	नाशयन्ति	नाशयन्ति
१६	५३	दैषत	दैषता
२०	५६	सीम	सोमं
२०	५८	सर्व	सर्वं
२७	७१	तेनांगल	तेनांगुल
२८	७४	होष्ट	लोष्ट
२८	७६	पचास्थां	पंचास्थां
३२	८६	भष्ट	अष्ट
३२	८९	विद्या	विधि
३६	१०२	अनेता	अनेत्रा
३८	१०६	प्राक्ता	प्रोक्ता
३६	११२	स्त्या	स्त्या
४०	११३	रामे	रामो
४१	१२०	धे	धे

पृष्ठ	सं०	अशुद्ध	शुद्ध
४४	१२८	वेदवक्र	वेदवक्र
४६	१३०	गुलिमी	गुलिभि
४६	१३०	वदां	वेदां
५१	१३५	शुर	सुर
५५	१४७	मर्कटातुनः	मर्कटाननः
५६	१५५	पाशोत्पलं	पाशोत्पलं
६८	१७१	सूर्यो	सूर्यो
७१	१८४	शशां	शशां
७७	१८८	दिदि	दिभिः
८७	२२१	तोदकम्	तीद्ववम्
८७	२२१	दिवा	दिषो
८७	२२३	रंगुलानि	अंगुलानि
८८	२३१	दुपो	रुपो
८८	२३१	वीभ्र	बीभ्र
१०१	२३१	सत्परुपं	सत्यरुपं
१०२	२४०	क्रिक	क्रिका
१०३	२४२	भोगीकम्	भागोकम्
११७	२७८	चतुमुखो	चतुर्मुखो
१२१	२८८	द्विजी	द्विती
१५०	३५८	मरणान्विता	भरणान्विता
१५६	३८०	कौद	कौम
१५८	३८८	मदा	गदा
१७८	४२१	खि	त्रि
१८७	४३७	करत्रयी	करत्रयो

हिन्दमाता.

બૃહદ્ શિષ્યશાસ્ત્ર ભાગ ૨.

પ્રકરણ ૧

અથ શ્રી રૂપાવતાર

॥ શ્રી ગણેશાય નમઃ ॥

॥ શ્રી સરસ્વત્યૈ નમઃ ॥

॥ શ્રી ગુરુભ્યો નમઃ ॥

સ્તુતિ.

આદૌયઃ સૂત્રધારસ્ત્રિ ભુવનરચિતા સૂત્રિણો લક્ષરૂપી ।

એનેદં દેવદૈત્યોરગ ધરણીતલં પર્વતાકાશરૂપં ॥

સૃષ્ટં ચિત્રં વિચિત્રં જગદિતી સકલં જંતુવૃન્દાદિ સર્વં ।

તદ્યોસો સૃષ્ટીકર્તા સુરદતુ મનરૈસપી વિદ્યાધરાદ્યે ॥૧॥

અર્થ:-સૂત્રના લક્ષ્યરૂપી અને વેદરૂપી સૂત્રોને ધારણ કરનાર છે તે પરમાત્માએ પહેલાં આ ત્રિભુવનને કેવી રીતે રચ્યું તેનું વર્ણન કહે છે:-દેવ, દૈત્યો, સર્પો, પૃથ્વી, તલ, પર્વતો, આકાશ, મનુષ્ય, પ્રાણીઓથી ભરાયેલું અને દેવોના સમૂહથી સ્વર્ગ વ્યાપ્ત વગેરે ચિત્ર વિચિત્ર જગતને ઉત્પન્ન કરનાર ત્રણે જગતના કર્તા પરમાત્માને હું નમસ્કાર કંઈ છુ. ૧

શીલા પરીક્ષા.

ધાતુરત્ન શિલાકાષ્ટા ચિત્રલેપ સમુદ્ભવ ॥

યદ્યુપં વિધિવત્તસ્ય વિધિવક્ષ્યામિયોગ્યત ॥૨॥

અર્થ:-સોનું, રત્ન, પથ્થર, લાકડાં વગેરેના જે થાંભલા બનાવવા તેની શાસ્ત્ર પ્રમાણેની વિધિ કહું છું, ૨

एक वर्णघनास्निधा मूलाग्रादार्जवाच्चिता ॥

अजघंटार वायासा पुंसीलेति प्रकिर्तिता ॥३॥

અર્થ:-તે થાંભલાનો વર્ણ એક સરખો હોવો જોઈએ અને ઘંટડીઓના નાદ થઈ રહ્યા હોય તેવા પુરૂષની આકૃતિવાળા થાંભલા બનાવવા જોઈએ. ૩

स्थुलमूलात् कुशाग्राप्य कंसता समध्वनि ॥

स्त्रीशिलाक्त समूलाग्रस पूताषड तिनिस्वनाः ॥४॥

અર્થ:-નીચે જાડા અને ઉપર પાતળા અને પાકેલા તાડની માફક નકકર શબ્દ કરનાર, લાકડાના થાંભલા બનાવવા. વળી પાષાણના થાંભલામાં પણ સ્ત્રી જાતિય પથ્થરથી (નક્કર રણકારવાળો) થાંભલો બનાવવો, ખોખરા અવાજવાળો પથ્થર વાપરવો નહિ. ૪

लिङ्गाति प्रतिमौमिच्छ कुर्यात् पुंशिलयाबुधः ॥

पुयोत् स्त्रि शिलयासम्यग् पिठीकाशं सिमूर्तयः ॥५॥

અર્થ:-લીંગ (બાણ) પુરૂષ આકૃતિના પથ્થરથી બનાવવાં, જ્યાં મૂર્તિઓ અને સિંહાસન પથ્થરનું બનાવવું હોય ત્યાં સ્ત્રી જાતિવાળા પથ્થરથી બનાવવાં તે શાસ્ત્રની રીતી છે. ૫

નિવિડાનિર્વણામૂર્દ્ધ સુગંધા મધુરાશિલા ॥

સર્વેષુ લિંગપિઠેષુ શ્રેષ્ઠકાંનિ યુતાચયા ॥૬॥

અર્થ:- જે શિલા ખાડાખેયા વગરની (ઝીણાપોગળની) સુંદર વર્ણુવાળી સારા સુત્રદાવાળી હોય તે, મુર્તિઓ, સિં-
હાસન અને બાજઠના કામમાં વપરાય છે. ૬

કુર્મ શિલા.

શઢાપલેન કર્તવ્યં બ્રહ્મ કૂર્મશિલેતથા ॥

પ્રાસાદતલ કુભ્વાદિ કર્મકુર્યાદ્ વિચક્ષણ ॥૭॥

અર્થ:- પ્રાસાદની તળમાં (દેરાસર નીચે જમીનમાં પાણી સુધી) કુંભ અને કુર્મશિલા સ્થાપન કરવી, અને કુર્મ શિલાથી પ્રતિમાના સિંહાસન સુધીનું અંતર પોતું રાખવું. વિદ્વાન પુરૂષોએ અને શિલ્પીઓએ આ પ્રમાણે સમજીને કર્મ કરવું. ૭

પ્રાકૃપશ્ચાદક્ષણે સોમ્યે સ્થીતા મોમૌતુયાશિલા ॥

પ્રતિમાયા શિરસ્તસ્યાઃ કુર્યાત્ પશ્ચિમદક્ષિણે ॥૮॥

અર્થ:-આરે દિશા એટલે પૂર્વ, પશ્ચિમ, દક્ષિણ અને ઉત્તરમાં શિલા સ્થાપન કરવામાં આવી હોય, પણ મધ્યની કુર્મ શિલાનું મુખ પૂર્વ, પશ્ચિણ અને ઉત્તરમાં રાખવું, દક્ષિણ દિશામાં ઉત્તમ ગણાતુ નથી પણ મધ્યમ ગણાય છે, આ પ્રમાણે શાસ્ત્રનું પ્રમાણ છે,

જડતર.

વિમલંહેમ કાંસ્યાદિ ચિન્હંલોહ મયંહયેત્ ॥

તથાપિ દ્વિવિધં ચિન્હં પ્રતિમાયાં મયાવહેત્ ॥૯॥

અર્થ:-હીરાનું, સોનાનું, અને કાંસાનું મુર્તિમાં એક વખત જડતર કરવું. એકથી વધારે વખત જડતર કરવાથી ભય આપનાર થાય છે. તેમાં લોઢાનું જડતર કરવું નહિ એમ શાસ્ત્ર કહે છે.

કપોત કુમુદ મૃંગ ચાસમુ સિનોપમા ॥

પાંડુરા વત પદ્માભારાર્ધાર્ચી સુસ્વાવહા ॥૧૦॥

અર્થ:-પારેવા પોયણા ભમરા જેવા, આસપક્ષી ધોળા કમળ વગેરે પ્રકારના આકારવાળાં જડતર સુખને આપનાર થાય છે. ૧૦

મૂર્તિ જોધને.

સુદિને શુભ નક્ષત્રે શુકને શાન્તી ચેષ્ટિતે ॥

પ્રતિમાગૃહ કાષ્ટાદિ કર્મકાર્યતુ ચાન્યથા ॥૧૧॥

અર્થ:-મુર્તિઓ. ઘર તથા દેવાલય બનાવવા માટે લાકડા શિલાઓ વિગેરે લાવવા માટે સારો દિવસ, સારું ચોઘડીયું જોધને શાસ્ત્રની રીતી પ્રમાણે કાર્ય કરવું. ૧૧

પ્રાસાદની રેખાથી ઉભી પ્રતિમાનું પ્રમાણ.

एक हस्तेतु प्रासादे मूर्तिं एकादशांगुला ॥

दशांगुलाततोवृद्धी यावत् हस्त चतुष्टकं ॥૧૨॥

અર્થ:-રેખાએ (ઓસાર સાથે) એક ગજના પ્રાસાદને પ્રતિમા આંગળ દશની કરવી. તેમજ ચાર ગજના પ્રાસાદ માટે ગળે ૧૦ દશ આંગળની વૃદ્ધિ કરવી. ૧૨

द्वांगुलादश हस्तातं शतधर्मं गुलस्यच ॥

अतिविदं शोशोनाम मध्यमाचार्यं नियसीम ॥૧૩॥

અને ચાર ગજના પ્રાસાદથી દશ ગજના પ્રાસાદ સુધી ગજે એ આંગળની વૃદ્ધિ કરવી. દશ ગજના પ્રાસાદથી પચાસ ગજના પ્રાસાદ સુધી, ગજે એક આંગળની વૃદ્ધિ કરવી; તે મધ્યમાન જાણવું અને મધ્યમાનમાં દશમો ભાગ ઉમેરીએ તો જ્ઞેષ્ઠમાન થાય. તેમજ મધ્યમાનમાંથી દશમો ભાગ ઘટાડીએ તો કુનિષ્ઠમાન થાય. ૧૩

બેઠી પ્રતિમાનું માન,

હસ્તાંતેર્વેદ હસ્તાંતે षड્વૃદ્ધિસ્યાત્ શઙ્ગાંગુલીત્ ॥

તદૂર્ધદશહસ્તાંતા અંગુલાવૃદ્ધિ રિખ્યતે ॥૧૪॥

અર્થ:- એક ગજના પ્રાસાદથી ચાર ગજના પ્રાસાદ સુધી ગજે છ આંગળની વૃદ્ધિ કરવી અને ચાર ગજથી દશ ગજના પ્રાસાદ માટે ગજે એક આંગળની વૃદ્ધિ કરવી. ૧૪

एकांगुला भवेत् वृद्धि र्यावत् पंचांशहस्तकं ॥

विंशन्मं शां अधिकाज्येष्ठा विषत्मोना कनीयसि ॥૧૫॥

દશ ગજના પ્રાસાદથી પચાસ ગજના પ્રાસાદ માટે ગજે એક આંગળની વૃદ્ધિ કરવી તે મધ્યમાન જાણવું. અને મધ્યમાનમાં વીસમો ભાગ ઉમેરીએ તો જ્ઞેષ્ઠમાન થાય. અને મધ્યમાનમાંથી વિસમો ભાગ ઓછો કરીએ તો તે કુનિષ્ઠમાન જાણવું. ૧૫.

દ્વારમાનથી પ્રતિમાનું પ્રમાણ.

द्वारो श्रयोष्ठधाकार्या भागमेकं परित्यजेत् ॥

सप्तभागं त्रीधोकृत्वा द्विभागं प्रतिमाभवेत् ॥૧૬॥

અર્થ:-દ્વારની ઉંચાઈના ભાગ આઠ કરવા. તેની અંદરનો એક ભાગ ત્યજી દેવો, બાકી ભાગ સાત રહ્યા તેમાં ત્રણ ભાગ કરવા, તે ત્રણ ભાગમાંથી બે ભાગની પ્રતિમા કરવી. ૧૭

બીજું માન.

દ્વારંવિભજ્યનવધા ભાગમેકં પરિત્યજેત્ ॥

અષ્ટભાગં ત્રીધાકૃત્વા દ્વિભાગં પ્રતિમાભવેત્ ॥૧૭॥

અર્થ:-દ્વારની ઉંચાઈના ભાગ નવ કરવા, તેની અંદરનો એક ભાગ તજવો, બાકી ભાગ આઠ રહ્યા. તે :આઠ ભાગનાં ત્રણ ભાગ કરવા, તે ત્રણ ભાગમાંથી બે ભાગની પ્રતિમા કરવી. ૧૭

ઉર્ધ્વાંચા પ્રથમાપ્રોક્તા આસનસ્યાદ્વિતીયકા ॥

પ્રોક્તાદ્વાર માનેન સાચશ્રેષ્ઠા પ્રકિર્તીતા ॥૧૮॥

અર્થ:-ઉભી પ્રતિમા પ્રથમ અને આસન ઉપર બેઠેલી પ્રતિમા બીજા નંબરે ગણાય છે તેમજ પ્રતિમા દ્વારના માનથી બનાવાય તો શ્રેષ્ઠ ગણાય છે. ૧૮

પ્રાસાદનો ગભારો તથા રેખા (લીતી.)

ચતુરશ્રીકૃતે ક્ષેત્રે દશધાપ્રતિમાજીતે ॥

ચતુર્ભાગે ભવેદ્ભિતિ શેષં ગર્ભગૃહં સ્મૃતં ॥૧૯॥

અર્થ:-ચારે ખુણે સમચોરસ જમીનમાં દશ ભાગ કરવા, તેની અંદરના ચાર ભાગની રેખા (બખ્ખે ભાગની લીતો એટલે બે બાજુની દીવાલો મલીને ચાર ભાગની

રેખા રાખવી.) અને વચ્ચે ભાગ છ રહ્યા તે ગભારા દેવ-
સ્થાનનો રાખવો. ૧૯

પ્રાસાદની અંદરના ગભારાથી બેઠી પ્રતિમાનું માન.

ગર્ભગેહ ત્રિભાગેન જ્યેષ્ઠાર્ચ કથિતાબુઘૈઃ

મધ્યમાચ દશાંશોના પંચાંશોના કનીયસી ॥૨૦॥

અર્થ:-પ્રાસાદની અંદર ગભારામાં ત્રણ ભાગ કરવા, તેમાંના ભાગ એકની પ્રતિમા કરવી તે જ્યેષ્ઠમાન ગણાય. અને જ્યેષ્ઠમાનમાંથી દશમો ભાગ હીન કરીએ તો મધ્યમાનની પ્રતિમા થાય અને જ્યેષ્ઠમાનમાંથી પાંચમો ભાગ હીન કરીએ તો કનીષ્ઠમાનની પ્રતિમા કહેવાય. ૨૦

ઉભી પ્રતિમાનું માન.

સપ્તાંશે ગર્ભગેહેતુ દ્વૌભાગૌ પરિવર્જયેત્ ॥

પંચભાગો ભવેદેવં શયન સ્વ સુસ્વાવહ ॥૨૧॥

અર્થ:- પ્રાસાદના ગભારામાં સાત ભાગ કરવા, તેમાંથી બે ભાગ ત્યાગ કરવા અને પાંચ ભાગની મુર્તિનું માપ રાખવું. આ માપ સુતેલી મુર્તિને માટે સારામાં સારું છે. ૨૧

સીંહાસનનું પ્રમાણ.

ત્રીભાગે ભાજીતેદ્વારે દ્વિભાગેચ પ્રકિર્તીતા ॥

ભાગમેકં ભવેત્પીઠં કનિષ્ઠા મધ્યમોત્તમા ॥૨૨॥

અર્થ:-દ્વારની ઉંચાઈમાં ત્રણ ભાગ કરવા તેના અંદરના એક ભાગનું સીંહાસન કરવું, તે મધ્યમાન બાણવું. અને દ્વારની ઉંચાઈમાં બે ભાગ કરવા તેની અંદરનું એક

ભાગનું સીંદાસન તે જેષ્ઠમાન કહેવાય અને મધ્યમાનથી નાનું કરે તો કનિષ્ઠમાનનું કહેવાય. ૨૨

ધર દેરાસર માટે પ્રતિમાનું માન.

આરંભેકાં ગુલાદૂર્યં પર્યંતે દ્વાદશાંગુલા ॥

ગૃહેષુ પ્રતિમાપુજ્યા નાધિકાશસ્યતિ તતઃ ॥૨૩॥

અર્થ:-એક આંગળથી આરંભીને બાર આંગળની (નીચેની પાટલીના માપ સાથે.) પ્રતિમા ધરમાં (ધરદેરાસર માટે) પુજવા યોગ્ય છે. આ માપથી વધારે પ્રમાણુવાળી સારી નહિ એવો શાસ્ત્રનો મત છે. ૨૩

કથે સ્થાને કયા માપની પ્રતિમા કરવી.

તદૂર્યં નવહસ્તાંતા પૂજનીય સુરાલયે ॥

દશહસ્તાદિતોયાર્ચા પ્રાસાદેન વિવર્જયેત્ ॥૨૪॥

અર્થ:-પ્રાસાદને માટે બાર આંગળથી તે નવ હાથ સુધીની પ્રતિમા કરવી. અને નવ હાથ ઉપરાંતની પ્રતિમા દેરાસરને માટે પુજવા યોગ્ય નથી. દશ હાથની પ્રતિમા અગર તે ઉપરાંતની પ્રાસાદની બહાર શોભાને માટે રાખવા યોગ્ય છે. (જલાશયના કુંડને વિષે, તળાવને વિષે, બગીચાને વિષે તથા રાજના કિલ્લાના સિંહદ્વારને વિષે દશ હાથની પ્રતિમા શોભાને માટે રાખવા યોગ્ય છે. ૨૪

દશાદીકર વૃધ્યંચ ષડવિંશત્પ્રતિમા પૃથક્ ॥

બાલવેદકરાન્પીચ કુર્યાત્ પૂજયેસુધી ॥૨૫॥

અર્થ:-દસ હાથથી આરંભીને છવીસ હાથ સુધીની

પૃથક પૃથક પ્રતિમાઓ બનાવવી. તેમજ ત્રણ હાથની તથા ચાર હાથની પ્રતિમાઓ બનાવીને પુજા કરવી. ૨૫

અષ્ટલોહસ્યયામૂર્તિ શૈલરત્નમયા તથા ॥

શ્રેષ્ઠવૃક્ષમયાવાપિ પ્રવાલાદિમયા તથા ॥૨૬॥

અર્થ:-આઠ ભાગની હોહની મૂર્તિ, તેમજ આઠ ભાગની પત્થરની તથા રત્નોની મૂર્તિઓ બનાવવી. લાકડાની તેમજ પ્રવાલ વીગેરેની મૂર્તિઓ આઠ ભાગના માપથી શ્વેન્ટ છે તેમ શાસ્ત્રો જણાવે છે. ૨૬

અંડીત મૂર્તિઓ નહિ પુજવા વિષે

અતિતાક્ષ શતાયાસ્યાત્ મૂર્તિસ્થાપ્યા મહામતે ॥

સ્ફુટીતા સ્વંડીતા પુજ્યા અન્યથા દોષદાયકા ॥૨૭॥

અર્થ:-જેને સો વર્ષ થઈ ગયા છે, તેવી મૂર્તિઓ તેમજ જે અંડીત થઈ ગઈ છે, અને કુટી ગઈ છે, તેવી મૂર્તિઓની પુજા ન કરવી, કરવાથી દોષીત થવાય છે. ૨૭

ધાતુરત્ન વિલેપાચા પંગાસંસ્કાર યોગ્યકા ॥

કાષ્ટાપાષાણ નિમ્બીષાત્તા સંસ્કાર યોગ્યકા ॥૨૮॥

અર્થ:-સોના, ચાંદી, રત્નો વીગેરેથી બનાવેલી મૂર્તિઓ પાંગળી અથવા અંડીત થએલી હોય તો તેને સુધારે તો તે મૂર્તિનું પૂજન થઈ શકે છે પરંતુ લાકડાની કે પત્થરની બનાવેલી મૂર્તિઓ ભાંગી ગઈ હોય અથવા અંડીત થએલી હોય તો તે નવીજ બનાવીને ફરીથી પ્રતિષ્ઠા કરી-નેજ પુજાય છે. ૨૮

મૂર્તિ ચલ્લાયમાન ન કરવા વિષે.

ભૈરવઃસસ્યતે લોકે પ્રત્યાયતન સંસ્થિતઃ ॥

નમૂલાયતને કાર્યો ભૈરવસ્તુ ભયંકરઃ ॥૨૯॥

અર્થ—ભૈરવ દેવલોકમાં પ્રચલીત હોય અને તેને સારી રીતે પ્રતિષ્ઠા કરી સ્થાપન કરેલ હોય તે ભૈરવની મૂર્તિને તેમજ તેવા બીજા ભયંકર દેવોની મૂર્તિને પણ મૂળસ્થાનથી ચલ્લાયમાન ન કરવી કારણકે ભૈરવની મૂર્તિ ઘણીજ ભયંકર છે અને ખરાબ પરીણામ લાવનાર છે. ૨૯

શાસ્ત્રના માપથી વિરૂદ્ધ બનાવી મૂર્તિ પૂજે તો.

નરસિંહો વરાહોથ તથાન્યેવ ભયંકરા ॥

નાધિકાગાન્ હિનાંગાન કર્તવ્યાદેવતાકચિત્ ॥૩૦॥

અર્થ—નરસિંહ લગવાન તેમજ વરાહ લગવાન આ દેવો પણ મહા ભયંકર છે માટે આવા દેવોને શાસ્ત્રના માપથીજ બનાવવા. વધારે અંગવાળા તેમજ થોડા અંગવાળા ન બનાવવા. આ દેવો તો શું પરંતુ કોઈ દેવને વધારે અંગવાળા તેમજ ઓછા અંગવાળા બનાવવા નહિ. ૩૦

સ્વામિનં ઘાતયેતુના કરાલવદનાતદા ॥

અધિકશિલ્પેત્યહંતિ કૃશાચૈવાર્થ નાશમી ॥૩૧॥

અર્થ—મૂર્તિનું મુખ ભયંકર બનાવવાથી સ્વામીનો (મૂર્તિ ઠરાવનારનો) ઘાત થાય છે. અને માપથી અધીક તથા હીન અંગવાળી બનાવે તો શિલ્પીનો પણ નાશ થાય છે. મૂર્તિને જે પાતળી બનાવે તો સ્વામીના દ્રવ્યનો નાશ કરે છે; માટે મૂર્તિને શાસ્ત્ર પ્રમાણે બનાવવી. ૩૧

વક્રનાસા વિતુરવાય સંહિ વર્ગાભયંકરી ॥

ચિપટા ઉરક્તશોકાય અધિપત્યવિનાશની ॥૩૨॥

અર્થ—મૂર્તિનું મોઢું, નાક, ડોક જો ખરાબ હોય તો ભયને ઉત્પન્ન કરનાર છે. મૂર્તિ ચીપટ આકારની હોય તો અને બહુજ પાતળી હોય તો સ્વામીના અધીપત્યનો નાશ કરે છે. ૩૨

દુરવદા હિન વક્રા અપાણિ પાદહતાતથા ॥

હીનાંગાહિન જંઘાચ ભ્રમોન્ધ કરિનૃણામ્ ॥૩૩॥

અર્થ—જો મૂર્તિ હીન મોઢાવાળી કે હીન હાથવાળી હોય અને હીન પગવાળી હોય, તેમજ શરીરના કેઈપણ અંગ હીન હોય તો સ્વામીને ચીતભ્રમ અથવા ગાંડો તેમજ આંધળો બનાવી દે છે. ૩૩

શુષ્ક વક્રાતુરાજાનં કટીહિનાય યા ભવેત્ ॥

પાણિપાદ વિહીનાયા જાયતે મરકોમહાન્ ॥૩૪॥

અર્થ—જો મૂર્તિ મોઢાથી હીન હોય તેમજ કેડમાં પાતળી હોય તો સજ્જનો નાશ કરે છે. અને જો મૂર્તિ હાથ પગ વગરની અથવા હાથ પગથી ખંડીત થયેલી હોય તો તે મહાન પુરૂષનો નાશ કરે છે. ૩૪

જંઘાહિનાતુ પાદલ્લર્વાસતુ મૂર્તિ કલ્યાણકારિણી ॥

પુત્રમિત્ર વિનાશાય હિનવક્ષ્યઃસ્થલેનય ॥૩૫॥

અર્થ—જો મૂર્તિ જાંઘમાં થોડીક હીન હોય તો પુજા કરી શકાય છે. અને મૂર્તિ છાતીમાં ખંડીત થયેલી હોય તો પુત્ર તથા મિત્રનો નાશ કરે છે. ૩૫

પીઠયાંનસ્વરા ચારા ધૂસયતિયથાક્રમં ॥

સ્વવાહન મૃતપાનાં નાશો ભવતિનિશ્ચિતં ॥૩૬॥

અર્થ—મૂર્તિનું સિંહાસન શાસ્ત્રની રીતી પ્રમાણે બનાવવું. તેમાં સારા સારા ચિત્ર કાઢવાં અને સારી રીતે શણગારવું. જે મૂર્તિનું વાહન ખંડીત હોય તે પણ નાશ કરે છે. ૩૬

પ્રતિમા કાષ્ઠલોહાસ્મા હંતચિત્રાય સાંગ્રહે ॥

માનાધિકાર પરિવાર રહિતેવ પૂજ્યતઃ ॥૩૭॥

અર્થ—જે મૂર્તિ લોહાની અથવા લાકડાની ચિત્ર વગરની અને અધીક માપથી બનાવેલી હોય તે મૂર્તિની જે સ્ત્રી છોકરાંથી રહીત હોય તેણે પુજા કરવી. ૩૭

અનેત્રા નેત્રશાય સ્વપ્નાસ્પાદ ભોગવર્જીતા ॥

અર્થહત્ પ્રતિમોક્તા નિઅતિતાહેતુરધોમુખ ॥૩૮॥

અર્થ—જે મૂર્તિ નેત્ર વગરની હોય તે સ્વામીના નેત્રનો નાશ કરે છે. અને જે મૂર્તિ નાના પગની હોય તે ભોગવિલાસનો નાશ કરે છે અને મૂર્તિનું મુખ નિચા બેયું હોય તે તે દ્રવ્યનો નાશ કરે છે. ૩૮

શાસ્ત્રની વીધીથી પ્રતિમા બનાવી પુજે તે.

સંપૂર્ણ વયવાયાત્ર આયુલક્ષ્યા સદા સદા ॥

एवं लक्षणमासाध कर्तव्या देवताबुधैः ॥૩૯॥

અર્થ—જે મૂર્તિ શાસ્ત્રની વિધીથી સંપૂર્ણ અવયવોથી

યુક્ત બનાવેલી હોય અને દરેક લક્ષણોથી યુક્ત હોય,
તેવી મૂર્તિ વિદ્વાન પુરૂષોએ અને શિલ્પીઓએ બનાવવી.
તેવી મૂર્તિ કલ્યાણ કરનારી તેમજ લક્ષ્મીને આપનારી
થાય છે. ૩૯

નટરાજ

મદ્રાસના મ્યુઝમમાં ચાર ફૂટ ઊંચી નટરાજની એક
ધાતુની મૂર્તિ છે. તે લગભગ દોઢ હજાર વર્ષ પૂર્વેની
ઈ. સ. ૫૦૦ ની સાલની ગણાય છે. શિવના તાંડવનૃત્યનો
અપૂર્વ ખ્યાલ આપતી એ મૂર્તિના નૃત્યના એ પ્રસંગની
મૂળ કથા કોયલ પુરાણમાં નીચે પ્રમાણે છે.

યજ્ઞના આડંબરમાં બ્રાહ્મણો બેઠા હતા. કોઈ પંડિતો શાસ્ત્રના ખંડન મંડનની ચર્ચાઓ કરતા હતા. વિદ્યાવિલાસ આલી રહ્યો હતો અને યાજ્ઞિકોના વૈભવ તથા ચમત્કારિક શક્તિઓનો પણ પાર નહોતો.

એ બધું પોલાણુ રૂદ્ર સ્વરૂપ શંકરે જોયું; અને વિદ્વાનો ખુદ પોતાના વર્તનથી ખરા ધર્મની મશ્કરી કરતા હતા એમ લાગવાથી એ પોતે જંગલી બાવાનું રૂપ ધારી એ સ્થળે ગયા ને યજ્ઞને અલડાવીને ઉભા. બ્રાહ્મણો ગુસ્સે થયા ને એમણે યજ્ઞમાંથી મંત્રબળે એક સાપ ઉત્પન્ન કરી આ જોગી ઉપર ફેંક્યો પણ બાવાએ તો સાપને પકડીને કુટે વિટાળી દીધો. બ્રાહ્મણોએ તરત વાઘ ઉત્પન્ન કર્યો ને એના ઉપર છોડ્યો. જોગીએ એને પણ પકડી લીધો ને એનું ચામડું ઉતરડીને પોતાને અંગે ઓઢી લીધું. છેવટે હારીને બ્રાહ્મણોએ એક વામનરૂપ અસુર ઉત્પન્ન કર્યો અને એ અનાર્ય બાવાને મારવા એ વામનને પ્રેરણા કરી.

એ વામનને પણ આખરે બાવાએ પાડ્યો ને એને પગ તળે ચાંપી પોતાનું અલૌકિક તાંડવ નૃત્ય શરૂ કર્યું. જે નૃત્યની આ મૂર્તિ છે. બ્રાહ્મણો, વિદ્વાનો, પંડિતો ને યાજ્ઞિકો સૌ એ નૃત્ય જોઈ રહ્યા. ડમરૂ વાગતું હતું. આખું શરીર ત્વરિત ગતિથી નાચી રહ્યું હતું. કુદરતના નૃત્ય સાથે શંકરના આ નૃત્ય અને સંગિતના તાલ મળવા લાગ્યા—બ્રહ્માંડ ડોલતું હતું; સુર્યમંડળો, ગ્રહો અને ઉપગ્રહોના સંગીત અને નૃત્ય સાથે શિવ નાચતા હતા.

બ્રાહ્મણોને એમણે આ નૃત્યથી પદાર્થ પાઠ આપ્યો કે “ સૃષ્ટિના નિયમોને અનુસરો, ” અનંતની સાથે

એકતા ન થાઓ. મૂર્તિમાં જોશો તો એ નૃત્યમાં શિવના
બધા અંગો પ્રવૃત છે છતાં મુખપર નિવૃતિ છે, “કર્તવ્ય
માત્ર વેગથી કરવું, છતાં અંતરની શાંતિ છોડવી
નહિ” એ એનું સુચન છે.

યાનસ્ત્ પોતાન ગર્ગ પ્રોવાચતાન્હે ॥

વક્ષોતેષાં સંક્ષેપ્યેણયં પ્રતરતેરન્યત્વં ॥૪૦॥

અર્થ—જે કાંઈ બાકી છે તે ગર્ગીયાર્થ સંક્ષેપથી કહે
છે. તે બધાનું વર્ણન હવે પછી કહેવામાં આવશે. ૪૦

અકરણુ ૨ ભુ.

દોષનું નિવારણ.

અપચારેણ તરાણાતુપ સર્ગ પાપા સચયા ભવતિ
સંશ્રૂયન્તિ વ્યાસ રિક્ષમાં ભોસ્ત થૌ ત્પાતા ॥૪૧॥

મનુજાનાં ઉપચારાત્ અપસ્ત્તા દેવતાતથા ॥

સજન્તેતાન્ તત્ પ્રતિથાતાય નૃપઃશાન્તિ વ્રજતિ ॥૪૨॥

અર્થ—અપકૃત્યો કરે, નિંદા કરે ને સાંભળે તે
ઘણું ઉત્પાતો થઈ પાપ થાય છે. ૪૧

અપકૃત્યોથી, પાપોથી ઉત્પાતો થઈ રાજાઓને અને
મનુષ્યોને જે પીડા થાય છે, તેની શાન્તિ માટે દાન, પુન્ય
અને યજ્ઞ કરવા, કે જેથી દેવતાઓ પ્રસન્ન થઈને રાજાઓ
અને પ્રજાઓને દુઃખ મુક્ત કરે છે.

દિવ્યંગ્રહક્ષ્વેક્ષદત મુત્કા નિર્ઘાત પવનિપરીવેષાઃ ॥

ગંધર્વ પુરપુરંદર ચાપાસીયદાંતરિક્ષંતત્ ॥૪૩॥

ભોમંચરાસ્થિર ભવન્તિશાન્તિ મિરાહન સમુપેતિ ॥

નાભંસમુપેતિ મૃદુતાં શમતિનાદ વ્યંચદત્યકે ॥૪૪॥

અર્થ—આકાશમાં રહેલા ગ્રહોથી, પવનથી, ગંધર્વથી,
ઇંદ્રથી, અંતરિક્ષના બીજા દેવોથી અને પૃથ્વીવપર રહેલા
દેવોથી, યજ્ઞ, કિન્નરો, રાક્ષસોથી જે દુઃખો થાય છે તે
દુઃખોથી મુક્ત થવા માટે દાનપુણ્ય અને યજ્ઞ કરવા. ૪૩-૪૪

દિવ્યમપિશ્નુપૈતિ પ્રભૂત કનકાન્નગો મહિદાનૈઃ ॥

રુદ્રમ્યતતે ભૂમૌ ગોદાહાત્ કોટીહોમાતુ ॥૪૫॥

આત્મ સુત કોશ વાહત પુરદાવ પુરોહિતે ॥

તુલોકેષુ પાકમુપયાતિદેવં પરિકલ્પિત મષ્ટધાતુપાતા ॥૪૬॥

અર્થ—આકાશમાં રહેલા દેવો અને અગ્નીયાર રૂદ્રોથી જે દુઃખ થાય છે તેનાથી મુક્ત થવા માટે સોનાનું, અન્નનું અને દૂધ આપનારી ગાયોનું, તેમજ સારી પૃથ્વિનું દાન અને યજ્ઞ કરવા કે જેથી દેવો તથા અગ્નીયાર રૂદ્રો પ્રસન્ન રહે છે. ૪૫

તેમજ પોતાના પુરોહીતો, આશ્રિતો અને તેમના સ્ત્રી પુત્રાદિને ઇચ્છીત દાન આપીને પ્રસન્ન કરવા. આ પ્રમાણે આઠ ધાતુની મુર્તિના વિધાનમાં કાંઈ દોષ રહી જાય તો તેની શાન્તિ થાય તેમ કરવું. ૪૬

દેશની ખરાબી ક્યારે થાય છે.

અતિમિતવલત ભગસ્વેદાશ્રુ ષાત જલપના ॥

ધાતિ લીંગાર્ચાયતનાનાં નાશયત્નિતેદેશાઃ ॥૪૭॥

અર્થ—જે દેશમાં પુજનીક મૂર્તિ ખંડીત થયેલી હોય તે દેશ મહા ભયંકર લાગે છે, તેની પુજા કરનારને રોગ થાય છે, શરીરમાંથી પસીનો છૂટે છે અને કોઈ વખત ગાંઠો પણ થઈ જાય છે, ઘણું ખડે છે અને રોવાનો સમય આવી મરણ પણ થાય છે માટે તે મૂર્તિ ધાતુની હોય તો સુધારવાથી અને જો લાકડાની કે પથ્થરની હોય તો ખીજ ખના-

વવાથી શાન્તિ થાય છે અને તેમ નહિ કરવાથી ઉત્પાત વધે છે. ૪૭

સ્વદેશધ્વાંસઃસફોટે ભવત્તથાચૈવજતમરકસ્થાનાં ॥

ચલને ભાગોદશસ્ય વિર્નિદીશેત પ્રાજ્ઞઃ ॥૪૮॥

અર્થ—જે દેશની ખરાબી થવા માંડી હોય, તેમાં સારા સારા પુરૂષોનો ઘણોજ લય થવા માંડે અને તેના રીતરીવાજો એકદમ બદલાતા હોય તો ડાહ્યા માણસોએ તે દેશ છોડી દેવો જોઈએ. ૪૮

મર્દનં જલ્પતહાસ્ય મુન્મીલનો નિમીલને ॥

દેવાયત્ર પ્રકુર્વિતા તત્રવિદ્યાત્ મહદ્ભયં ॥૪૯॥

અર્થ—જે દેશમાં દેવો બહુજ મર્દન કરે, ઘણુંજ ખાલે, ઘણુંજ હસે, ઝીણી રીતે આંખો ઉઘાડે અને મીઝે, તે દેશમાં મોટો આચીંતો ભય આવી પડે છે, એવો શાસ્ત્રનો સિધાન્ત છે. ૪૯

રોદને વર્તેતે હાસ્યો દેવાનાં ચ પ્રસર્પણે ॥

મહદ્ભયં વિજાનિયાત્ષટમાસાત્રિગુણાપરાં ॥૫૦॥

અર્થ—જ્યાં રોતા રોતા દેવો હસે, દેવોની ઘણીજ મશકરી થાય, તેવા સ્થળોમાં મહાન ભય જલદી આવી પડે છે અને તેવા દેશોમાં સારા ગુણવાન પુરૂષોનો છ માસમાં અથવા ત્રણ માસમાં અંત આવે છે. ૫૦

રાજા તથા લક્ષ્મીના નાશનો ઉદય.

ધૂમ્રગ્રાનારજો ભસ્મ યદાઝગંતિ દેવતાઃ ॥

રાજાતચદામૃયતે પ્રસૂતેચ ધનસયમ્ ॥૫૧॥

અર્થ—જ્યારે ધુમાડાના વર્ણુવાળો અને રાખોડીના રંગનો સૂર્ય ઉદય થાય છે ત્યારે, અથવા તો ધુમ્રકેતુનો તારો ઉપરના રંગનો ઉદય થાય છે, ત્યારે રાજાનું મૃત્યુ અને લક્ષ્મીનો નાશ અવશ્ય થાય છે. ૫૧

ભૂમયંદાન મોજાતિ વિશેદ વસુંધરાંનમઃ ॥

દ્રષ્યતેચાંતરદૈશા વાસ્ત દારાજા વધોભવેત્ ॥૫૨॥

અર્થ—જ્યારે પૃથિવ આકાશમાં પેસી જતી હોય; આ આકાશ પૃથિવમાં પેસી જતું હોય અથવા તો બધા દેશો આકાશમાં ઉડતા હોય આવું જ્યારે દેખાય ત્યારે રાજાનો વધ થાય છે આવું શાસ્ત્રનું પ્રમાણ છે. ૫૨

રાજાઓનું શુભ ક્યારે થાય.

દૈવ ત યાત્રા શકટાસચક્ર યુગકેતુ મંગતુપતનાંતિ

સમપર્યાયનસ્યાંદ ન સગાનદેનૃપશ્રુમિદા ॥૫૩॥

અર્થ—દેવતાઓ ગાડામાં બેસી યાત્રા કરવા જતા હોય તેવામાં તેમના ગાડાનું એક પડુ અથવા બન્ને પૈડાં ભાંગી ગયાં હોય અને દેવતાઓ નિચે ઉતરી ગયેલા દેખાતા હોય ત્યારે રાજાનું શુભ થાય છે. ૫૩

કપાળથી ઉત્પત્તિ અને શક્તિ.

રુષિ ધર્મપિત્ર બ્રહ્મ પ્રેત ભૂત વિક્રતે દ્વિજાતિતાં ॥

યદુદ્ર લોક પાલોધ્મવં વશુનાંમ પ્રતિષ્ઠંતત્ ॥૫૪॥

ગુરુશિવશનિશ્વરો લૂંપુરોધસાંવિષ્ણુજે વિલોકિનાં ॥

સ્ફંવિશાખ સમુછં માંડલિકાનાં નરેન્દ્રાણામ્ ॥૫૫॥

વેદવ્યાસોમત્રિણિ વિનાયકે વિત્તતંચ ॥

મૂનાથે ધાતિરસ વિશ્વકર્મણિ લોકાભાવાયનિર્દીષ્ટ ॥૫૬॥

વકુમાર કુમારિવનિતા પ્રેષ્યેષુ વૈક્તતયશાત્ ॥

તન્નરપાત કુમારક કુમારિકાસ્ત્રિ પરિજનાનામ્ ॥૫૭॥

પુરુષઃ પિશાચ ગુહ્યકનાં નાગાનાં નિર્દિષ્ટં ॥

માસૈઃ શ્વાપ્યર્ષ્ટાભિઃ સર્વષામેવેફલપાક ॥૫૮॥

અર્થ:-રુષિ, ધર્મ, દક્ષ પ્રજાપતિ, બ્રહ્મા, પ્રેત, ભુત, દ્વિજતી રૂદ્રલોક વિગેરે કપાળના તેજથી ઉત્પન્ન થયા છે, એમ વંશજો જાણુનારા કહી ગયા છે. ૫૪

ગુરુ, શિવ, શનિ, મનુષ્યમાં વિજય તેજવાળા માંડ-લીક રાજાઓ, ૫૫ વેદવ્યાસ અત્રીરુષિ કુબેર પૃથ્વીના સ્વામી ધારણ કરનારી, વિશ્વકર્માના લોકને કલ્યાણની દ્રષ્ટિથી જોનારી. ૫૬ દેવમાં કુમારક રૂપ અને સ્ત્રીઓમાં કુમારી રૂપ, સ્ત્રીઓમાં યશને ફેલાવનારી, કુમારક નર તથા કુમારી સ્ત્રીઓને રક્ષણ કરનારી. યક્ષા પિશાચો ગુહ્યકો નાગો સૃષ્ટીના સર્વ દેવો, સ્ત્રી અને પુરુષોનું કલ્યાણ ઇચ્છનારી એવી જે શક્તિ છે, તેનું આઠ માસ સેવન કરવાથી સામાન્ય રૂળ આપનારી. ૫૮

કેવી ભાવનાથી પુજા કરવી.

બુદ્ધાદેવં નિરાકારં શ્રુતિપુરોધાર વ્રાહ્મોશિતઃ ॥

સ્નાતઃ સ્નામકુસમાન લેપનઘસૈર્ભ્યર્ચ્યપ્રતિમામ્ ॥૫૯॥

મધુપર્કેણ પુરોધામક્ષે બલિમિશ્રવિધિત્તુપતિષ્ટેત્ । ।

સ્થાલાપાકજુહુયાત્ વિધિત્મનંત્રે સ્વનર્ભંગે ॥૬૦॥

इतिविबुधवीकारैः शान्तयःसप्तरात्रिद्विजबुधगणाः ॥
 चर्यागीतक्रत् योष्यवाश्च विधिवदनपालैः येप्रयुक्ता
 न तेषां भवति पुरीसकापाक्रोदक्षिणाभिश्चरुद्धः ॥६१॥

અર્થ:-દેવોને નીરાકાર જાણીને, સ્નાનકરી, પવિત્ર વસ્ત્રો પહેરી, ચંદન પુષ્પ વિગેરેથી પુજા કરવી. ૫૯

અને પછી દેવોને મધુપર્ક કરીને નૈવેદ્ય ધરાવી મંત્રો-
 ચ્ચારથી સ્તુતિ કરવી. ૬૦ પછી રાત્રીએ વિદ્વાન બ્રાહ્મણોને
 બોલાવી વાજાંત્રો સાથે ભજન કીર્તન કરવું. ૬૧.

भूर्तिने मंदीरमां पधरावती वजते.

विष्यनाभि मुखकार्या यात्राद्धारं च वांसक्ततः ॥
 प्रवेशं प्रतिमादीनां गुर्विणीनां विषेशतः ॥६२॥

અર્થ:-જ્યારે મૂર્તિને મંદીરમાં પધરાવવી હોય ત્યારે
 દ્વાર આવે તે વખતે મૂર્તિને સન્મુખ કરીને વસામો
 આપ્યા પછી દ્વારમાં પ્રવેશ કરાવવો; તેમાં મુખ્ય મૂર્તિનું
 તો અવશ્ય ઉપર પ્રમાણે કરવું. ૬૨

नक्षत्रयोनीश्च षडाष्टकंच वर्गाष्टकंनाडीगतंचरुक्ष ॥
 देवादीरुक्षाणी विषोपकांच एतेविलोकयोप्रतिमाश्रधामे ॥

અર્થ:-યોની છ અથવા આઠ વર્ગમાં, નાડી નવ
 વર્ગમાં ગણી હોય ત્યારે નક્ષત્ર દેવા. તેમજ પ્રતિષ્ઠાનો
 સમય જોયા પછી કાર્ય કરવું. ૬૩

અજન્તા: ૧ લી શુક્લનું જગતભરના રેખાંકનમાં
અગ્રસ્થાન ભોગવતું અવલોકિતેશ્વર બોધિસત્વનું ભવ્ય ચિત્ર,
જગતભરમાં રેખાંકન માટે અનુપમ ગણાય છે.

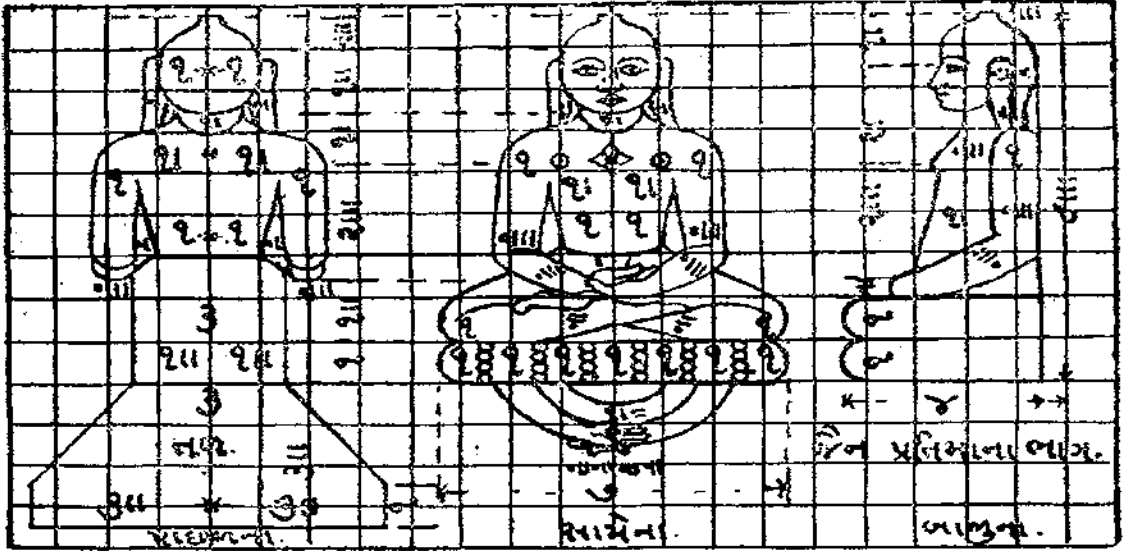
મનુષ્યના સામાન્ય કદ કરતાં તે મોટું અને જીવન
મંથન કરતું મધુર સુખ કમળ હાથમાં પકડેલા કમળની

પણ સ્પર્ધા કરે છે. એના હોઠપર ફરકી રહેલું માધુર્ય અમૃતને
 પણ ભૂલાવી દે છે. એના અર્ધ નિમીલિત ચક્ષુઓ એના
 વિશદ પવિત્ર ચિત્તની પ્રતીતિ કરાવે છે. એના વિશાળ સ્કંધ,
 કોમળ પણ દીર્ઘ બાહુ તે જગતભરમાં વિજય કરવાને
 સરળચેલ હોય તેમ જણાવે છે. કેટલી ઓછી રેખામાં ને
 છાયાના સ્પર્શ માત્રથી આ બધું ઉપજાવી કાઢ્યું છે એનો
 વિચાર કરતાં પણ મન થાકી જાય છે. એના હાથનો અભિનય
 ને કમળની ખીલતી પાંખડીઓ અને એનો રત્નજડીત
 મુગટ, કંઠનો હાર ને મનોભિરામ ઉપવીત અલંકારના
 સૌંદર્યની છેલ્લી કેટી બતાવે છે. શરીરનો રંગ રાજવંશી
 કુમારની સુકોમળતા બતાવવાને બરાબર પસંદ કર્યો છે.

એની આસપાસની દેવ તથા મનુષ્ય સૃષ્ટિ પણ આબે-
 બહુ બડી કરી છે ! જ્યાં ધૈર્યનો ભાવ બતાવવો ઘટે ત્યાં
 તેને અનુરૂપ રેખાઓ, જ્યાં ત્વરાનો ભાવ બતાવવો ઘટે ત્યાં
 તેને અનુરૂપ રેખાઓ, સ્થિરતા, મક્કતા, સર્વ કંઈ ભાવો
 અદ્ભુત કૌશલ્યથી પ્રદર્શિત કર્યા છે. આ બેતાં એમજ
 લાગે કે પૂર્વેના આ કલાકારોને માટે કશુંજ જગતમાં અશક્ય
 ન હતું.

પ્રકરણ ત્રીજું.

અથ જિનપ્રતિમા પ્રમાણ.

અરુપંરુપમાકારં વિશ્વરુપં જગત્પ્રભુ ॥

કેવલં જ્ઞાનમુર્તિશ્ચ વિતરાગોજિનેશ્વર ॥૬૪॥

અર્થ:-પરમાત્માને રૂપ તેમજ રંગ નથી, તેમજ પરમાત્મા નામ રૂપથી રહીત છે, છતાં જગત ઉપર જ્યારે અધર્મ વધે છે, તેમજ દુષ્ટ માણસો સર્જે ન માણસોને દુઃખ આપે છે. તેમજ માણસો વેદના માર્ગથી બ્રહ્મ થાય છે, આ પ્રકારના દુનીયામાં ઘણાંજ પાપ તેમજ અનર્થ વધે, ત્યારેજ જગતના સ્વામી નીરાકાર છે છતાં મૂર્તિ તરીકે આકાર સ્વરૂપે થાય છે, તેમજ પરમાત્મા કેવલજ્ઞાન રૂપ છે, તેમજ ચૌદ બ્રહ્માંડ તેમાં સમાયેલા

છે છતાં તે વીતરાગ એટલે બ્રહ્માંડથી ન્યારા છે, તેવી જિન ભગવાનની મૂર્તિ સમજવી. ૬૪

દ્વિમૂર્જનચૈકવક્રંચ વદ્વપદ્માસન સ્થિતમ્ ॥

લિયમાનં પરંબ્રહ્મં જૈનમૂર્તિ જગદ્ગુરુમ્ ॥૬૫॥

અર્થ:-એ હાથ એક મોઢું પદ્માસન વાળીને એઠેલ અને પરંબ્રહ્મમાં લીન, આવી રીતે જગતના શુરુ જૈનની મૂર્તિ કરવી. ૬૫

નામાનિ ગણમાજ્ઞાતમ્ પ્રયુક્તં વાસ્ત્વ વેદમી ॥

ચતુર્વિંશતિ રિષભાદૌ વર્દ્ધમાનં તકસ્તથા ॥૬૬॥

અર્થ:-વાસ્તુ શાસ્ત્રને જાણનારા પુરૂષોએ ચોવીશ તીર્થંકરોના નામની ગણતરી કરીને વાસ્તુના નીચમ પ્રમાણે મૂર્તિ કરવી. ૬૬

રુષભાદિ પરિવારે દુરગતિવર્ણશંકરે ॥

નવાંગુલાસંજ્ઞાચ પ્રતિમામાન કર્મણિ ॥૬૭॥

અર્થ:-રૂષભદેવ અને પરિવારની મુર્તિઓ જે માપથી કરવામાં ન આવે તો તે વર્ણશંકર કહેવાય. નવ આંગળની પ્રતિમાની સંજ્ઞા સમજવી, પણ નવ આંગળની કરવી એવો કાંઈ નીચમ નથી. શાસ્ત્ર પ્રમાણે મૂર્તિ કરવી. શાસ્ત્ર પ્રમાણે ન કરે તો શંકર દોષ લાગે છે. ૬૭

૨૪ તીર્થંકરો

નામ	લંછન	જન્મનક્ષત્ર	વર્ણ	રાશી
૧ રૂષભદેવ	વૃષભ	ઉત્તરાષાઢા	કંચન	ધન
૨ અજીતનાથ	હાથી	રોહણી	,,	વૃષ
૩ સંભવનાથ	ધોડો			

૪ અભિનંદન	કપિ (વાંદરો)	પુનર્વસુ	કંચન	મિથુન
૫ સુમતિનાથ	ક્રોંચ (કુકડો)	મધા	„	સિંહ
૬ પદ્મપ્રભુ	પદ્મ	ચીત્રા	લાલ	કન્યા
૭ સુપાર્શ્વનાથ	સાથીઓ	વિશાખા	કંચન	તુલા
૮ ચંદ્રપ્રભુ	ચંદ્ર	અનુરાધા	રવેત	વૃશ્ચિક
૯ સુવિધિનાથ	મગર	મૂળ	„	ધન
૧૦ શીતળનાથ	શ્રીવત્સ	પૂર્વાષાઢા	કંચન	„
	(સાથીઓ)			
૧૧ શ્રેયાંસનાથ	ગેંડો	શ્રવણ	„	મકર
૧૨ વાસુપૂજ્ય	મહિષ	સતભિષા	લાલ	કુંભ
૧૩ વિમળનાથ	સૂવર	ઉત્રાભાદ્રપદ	કંચન	મીન
૧૪ અનંતનાથ	શકરો (બાજ)	રેવતી	„	„
૧૫ ધર્મનાથ	વજ્ર	પુબ્ય	„	કર્ક
૧૬ શાંતિનાથ	મૃગ	ભરણી	„	મેષ
૧૭ કુંથુનાથ	બોકડો	કૃત્તિકા	„	વૃષ
૧૮ અરનાથ	નંદાવર્ત	રેવતી	„	મિન
	(સાથીઓ)			
૧૯ મલ્લિનાથ	કુંભ	અશ્વની	નીલ	મેષ
૨૦ મુનિસુવ્રત	કચ્છપ(કાચબો)	શ્રવણ	શ્યામ	મકર
૨૧ નમિનાથ	નીલ કમળ	અશ્વની	કંચન	મેષ
૨૨ નેમનાથ	શંખ	ચીત્રા	શ્યામ	કન્યા
૨૩ પાર્શ્વનાથ	સર્પ	વિષાખા	નીલ	તુલા
૨૪ મહાવીર સ્વામી	સિંહ	ઉત્રાફાલ્ગુન	કંચન	કન્યા

નારદોવાચ:-કિં વિભાગેષ્ટિતાઅર્ચિ કિમેવિસ્તારવર્જિતે ॥

કિમેહસ્તૌ કિમેપાદૌ કિમેનાનરિક્ષતે ॥૬૮॥

અર્થ:-આ પ્રમાણે સાંભળીને નારદજી વિશ્વકર્મા

ભગવાનને પુછે છે કે, હે ભગવાન ? કયાભાગમાં ઇષ્ટની અર્ચા કરવી, કયો વિસ્તાર કરવો, મંદિરમાં કયા ભાગનો ત્યાગ કરવો, મૂર્તીના હાથ, પગના ભાગ, મુખ, આંખો વિગેરેનાં માપ સાથે મને ઉપદેશ આપો. ૬૮

શ્રીવિશ્વકર્માવાચ:-

પ્રાસાદ માનેન ભવેદર્વી દ્વારમાનેન વિષેશતઃ ॥

પ્રમાણામ કથ્યતે પૂર્વા વિભાગંચ અતઃ શ્રુણુ ॥૬૯॥

અર્થ:-વિશ્વકર્મા ભગવાન નારદજીને કહે છે કે, મંદિરની ઊંચાઈ તથા પહોળાઈ અને દ્વારનું માપ પણ ધ્યાનમાં રાખવું; તે પહેલાં કહેલું છે. પણ હવે વિસ્તારથી કહું છું તે સાંભળો. ૬૯

પ્રતિમાવિસ્તારમાનેન ગ્રહ્યતેચતુરાંશકમ્ ॥

તત્રાંશચ પ્રકુર્વિત આંગુલાનાંચતુર્દશ ॥૭૦॥

અર્થ:-પ્રતિમાની પહોળાઈના ચાર ભાગ કરી તેમાંના એક ભાગના ચૌદ ભાગ કરવા, એટલે ૫૬ છપ્પન ભાગ પ્રતિમાની પહોળાઈના થાય; તેનું માપ નીચે પ્રમાણે છે. ૭૦

તેનાંગલ પ્રમાણેન ષટ્પંચાશ સમુચ્ચયમ્ ॥

વિસ્તારં તત્ પ્રમાણેન કર્તવ્યં સર્વકામદમ્ ॥૭૧॥

અર્થ:-તે પ્રમાણે છ આંગળ પાંચ આંગળ ગમે તેટલી પહોળાઈના ઉપર પ્રમાણે ભાગ કરવાથી સર્વ કામના સિદ્ધ થાય છે. ૭૧

અસ્તકઉચ્ચયં કાર્યં અષ્ટાંગુલ પ્રમાણતઃ ॥

પાદાંગુલાંગુલં પ્રોક્તો કરંતુમ્ભ્યં તુશંગુલમ્ ॥૭૨॥

ગુહ્યા ચતુરાંગુલવક્ષે તેનભાગ ચતુર્દશામ્ ॥

હૃદયં ત્રયોદશાંચક્રે કેશાંતચ ત્રયોદશા ॥૭૩॥

અર્થ:-ઉંચાઇનું માપ. આસનની ઉંચાઈ ૮ આંગળ, આસન ઉપર પગની ઉંચાઈ ૮ આંગળ હાથના પંજાની ૪ ચાર આંગળ, ગુહ્ય નાભી-ડુંટી લગી ૪ ચાર આંગળ, નાભીથી છાતી સુધી ૧૪ ચૌદ આંગળ અને છાતીથી ગળા સુધી ૧૩ તેર આંગળ, ગળાથી કપાળના કેશ સુધી ૧૩ તેર આંગળ રાખવું. ૭૩

લલાટં ચતુરોભાગં નાસિકાપંચ મેવચ ॥

અંગુલહોષ્ટમધ્યેચ સાર્ધાંગુલમહોષ્ટકમ્ ॥૭૪॥

મૂહોષ્ટ યદામધ્યે અંગુલિકપ્રવેષયો ॥

અર્ધગુલમધ્યરોષ્ટ્રૌહ હૃદપચિદ્વિયં ગુલમ્ ॥૭૫॥

અર્થ:-લલાટનો ભાગ ૪ ચાર આંગળ, નાકનો ૫ પાંચ આંગળ, ઉપલા હોઠનો ૧ એક આંગળ, નીચલા હોઠનો ૧૥ દોઢ આંગળના ભાગે રાખવો. બે હોઠની વચ્ચે ના અડધો આંગળ, દાઢી (હૃદપચી) ૨ બે આંગળની રાખવી. ૭૫

एवं भवेत्तु शष्ट पचास्थां उच्छयंच विसेष्यताम् ॥

उत्तेषडांगतस्तच केषांताच परिस्थितम् ॥૭૬॥

અર્થ:-લલાટના વાળથી (શિખા સુધી) ૬ છ આંગળ, આ પ્રમાણે ૭૦ સીત્તેર આંગળ ઉંચાઈ જે ૫૬ છપ્પન આંગળ પહોળાઈથી સવાઈ આવશે. ૭૬

૭૦ ભાગની મૂર્તિની ઉંચાઇ.

આશનની	ઉંચાઇ	૮	આંગળ.
પગની	"	૮	"
હાથના પંજની	"	૪	"
ગુદા-નાભીથી	"	૪	"
નાભીથી છાતીની	"	૧૪	"
છાતીથી ગળા સુધી	"	૧૩	"
ગળાથી લલાટ સુધી	"	૧૩	"
લલાટથી શીખાસુધી	"	૬	"

૭૦ આંગળ-ભાગ.

મોઢાના ભાગ.

લલાટની	ઉંચાઈ	૪	આંગળ.
નાક	"	૫	"
ઉપલો હોઠ	"	૧	"
નીચલો હોઠ	"	૧૧	"
ઘેહોઠ વચ્ચે	"	૦૧	"
હડપચીની	"	૨	"

લલાટથી હડપચી સુધી આંગળ ૧૩માં ચૌદ ૧૪ ભાગ
પહોળાઇનું માપ.

વક્રવિસ્તરમાનંચ અંગુલાની ચતુર્દશઃ ॥

ત્રિવાદશાંગુલાપ્રોક્તા સ્તનગર્ભંચ દ્વાદશઃ ॥૭૭॥

કક્ષવાહે પ્રકુર્વતિ દ્વાવિંશાભિભવેતવિધી ॥

કટી વિસ્તાર માનંચ અંગુલાનાં ષોડશઃ ॥૭૮॥

અર્થ:-મૂર્તીનું પહોળાઈનું માપ-મોઢાનો ચહેરો ૧૪ ચોદ આંગળ, ડોકનો ભાગ ૧૦ દશ આંગળ, બે સ્તન વચ્ચેની પહોળાઈ ૧૨ બાર આંગળ અને આખા ભાગની પહોળાઈ ૨૨ બાવીસ આંગળ, કમ્મરની પહોળાઈ ૧૬ સોલ આંગળ રાખવી. ૭૮

વાહ્ય પ્રક્ષા પ્રમાણંચ અષ્ટાદશાંગલતથા ॥

વાહવિસ્તરપ્રાશા અષ્ટાંગુલં ચ મુર્ધકમ્ ॥૭૯॥

સપ્તાંગુલાસ્થાનેકર તુમ્યાંઅષ્ટાદશાંગુલા ॥

દિર્ઘ તત્ર પ્રકતવ્યં અંશ અષ્ટાંગુલાનિચ ॥૮૦॥

અર્થ:-મધ્યમાંથી બન્ને હાથોને બન્ને બાજુએ અઢાર આંગળ લઈને ખભા પાસે ૮ આઠ આંગળ જાડો (પહોળો) ખંભો કરવો. ઉપરથી કોણી સુધી ૭ સાત આંગળ, હાથના પંજ બન્ને મળી ૧૮ અઢાર આંગળની પહોળાઈ એટલે એક પંજે ૯ નવ આંગળનો કરવો. ૮૦

હેતલં ચતુરોભાગં વાહ્યંચ સ્પર્શંગુલાં ॥

મહકં સપ્તાસાર્ધંચ ઘસિકંચદ્વિરાંગુલા ॥૮૧॥

અર્થ:-હથેળી આંગળ ૪ ચાર. કાંડા ૫ પાંચ આંગળ, કોણી આંગળ નીચેનો હાથ ૭ા સાડાસાત આંગળ, હાથ અને પેટ વચ્ચેનો પોલાણ ૨ બે આંગળ કરવો. ૮૧

આસનં અષ્ટાવિંશત્યાં ષોડશાંગુલ મસ્તકે ॥

કર્ણનાસાગ્ર કર્તવ્યં શોભનંચ દશાંગુલા ॥૮૨॥

ચતુર્દશાંગુલ કર્તવ્યાં કર્ણેચિદ્વિયગુલમ્ ॥

ચત્તુ ચતુરાંગુલ પ્રોક્તચત્વાર્ય નિધિયંગુલમ્ ॥૮૩॥

અર્થ:-આશન ઉપરથી મધ્યથી ૨૮ અઠાવીશ લાગ એટલે આખીયે ૫૬ છાપ્પન લાગ-આંગળની પહોળાઈ કરવી. નાકના આગલા ભાગથી ૧૦ દશ આંગળને છેટે કાન. કાનની બહાર ૨ એ આંગળ અને ૧૪ ચૌદ આંગળ ઉંચાઈ. આંખ ૪ ચાર આંગળ લાંબી અને ૨ એ આંગળ પહોળી મધ્યમાં કરવી. ૮૩

નાસિકસ્કંધભાગંચ અગ્રચસાર્ધમાગુલં ॥

લલાટંહર્વટિનંતુ શોભનત્રમાંગુલં ॥૮૪॥

અર્થ:-નાક હોઠના ઉપલા ભાગથી ૧૧ દોઢ આંગળ બહાર પડતું કરવું. કપાળ અને હડપચી (હાઠી) ત્રણ આંગળ નાકની દાંડીથી અંદર કરવી. ૮૪

ગત્વંદશાંગુલંજેયં સેવામંકર્ણસેત્વાશી ॥

શ્રીવરુપંચ ભાગાંચ ત્રિભાગં વિરાત્મનમ્ ॥૮૫॥

નિગર્ભે ત્રયં ભાગંચ બહિઃ બહિઃપદમેવચ ॥

કટિબાહુક્ષણાંપદ્મયો અંગુલત્રયધિમતા ॥૮૬॥

અર્થ:-જે ગળુ ૧૦ દશ આંગળનું કહ્યું તેની બહાર પડતા બન્ને બાજુએ કાન સમજવા, કાનની ઉંચાઈ ઉપરથી પાંચ ભાગની, નીચે છુટ, ત્રણ ભાગનું (વચ્ચે અવાજ સાંભળવાનું છિદ્ર) કમર અને હાથ બેની વચ્ચે ૩ ત્રણ ભાગનું પોલાણ રાખવું. ૮૬

દશપંચભવેત્પાદં અગુલંપિઢમેદ્વયમ્ ॥

છિદ્રદ્વિ ભાગમુશોયવવિસ્તરેદ્વયમેવચ ॥૮૭॥

અર્થ:-પગની પાની ૧૫ પંદર આંગળની. તેમાં ૨ બે આંગળે આંગળીઓનો કાપો કરવો. પલાંઠી અને આંગળી વચ્ચે ૨ બે આંગળ પોલાણુ રાખવું. ૮૭

ગર્ભસ્થાનવમાપક્ષો હસ્તાગ્રદ્વયમેવચ ॥

દ્વાદશોસ્તીતાજંચ અગ્રચ પિષ્ટમેવચ ॥૮૮॥

અર્થ:-ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે પોલાણુથી આશનના આગલા છેડાથી ૫ પાંચ ભાગ અંદર પડતું રાખવું અને ત્યાંથી મધ્યમાં જતાં હાથનો આગળનો ભાગ ૨ બે આંગળ અંદર પડતો રાખવો. ૮૮

સ્તથાગ્ર પંચયલે ચતુરાંગુલમાનશો ॥

મષ્ટભિરભાગં વામયાદંચ મધ્યકમ્ ॥૮૯॥

અર્થ:-નીચલા પગની જડાઈ ૮ આઠ આંગળ, કાંડાની પાંચ આંગળ, મધ્યમાં ડાબો પગ ૬ છ આંગળ, અંગુઠા પાસે પાનીની જડાઈ ૪ ચાર આંગળ ઉંચી આવે તેવી રીતે પલાંઠી વળાવવી. આ પ્રમાણે શાસ્ત્રમાં છે. ૮૯

શમન્તિકર્તવ્યમ્ સ્વરૂપં લક્ષણાન્વિત ॥

એવે યુલિવિધાતવ્યં પ્રતિમામંનકર્મણિ ॥૯૦॥

એત્યેત કથ્યતંચેવ કર્તવ્યંશાસ્ત્રપારગો ॥

પૂર્વમાનં પ્રમાંચ કર્તવ્યં વિદ્વોપૂર્વકમ્ ॥૯૧॥

અન્યથા ન કર્તવ્યં માનહિનં ન કારયેત્ ।

કર્તવ્યંચ બહુદોષા સિદ્ધીતત્રનજાયતે ॥૧૨॥

ન દોષા જાયમોનસ્ય સિદ્ધીલ્પિદોષોમદ્વયમ્ ॥

શાસ્ત્ર દિનોન કર્તવ્યં સ્વામીસર્વે ધનક્ષયમ્ ॥૧૩॥

અર્થ:-મૂર્તિને બન્ને બાજુ સરખો શાંત દેખાવ કરવો અને સ્વરૂપ દરેક તિર્થકરના સરખું કરવું. આવી શાસ્ત્રના વિધાન પ્રમાણે માપથી યુક્ત સુંદર મૂર્તિ બનાવવી. ૯૦

આ પ્રમાણે શાસ્ત્રના પારને પામેલા વિદ્વાન પુરૂષોએ શાસ્ત્રો પ્રમાણે વીધીથી પ્રતિમા કરવી અને શાસ્ત્ર પ્રમાણે તેની સ્થાપના કરવી. ૯૧

શાસ્ત્રની વિધીથી ઉલ્ટી રીતે ન કરવું, શાસ્ત્રમાં અતાવેલ માન પ્રમાણેજ કરવી. શાસ્ત્રની વિધીનો ત્યાગ કરવાથી ઘણાજ દોષ થાય છે અને કરાવનારને સિદ્ધી કાંઈ મળતી નથી. ૯૨

શાસ્ત્રની વિધી છોડીને ઉલ્ટી રીતે કાર્ય કરે તો પણ તેને સિદ્ધી તો થોડી પણ મળતી નથી, પરંતુ મહા લયજ હિતપન્ન થાય છે. કરનાર શિલ્પી મહાદોષમાં પડે છે ને કરાવનારના ધનનો નાશ થાય છે. ૯૩

एकंगुले भवेत् श्रेष्ठा द्विअंगुलधन नाशनम् ॥

त्रीअंगुलभवेत्तृद्धी वर्जयेत् चतुर्अंगलम् ॥૧૪॥

અર્થ:-એક આંગળના માપથી શ્રેષ્ઠ સમજવું, બે આંગળની મૂર્તિ ધનનો નાશ કરનાર થાય છે, ત્રણ આંગ-

ળની મૂર્તિ દરેક પ્રકારની વૃદ્ધિ આપે છે અને આર આંગ-
ળની મૂર્તિનો તો ત્યાગજ કરવો. ૯૪

પંચમાંગુલભવેત્વૃદ્ધિ ઉદ્દેગંતુષઙ્ગુલમ્ ॥

સપ્તાંગુલનવોવૃદ્ધિ હિનં અષ્ટાંગુલંસદા ॥૯૫॥

અર્થ:-પાંચ આંગળની મૂર્તિ વૃદ્ધિ આપે છે અને
છ આંગળની મૂર્તિ દરેક પ્રકારનો ઉદ્દેગ કરાવે છે. સાત
આંગળની મૂર્તિ નવી નવી વૃદ્ધિ કરે છે અને આઠ આંગ-
ળની મૂર્તિ શાસ્ત્રમાં સદા હીન કહેલી છે. ૯૫

નવાંગુલાયપુત્રાય દ્રવ્યહિનંતુદશાંગુલમ્ ॥

एकादशांगुलंबवं सर्वकर्मार्थसिद्धिदम् ॥૯૬॥

અર્થ:-નવ આંગળની મૂર્તિ પુત્ર અને દ્રવ્ય આપનાર
થાય છે, દશ આંગળની મૂર્તિનું માપ સદા હીન છે, અગી-
યાર આંગળની મૂર્તિ જલ્દી કર્મ અને અર્થની સિદ્ધિ
આપનાર થાય છે. આ પ્રમાણે શાસ્ત્રનું માનવું છે. ૯૬

एतत् प्रमाणं वक्षतेतंतैउद्र प्रासादकं ॥

उर्ध्वद्रष्टी द्रव्यनाषाय दुर्भिक्षायक्रशोदरि ॥૯૭॥

અર્થ:-આ પ્રમાણે માપથી અર્ધા ભાગમાં, ઉપલેા
ભાગ પણ સમજવો અને મૂર્તિના માપ પ્રમાણે પ્રાસાદ
પણ બનાવવો. હવે ધીજા બાકી રહેલા દોષો બતાવે છે.
જો મૂર્તિની ઉંચી દૃષ્ટી હોય તો દ્રવ્યનો નાશ કરે છે
અને જો મૂર્તિની કમરનો ભાગ પાતળો કરે તો દેશમાં
દુષ્કાળ પડે છે. એટલે શાસ્ત્રના નીચમ પ્રમાણે મૂર્તિઓ
બનાવવી. ૯૭

જંઘાહિનાભવેત્મક્ષ આર્યકટિઘાતિની ॥

અંગારિનાનીદુસ્વાય સલ્પીસ્ય મોગવર્જિત ॥૧૮॥

અર્થ:—જો મુર્તિ બાંધમાં લાંગેલ હોય, તો તે મૂર્તિ દરેકનું લક્ષણ કરે છે અને મૂર્તિની કમર જાડી અથવા વાંકી હોય તો, તે મૂર્તિ ઘાત કરનારી સમજવી. મૂર્તિ કોઈપણ અંગ વગરની હોય, અથવા કોઈપણ અંગથી ખંડીત થઈ હોય તો, તે મુર્તિ દરેક પ્રકારનું દુઃખ દેનારી થાય છે અને જો મુર્તિ માપમાં નાની હોય તો દરેક પ્રકારના ભોગોથી રહિત કરે છે. ૯૮

વક્રનાશાડિગ્મુખં કરવિણો ન લોપના ॥

શરણોલં શકુલક્ષયા ભાલેનસ્વે મુખં ચૈવ ॥૧૯॥

અર્થ:—મુખ, નાસીકા, હાથ, મસ્તક આ બધા શાસ્ત્રના નિયમ પ્રમાણે બનાવવા. જો પગનો ભાગ નાનો મોટો બનાવે તો કુળનો ક્ષય થાય છે તેમજ લલાટનો ભાગ, નખના ભાગ, મુખનો ભાગ વિગેરે જો માપથી ન બનાવે તો પણ કુળનો ક્ષય થાય છે. ૯૯

વિશાલેસંપદક્ષયં નામીલંબેકુલક્ષયં ॥

લંબેક્ષાવીજોગંચ સોમ્યસર્વાર્થ સાધિકમ્ ॥૨૦॥

અર્થ:—લલાટ, મુખ, નાસિકા વિગેરે મોટા કરવાથી, સંપત્તિનો ક્ષય થાય છે અને ડુંટીનો ભાગ લાંબો રાખવાથી કુળનો ક્ષય થાય છે, આંખનો ભાગ લાંબો રાખવાથી પ્રજા થતી નથી. માટે જેમ સુંદર અને સારી દેખાય તેવી મુર્તિ

બનાવવી તેમજ મુર્તિ શાસ્ત્રના માપથી બનાવેલ હોય તો સર્વ પ્રકારની સિદ્ધી આપનાર થાય છે. ૧૦૦

રોદિનં હાસનં કૃત્વા મદીકાંગાશીલ્પીનામ્ ॥
કૃષા દ્રવ્યવિનાશાય દુર્ભિક્ષાય ક્રશોદરી ॥૧૦૧॥

અર્થ:—જો મુર્તિ રહતી હોય તેવી બનાવે, અથવા મુર્તિ અત્યંત હાસ્યવાળી બનાવે, અથવા બહુજ બધી તથા પાતળી બનાવે તો તે મુર્તિ બનાવનાર કારીગરનો નાશ કરે છે અને જો મુર્તિ પાતળા પેટવાળી બનાવે તો તે દ્રવ્યનો નાશ કરે છે તેમજ દેશમાં દુષ્કાળ પડે છે માટે શાસ્ત્રના નીયમ પ્રમાણે જ બનાવવી. ૧૦૧

વક્રનાંશંતિદુસ્વાય હુસ્વંગાક્ષયકારણી ॥
અનેતાનેત્રનાશાય સ્વલ્પી સ્યાત્ ભોગવર્જિતા ॥૧૦૨॥

અર્થ:—મોઢાનો ભાગ નાનો અથવા વાંકો અથવા મોટો બનાવે તો હુઃખ થાય છે, જો હીન અંગવાળી હોય તો ક્ષય રોગને કરે છે. જો મુર્તિ નેત્ર વગરની બનાવી હોય તો તે મુર્તિ માણુસને આંધળા કરે છે અને જો મુર્તિ શાસ્ત્રના નિયમ વીરૂદ્ધ નાની બનાવી હોય તો તે દરેક પ્રકારના ભોગોનો નાશ કરનારી થાય છે. ૧૦૨

જાયતેપ્રતિમાહીનં કટીશશાયઘાતનો ॥
જંઘાહીને ભવેત્ આતા પિતાપુત્ર વિનાશની ॥૧૦૩॥

અર્થ:—જો મંદીરમાં પ્રતિમા ન હોય તે દેશ દરેકનો નાશ કરતી થાય છે અને જો મુર્તિની જંઘા ભાંગી ગઈ હોય

અથવા શાસ્ત્રના માપથી ઉઠી બનાવેલી હોય તો તે મુર્તિ
 ચાકરનો, પિતાનો, ભાઈનો, પુત્રનો નાશ કરનારી થાય છે.
 માટે દરેક પ્રકારે શાસ્ત્રની વીધીથી, તેમજ શાસ્ત્રના માપ-
 થીજ મંદીર, મુર્તીઓ વિગેરે બનાવે તોજ તે સિદ્ધીદાતા,
 તેમજ દરેક પ્રકારનું સુખ તેમજ દરેક પ્રકારની સંપત્તિ
 આપનાર થાય છે. ૧૦૩

પ્રકરણ ૪ થુ

માપનું વર્ણન.

યાણુરેણ વાલાગ્રમ્ય લિક્ષાયુક્તા યવોગુલઃ ॥

ક્રમાદૃષ્ટ ગુણમાત્રમાસ્ય ॥૧૦૪॥

દ્વે અંગુલીકલાપ્રોક્તા દ્વાભ્યાતુ ભાગમેવચ ॥

ભિરેવત્રિભોભાગે તાલમાનં પ્રકિર્તિતં ॥૧૦૫॥

એકતાલાદિવક્ષાદિ યક્ષાભવતિનાન્યથા ॥

કીર્તીમુખંતાલચૈવ દ્વાભ્યાપ્રાક્તાવિહંગમ ॥૧૦૬॥

ત્રીતાલૈ કુજરંજેયા વેદતાલૈ સ્તુરંગમાઃ ॥

કુજ્વાંશ્વપંચભિસ્તાલૈ રુપવિષ્ટોજિનસ્તથા ॥૧૦૭॥

ઉપવિષ્ટાપ્રકર્તૃવ્યા બ્રહ્માવિષ્ણુ શિવાદૃષ ॥૧૦૮॥

અર્થ:-આઠ આણુનું એક રેણુ, આઠ રેણુનો એક વાળ, આઠ વાળની એક લીખ, આઠ લીખની એક જુ, આઠ જુનો એક યવ અને આઠ યવનો એક આંગળ થાય; આ પ્રમાણે આનું આઠ ગણું માપ સમજી લેવું ૧૦૪

બે આંગળની એક ઠળા, બે ઠળાનો એક ભાગ અને ત્રણ ભાગનો એક તાલ થાય છે. ૧૦૫

એક તાલથી વક્ષ પણુ થઈ શકે છે, એમાં કાંઈ ફેર નથી. આ પ્રમાણે તાલ (બાર આંગળ) સુધીનું માપ સમજવું. બે તાલની કીર્તી (ગજ) બે કીર્તીની વિહંગ. ૧૦૬

ત્રણ તાલનો કુંજર (વાર) અને ચાર તાલનો તુરંગ સમજવો. પાંચ તાલનો એક કુંજવ, આઠ તાલનો એક ઉપવિષ્ટ થાય. ૧૦૭

ઉપવિષ્ટનાં માપથી એટલે આઠ તાલ ઉપરાંત બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શિવ અને વૃષની મૂર્તીઓ બનાવવી. ૧૦૮

શુકરં પંચતાલંચ ષટતાલં સ્યાત્ વિનાયકં ॥
મધ્યમં શુકરં જ્ઞેયં વૃષચતથૈવહી ॥૧૦૯॥

અર્થ:-શુક પાંચ તાલના, ગણેશજી છ તાલના અને વૃષભને પણ પાંચ તાલના બનાવવા. ૧૦૯

માતૃજાસપ્તતાલેર તાલોવૃષભં શુકરંતથા ॥
અષ્ટભિપાર્વતીપ્રોક્તા માતરસ્ય તથૈવહી ॥૧૧૦॥

અર્થ:-માતાજીઓ, પોઠીઆ અને શુકની મુર્તિ સાત તાલની અને પાર્વતીજીની મુર્તિ આઠ તાલની બનાવવી. એમ શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે. ૧૧૦

દુર્ગાલિલા મહાલક્ષ્મી સરસ્વતીતથા ॥
કાલેન્દાચૈવ સાવિત્રી નન્દાપદ્માવતિ ॥૧૧૧॥
કાત્યાયની સમાખ્યાતા ભગવત્યાષ્ટતાલકા ॥
નવતાલં મવેત્ વિષ્ણુ બ્રહ્માદ્યાદેવતાસ્ત્યા ॥૧૧૨॥

અર્થ:-દુર્ગાદેવી, લીલાદેવી, મહાલક્ષ્મી, સરસ્વતી, કાલિદ્રી, સાવિત્રી, નંદા, પદ્માવતી(૧૧૧)અને કાત્યાયની વગેરે

દેવીઓની પ્રતિમા આઠ તાલની બનાવવી અને બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શિવ વિગેરે દેવોની નવ તાલની પ્રતિમા બનાવવી. ૧૧૨

દશતાલો ભવેત્રામે વલિવૈરોચનસ્તથા ॥

સિદ્ધાશ્વૈવ જિણન્દશ્ચ તુધાતે પ્રકીર્તિતા ॥૧૧૩॥

અર્થ:-રામચંદ્ર ભગવાનની, બલરામની, વિરોચનની પ્રતિમા દશ તાલની બનાવવી. સિદ્ધ પુરૂષો અને જૈનોની આર પ્રકારની બનાવવી. ૧૧૩

તાલૅકાદશસ્કંદો હનુમાંશ્ચંડિકાતથા ॥

ભૂતાનાંમ વૈતાલો પ્રકીર્તિતા ॥૧૧૪॥

અર્થ:-કાતિંક સ્વામીની હનુમાનજીની, ચંડીકાની તથા સમગ્ર ભૂતોની પ્રતિમા અગીઆર તાલની બનાવવી. ૧૧૪

તાલદ્વાદશવૈતાલા રાક્ષસાચ ત્રયોદશ ॥

પિશાચાકુર કર્માણિ શસ્યેવેમુકુટવિના ॥૧૧૫॥

અર્થ:-વૈતાલની, રાક્ષસોની તથા પીશાચોની બાર તાલની પ્રતિમા બનાવવી અને કુર કર્મો કરનારની તેર તાલની પ્રતિમા બનાવવી. તેમજ તેઓને મુગટ બનાવવા નહિ, એમ શાસ્ત્રમાં કહેલ છે. ૧૧૫

તાલાશ્ચતુર્દશપ્રોક્તા દૈત્યેન્દ્રા મુકુટૈર્યુતા ॥

તિથા સમાનતાલેશ્ચ મૃગુરુપં પ્રકરયેત્ ॥૧૧૬॥

અર્થ:-દૈત્યેન્દ્રની ચૌદ તાલની અને ભૃગુની પંદર તાલની પ્રતિમા બનાવવી અને તેઓને મુગટ કરવા. ૧૧૬

તાલૈઃષોડશમીકુર દેવીરૂપાણિકારયેત્ ॥

અનર્ધવંનકર્તવ્યં પ્રમાણં કથ્યતંમત ॥૧૧૭॥

અર્થ:-કુર તેમજ લયંકર દેવીઓની પ્રતિમા સોલ તાલની બનાવવી. દરેક પ્રતિમાઓ શાસ્ત્રના માપ પ્રમાણે બનાવવાથી ફળદાયક થાય છે. ૧૧૭

મનુષ્યની પ્રતિમાના ભાગ,

સપ્તતાલં પ્રવક્ષ્યામિ કેશાંત્રયંચમાત્રકં ॥

વક્રંતાલ પ્રમાણંચ ગ્રવાસ્યાદં ગુલત્રયં ॥૧૧૮॥

સાર્થ સપ્તાંગુલંવક્ષ્યો મધ્યમનર્વાભરંગુલૈ ॥

સપ્તસાર્થનાભિભદ્રે ઉરગ્ઘ્ટાદશમૃતા ॥૧૧૯॥

જાનંવં ગુલત્રયપ્રોક્તા જંઘેઅષ્ટાંદશાં ગુલં ॥

પાદાસ્યે ધે ત્રિ માત્રંતુ માનુજાઃ સપ્તતાલકં ॥૧૨૦॥

અર્થ:-સાત તાલની મુર્તિ બનાવવી હોય તો માથા ઉપરના કેશો ત્રણ માત્રા પ્રમાણે બનાવવા અને મોઢું એક તાલના માપથી બનાવવું. ડોકનો ભાગ ત્રણ માત્રાનો (ત્રણ આંગળનો) બનાવવો. ૧૧૮

સાત તાલની મૂર્તિના માપમાં છાતીનો ભાગ સાડા સાત આંગળનો રાખવો અને મધ્યભાગ (છાતીથી હૃદય સુધી) નવ આંગળનો કરવો. નાભી નીચે પેડુનો ભાગ સાડાસાત આંગળનો કરવો અને બન્ને ઉડ્ડોના ભાગ (સાથળના ભાગ) અઢાર આંગળના રાખવા. ૧૧૯

જાનુનો (ઢીંચણનો) ભાગ ૩ ત્રણ આંગળનો કરવો, જંઘાનો ભાગ અઢાર આંગળનો રાખવો અને પગનો ભાગ ઉંચાઈમાં ત્રણ માત્રાનો (ત્રણ આંગળનો) રાખવો, આ પ્રમાણે સાત તાલનું માપ માણસની મૂર્તિ બનાવવા માટે છે, એમ શાસ્ત્રનો મત છે. ૧૨૦

મંગળ શુક્ર બુધ અને સૂર્યની મૂર્તિના ભાગ.

સપ્તસાર્ધે પ્રવક્ષ્યામી તાલં મંગલ શુક્રયોઃ ॥

બુધસોયે સ્તિજ્ઞેયમ્ કેશાતંચત્રિમાત્રમ્ ॥૧૨૧॥

વક્રદ્વાદશ માત્રંતુ ત્રિવાચૈવ ત્રીમાત્રકા ॥

દશમાત્રં ભવેત્ વક્ષો નાભિમધ્યં તથોદરમ્ ॥૧૨૨॥

અષ્ટદશ ભવેદુરુ જાનુ માત્ર ત્રયં સ્મૃતં ॥

અષ્ટાદશ ગુલોજંઘા ગ્રહાણાં અંગુલે પદો ॥૧૨૩॥

અર્થ:-મંગળ, શુક્ર, બુધ અને સૂર્યની મૂર્તિ સાડા-સાત તાલની કરવી, માથા ઉપરના કેશનો ભાગ ત્રણ માત્રાનો (ત્રણ આંગળનો) રાખવો. ૧૨૧

મોઢાનો ભાગ ૧૨ આર આંગળ, ડોકનો ભાગ ૩ ત્રણ આંગળ, છાતીનો ભાગ ૧૦ દશ આંગળ, નાભીનો તેમજ પેટનો ભાગ ૫ણ તે પ્રમાણે રાખવો આ પ્રમાણે શાસ્ત્રનો મત છે. ૧૨૨

૧૮ અઢાર આંગળની ઉડ્ડો, ૧૮ અઢાર આંગળની જંઘા, બન્ને પગનો ભાગ ૯ નવ આંગળ અને જાનુ ૩ ત્રણ આંગળની બનાવવી. ૧૨૩

અષ્ટતાલં પ્રવક્ષામિ શ્વેદેવ્યાશ્વંઢશ્ચ લક્ષણમ્ ॥

માત્રાત્રયંસ્યાત્ કેશાંતવ દ્વાદશાંગુલમ્ ॥૧૨૪॥

ત્રીવાચ અંગુલા કાર્યા હૃદયંનવભિસ્તથા ॥

દ્વાદશં ભવેદ્ મધ્યં તાલોનનામિ મેઢક ॥૧૨૫॥

ઉરુસ્યાંદે વિસત્થા જાનુ ચૈત્રયમાત્રકં ॥

જંઘે ઉરુ સમે પ્રોક્તૌ અંગુલાપાદણ્વચ ॥૧૨૬॥

અર્થ:-આઠ તાલની દેવીની મૂર્તિ બનાવવી, તેમાં
કેશોનો ભાગ ૩ વ્રણ આંગળનો બુદ્ધો સમજવો, મોઢાનો
ભાગ ૧૨ બાર આંગળ રાખવો. ૧૨૪

હોકનો ભાગ ૩ ત્રણ આંગળ; હૃદયનો ભાગ ૬ નવ આંગળ અને મધ્ય ભાગ (હૃદયથી કુંટી સુધી) ૧૨ બાર આંગળનો કરવો. ૧૨૫

૨૧ એકવિંશ આંગળનો ઉડેનો ભાગ, જાનુનો ભાગ
૩ ત્રણ આંગળ, પગનો ભાગ ૧૦ દશ આંગળનો અને
જંઘાઓનો ભાગ ઉડે પ્રમાણે બનાવવો ૧૨૬

ਅਭੰਗ.

અલંગા:-આવી મૂર્તિઓનું શીખાથી પાની સુધીનું મધ્ય (ગર્ભ) સીધી લીટી કુંટીની જમણી બાજુથી બતાવાય છે, એટલે કે મૂર્તિ ડાબી બાજુ નમેલી બતાવાય છે. તેમજ મૂર્તિનો અર્ધો ઉપલો ભાગ (કુંટીથી શિખા સુધી) જમણી બાજુ નમેલો અને અર્ધો નીચલો ભાગ (કુંટીથી પાની સુધી) ડાબી બાજુએ નમેલો બતાવાય છે. રૂઢિઓની તેમજ પવિત્ર પુરુષોની અને દેવીઓની મૂર્તિઓ આવા પ્રકારની બનાવવી.

બ્રહ્મા વિષ્ણુ શિવ વિગેરે દેવીની મૂર્તિના ભાગ

નવતાલં પ્રવક્ષ્યામિ બ્રહ્માધાદેવતાયથા ॥

કેશાંતંતુ ત્રીમાત્રં કર્તવ્યદેવરુપકમ્ ॥૧૨૭॥

યાવન્માનો ભવેત્તાલો વિભજ્યદ્વાવભાગીકે ॥

સૂર્યરામ દશાર્કાધિવ વસુજૈન યુગાહિકા ॥૧૨૮॥

વેદવ્રક ગલોત્કૌ નાભિસુદર ગુહ્યકમ્ ॥

તથોરુજોનુંનાજંઘે ચહ્ણેચયથાક્રમમ્ ॥૧૨૯॥

અર્થ:-નવ તાલના માપની બ્રહ્મા શીવજી વિગેરે દેવોની પ્રતિમા બનાવવી તેમાં કેશનો ભાગ ૩ ત્રણ આંગળનો જુદો રાખી બાકીનામાં દેવની મુર્તિના ભાગ કરવા ૧૨૭

નવ તાલમાં ૧ તાલનું (૧૨ બાર આંગળનું) મોઢું, ૧૨ બાર આંગળનું હૃદય. ૧૨ બાર આંગળની નાભી, ૧૨ બાર આંગળનું પેડું અને ગળું ૪ ચાર આંગળનું કરવું. ઉરનો ભાગ ૨૪ ચોવીસ આંગળ, જાનું (ઢીંચણની ઢાંકણી) ૪ ચાર આંગળ અને જાંઘનો ભાગ ૨૪ ચોવીસ આંગળ. ચગ (પાનીની ગાંઠથી તળીઆ સુધી) ચાર આંગળ રાખવા.

જ્યાં સુધી તાલનું માન થાય ત્યાં સુધી, જે લાગ પાડીને
બાર લાગ, ત્રણ લાગ દશ લાગ, અગીઆર લાગ સાત
લાગ આઠ લાગ ચાર લાગ આ પ્રમાણે પાડવા ૧૨૮

મોઢાના એક લાગમાં (૧૨ બાર આંગળમાં) ૪ આંગ-
ળની દાઢી, ૪ ચાર આંગળ નાક, ૪ ચાર આંગળ
કપાળ અને નાભીનો લાગ, પેટનો લાગ, ઉરનો લાગ
જાનુનો લાગ જાંઘનો લાગ અને પગનો લાગ યથાક્રમ
બનાવવો ૧૨૯

સમલાગા.

સમભાગા:-જે મૂર્તિ ચોળાભામાં સીધી ઉભેલી કે બેઠેલી હોય તેને સમભાગા કે સમપાદા મૂર્તિ કહે છે. બુધ, સૂર્ય, વિષ્ણુ, બ્રહ્મા અને શિવની મૂર્તિઓ આવા આકારની બનાવવી.

વિસ્તરે સ્તનગર્ભેચ દ્વાદશાંગુલિમીહીતં ॥

ષેહેવદાંશેકક્ષે ચક્ષાંતરેતતઃ ॥૧૩૦॥

સપ્તસપ્તાંગલેવાહુ દીર્ઘેસ્યાત્ ષોડશાંગુલે ॥

કરો અષ્ટાદશમાત્રશ્ચ વિસ્તરે ગ્રેગુણાગુલં ॥૧૩૧॥

અર્થ:-સ્તનનો ભાગ ૧૨ બાર આંગળ વિસ્તારમાં (પહોળાઈમાં) અને કક્ષા (કુખ)નો ભાગ ૪ ચાર આંગળ ગળાથી નિચો રાખવો. ૧૩૦

ગળાથી ખંભાનો ભાગ સાત આંગળનો જાડો કરવો ને વિસ્તારમાં ૧૬ સોળ આંગળ બનાવવો. કોણીથી કાંડા સુધી ૧૮ અઠાર આંગળનો હાથ હોય તો આગળના ભાગમાં (કાંડા) આગળ ૪ ચાર આંગળ જાડો કરવો અને મધ્યમાં જાડો ૬ છ આંગળ રાખવો.

દૈર્ઘ્યે સૂર્યાંગુલોપાણિ વિસ્તરે પંચમાત્રક ॥

નાભિ સૂર્યાંગુલાસૈ કટીપ્રોક્તા જિનાંગુલા ॥૧૩૨॥

મુલાઁકાદશોરુઃસ્યાત્ જંઘાપ્રાન્તે યુગાંગુલા ॥

ચતુર્દશાંગુલાપાદઃ સ્તનોદ્વેચ યુગાંગુલા ॥૧૩૩॥

કક્ષસ્કંધતર્વેતુ કર્તવ્યશ્ચાષ્ટમાત્રકઃ ॥

ગ્રીવાચાષ્ટાંગુલવ્યાસે પાદઃપ્રોક્તષડંગુલ ॥૧૩૪॥

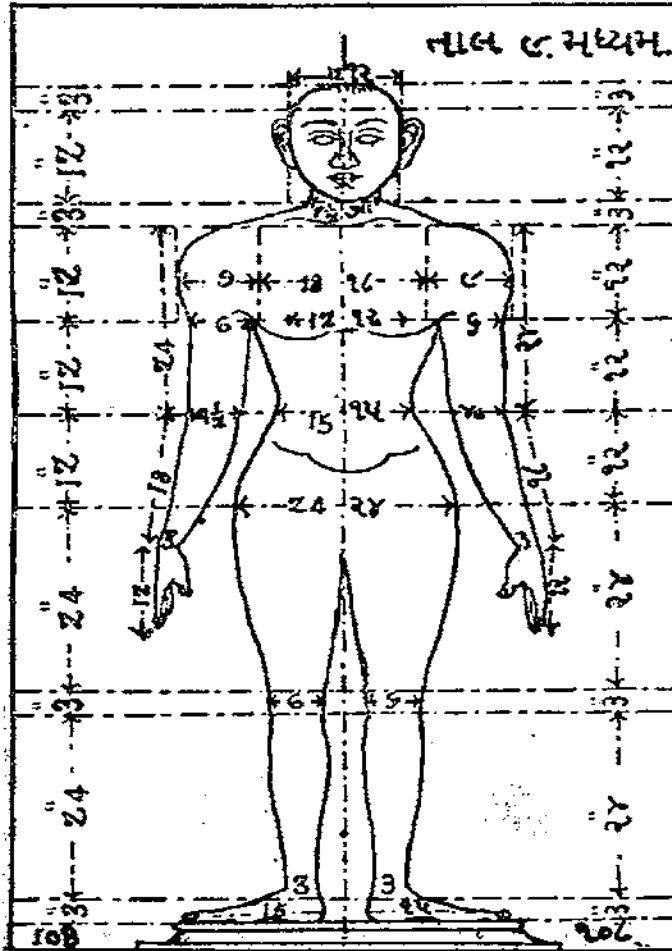
અર્થ:-કાંડાથી હાથની લંબાઈ ૧૨ આંગળ, પહોળાઈ પાંચ આંગળ અને કાંડાની જડમાં જાડાઈ ૩ ત્રણ આંગળ

રાખવી. નાભિ ૧૨ બાર આંગળ અને કેડની નીચેનો ભાગ ૨૪ ચોવીસ આંગળ રાખવો. ૧૩૨

ઉરનો ભાગ જાડો ૧૧ અંગીઆર આંગળ મૂળમાં કરવો, જંઘાનો ભાગ ૪ ચાર આંગળ અને પગનો ભાગ ૧૪ ચૌદ આંગળ રાખવો. સ્તનનો ભાગ ૬ છ આંગળ અથવા ૪ ચાર આંગળનો કરવો. ૧૩૩

ખાંધ અને ખાંધની પાસેનો ભાગ ૮ આંગળ, ડોકની પહોળાઈ ૮ આઠ આંગળ અને પગનો ભાગ ૬ છ આંગળ રાખવો. આ પ્રમાણે શાસ્ત્રનો નિયમ છે.

તાલ ૯ મધ્યમાન

નવતાલના માપની લંબાઈ

પહોળાઈ

કપાળથી દાઢી સુધી = ૧ તાલ	માથુ = ૧ તાલ
ગળાથી છાતી „ = ૧ „	ગળુ = ૭૧ માત્રા
છાતીથી કુંડી „ = ૧ „	બન્ને ખભા સુધી = ૩ તાલ
કુંડીથી પેડુ „ = ૧ „	છાતી = ૧૮ માત્રા
પેડુથી ઠીંચણ „ = ૨ „	નાભી આગળ = ૧૫ „
ઠીંચણથી ઘુંટણ „ = ૨ „	પેડુ „ = ૨ તાલ
કપાળથી શીખા „ = ૩ માત્રા	ઠીંચણ = ૬ માત્રા
દાઢીથી ગળા „ = ૩ „	ઘુંટણ = ૩ „
ઠીંચણની ઠાંકણી „ = ૩ „	પગ = ૧૫ „
પગની ઉંચાઈ = ૩ „	

આંગળ ૧૦૮ તાલ ૬

હાથની લંબાઈ

પહોળાઈ

ખંભાથી કુણી સુધી = ૨ તાલ	બાહુ = ૬ માત્રા
કુણીથી કાંડા „ = ૧૮ માત્રા	કુણી આગળ = ૪૧ „
કાંડાથી આંગળા „ = ૧ તાલ	કાંડા આગળ = ૩ „

મોઢાની લંબાઈમાં-કપાળ, નાક અને હડપચી ત્રણે મોઢાના સરખે ભાગે કરવા.

શુક્રાચાર્યનું માપ.

કપાળથી વાળની શીખાની ઉંચાઈ ૩ આંગળ, કપાળ ૪ આંગળ, નાક ૪ આંગળ, નાકની ડાંડીથી તે દાઢી સુધી ૪ ચાર આંગળ અને દાઢીથી ગળુ ઉંચાઈમાં ૪ ચાર આંગળ કરવું.

ભ્રમર લાંબી ૪ આંગળ અને પહોળી ૧૧ આંગળ, આંખ ૩ ત્રણ આંગળ લાંબી અને ૨ બે આંગળ પહોળી

કરવી. નાકની નળીઓ આંખના કદના ત્રીજે ભાગે ખનાવવી. કાન ૪ ચાર આંગળ ઉંચા અને ૩ ત્રણ આંગળ પહોળા કરવા.

હથેળી ૭ સાત આંગળ લાંબી, વચલી આંગળી ૬ આંગળ અને અંગુઠો ૩૧ સાડા ત્રણ આંગળ લાંબો કરવો. અંગુઠાને બે ભાગ હોય છે અને બીજી દરેક આંગળીઓને ત્રણ ભાગ હોય છે. વીંટી પહેરવાની આંગળી વચલી આંગળી કરતાં એક ભાગ (વેઠા) ટુંકી છે અને ટચલી આંગળી એક ભાગ (વેઠા) વીંટી પહેરવાની આંગળી કરતાં નાની છે. અંગુઠા પાસેની આંગળી વચલી આંગળી કરતાં એક ભાગ નાની કરવી.

પગની લાંબાઈ ૧૪ આંગળ, પગની મોટી આંગળી ૨ આંગળ, પહેલી આંગળી ૨૧ કે ૨ આંગળ (અંગુઠો) વચલી આંગળી ૧૧, ત્રીજી ૧૧ અને ટચલી આંગળી ૧૧ આંગળ રાખવી.

નાના છોકરાનું માપ

માથાના ભાગ કરતાં ૪૧ ગણો ધડનો ભાગ કરવો એટલે કે ગળાથી તે પેડુ સુધીનો ભાગ ૨ બે ગણો અને પેડુથી તે પગની પાની સુધીનો ભાગ માથાના ભાગ કરતાં ૨૧ અઢી ગણો કરવો અને હાથ લાંબાઈમાં મોઢાની કે જંઘાની લાંબાઈ કરતાં બમણો લાંબો કરવો. છોકરાઓનું ગળ નાતું હોય છે અને માથુ મોટું હોય છે.

સુતિના અવયવોના ભાગનું કોષ્ટક.

૬૦

૬ તાલના ગણેશજી તથા વામન	૭ તાલ મનુષ્યની મૂર્તિ	૭ા તાલ મંગળ, શુક્ર બુધ, સૂર્યની મૂર્તિ	૮ તાલ દેવ, દેવીની મૂર્તિ	૯ તાલ બ્રહ્મા, વિશ્નુ, શિવની મૂર્તિ	અંગનાં નામ	અંગની સમજૂતી.
૧ા આંગળ	૩ આંગળ	૩ આંગળ	૩ આંગળ	૩ આંગળ	કેશ	કેપાળ ઉપરથી
૧૨ "	૧૨ "	૧૨ "	૧૨ "	૧૨ "	મોહુ	કેપાળની હડપચી
૨ા આંગળ	૩ "	૩ "	૩ "	૪ "	ગળુ	હડપચીથી નીચે
૭ "	૭ા "	૧૦ "	૯ "	૧૨ "	હૃદય	ગળાથી હૃદય
૧૦ "	૯ "	૧૦ "	૧૨ "	૧૨ "	નાભી	હૃદયથી નાભી
૭ "	૭ા "	૧૦ "	૯ "	૧૨ "	પેડુ	નાભીથી પેડુ
૧૪ "	૧૮ "	૧૮ "	૨૧ "	૨૪ "	ઉરુ	પેડુથી ઉરુ
૨ "	૩ "	૩ "	૩ "	૪ "	જાતુ	ઉરુથી જાતુ (દીંચણુ)
૧૪ "	૧૮ "	૧૮ "	૨૧ "	૨૪ "	જાંગ	દીંચણુથી જાંગ પાનીની ગાંઠ સુધી
૨ "	૩ "	૩ "	૩ "	૪ "	પગ	પાનીની ગાંઠથી પગનું તળીયું
૭૨ આંગળ	૮૪ આંગળ	૯૦ આંગળ	૯૬ આંગળ	૧૦૮ આંગળ		

તે સિવાય ગ્રાસ ૧ એક ભાગ; ઉડતુ પક્ષી ૨ બે ભાગ, હાથી ૩ ત્રણ ભાગ, ઘોડાનું ૪ ચાર ભાગ અને વૃષભનું ચીત્ર અથવા મુર્તિ ૫ પાંચ ભાગે બનાવવી.

જાનાતિ નાનાવિધિરુપ ભાવં વિશ્વકર્મા સુર સૂત્રધારઃ ॥

ઉદિહંદજઃ સ્વેદજરાયુગાધંસ વિશ્વરૂપી શુરચવેશુ ॥૧૩૫॥

અર્થઃ—નાના પ્રકારનાં વિવિધ રૂપો જેવાંકે પશુ પ્રાણી ઇંડાં મચ્છર, માંકડ, વૃક્ષો વિગેરે અને યુગાદિની રચના પણ વિશ્વકર્માએ બનાવી છે.

પ્રકરણ પાંચમું.

વિશ્વકર્માની મૂર્તિ.

હંસારુઢ્ઠે इति विश्वकर्मा रुगवेदादि प्रभेदोक्ता ॥

નૃતાંદિ યુગમેદિતઃ વિપ્રાદિવર્ણ મેદૈન ચતુવર્કં ચતુર્મુજમ્ ॥૧૩॥

અક્ષસૂત્રં પુસ્તકંચ કમંડલ કવાન્વિતમ્ ॥

વિશ્વકર્મા ચતુર્હસ્ત સ્ત્રિનેત્રશ્ચંદ્રશેષરઃ ॥૧૩૭॥

અર્થઃ—ચાર વેદ, ચારયુગો અને ચાર વર્ણોની રચના કરનાર ચાર મુખવાળા અને ચાર હાથવાળા, એવા વિશ્વકર્માની મૂર્તિ સમજવી. ૧૩૬

એક હાથમાં રક્ષાટિકની માળા. બીજામાં પુસ્તક. ત્રીજામાં કમંડળ અને ચોથામાં ગજ અને જગતને બનાવનાર ત્રિનેત્રને ધારણ કરનાર એવી વિશ્વકર્માની મૂર્તિ બનાવવી. ૧૩૭

કમલાસન.

કમળા સનામાયં સર્વવર્ણહિતપદઃ

વર્ણક કાશપકૈ સાર્ધે કલામયં કમલાસન ॥૧૩૮॥

અર્થઃ—જેમાં શ્રેષ્ઠ કળામય ચિત્રો ઠરેલાં હોય અને બ્રહ્માની આસી અને રંગથી સુશોભિત બનાવ્યાં હોય, એવું કમલાસન ઠરેકનું ઠલ્યાણકારક છે. ૧૩૮

બ્રહ્માની મૂર્તિ.

અક્ષસૂત્ર કરેદક્ષે શ્રુચિસ્તસ્યોર્ધતઃ સ્થીતા ॥

વામે પુસ્તકં હસ્તે તસ્યાર્ધચ કમંડલુ ॥૧૩૯॥

અથ — અઘ્નાની મુર્તિ ૪ ચાર હાથની બનાવવી. નીચેના જમણા હાથમાં રક્ષાટીકની માળા, ઉપર જમણા હાથમાં શુચી, ઉપરના ડાબા હાથમાં પુસ્તક, નીચેના ડાબા હાથમાં કમંડળ; આ પ્રમાણે ચાર સાધનયુક્ત મુર્તિ કલિયુગમાં બનાવવી. ૧૩૯

અક્ષસૂત્રં પુસ્તકંચ શુચિર્ચૈવ કમંડલુ ॥

વિરંચિશ્ચ ભવેત્મૂર્તિ દ્વાપરે સુખદાયિની ॥૧૪૦॥

અર્થ:—દ્વાપર યુગની અઘ્નાની મૂર્તિ:—એક હાથમાં રક્ષાટીકના માળા, બીજામાં પુસ્તક, ત્રીજામાં શુચી, ચોથા હાથમાં કમંડળ ધારણ કરાવવું. ૧૪૦

કમંડલુ ચાક્ષસૂત્રં શ્રુચિર્યં પુસ્તકંતથા ॥

પિતામહસ્યસામૂર્તિં ત્રેતાયાં સૌખ્યદાયિની ॥૧૪૧॥

અર્થ:—ત્રેતાયુગની અઘ્નાની મૂર્તિ:—એક હાથમાં કમંડળ, બીજામાં અક્ષસૂત્ર, (રક્ષાટીકની માળા) ત્રીજામાં શુચી; અને ચોથા હાથમાં પુસ્તક ધારણ કરેલું છે. ૧૪૧

પુસ્તકં ચાક્ષ સૂત્રંચ શુચિશ્ચ ચ કમંડલુ ॥

બ્રહ્માણેચ ભવેત્મૂર્તિં ક્રત્વે સુખદાયિની ॥૧૪૨॥

અર્થ:—સત્ય યુગની અઘ્નાની મૂર્તિ:—એક હાથમાં પુસ્તક, બીજામાં રક્ષાટીકની માળા, ત્રીજામાં શુચી, ચોથા હાથમાં કમંડળ ધારણ કર્યું છે. આ પ્રકારની અઘ્નાની મૂર્તિ સત્યયુગમાં સુખ આપનારી થતી હતી. ૧૪૨

સાવિત્રી દેવીની મુર્તિ.

અક્ષસૂત્રં પુસ્તકંચ ધતેપદ્મ કમંડલુ ॥

ચતુર્વક્રા ચ સાવિત્રી શ્રોત્રિયાણાં ગ્રહેહિતા ॥૧૪૩॥

અર્થ:—એક હાથમાં સ્ફટીકની માળા, બીજામાં પુસ્તક. ત્રીજામાં કમળ, ચોથા હાથમાં કમંડળ અને ચાર મુખથી યુક્ત એવી સાવિત્રી દેવીની મુર્તિ બનાવવી.

ચાર વેદોની મુર્તિ.

રુગ્વેદ શ્વેતવર્ણસ્યાત્ દ્વિભૂજોરાર્ગી મક્તનઃ ॥

અક્ષમાલાં વૃષાત્રંચ પીતસ્યા ધ્યાયનો વ્યતઃ ॥૧૪૪॥

અર્થ:—રુગ્વેદની મુર્તિ. રુગ્વેદનો વર્ણ ધોળો અને તેમાં બુદ્ધા બુદ્ધા રંગ વાળા; બે હાથવાળા, એક હાથમાં સ્ફટીકની માળા અને બીજા હાથમાં પાણીનું પાત્ર ધારણ કરેલ છે. ૧૪૪

અજાસ્ય પીતવર્ણસ્યાત્ યજુર્વેદોક્ષ સૂત્રધૃક ॥

વામેચાંતુશ પાણિસ્ત્ત મૂતીદો મંગલપદઃ ॥૧૪૫॥

અર્થ:—યજુર્વેદની મુર્તિ. યજુર્વેદનો વર્ણ પીળો છે, તેના જમણા હાથમાં સ્ફટીકની માળા, ડાબા હાથમાં પાણીનું પાત્ર અને મૂળ બકરાના જેવું છે. ૧૪૫

નીલોત્પલદલાભાસ સામવેદો હયાતનઃ ॥

અક્ષમાલા ધૃતોદક્ષે વામેકંબુધર સ્મૃતઃ ॥૧૪૬॥

અર્થ:—સામવેદની મુર્તિ. સામવેદ કાળા કમળ જેવા રંગવાળો, ઘોડાના જેવું મુખ, જમણા હાથમાં સ્ફટીકની માળા અને ડાબા હાથમાં શંખ ધારણ કરેલ છે. ૧૪૬

અથર્વણ મીધોવેદો ધવલોમર્કટાતુનઃ ॥

અક્ષસૂત્રં ચ સ્વડવાંગ વમ્ર માળા વિજયોશ્રિયે ॥૧૪૭॥

અર્થ:-અથર્વવેદની મૂર્તિ. અથર્વવેદનો રંગ ઘોળો, મુખ માંકડા જેવું, એક હાથમાં અક્ષયમાળા અને બીજામાં ખડગને ધારણ કરેલ છે એવા જે શ્રેયને આપનાર વેદોની મૂર્તિ બનાવવી. ૧૪૭

નૃત્ય શાસ્ત્રની મુર્તિ.

નૃત્યશાસ્ત્રં મિતંરમ્યં મૃગવક્ર જટાધરં ॥

અક્ષસૂત્રં ત્રિશુલંચ વિભ્રાણંચ ત્રિલોચનં ॥૧૪૮॥

અર્થ:-અત્યંત રમણીય, હરણના જેવું મુખ, જટાને ધારણ કરનાર, એક હાથમાં અક્ષયમાળા, બીજામાં ત્રીશુળ અને ત્રણ લોચનથી ચપળ બેનાર, એવી નૃત્ય શાસ્ત્રની મૂર્તિ સમજવી. ૧૪૮

દિશાઓના દેવ.

અગ્નિયાંતુ ગણપ્રોક્તં માત્ર સ્થાનં તુદક્ષીણે ॥

નૈરુત્યેતુ સહસ્રાક્ષં વારુણ્યાંજલ શાચિનં ॥૧૪૯ ॥

પાર્વતિરુદ્રો વાયવે ગ્રહચૈવોત્તરેસ્મૃતા ॥

ઈશાને શ્રિયાંદેવી પ્રાચ્યાંતુ ધરણીધરા ॥૧૫૦॥

અર્થ:-અગ્નિ ખુણાના દેવ ગણ છે, દક્ષિણ દિશાનું સ્થાન માત્ર સ્થાન છે, નૈરુત્ય ખુણાનો દેવ ઈંદ્ર અને પશ્ચિમ દિશાના દેવ વરુ છે. ૧૪૯

પાર્વતી, રૂદ્ર, કુબેર અને ગ્રહો આ બધા દેવતા ઉત્તર દિશાના છે. ઇશાન કોણના દેવતા શ્રી દેવી છે. અને પૂર્વ દિશાના દેવ ધરણીધર છે.

બ્રહ્માના અષ્ટ પ્રતિહાર (દ્વારપાળ).

બ્રહ્મણોષ્ઠો પ્રતિહારા કથિષ્યામિ અનુક્રમાત્ ॥
 પુરુષાકાર ગંભિરા સકુયામુકુટોદ્ભલા ॥૧૫૧॥
 પદ્મસુવાક્ષ દંડંચ સત્યનામાનુ વામનઃ ॥
 સવ્યાપસવ્ય યોગેન કમંડલંશ્ચ ધર્મકઃ ॥૧૫૨॥
 અક્ષપદ્મં વામદંડં ક્રમશ્ચમહતોદ્ભવઃ ॥
 દંડાગમઃ સસ્ત્રવા કમલંજયશ્ચ સર્વકામદ ॥૧૫૩॥
 અક્ષસૂત્રં ગદાદંડં દંડંચવિજયો ભવેત્ ॥
 અધો હસ્તા પશ્ચવ્યેના શ્વેટ યુક્તાયજ્ઞ ભદ્રક ॥૧૫૪॥
 અક્ષપાશાં કુશ દંડ ભવઃ સર્વકામદ ॥
 દંડાંકુશ પાસોત્પલં વિભવઃ સર્વ શાન્તિદઃ ॥૧૫૫॥

અર્થ—પુરુષના જેવો આકાર, ગંભીર, શાન્ત તથા મુકુટને ધારણ કરનાર આ પહેલો પ્રતિહાર. ૧૫૧

એક હાથમાં કમળ, બીજામાં અક્ષયસુત્ર, ત્રીજામાં કમંડળ; ચોથામાં દંડ, સત્ય નામથી યુક્ત અને ધૈર્ય રવ-૩૫ આ બીજો પ્રતિહાર. ૧૫૨

એક હાથમાં અક્ષયમાળા, બીજામાં કમળ, ત્રાજામાં દંડ, ચોથા હાથમાં કમંડળ આ ત્રીજો પ્રતિહાર.

એક હાથમાં દંડ, બીજામાં શસ્ત્રો, ત્રીજા અને ચોથા

હાથમાં કમળ, જેનું નામ શસ્ત્રવા કહેવાય છે. આ ચોથો પ્રતિહાર. ૧૫૩

એક હાથમાં અક્ષયસુત્ર, બીજામાં ગદા, ત્રીજામાં દંડ અને ચોથામાં કમળ, આ પાંચમો પ્રતિહાર.

છઠા પ્રતિહારમાં કમળને બદલે ખેટક, એવા યજ્ઞનું રક્ષણ કરનાર આ છઠો પ્રતિહાર. ૧૫૪

એક હાથમાં અક્ષયમાળા, બીજામાં પાશ, ત્રીજામાં અંકુશ, અને ચોથામાં દંડ, આ સાતમો પ્રતિહાર.

એક હાથમાં દંડ, બીજામાં પાશ, ત્રીજામાં અંકુશ, ચોથા હાથમાં કમળ, આ આઠમો પ્રતિહાર. આ પ્રમાણે બ્રહ્માની મુર્તિ બનાવવાથી દરેક પ્રકારનો વૈભવ અને શાન્તિ મળે છે. ૧૫૫

દ્વાદશસૂર્યની મૂર્તિ

इति ब्रह्मणोष्ठो प्रतिहारः शृणुवन्त्य प्रवक्ष्यामी ॥

सूर्य भेदाश्वतेजयः ॥१५६॥

दक्षिणेष्वकरामाला करवामे कमंडलु ॥

पद्माभ्यांशोभितकरौ सुधामि प्रक्षमास्मृता ॥१५७॥

અર્થ:-આ પ્રમાણે બ્રહ્માના આઠ પ્રતિહાર કહ્યા. હવે સૂર્યના ભેદ વાહન અશ્વ, આયુધ વિગેરેથી કહેવામાં આવશે. ૧૫૬

જમણા હાથમાં માળા, ડાબા હાથમાં કમંડળ અને બીજા બે હાથમાં કમળ આ પ્રમાણે સુંદર મુર્તિ પ્રથમ અર્યમા સૂર્યની કહેલી છે. ૧૫૭

શુલિવામકરેયસ્ય દક્ષિણે સોમ્યણ્વચ ॥

મિત્રાનાં અત્રિનયના ક્રશેશય વિભૂષીતા ॥૧૫૮॥

અર્થ:-ડાબા હાથમાં ત્રીશુળ અને જમણા હાથમાં ચક્ર, બે નેત્રવાળા આભુષણથી શોભાયમાન એવી મિત્ર નામના સૂર્યનારાયણની મૂર્તિ બીજી સમજવી. ૧૫૮

પ્રથમેતુકરે ચક્રં તથા વામેચ કૌમુદિ ॥

મૂર્તિરાય મણિજ્ઞેયા સડમૌપાણિ પલ્લવૌ ॥૧૫૯॥

અર્થ:-રાયમણીની મુર્તિ:-જમણા હાથમાં ચક્ર, ડાબા હાથમાં-કુમુદ અને બીજા બે હાથમાં કમળને ધારણ કરનાર, આવી મૂર્તિ રાયમણીની સમજવી. ૧૫૯

અક્ષમાલા કરે યસ્યા ગદા વામે પ્રતિષ્ઠીતા ॥

સામૂર્તી રૌદ્રીજ્ઞાતવ્યા પ્રતાય પદ્મ ભૂષિતા ॥૧૬૦॥

અર્થ:-રૌદ્રીની મુર્તિ:-એક હાથમાં અક્ષયમાળા, બીજા હાથમાં ગદા અને નીચેના બન્ને હાથમાં કમળોને લીધે સુશોભીત એવી મૂર્તિ રૌદ્રીની બનાવવી. ૧૬૦

ચક્રંતુદક્ષિણે યસ્યા વામેપાશસુશોભનઃ ॥

સા વારુણિ ભવેત્મૂર્તિ પદ્મપત્ર કરદ્વય ॥૧૬૧॥

અર્થ:-જલદેવકીની મુર્તિ:-એક હાથમાં ચક્ર, બીજામાં પાશ અને નીચેના બે હાથમાં કમળને ધારણ કરનાર, આવી મુર્તિ જલદેવકીની બનાવવી. ૧૬૧

કમંડલુ દક્ષિણે હસ્તે અક્ષમાલા ચ વામતઃ ॥

સામ વશ્યંમતાસૂર્ય મૂર્તિપદ્માવિભૂષીતા ॥૧૬૨॥

અર્થ:—સૂર્ય નારાયણની મૂર્તિ:—જમણા હાથમાં કમંડળ, ડાબા હાથમાં સ્ફટીકની માળા અને બીજા હાથોમાં કમળને ધારણ કરનાર; આવી મૂર્તિ સૂર્ય નારાયણની બનાવવી. ૧૬૨

यस्यास्क दक्षिणेशूलं वामहस्ते सुदर्शनम् ॥

भगमूर्तिं समाख्याता पद्महस्तासु भायवै ॥૧૬૪॥

અર્થ:—ભગદેવની મૂર્તિ:—જમણા હાથમાં ત્રીશુળ; ડાબા હાથમાં સુદર્શન અને બીજા બે હાથમાં કમળ, એવા દરેકનું કલ્યાણ કરનારી ભગદેવની મૂર્તિ સમજવી. ૧૬૪

अथ वाम करे माला त्रीशूलंदक्षीणे करे ॥

विश्वमूर्तिं सुखदायि पद्मलाञ्छन लक्षिता ॥૧૬૫॥

અર્થ:—વિશ્વ ભગવાનની મૂર્તિ:—ડાબા હાથમાં સ્ફટીકની માળા, જમણા હાથમાં ત્રીશુળ અને કમળની શોભાથી શોભાયમાન; આ પ્રમાણે વિશ્વ ભગવાનની મૂર્તિ બનાવી પુજે તો સુખ આપનારી થાય છે. ૧૬૫

पुष्पाख्य रवे मूर्तिं द्विभूजापद्मलाञ्छनः ॥

सर्व पापहराज्ञेया सर्व लक्षणलक्षिता ॥૧૬૬॥

અર્થ:—પુષ્પનામના સૂર્યની મૂર્તિ:—બે ભુજવાળા, બન્ને હાથમાં કમળ ધારણ કરનાર અને દરેક પ્રકારનાં પાપનો નાશ કરનાર, સર્વ લક્ષણોથી યુક્ત આવી મૂર્તિ પુષ્પનામના સૂર્યની બનાવવી. ૧૬૬

दक्षिणेतु गदायस्य वामहस्ते सुदर्शनम् ॥

पद्माव्य वा तुसावित्री मूर्तिं सर्वार्थ साधिनी ॥૧૬૭॥

અર્થ:-સાવિત્રીની મુર્તિ:-જમણા હાથમાં ગદા, ડાબા હાથમાં સુદર્શન ચક્ર, અને નીચેના બે હાથમાં કમળ ધારણ કરનાર, દરેક અર્થની સીદ્ધિ આપનાર અને મનની યથાર્થ ઇચ્છા પૂર્ણ કરનાર; આ પ્રમાણે સાવિત્રીની મૂર્તિ બનાવવી. ૧૬૭

શ્રુત્વચદક્ષિણેહસ્તે વામહોમજકીલકમ્ ॥
મૂર્તિત્વાષ્ટ્રી ભવેત્ યજ્ઞઃ પદ્મરુદ્ધકરદ્વય ॥૧૬૮॥

અર્થ:-યજ્ઞદેવની મુર્તિ:-જમણા હાથમાં શુચી, ડાબા હાથમાં હોમવાનાં બીજાં સાધનો અને બીજા બે હાથમાં કમળ; આ પ્રકારની યજ્ઞદેવની મૂર્તિ બનાવવી. ૧૬૮

સુદર્શન કરે સર્વે પદ્મહસ્તાતુ વામતઃ ॥
ઘ્વાં સોદ્ધાદ્વાદશિમૂર્તિં વધ્યોરમિતિનજસઃ ॥૧૬૯॥

અર્થ:-દ્વાદશીની મુર્તિ:-જમણા બે હાથમાં સુદર્શન, ડાબા બન્ને હાથમાં કમળને ધારણ કરનાર, સિદ્ધીને આપનાર અને દરેક પાપનો નાશ કરનાર એવી દ્વાદશની મૂર્તિ બનાવવી. ૧૬૯

ધાતા મિત્રોર્ય મારુદ્રો વરુણ સૂર્યઽવચ ॥
મગો વિવસ્વાન પુષાચ સવિતાત્વષ્ટ્ર વિધ્યમુક્તે ॥૧૭૦॥

અર્થ:-બ્રહ્મા, મિત્ર, અર્યમા, રૂદ્ર, વરુણ, સૂર્ય, ભગ, વિવસ્વાન, પુષ અને સાવિત્રી આ પ્રમાણે અષ્ટ મૂર્તિનું વર્ણન કરી બતાવ્યું ૧૭૦.

ત્રિભંગા.

ત્રિભંગા:—આવી મૂર્તિઓમાં મધ્યખિંડુ (સેન્ટર) ની સીધી લીટી છાતીથી ડુંટી સુધી, ડાબી કે જમણી બાજુ થઈને, પાની સુધી પસાર થતી બતાવાય છે. આથી આવી મૂર્તિઓ વાંકી ચુંકી અથવા કમળની ડાંડી જેવી વળેલી જણાય છે. પેડુથી પગ સુધીનો નીચેનો ભાગ મૂર્તિની જમણી કે ડાબી બાજુ બતાવાય છે અને ઘડનો ઉપરો ભાગ (પેડુથી ગળા સુધી) મૂર્તિની ડાબી કે જમણી બાજુ બતાવાય છે.

આ ત્રિલંગાને મળતી દેવીઓની મૂર્તિનાં માથાં જમણી બાજુ (મૂર્તિ યનાવનારની ડાબી બાજુએ) હોય છે, અને દેવોની મૂર્તિઓનાં માથાં એક બીજાની તરફ નમેલાં દેખાય છે. તેવીજ રીતે જ્યારે કોઈ પુરુષની અને સ્ત્રીની મૂર્તિ એકજ જોડમાં યનાવવી હોય ત્યારે સ્ત્રીની મૂર્તિ પુરુષની ડાબી બાજુ યનાવવી.

વિષ્ણુની, સૂર્યની તથા બીજા દેવોની મૂર્તિઓ સમ-ભાગા અને ત્રિલંગા એવી બે જાતની યનાવાય છે. અને શક્તિની તથા બીજા દેવોને મુખ્ય મૂર્તિની તરફ માથાની એક બાજુ સાથે બે પુરુષ અને એક સ્ત્રી મળીને ત્રિલંગા મૂર્તિ યનાવી શકાય છે. ત્રિલંગા મૂર્તિનું માથુ અને પેડુ મધ્ય સીધી લીટીથી ત્રણ માત્રા (ત્રણ આંગળ) જમણી અને ડાબી બાજુ નમેલા યતાવાય છે. પુરુષની સાથે સ્ત્રીની મૂર્તિ કરવી હોય તો પુરુષ કરતાં સ્ત્રીની મૂર્તિ ત્રણ માત્રા (ત્રણ આંગળ) નાની કરવી.

અતિલંગા:—એ એક જાતની મૂર્તિ છે. જેવી રીતે ત્રિલંગાની કેડ યતાવી છે તેવીજ રીતે અતિલંગાની કેડ યતાવાય છે. પેડુથી શરીરનો ઉપલો ભાગ (પેડુથી શીખા સુધીનો ભાગ) અને નીચલો ભાગ (પેડુથી પાની સુધી) પવનના તોફાનથી વળેલા ઝાડની પેઠે જમણી અને ડાબી બાજુ, પાછળ તેમજ આગળ વળેલો યતાવાય છે. આવી મૂર્તિઓ દેવોની અને અસુરોની લડાઈમાં શિવની તથા ભયંકર દેવદેવીઓની યતાવેલી છે.

અતિભંગા.

મૂર્તિ જ્યારે પોતાની ફરજ પોતાના ભક્તના આત્મા જેવી બતાવે છે અથવા કોઈ નોકરનો આત્મા તેના શેઠના આત્મા જેવો હોય છે ત્યારે મૂર્તિને ઉપરના જેવી બનાવવી.

જે મૂર્તિ રેતીની કે ગાળાની બનાવવામાં આવી હોય તે સરખા પ્રમાણુસર ન બનાવી હોય તો તેમાં કાંઈ વાંધા જેવું નથી કારણકે આવી મૂર્તિઓ સ્ત્રીઓએ એકાદ દિવસે વ્રતને માટે, અથવા બાળકોએ રમવા માટે બનાવી

હોય છે. આવી જાતની મૂર્તિઓ ચિતારાઓ પણ બનાવે છે અને હમેશાં ફેંકી દેવામાં આવે છે, પરંતુ જે મૂર્તિ આસ પુજવા માટે બનાવવી હોય તે બરાબર શાસ્ત્રની રીતી પ્રમાણેજ બનાવવી.

મૂર્તિ તેના સિંહાસન ઉપર અથવા ડુંગર ઉપર બેઠેલી કે ઉભેલી, આંખો, નાક વિગરે અવયવો સરખા પ્રમાણસર કરેલા, હાઠી અંદર પડતી અને વાળ ઉગ્યા વગરની, સોલ વર્ષના યુવાનના જેવી મૂર્તિને, મૂર્તિના બનાવનારાઓએ રંગથી સુશોભિત, ચાલમાં લબ્ધ અને માથુ પગ હાથ વિગેરેમાં હાગીના તથા વસ્ત્રોથી શણગારવી જોઈએ.

જ્યારે કોઈ મૂર્તિને ત્રણ કે તેથી વધારે માથાં બનાવવાં હોય, ત્યારે માથાંને હારોમાં ગોઠવવાં જોઈએ. આ પ્રમાણે પાંચ મુખવાળી મૂર્તિનાં ચાર માથાં સરખાં ગોઠવવાં અને ઉપર એક એવી રીતે પાંચ માથાં બનાવવાં જોઈએ.

જ્યારે મૂર્તિને ચાર અથવા તેથી વધારે હાથ હોય તે, ખંભાઓ દબાઈ જવા ન જોઈએ, પણ મોરની પુંછડી ના પીછાની માફક બધા બાહુઓ દેખાડવા જોઈએ.

મૂર્તિ બનાવનારાઓએ હમેશાં પોતાની ફરજ બજાવવી જોઈએ, એટલે કે મૂર્તિઓને બરાબર શાસ્ત્રના પ્રમાણથીજ બનાવવી, નહિ કે યુવાનની મૂર્તિને ઘસડાની મૂર્તિના જેવી અદૃઢ બનાવવી.

બ્રહ્મા, સાવિત્રી, ચાર વેદ અને નૃત્યશાસ્ત્રની મૂર્તિનું કોષ્ટક.

કલિયુગની બ્રહ્માની મૂર્તિ ૧.	દ્વાપર યુગની બ્રહ્માની મૂર્તિ ૨.
૧ હાથમાં શુચી ૨ હાથમાં પુસ્તક ૩ ,, માળા ૪ ,, કમંડળ ચાર મુખ, ચાર ભુજ, વાહન હંસનું.	૧ હાથમાં માળા ૨ હાથમાં પુસ્તક ૩ ,, શુચી ૪ ,, કમંડળ ચાર મુખ, ચાર ભુજ, વાહન હંસનું.
ત્રેતાયુગની બ્રહ્માની મૂર્તિ ૩.	સત્યયુગની બ્રહ્માની મૂર્તિ ૪.
૧ હાથમાં કમંડળ ૨ હાથમાં માળા ૩ ,, શુચી ૪ ,, પુસ્તક ચાર મુખ, ચાર ભુજ, વાહન હંસનું.	૧ હાથમાં પુસ્તક ૨ હાથમાં માળા ૩ ,, શુચી ૪ ,, કમંડળ ચાર મુખ, ચાર ભુજ, વાહન હંસનું.
સાવિત્રી દેવીની મૂર્તિ ૫.	રુગ્વેદની મૂર્તિ ૬.
૧ હાથમાં માળા ૨ હાથમાં પુસ્તક ૩ ,, કમળ ૪ ,, કમંડળ ચાર મુખ, ચાર ભુજ, વાહન હંસનું.	૧ હાથમાં માળા ૨ હાથમાં કમંડળ એક મુખ, બે ભુજ, વર્ણ ધોળો.
યજુર્વેદની મૂર્તિ ૭.	સામવેદની મૂર્તિ ૮.
૧ હાથમાં માળા ૨ હાથમાં કમંડળ મુખ બકરા જેવું, બે ભુજ, વર્ણ પીળો.	૧ હાથમાં માળા ૨ હાથમાં શંખ મુખ ઘોડા જેવું, બે ભુજ, વર્ણ કાળો.
અથર્વવેદની મૂર્તિ ૯.	નૃત્ય શાસ્ત્રની મૂર્તિ ૧૦.
૧ હાથમાં માળા ૨ હાથમાં ખડગ મુખ માંકડા જેવું, બે ભુજ, વર્ણ ધોળો.	૧ હાથમાં માળા ૨ હાથમાં ત્રીશુળ મુખ હરણના જેવું, બે ભુજ, ત્રણ લોચન

અક્ષાના દેશસરના દારપાળનું કોષ્ટક.

ગંભીર ૧.		સત્ય ૧.	
૧ હાથમાં માળા	૨ હાથમાં કમળ	૧ હાથમાં કમળ	૨ હાથમાં માળા
૩ „ દંડ	૪ „ કમંડળ	૩ „ કમંડળ	૪ „ દંડ
પુરુષના જોડો આકાર, શાન્ત મુખ, ચાર લુગ્ન, માથે મુગટ.			
પૂર્વદિશાના દારના જમણા તથા ડાબા.			
ધર્મ ૩.		કમલંજય ૪.	
૧ હાથમાં માળા	૨ હાથમાં કમળ	૧ હાથમાં દંડ	૨ હાથમાં શસ્ત્રો
૩ „ દંડ	૪ „ કમંડળ	૩ „ કમળ	૪ „ કમળ
શાન્ત મુખ, માથે મુગટ, દક્ષિણ દિશાના દારના જમણા તથા ડાબા.			
વિજયો ૫.		ભદ્રક ૬.	
૧ હાથમાં માળા	૨ હાથમાં ગદા	૧ હાથમાં માળા	૨ હાથમાં ગદા
૩ „ દંડ	૪ „ કમળ	૩ „ દંડ	૪ „ ખેટક
પશ્ચિમ દિશાના દારના જમણા તથા ડાબા.			
સર્વકામદ ૭.		વિભવઃ ૮.	
૧ હાથમાં માળા	૨ હાથમાં પાશ	૧ હાથમાં દંડ	૨ હાથમાં પાશ
૩ „ અંકુશ	૪ „ દંડ	૩ „ અંકુશ	૪ „ કમળ
ઉત્તર દિશાના દારના જમણા તથા ડાબા.			

બાર સૂર્યની મૂર્તિનું કોણક.

અર્ચા ૧.	મીત્ર ૨.
૧ હાથમાં માળા ૨ હાથમાં કમડળ ૩ " કમળ ૪ " કમળ ચાર ભુજ, વાહન અશ્વ.	૧ હાથમાં ચક્ર ૨ હાથમાં ત્રીશુળ બે ભુજ, વાહન અશ્વ.
રાયમણી ૩.	રૌદ્રી ૪.
૧ હાથમાં ચક્ર ૨ હાથમાં કુમ્ભ ૩ " કમળ ૪ " કમળ ચાર ભુજ, વાહન અશ્વ.	૧ હાથમાં માળા ૨ હાથમાં ગદા ૩ " કમળ ૪ " કમળ ચાર ભુજ, વાહન અશ્વ.
જલદેવકી ૫.	સૂર્યનારાયણ ૬.
૧ હાથમાં ચક્ર ૨ હાથમાં પાસ ૩ " કમળ ૪ " કમળ ચાર ભુજ વાહન, અશ્વ.	૧ હાથમાં કમડળ ૨ હાથમાં માળા ૩ " કમળ ૪ " કમળ ચાર ભુજ, વાહન અશ્વ.
ભગદેવ ૭.	વિશ્વભગવાન ૮.
૧ હાથમાં ત્રીશુળ ૨ હાથમાં સુદર્શન ૩ " કમળ ૪ " કમળ ચાર ભુજ, વાહન અશ્વ.	૧ હાથમાં ત્રીશુળ ૨ હાથમાં માળા બે ભુજ, પદ્મલંછન, વાહન અશ્વ.
પુષ્પ ૯.	સાવિત્રી ૧૦.
૧ હાથમાં કમળ ૨ હાથમાં કમળ બે ભુજ, પદ્મલંછન, વાહન અશ્વ.	૧ હાથમાં ગદા ૨ હાથમાં સુદર્શન ૩ " કમળ ૪ " કમળ ચાર ભુજ, વાહન અશ્વ.
યમદેવ ૧૦	દાદશી ૧૨.
૧ હાથમાં શુચી ૨ હાથમાં હોમવાન સાદત ૩ " કમળ ૪ " કમળ ચાર ભુજ, વાહન અશ્વ.	૧ હાથમાં સુદર્શન ૨ હાથમાં કમળ ૩ " સુદર્શન ૪ " કમળ ચાર ભુજ, વાહન અશ્વ.

પ્રકરણ ૬ ઠ

સૂર્યોઽચ્યુતશક્તિ રુદ્રાવિન્વશક્તીશ્વર ॥
 વિષ્ણુસૂર્યાશ્રીનાયથ વિઘ્નેશ ભગાં વિત્તેકેશા
 ચંડીશહેરંબ પતંગતઘ્યઃ ॥૧૭૧॥

અર્થ:-સૂર્ય, અચ્યુત, શક્તિ, ગણેશ, રૂદ્ર, ઇંદ્ર,
 વિષ્ણુ, શ્રીનાથ વિન્ધશ, ભગાં, ત્રીગદેવતા, ચંડીકા, હેરંબ-
 પતંગા વિગેરે દેવોનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે અને
 બાકી હશે તેનું હવે પછીથી કહેવામાં આવશે. ૧૭૧

કઇ દિશામાં સ્થાપન કરવા.

શ્રીકંઠ સૂર્યાપુરથાંવિ કાજા પ્રદક્ષિણમ્ ॥
 મધ્ય દિશીક્ષ્ય પુજ્યાસ્વસ્થ નગાસર્વભનાર
 સ્થીતેયં છતિ દિગ્નાનિ પત્ન સંસ્થા ॥૧૭૨॥
 સૂર્યો વિનાયકો વિષ્ણુ શ્રંડીશંભુસ્તાધવેચ ॥
 અનુક્રમેણ પુજ્યાંત ફલદસ્યુ સદાર્ચન ॥૧૭૩॥

અર્થ:-શોભાથી યુક્ત સૂર્યદેવને પૂર્વદિશામાં સ્થાપન
 કરવા, અંબીકાને દક્ષિણ દિશામાં અને મધ્ય સ્થાનમાં
 સર્વને સ્થાન આપીને સ્થાપન કરવા, તે કરેક કાર્ય
 સીદ્ધ થાય છે. ૧૭૨

સૂર્યદેવ, ગણેશ, વિષ્ણુ ભગવાન, ચંડીકાદેવી, શંકર
 ભગવાન આ બધા દેવોની અનુક્રમથી પુજા કરવી. અને
 દેવોની પુજા કરવાથી સર્વ કામના પૂર્ણ થાય છે. ૧૭૩

અહોનું સ્થાપન.

અગ્રતુકુજ સ્થાપ્યા ગુરુર્યાસ્યે પ્રતિષ્ઠિતં ॥

નૈરુત્યે રાહુ સંસ્થાનં શુક્રસ્થાનંતુ પશ્ચિમે ॥૧૭૪॥

વાયવ્યેકે તવસ્થાનં સોમ્યાયાં બુધમેવચ ॥

ઇશાને શનિસ્થાપ્ય પ્રાચ્યાંસ્થાપ્યશ્ચ ચંદ્રમા ॥૧૭૫॥

અર્થ:-સૌથી આગળના ભાગમાં કળશનું સ્થાપન કરવું, તેની સન્મુખ ગુરુનું, નૈરુત્ય કોણમાં રાહુનું અને શુક્રનું પશ્ચિમે સ્થાપન કરવું. ૧૭૪

વાયવ્ય કોણમાં કેતુની, ઉત્તરમાં બુદ્ધની, ઇશાનમાં શનિની અને પૂર્વ દિશામાં અંદ્રમાની સ્થાપના કરવી.

અહો કેવા બનાવવા.

ચંડી ચ પિંગશ્ચૈવ આનંદઃ શ્વાત કરતથા ॥

ચિત્રો વિચિત્રોજ્ઞાતવ્યે કિરણાક્ષ્ય સુલોચન ॥૧૭૬॥

અર્થ:-અંકીનો વર્ણ પીળો કરવો, સૂર્યની મૂર્તિ આનંદ આપનારી બનાવવી, ગણેશની મૂર્તિ સારા શોભાયમાન રંગથી રંગીને કરવી અને વિષ્ણુને સારા હરણ લોચન જેવા બનાવવા.

સર્વેચ પુરુષાકારા કર્તવ્યા શાન્તિ મિચ્છતા ॥

ચતુદ્વારેષુ સંસ્થાપ્ય દિશાંચૈવ પ્રદક્ષિણે ॥૧૭૭॥

અર્થ:-ઉપર કહ્યા તે દેવો, અહો વિગેરેને મનુષ્યના આકાર જેવા બનાવવા. જો પોતાની શાન્તિ ઇચ્છવી હોય તો ચાર દિશામાં ચાર દ્વારમાં દ્વારપાળ સ્થાપન કરવા. તે દરેકની પ્રદક્ષીણા થઇ શકે તેવી રીતે સ્થાપન કરવા. ૧૭૭

સૂર્યના હેરાશરના પ્રતિહાર તથા નવ ગ્રહો.
પ્રતિહાર.

પ્રતર્જન્યો દ્વિકરણં તામ્રચુદં દંડાયુધં ॥

દંડિવામ વિભાગેતુ પિંગલાસ્યાદતે શ્રુણુ ॥૧૭૮॥

અર્થ—જમણા હાથમાં તર્જની અને બીજા હાથમાં બે કીરણ, ત્રીજા હાથમાં હંડ ધારણ કરનાર, અને ચોથા નીચેના ડાબા હાથમાં હંડી, સુખનો વર્ણ થોડા પીળા ભાગવાળો આવી સૂર્યના પ્રતિહારની મૂર્તિ બનાવવી. ૧૭૮

કિરણસ્થાને યદાશક્તિ કિરણં તામ્ર ચુદકે ॥

તર્જની દંડ પૂર્વચ પિંગલ પૂર્વ દક્ષિણે ॥૧૭૯॥

અર્થ:—જમણા હાથમાં કીરણની બહલીમાં શક્તિ, બીજા હાથમાં કીરણ આપવું. ત્રીજા હાથમાં તર્જની અને ચોથા હાથમાં હંડ આપવો, પૂર્વ તથા દક્ષિણમાં પીળા ભાગ રાખવો, તેવા સૂર્યના પ્રતિહારની મૂર્તિ બીજી રીતની બનાવવી. ૧૭૯

एकवक्रं च तर्जनि दंडेना नंदकः स्मृतः ॥

તર્જની દંડ સવ્યમ્ સંભવઃ દંતકથુમઃ ॥૧૮૦॥

અર્થ:—એક હાથમાં તર્જની બીજા હાથમાં હંડ ધારણ કરે, ત્રીજા જમણા હાથમાં હંડ, ચોથા હાથમાં તર્જની તેવા સૂર્યનારાયણના પ્રતિહારની મૂર્તિ સુખને આપનારી થાય છે માટે સુખની ઇચ્છાવાળાઓએ આવી સૂર્યદેવના હેરાશરમાં મૂર્તિ બનાવવી. ૧૮૦

તર્જનીદ્વૌ પન્નિની દંડં દંડાત ચિત્રકો ભવેત્ ॥

તર્જની દંડયસવ્ય સંભવેત્ ચિત્રક તથા ॥૧૮૧॥

અર્થ:—એક હાથમાં તર્જની અને બે કમળ, બીજા હાથમાં કમળ અને દંડ, ત્રીજા જમણા હાથમાં તર્જની અને દંડ ચોથા હાથમાં પણ દંડ ધારણ કરાવે ત્યારે સૂર્યના પ્રતિહારની મૂર્તિ ઘણીજ સુંદર દેખાય છે. ૧૮૧

નવગૃહ રવી (સૂર્ય)

તર્જનીદ્વ કિરણમ્ દંડાન કિરણોદ્ભવઃ ॥

તર્જની દંડાપસવ્યઃ કર્તવ્યસુઃ સુલોચનઃ ॥૧૮૨॥

અર્થ:—જમણા હાથમાં તર્જની અને કિરણ, હાથા હાથમાં તર્જની અને દંડ, ત્રીજા હાથમાં તર્જની, ચોથા હાથમાં દંડ અને સુંદર નેત્રોથી યુક્ત, આ પ્રમાણે સૂર્ય દેવની મૂર્તિ બનાવવી આવો શાસ્ત્રનો મત છે. ૧૮૨

ચંદ્રની મૂર્તિ ત્રણ પ્રકારની

ચન્દ્રશ્ચ ત્રિવિધાતવ્યા શ્વેતાવિરઘ્નતઃ ॥

દૈશ્યૈતાશ્ચ સંયુક્તઃ અરુઢ સ્પંદનશ્રુમઃ ॥૧૮૩॥

અર્થ:—ચંદ્રમાની મૂર્તિ ત્રણ પ્રકારની બનાવવી. એક રંગમાં કાંઈ ઘોળી, બીજી સ્વચ્છ ઘોળી અને ત્રીજી તે શોડાજ ઘોળા અંશવાળી, બહુ પાતળી નહિ તેમજ બહુ જાડી નહિ અને આલુષણોથી યુક્ત આવી રીતે ચંદ્રની મૂર્તિ શુભ ફળ આપનારી થાય છે. ૧૮૩

દ્વિમુજૌ દક્ષિણેપાળૌ ગદા વિભ્રન્યયોદરમ્ ॥

વામસ્તુ વરાદોહસ્ત શાશાંકસ્ય નિરુપ્યતે ॥૧૮૪॥

અર્થ:—જમણા બે હાથમાં ગદાને ધારણ કરનાર,

ત્રીજા હાથા અને ચોથા જમણા હાથથી વરદાન આપનારા,
સસલાનું ચિન્હ એવી ચંદ્રની મૂર્તિ સુખને આપનારી
થાય છે. ૧૮૪

મંગળની મૂર્તિ.

ધરા પુત્રસ્ય વક્ષ્યામિ લક્ષણં ચિત્ર કર્મણિ ॥

ચતુર્ભૂજો મેષઢામ આંગારં સદ્રુશયુતિ ॥૧૮૫॥

દક્ષિણં બુદ્ધાંહસ્તંચ રદં પરિકલ્પયેત્ ॥

ઉર્ધ્વે શક્તિ સમાયુક્તં વામો શુલગદાધરૌ ॥૧૮૬॥

અર્થ:-મંગળની મૂર્તિનું વર્ણન કરે છે. ચાર હાથ-
વાળી, ઘેટાના વાહનવાળી, આંગારાના જેવી કાન્તીવાળી
એવી ધરાના પુત્રની એટલે મંગળની મૂર્તિ બનાવવી. ૧૮૫

જમણે હાથ બુદ્ધની તરફ રાખવો, બીજે હાથ હૃદય
પર રાખવો અને તે હાથમાં શક્તિ નામનું હથીયાર આપવું,
હાથ ત્રીજા હાથમાં ત્રીશુળ અને ચોથા હાથમાં ગદા
આપવી. આ પ્રમાણે મંગળની મૂર્તિ બનાવવી. ૧૮૬

બુદ્ધની મૂર્તિ.

સિંહારુઢં બુધંવક્ષે કર્ણિકાર સમપ્રભમ્ ॥

પીતશાલ્યાંબરધરં સ્વર્ણ ભૂષાવિભૂશિતમ્ ॥૧૮૭॥

વરદં સ્વઢગ સંયુક્તં સ્વેટકેન સમન્વિતમ્

ગદાયાચ સમાયુક્તં વિભ્રાણાંદોશ્ચતુષ્ઠયમ્ ॥૧૮૮॥

અર્થ:-બુદ્ધની મૂર્તિ ગરમાળાના વૃક્ષ જેવા રંગવાળી,
પીળા વસ્ત્રોથી તથા સોનાનાં આભુષણથી યુક્ત અને
સિંહના વાહન ઉપર બેઠેલી બનાવવી. ૧૮૭

એક હાથથી વરદાન આપતા, બીજા હાથમાં સુંદર ખડગ, ત્રીજા હાથમાં ખેટક અને ચોથા હાથમાં ગદાને ધારણ કરનાર, આ પ્રમાણે સાધનોથી યુક્ત, પ્રસન્ન કરવા-વાળી બુદ્ધની મૂર્તિ બનાવવી. ૧૮૮

ગુરુની મૂર્તિ

યાતોદમ ગુરોર્લક્ષ શ્રુમથ મૃગુનંદનઃ ॥

ચતુર્મુજાર્હ સીયુક્તી ચિત્રકર્મ વિશારદે ॥૧૮૯॥

અર્થ:-હવે ગુરુની મૂર્તિનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. ચાર ભુજાવાળી અને ભૃગુરુપીને આનંદ આપનારી, સર્વ દુઃખનો નાશ કરનારી, ચારે સાધનોથી યુક્ત, ચિત્ર કામમાં શ્રેષ્ઠ, એવી વિદ્વાન શિલ્પીએ બનાવવી. ૧૮૯

ગુરુ તથા શુકની મુર્તિ.

વરદૌ સાક્ષસૂત્રોચ કમંડલધરો તથા ॥

દંડીનોૈવત તથાબાહુ વિભ્રાણૌ પરિકલ્પયેત્ ॥૧૯૦॥

અર્થ:-એક હાથથી વરદાન આપતા, બીજા હાથમાં સ્ફટિકની માળા, ત્રીજા હાથમાં કમંડલ અને ચોથા હાથમાં દંડ ધારણ કરનાર, આ પ્રમાણે ગુરુની તથા શુકની મૂર્તિ બંને સરખી બનાવવી. આ ગુરુની મૂર્તિમાં શુકની મૂર્તિનો સમાવેશ થઈ જાય છે, ૧૯૦

શનિની મુર્તિ.

શૌરિનિલ સમાભાસં ગૃધારુદં ચતુર્મુજમ ॥

વરદં બાણસંયુક્ત ચાપશ્ચલ ધરે લિખેત્ ॥૧૯૧॥

અર્થ:-શનિની મૂર્તિ, શુરવાન કાળારંગની, ગધેડા ઉપર બેસાડેલી, એક હાથથી વરદાન આપતી, બીજા હાથમાં ધનુષ્ય, ત્રીજા હાથમાં ચાપ અને ચોથા હાથથી અલય,

(મુદ્રા) ચાર હાથની સુંદર ખાણના આયુધથી યુક્ત આવા શનિદેવની મૂર્તિ બનાવવી. ૧૯૧

રાહુની મૂર્તિ.

સિંહાસન ગતંરાહુ કરાલવદનં લિખેત્ ॥

વરદ સ્વદગ સંયુક્ત સ્વેદશ્રુલધરં લિખેત્ ॥૧૯૨॥

અર્થ:—હવે રાહુની મૂર્તિનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. સિંહાસનથી યુક્ત, મુખની આકૃતિ ભયંકર અને ખુદ્દુ બનાવવું. એક હાથથી વરદાન આપતા, બીજા હાથમાં ખડ્ગ, ત્રીજા હાથમાં ખેટક નામનું આયુધ અને ચોથા હાથમાં ત્રીશુળ ધારણ કરાવવું, આ પ્રકારની રાહુની મૂર્તિ બનાવવી. ૧૯૨

કેતુની મૂર્તિ.

ધુમ્રાદ્વિષા વહવઃ સર્વે વરદાગંદાધરઃ ॥

ગૃધ્રઘ્ણ સમારંદો લેખનીયા શ્રુકેતવઃ ॥૧૯૩॥

અર્થ:—ધુમ્ર દિશાનું વહન કરનાર, સર્વ પ્રકારના એ હાથથી વરદાન દેનાર અને એ હાથમાં સુંદર ગંદાઓ ધારણ કરનાર, ગૃધ્રઘ્ણ નામના વાહન ઉપર આરૂઢ થયેલ, આ પ્રમાણે કેતુની મૂર્તિ બનાવવી. ૧૯૩

નવ ગ્રહો કેવા બનાવવા.

ગ્રહાકિરી હિનઃ કાર્યાઃ નવ તાલપ્રમાણકઃ ॥

રત્ન કુંડલ કેયુર હારાભરણ ભૂષીતા ॥૧૯૪॥

અર્થ:—સર્વ ગ્રહો સુકટથી યુક્ત કરવા અને માપમાં નવતાલના પ્રમાણથી બનાવવા. રત્નો કુંડલ કેયુર અને સુશોભીત સોનાના હારથી ભુષીત, સુંદર રીતે શોભે તેવા નવ ગ્રહોની મૂર્તિઓ બનાવવી. ૧૯૪

સૂર્યના પ્રતિહાર (દ્વારપાળ) અને નવગ્રહનું કોષ્ટક.

સૂર્યના પૂર્વ દિશાના દ્વારપાળ ર	સૂર્યના દક્ષિણ દિશાના દ્વારપાળ ર
૧ હાથમાં તર્જની ૨ હાથમાં બેકીરણ ૩ ,, હંડ ૪ ,, હંડી મૂખનો વર્ણ પીળો જમણા તથા ડાબા આયુદ્ધ સવ્ય અપસવ્ય બનાવવા.	૧ હાથમાં શક્તિ ૨ હાથમાં કીરણ ૩ ,, તર્જની ૪ ,, હંડ મૂખનો વર્ણ પીળો જમણા તથા ડાબા આયુદ્ધ સવ્ય અપસવ્ય બનાવવા.
સૂર્યના પશ્ચિમ દિશાના દ્વારપાળ ર	સૂર્યના ઉત્તર દિશાના દ્વારપાળ ર
૧ હાથમાં તર્જની ૨ હાથમાં હંડ ૨ ,, હંડ ૪ ,, તર્જની દ્વારમાં જમણા તથા ડાબા બનાવવા આયુદ્ધ સવ્ય અપસવ્ય	૧ હાથમાં તર્જની કમળ ૨ હાથમાં કમળ હંડ ૩ ,, તર્જની હંડ ૪ ,, દ્વારમાં જમણા તથા ડાબા બનાવવા આયુદ્ધ સવ્ય અપસવ્ય
નવગ્રહ.	
સૂર્યની મૂર્તિ ૧.	ચંદ્રની મૂર્તિ ૨.
૧ હાથમાં તર્જની કીરણ ૨ હાથમાં હંડ કીરણ ૩ ,, તર્જની ૪ ,, હંડ વાહન અશ્વો સાથે રથ	૧ હાથમાં ગદા ૩ હાથ વરદ (મુદ્રા) ૨ ,, ગદા ૪ ,, વરદ (મુદ્રા) સસલાનું ચિન્હ
મંગળની મૂર્તિ ૩.	બુધની મૂર્તિ ૪.
૧ હાથ બુધની તરફ ૨ હાથ હૃદય તરફ ૩ ,, ત્રીશુળ ૪ ,, ગદા [તરવાર વાહન ઘેટાનું	૧ હાથ વરદાન (મુદ્રા) ૨ હાથમાં ખડગ ૩ ,, ખેટક ૪ ,, ગદા વાહન સિંહનું
ગુરુ અને શુક્ર ૫-૬	શનીની મૂર્તિ ૭.
૧ હાથ વરદાન (મુદ્રા) ૨ હાથમાં માળા ૩ ,, કમંડળ ૪ ,, હંડ આ પ્રમાણે ગુરુ તથા શુક્ર બન્નેની સરખી.	૧ હાથ વરદાન (મુદ્રા) ૨ હાથમાં ધનુષ્ય ૩ ,, ત્રાપ ૪ ,, અભય (મુદ્રા) વાહન ગૃધ્ર
રાહુની મૂર્તિ ૮.	કેતુની મૂર્તિ ૯.
૧ હાથ વરદાન (મુદ્રા) ૨ હાથમાં ખડગ ૩ ,, ખેટક ૪ ,, ત્રીશુળ વાહન સિંહાસન	૧ હાથ વરદ (મુદ્રા) ૨ હાથ વરદ (મુદ્રા) ૩ ,, ગદા ૪ ,, ગદા વાહન ગૃધ્ર

દશ દિગ્પાળ ઈંદ્રદેવની મૂર્તિ.

વરદં વજ્રાં કુશંચ કમંડલુ વિવિધૃત્કરમ્ ॥

ગજારુઢ સહસ્રાક્ષં ઇન્દ્ર પૂર્વ દિશિસ્યામ્ ॥૧૯૫॥

અર્થ:—એક હાથ વરદાન આપતા, બીજા હાથમાં વજ્ર, ત્રીજા હાથમાં સુંદર અંકુશ અને ચોથા હાથમાં કમંડલુ ધારણ કરનાર, તેમજ બીજા વિવિધ પ્રકારના આયુધોને ગ્રહણ કરનાર, હાથી ઉપર બેઠેલા, હજારો નેત્રવાળા, પૂર્વ દિશામાં રહેલા એવા ઈંદ્ર દેવની મૂર્તિ આ પ્રમાણે કરવી. ૧૯૫

યમદેવની મૂર્તિ.

વરદં શક્તિહસ્તંચ મૃણાલંચ કમંડલુ ॥

શીલા યુજનિ પરુષં મેષારુંઢાક્રદ્રુમાંગસ્યાયમો ભવેત્ ॥૧૯૬॥

અર્થ:—જમણે એક હાથ વરદાન આપતો, બીજા હાથમાં શક્તિ ધારણ કરનાર. ત્રીજા હાથમાં કમળ અને ચોથા હાથમાં કમંડલુને ધારણ કરનાર, પથરના સમૂહ જેવું રૂપ, પાડાના વાહન ઉપર બેસનાર અને દક્ષિણ દિશામાં રહેનાર (એટલે દક્ષિણ દિશાના દેવ યમ છે) એવી યમદેવની મૂર્તિ બનાવવી. ૧૯૬

નૈરુત્ય દેવની મૂર્તિ.

સ્વઢગ સ્વેટક હસ્તંચ કાર્તિકાવેરીમસ્તકં ॥

દ્રંષ્ટ્વા કરાલ્યાસ્યંકુર્યાત્ શ્વાનારુઢં નૈરુતમ્ ॥૧૯૭॥

અર્થ:—ખડગ અને ખેટકને ધારણ કરનાર, કાતરને માથામાં રાખનાર, મોટા દાંતવાળા અને વિકાળ દાઢોવાળા ભયંકર મોઢાવાલા, કુતરાના વાહન ઉપર બેઠેલા એ પ્રકારની મૂર્તિ નૈરુત્ય દિશાના દેવની બનાવવી.

વરુણ દેવની મૂર્તિ.

વરદં પાશ પદ્મંચ કમંડલ હસ્તાકરે ॥

મકરાકુંઠા કર્તવ્યં વરુણં પશ્ચિમદિશિ ॥૧૯૮॥

અર્થ:—એક હાથથી વરદાન આપતી, બીજા હાથમાં પાશ, ત્રીજા હાથમાં કમળનું ફળ, ચોથા હાથમાં કમંડલ ધારણ કરનાર અને મગરમચ્છના વાહન ઉપર બેઠેલા એવા પશ્ચિમ દિશાના અધીપતિ વરુણ દેવની એ પ્રમાણે મૂર્તિ બનાવવી. આવું શાસ્ત્રનું પ્રમાણ છે. ૧૯૮

વાયુદેવની મૂર્તિ.

વરધ્વજા પતાકંચ કમંડલુ તથાકરે ॥

મૃગારુઠ પ્રકર્તવ્યં વાયુદેવતાદિદિ ॥૧૯૯॥

અર્થ:—એક હાથ વરદાન આપતો, બીજા હાથમાં ધ્વજ, ત્રીજા હાથમાં પતાકા, ચોથા હાથમાં કમંડલ ધારણ કરેલ અને મૃગના વાહન ઉપર બેઠેલ એવા વાયવ્ય દિશાના દેવની આ પ્રમાણે મૂર્તિ બનાવવી.

કુબેર દેવની મૂર્તિ.

ગદાનિધિ કરંચૈવ કમંડલુ અભય કરે ॥

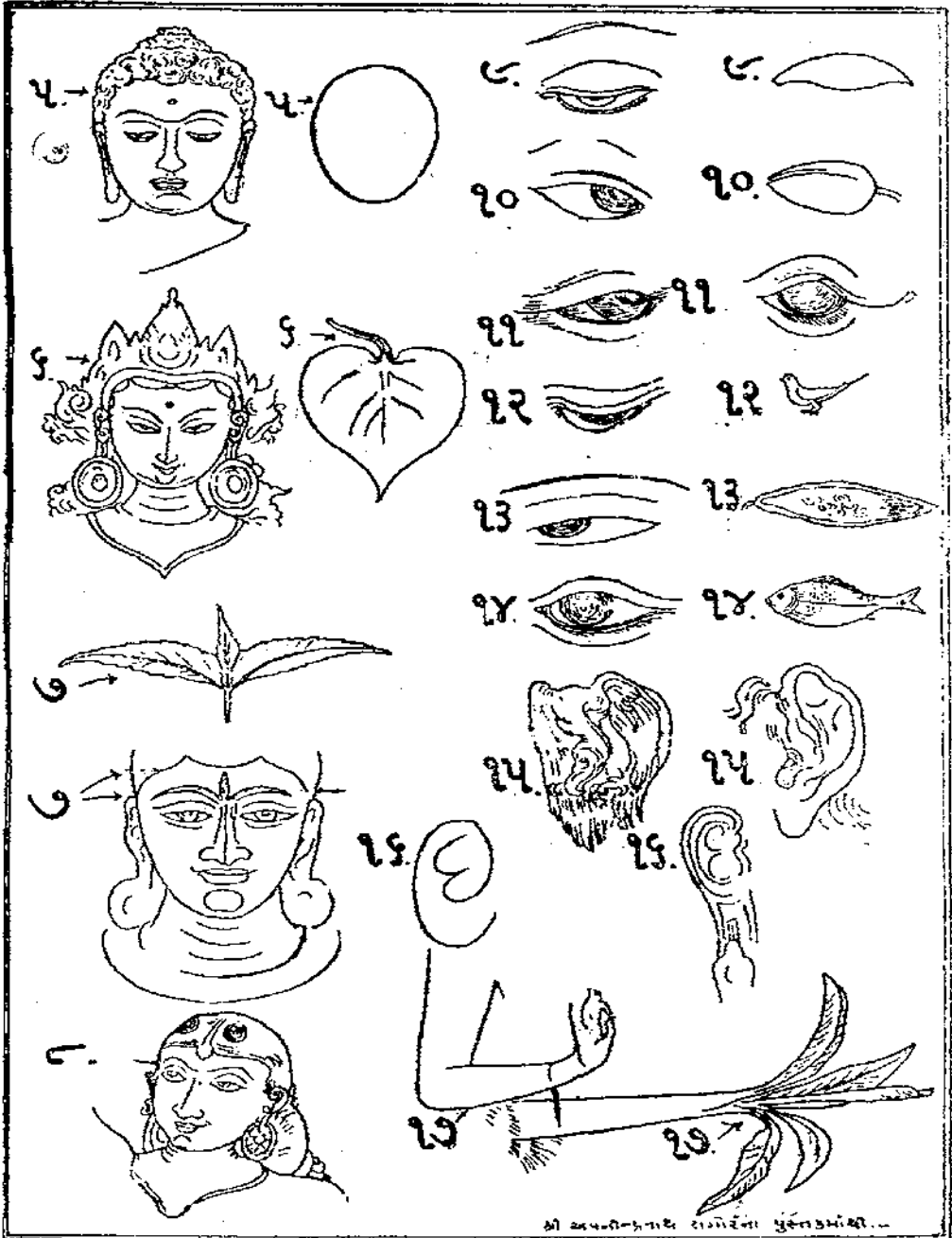
ગજારુઠં પ્રકર્તવ્યં સૌમ્યાયાધનદિશિતમ્ ॥૨૦૦॥

અર્થ:—એક હાથમાં ગદા, બીજા હાથમાં દ્રવ્યનો ભંડાર, ત્રીજા હાથમાં કમંડલ, ચોથા હાથથી અભય આપનાર અને હાથીના વાહન ઉપર બેસનાર ઉત્તર દિશાના સ્વામી કુબેરદેવની મૂર્તિ આ પ્રમાણે બનાવવી.

દશ દિગમ્બાનુ કોષ્ટક.

દીર્ઘ પૂર્વદિશાના ૧.	અગ્રદેવ અગ્નિદિશાના ૨.
૧ હાથમાં વરદ (મુદ્રા) ૨ હાથમાં વળા ૩ ,, અંકુશ ૪ ,, કમંડળ ચાર ભુજા વાહન હાથીનું.	૧ હાથમાં શુભ્રી ૨ હાથમાં અગ્નિ ૩ ,, માળા ૪ ,, કમંડળ ચાર ભુજા વાહન બાજક ઉપર.
યમદેવ દક્ષિણદિશાના ૩.	ધેત્રપાળ નૈરત્યદિશાના ૪.
૧ હાથમાં વરદ (મુદ્રા) ૨ હાથમાં તરવાર ૩ ,, કમળ ૪ ,, કમંડળ ચાર ભુજા વાહન માડાનું.	૧ હાથમાં ખડ્ગ ૨ હાથમાં ખેટક બે ભુજા વાહન કુતરાનું.
વરુણદેવ પશ્ચિમદિશાના ૫.	વાયુદેવ વાયવ્યદિશાના ૬.
૧ હાથ વરદાન (મુદ્રા) ૨ હાથમાં પાશ ૩ ,, કમળનું ફળ ૪ ,, કમંડળ ચાર ભુજા વાહન મગરનું.	૧ હાથ વરદાન (મુદ્રા) ૨ હાથમાં ધ્વજ ૩ ,, પત્રાકા ૪ ,, કમંડળ ચાર ભુજા વાહન મૃગનું.
કુબેર ઉત્તરદિશાના ૭.	શંકર ઇશાનદિશાના ૮.
૧ હાથમાં ગદા ૨ હાથમાં દ્રવ્યભંડાર ૩ ,, કમંડળ ૪ ,, અભય (મુદ્રા) ચાર ભુજા વાહન હાથીનું.	૧ હાથમાં ત્રીશુળ ૨ હાથમાં સપ ૩ ,, બીજોર ૪ ,, કમંડળ ચાર ભુજા વાહન ગોધીકાનું.
બ્રહ્મા આકાશ ૯.	વિષ્ણુ પૃથ્વી ૧૦.
૧ હાથમાં માળા ૨ હાથમાં પુરતક ૩ ,, વરદ (મુદ્રા) ૪ ,, કમંડળ ચાર ભુજા વાહન હંસનું.	૧ હાથમાં કમળ ૨ હાથમાં શંખ ૩ ,, વરદ (મુદ્રા) ૪ ,, ચક્ર ચાર ભુજા વાહન મૂરડનું.

ઉપમાઓની સાર્થકતા

શ્રી અવધાની-પ્રતાપ દાસોદેના પુસ્તકમંથર...

પ્રથમ ચિત્ર ૫-૬માં બતાવ્યા પ્રમાણે એક ઇંડાના આકારનું અને બીજું પીપળાના પાનના આકારનું. પાનના આકારનું મોઢું ઘણા ભાગે નેપાલમાં અને બંગાળામાં દેવ અને દેવીઓમાં બનાવેલું જોવામાં આવે છે. હવે આપણે ગોળ મોઢાનું વર્ણન કરીએ. આપણે કુક્ત એટર્લું જ જાણીએ છીએ કે આ મોઢું ગોળ છે અને કાંઈ લાંબનમાં નથી. આ જાતનું મોઢું ગોળાને મળતું છે અને તેને ઢડાને કાંઈક મળતાપણું છે. તેથી તેને ઇંડાના જેવું વર્ણવ્યું છે. અને ઇંડાના આકાર જેવું મોઢું મહત્તાનો ભાવ બતાવનાર છે, તેથી મહાન પુરુષની મૂર્તિનું મોઢું આવા આકારનું બનાવાય છે. બીજું પીપળાના પર્ણ સમી આકૃતિવાળું મુખ શાંત ભાવ દર્શાવે છે. જ્યાં મૂર્તિમાં શાન્તિનો ભાવ બતાવવો હોય ત્યાં આ જાતનું મુખ બનાવવાથી મોઢું શાન્ત ભાવનું દેખાય છે.

ચિત્ર ૭-મું:-કપાળ ધનુષ્યના આકારનું વર્ણવ્યું છે. ભ્રમર અને વાળની શીખા સુધીનો વચ્ચેનો ભાગ કાંઈક ધનુષ્યના આકારનો, કમાન જેવો વળેલો બતાવેલ છે, આ ચિત્ર ભાગ્યેજ પુરુષની મૂર્તિમાં બનાવવામાં આવે છે.

ચિત્ર ૮ માં:-ભ્રમરો લીંબડાના પાનના આકારની અથવા ધનુષ્યના આકારની વર્ણવી છે. આનંદ, ભય, ગુસ્સો વિગેરે દરેક જાતની સ્થિતિ આંખની ભ્રમરો ઉંચી કે નિચી કરીને બતાવી શકાય છે. આવી જાતનું ચિત્ર ખાસ સ્ત્રીની મૂર્તિમાં બનાવવામાં આવે છે. આપણા પ્રાચિન કળાકારોએ તથા સાહિત્યકારોએ આંખનું સહુથી વધારે ને

કાનનું સહુથી ઓછું નિરીક્ષણ કર્યું હતું, કારણ કે કાનથી કંઈ મોઢાનો લાવ બતાવી શકાતો નથી. તેથી આંખની ઉપમાઓના તેઓએ ઘણા ઘણા પ્રકાર બતાવેલ છે જ્યારે કાન વિષે બહુ ઓછી ઉપમાઓ મળે છે.

ચિત્ર ૯ મુ:-કમળની પાંખડી જેવી આંખ બતાવે છે. એક તરફ આંખ છે અને બીજી બાજુ કમળની પાંખડી છે. જુઓ કે બન્નેની કેટલી બધી સાદૃશ્યતા એટલે તેને મળતાપણું બતાવેલ છે. આપણે આંખ અંબુજ પાંખડીની ઉપમા ગાઈએ છીએ તે આ ચિત્ર જોતાં યથાર્થજ ગણાશે. આવી જાતની આંખ શાન્તિનો લાવ બતાવે છે.

ચિત્ર ૧૦ મુ:-પદ્મકોશ-કમળના ડોડા જેવી આંખ બતાવેલ છે તે પણ એક શાન્તિનો લાવ બતાવે છે.

ચિત્ર ૧૧ મુ:-હરણના નેત્ર જેવી ઉપમા આપેલ છે તે સાર્થક છે. હરણના જેવી આંખ નિર્દોષ અને લોખા સ્વભાવવાળા માટે બનાવવામાં આવે છે.

ચિત્ર ૧૨ મુ. પારેવાના આકારના જેવી આંખ બતાવેલ છે. એવી આંખ રમતિઆળ, ખુશ મીઠાજી અને નિર્દોષતાનો સ્વભાવ બતાવે છે.

ચિત્ર ૧૩ મુ. કરેણના પાંદડાના જેવી આંખ બતાવેલ છે. તે શાન્ત સ્વભાવ અને આરામનો લાવ બતાવે છે.

ચિત્ર ૧૪ મુ. માછલીના આકારના જેવી આંખ બતાવેલ છે, તે આંખ સતત મહેનતની ટેવ અને આરામ વગરના સ્વભાવવાળા માટે બતાવેલ છે.

હરણની આંખ જેવી અને કરણના પાંદડાના આકારની સ્ત્રીના ચિત્રમાં બનાવવામાં આવે છે. બીજી ત્રણ નં. ૬-૧૦-૧૪ પથરની તેમજ ધાતુની દેવ દેવીઓની મૂર્તિમાં જોવામાં આવે છે. આ ઉપરાંત એક જાતની આંખ નં. ૧૨ પારેવાના જેવી છે અને તે લાગ્યેજ કોઈ ઠેકાણે જોવામાં આવે છે. તેવી આંખો અજંતાની શુક્રામાં ભીંતોમાં, સ્ત્રીની આંખો પારેવાના જેવી આકારની ચિતરેલ છે. રમતી-આળ ખુશ મીઠાજી મૂર્તિ બનાવવી હોય તો તેવા આકારની આંખ બનાવવી.

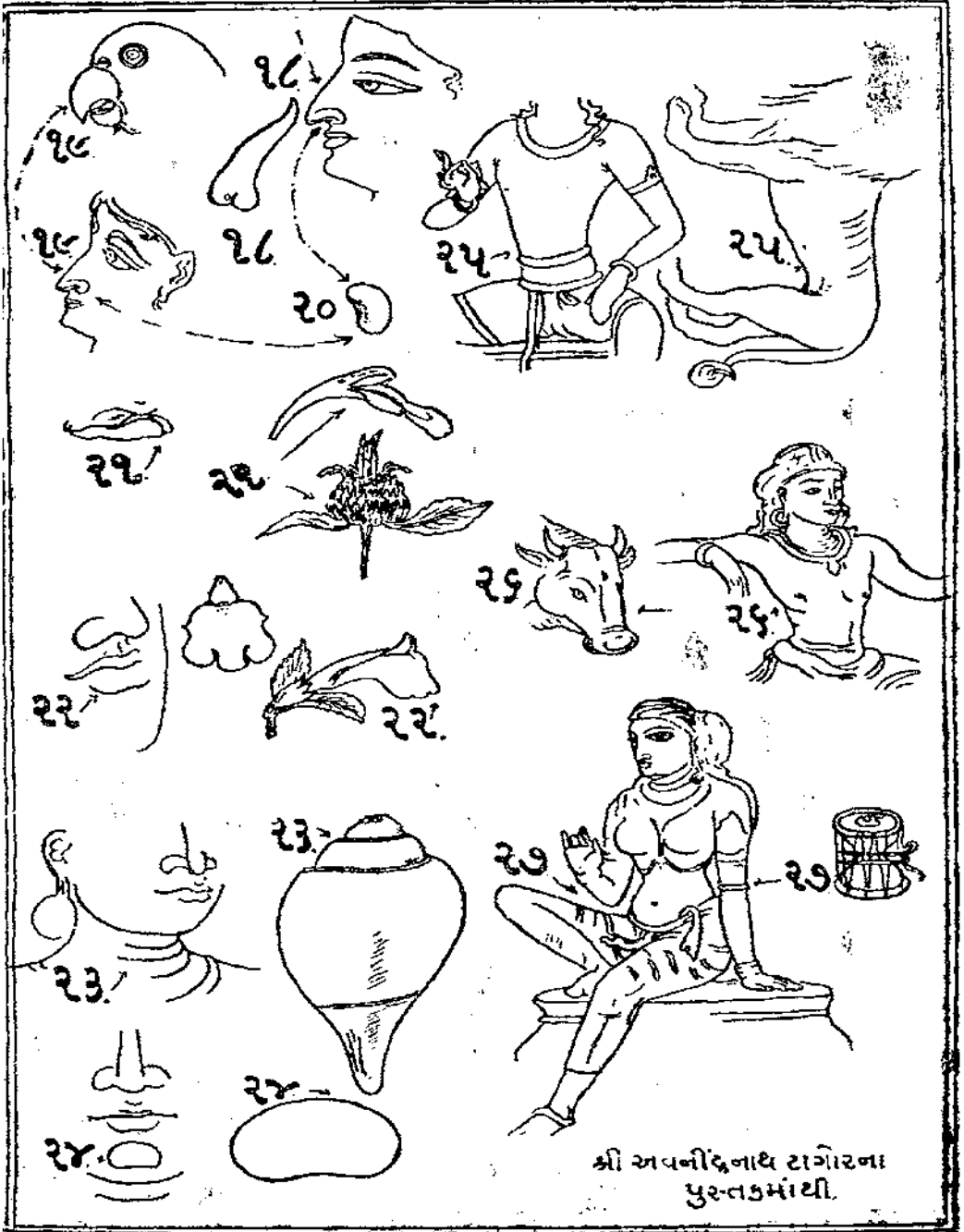
ચિત્ર ૧૫ મું. બેઠેલ ગીધ પક્ષિના આકારના જેવો કાન બતાવેલ છે.

ચિત્ર ૧૬મું. અમુક અક્ષરના જેવો કાન બતાવેલ છે. લાવનો મુખ્ય આધાર આંખ, નાક, હોઠ ઉપર હોવાથી, કાન દ્વારા લાવ બતાવવાનો હોતો નથી.

ચિત્ર ૧૭ મું. આગળનો હાથ (કુણ્ણીથી હથેળી સુધી) કેળના થડના જેવો બતાવ્યો છે અને તે ઉપરથી થડની દૃઢતા જેવો આગળનો હાથ હોય છે. આ ઉપરથી સમજી શકાશે કે પ્રાચીન સાહિત્યમાં પ્રવર્તી રહેલી ઉપમાઓ કેવળ તરંગ પરથી નહિ પણ સૃષ્ટિનું સુક્ષ્મ નિરીક્ષણ કરીનેજ ચોબચેલી છે.

ચિત્ર ૧૮-૨૦ મું:-નાક સીસમના ફૂલના આકારનું. નં. ૧૮ માં બતાવેલ અને નશકોરા બાઈટીના બીના આકારનું નં. ૨૦ માં બતાવેલ છે. સીસમના ફૂલના આકારનું નાક દેવીઓની મૂર્તિમાં તેમજ સ્ત્રીની છબીમાં ખાસ જોવા-

ઉપમાઓની સાર્થકતા. ૨.

માં આવે છે અને આવા આકારનું નાક લમરની એક સીધી લીટી જેવું દેખાય છે.

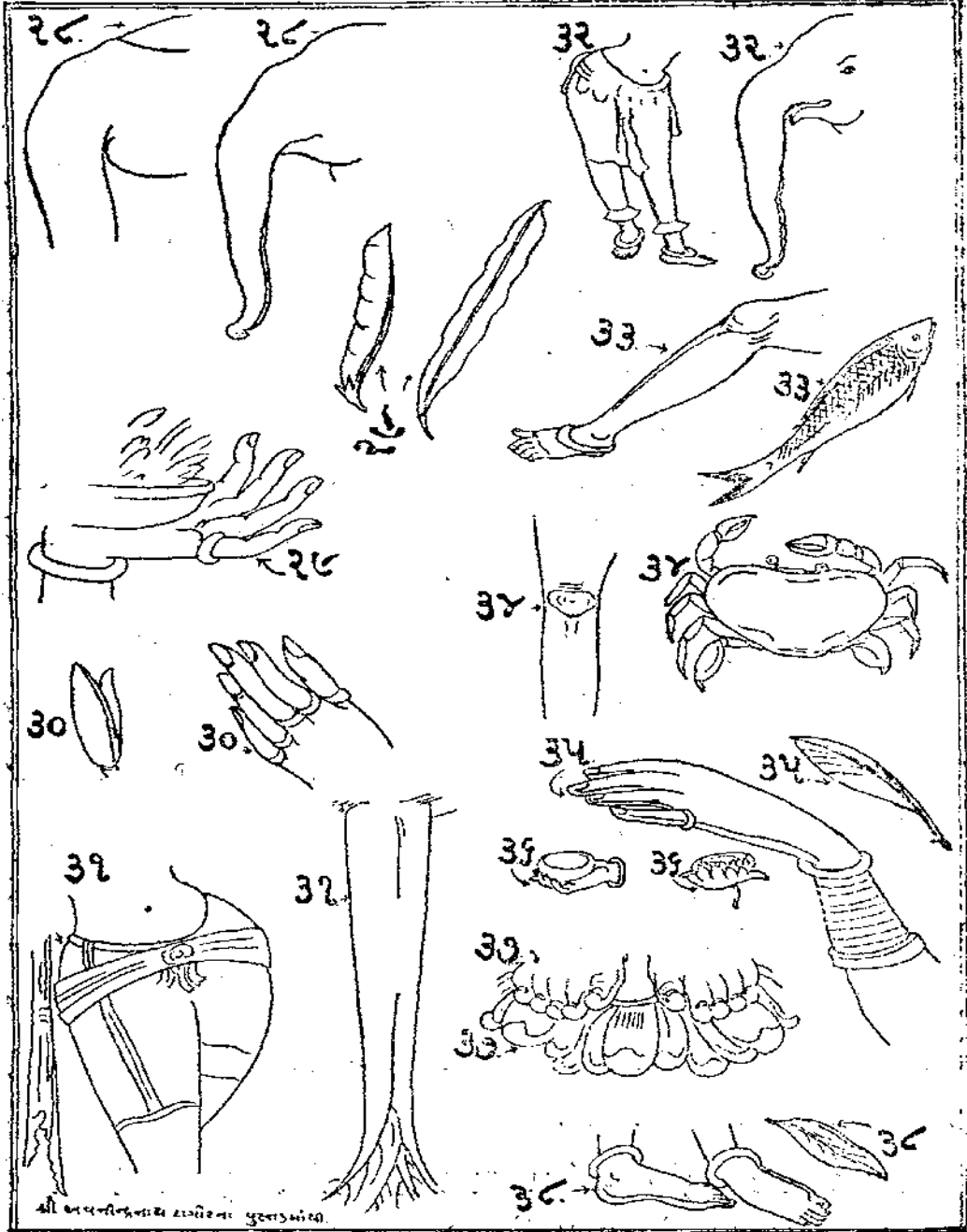
ચિત્ર ૧૯-૨૦ મુઃ:-પોપટની ચાંચના જેવું નાક. ખાસ લડાયક દેવો અને દેવીઓનું તેમજ મનુષ્યમાં શુરવીરો અને શક્તિ જેવી સ્ત્રીઓનું નાક આવા આકારનું બનાવવું. આ જાતનું નાક લમરના ખુણા સુધી છે અને નશકોરૂ નં, ૨૦ ના આકાર જેવું બતાવેલ છે.

ચિત્ર ૨૧-૨૨ મુઃ:-હોઠ સુંવાળા રંગે લાલ અને નિચલો હોઠ ખીખા નામના કૂલ જેવો બતાવ્યો છે. બંધુલી અથવા બંધુ જીલા નામના કૂલના જેવા બન્ને હોઠ બતાવ્યા છે,

ચિત્ર ૨૩ મુઃ:-આ ચિત્રથી ગળું શંખના આકારનું બતાવ્યું છે, કારણ કે શંખને મથાળે જેવી રીતે ઘેડો પડતી કરચલીઓ છે, તેવી રીતે ગળાને પણ કરચલીઓ પડેલી છે. આ ઉપરાંત ગળું અવાજનું ખાસ ઠેકાણું છે, તેવીજ રીતે શંખમાંથી પણ કુદરતી અવાજ નિકળે છે, તેથી શંખને ગળા સાથે ખાસ મળતું બતાવ્યું છે.

ચિત્ર ૨૪ મુઃ:-ઢાઢી કેરીના ગોટલાના આકારની છે. ઢાઢી ખાસ કેરીના ગોટલાને મળતી હોતી નથી પણ જેવી રીતે ભ્રમરો, નશકોરા, આંખ અને હોઠના માપમાં નાની કે મોટી હોય છે તેવીજ રીતે એક અમુક ફળના ગોટલાની સાથે મળતી છે. જ્યારે ખીજ મૂર્તિઓમાં કૂલના, માછલીના, પાંદડાના આકારની હોય છે, કાન પણ આપણા ચહિરાનો અંદરનો ભાગ ગણાય છે, તેથી તેને ચહેરા સાથે અમુક બંધબેસતાપણું હોય છે.

ઉપમાઓની સાર્થકતા. ૩.

ચિત્ર ૨૫-૨૬-૨૭ મું:-ધડ (માણસના ગળાની નિચેનો ભાગ) સિંહની છાતી જેવો ભાગ બતાવ્યો છે. નં ૨૬ માં ગાયના માથાના જેવું બતાવ્યું છે. આ ઉપરથી માણસની છાતીનું બળ તેમજ હિંમત સિંહની છાતીની સરખામણીથી બતાવેલ છે. નં ૨૭માં સ્ત્રીનું ચિત્ર તેમાં છાતી અને પેટનો ભાગ ડમરૂના આકારની સરખામણી માટે બતાવેલ છે જેથી પેટ અને છાતીનો ભાગ જુદો માલમ પડે.

ચિત્ર ૨૮ મું--ખંભા હાથીના માથાના જેવા બતાવ્યા છે. આપણા ચિત્રકારોએ ખંભા હાથીના માથા જેવા અને હાથ હાથીની સુંઠ જેવા બતાવ્યા છે. કવી કાળીદાસે પોતાની શુરવીરતા આબલાના આકારની વર્ણવી નથી, પરંતુ હાથીના માથાના જેવી પોતાના ખંભાથી બતાવેલ છે. હાથીની સુંઠ અને આપણા હાથ મળતા છે એટલુંજ નહિ પરંતુ સુંદર પણ છે.

ચિત્ર ૨૯-૩૦ મું--આ ચિત્રમાં આંગળીઓ પીપોડના પાન જેવી આકારની બતાવેલ છે. નં ૩૦ માં ફૂલની કળીઓ જેવી આંગળીઓના નખ બતાવેલ છે.

ચિત્ર ૩૧-૩૨ મું--જાંગો માણસોની જાંગોમાં. પુરુષની અને સ્ત્રીની જાંગો આપણા ચિત્રકારોએ કેળના થડના જેવી બતાવી છે. પણ ખાસ કરીને કેળના થડના જેવી જાંગો હાથીની સુંઠના જેવી જાંગો કરતાં વધારે મજબુત અને દઢતાવાળી હોય છે.

ચિત્ર ૩૩ મું--જંઘા પગની પીંડી ગુસ્સાથી ભરેલી માછલીના આકારની બતાવી છે.

ચિત્ર ૩૪ મું--દીંચણની ઢાંકણી કડચલા જાતના જીવડાની સાથે સરખાવેલ છે.

ચિત્રે ૩૫-૩૬-૩૭-૩૮ મું--હાથ અને પગને કમળની સાથે તેમજ છોડના નાના પાંદડાની સાથે સરખાવ્યા છે. આવા ચિત્રો અજંતાની ગુફામાં પૂર્વેના શિલ્પીઓએ સુંદર બનાવ્યાં છે.

પ્રાચીન સાહિત્યમાં આપેલી ઉપમાઓ વાંચતાં ઘણી વખત વાચકને તેમાં અતિશયોકિત લાગે છે. આતે શું સાચું હશે? માછલીના જેવી આંખ, અંબુજ પાંખડીશી આંખ, શુકની ચાંચ જેવું નાક, કેળના જેવા સાથળ કે હાથ વિગેરે હોતા હશે? પણ એ વિચાર કેવળ આપણી કુદલક બુદ્ધિનું પરિણામ છે. રૂપનો ઉંડો અભ્યાસ કર્યા પછીથી જ એ ઉપમાઓ અસ્તીત્વમાં આવી છે ને તે સાર્થક છે આ પ્રમાણે જૈન જ્યોતિના તંત્રીશ્રી ધીરજલાલભાઈ લખે છે. એટલુંજ નહિ પણ તે દરેકના વિશિષ્ટ ગુણુદોષોનો પણ અભ્યાસ કરી શ્રીયુત્ત અવનીંદ્રનાથ ટાગોરે શરીરના પ્રત્યેક અંગને જે વસ્તુની ઉપમા આપી છે તે તે વસ્તુનું ચિત્ર આપી એ આખા વિષય પર સાફ અજવાળું પાડ્યું છે. જો કે એ ચિત્રોને એમાં શિલ્પના નિયમ મુજબ કયા અંગો કેવા બનાવવા તેને ઉદ્દેશી તે મૂકેલા છે પણ તેથી સાહિત્યકારોને પણ અણુંજ જાણવાનું મળે છે.

પ્રકરણ ૭ મું.

વિષ્ણુ ભગવાનના અવતારોનું વર્ણન.

વાસુદેવં સંકર્ષણં પ્રદ્યુમ્નશ્ચાનીરુદ્ધક ॥

શ્વેતરક્તા પિત્રક્રમાત્ ક્રમતઃ ઉપમાયુગાદિષુ ॥૨૦૧॥

અર્થ:-હવે પછી કયા દેવનું પૂજન અર્થેન કેવી રીતે કરવું, તેમજ કયા દેવને કયું આયુદ્ધ જોઈએ તે વિગેરેનું વર્ણન કરવામાં આવશે. વાસુદેવ ભગવાન, સંકર્ષણાય ભગવાન, પ્રદ્યુમ્ન ભગવાન અને અનીરુદ્ધ ભગવાનની કેવા રંગની મૂર્તિઓ બનાવવી તેનું વર્ણન કરે છે. સત્યયુગમાં વાસુદેવની મૂર્તિ ઘોળા વર્ણની બનાવવી. ત્રેતાયુગમાં સંકર્ષણાયની મૂર્તિ લાલ રંગની બનાવવી, પ્રદ્યુમ્નની મૂર્તિ દ્વાપરયુગમાં પીળા રંગની બનાવવી અને અનિરુદ્ધની મૂર્તિ કળીયુગમાં શ્યામરંગની એટલે કાળારંગની બનાવવી. ઉપમા અને યુગનો ક્રમ અનુક્રમથી સમજવો. બ્રાહ્મણ વિગેરેએ ક્રમસર પુજા કરવી. ૨૦૧

બ્રાહ્મણોને માટે.

નારપદં કેશવશ્ચ માધવો મધુસુદનઃ ॥

પૂજિતામૂર્તયોષ્તે વિપ્રાણાં સૌખ્યદાયકાઃ ॥૨૦૨॥

અર્થ:-હવે બ્રાહ્મણોને કયા દેવની પુજા કરવાથી લાભ મળે છે. નારાયણ ભગવાન, કેશવભગવાન, માધવ ભગવાન અને મધુસુદન ભગવાનની મૂર્તિઓનું બ્રાહ્મણોએ પુજન કરવું જેથી તેઓને સુખ આપનાર થાય છે. ૨૦૨

ક્ષત્રી તથા વૈશ્યોને માટે.

મધુસુદન વિષ્ણુચ ક્ષત્રિયાણાં ફલપદૈ ॥

ત્રિવિક્રમો વામનશ્ચ વૈશ્યાનામર્ચને શુભૌ ॥૨૦૩॥

અર્થ:-મધુસુદન ભગવાન, વિષ્ણુ ભગવાન આ દેવોની પુજા ક્ષત્રીઓએ કરવી જેથી ક્ષત્રીઓને સુખ થાય છે.

ત્રીવીક્રમ ભગવાન અને વામન ભગવાન આ દેવોની પુજા વૈશ્યોએ કરવી જેથી તેઓને સુખકારક થાય છે. ૨૦૩

શુદ્રો, ધોળી ચમારોને માટે.

પૂજિતા શ્રીધરમૂર્તી શુદ્રાણાં સૌખ્ય દાયકાઃ ॥

ચર્મત્યક્તરજકાનાંચ નટસ્ય વરટસ્યચ ॥૨૦૪॥

અર્થ:-શ્રીધર ભગવાનની મૂર્તિની પુજા શુદ્રોએ કરવી. આ પ્રમાણે કરવાથી શુદ્રોને સુખ અને શાન્તિ મળે છે.

ધોળીઓ તેમજ ચમારોએ નટરાજ ભગવાનની તેમજ વરહરાજ (વરહાન આપતી યોગસુદ્રાવાળી) ભગવાનની પૂજા કરવી તેથી તેઓને સુખ મળે છે આ પ્રમાણે શાસ્ત્રનો સિદ્ધાંત છે. ૨૦૪

મેદ, ભીલ, કીરાત, કુંભાર, વેપારી, વેશ્યા વગેરે માટે.

મેદમિલ કિરાતાનાં રુષીકેશ સુખપદા ॥

કુંભકાર વળીગ્વેશ્યાચાક્રિકા ધ્વીજીનામપી ॥૨૦૫॥

અર્થ:-મેદભત્તી, ભીલ, કીરાત વિગેરેએ રુષીકેશવ ભગવાનની પુજા કરવી આથી તે લોકોને સુખકારક થાય છે.

કુંભાર, વાણીઆ અને વેશ્યાઓએ તેમજ હરેક પ્રકાર-

રના વેપાર કરનારે થણુ રુપીકેશવ ભગવાનની પુજા કરવી તેથી સિદ્ધી થાય છે. ૨૦૫

બ્રહ્મચારી. દંડી અને દરેક લોકોને માટે.

સર્વેષાંપ્રકિર્તિનાંચ પદ્મનાભ શુભાવહા ॥

દામોદર સૌખ્યદ સ્યાત્ બ્રહ્મચાર્યૈકદંડિનેઃ ॥૨૦૬॥

અર્થ:-દરેક લોકોને પદ્મનાભ ભગવાનની પુજા કરવાથી સુખ અને શાન્તિ મળે છે.

બ્રહ્મચારી અને એક દંડી ધારણુ કરનાર વિગેરેને દામોદર ભગવાનની પુજા કરવાથી સિદ્ધી મળે છે આ પ્રમાણે શાસ્ત્રનો સિદ્ધાંત છે. ૨૦૬

દરેક જાતીઓને માટે.

હરિહરો હિરણ્યગર્ભો નરસિંહોથ વામનઃ ॥

વારાહ સર્વવર્ણેષુ સૌખ્યદો હિતકારકઃ ॥૨૦૭॥

અર્થ:-હરિહર ભગવાન, હિરણ્યભગવાન, નરસિંહ ભગવાન, વામન ભગવાન અને વારાહ ભગવાન આ દેવોની દરેક વર્ણોએ પુજા કરવી, આથી દરેક વર્ણોને સુખ આપનાર થાય છે. આ પ્રમાણે શાસ્ત્રનો સિદ્ધાંત છે. ૨૦૭

ચોવીશ વિષણુ અવતાર.

વાસુદેવો ગદાસંખ્યા ચક્ર પદ્મ ધરામત ॥

કેશવ કમલકંબુ ધત્તે ચક્રં ગદામયે ॥૨૦૮॥

અર્થ:-વાસુદેવ ભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં શંખ, બીજા હાથમાં ચક્ર, ત્રીજા હાથમાં ગદા અને ચોથા હાથમાં કમળ આ પ્રમાણે તેમની પ્રતિમા બનાવવી.

કેશવભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં શંખ, બીજા હાથમાં ચક્ર, ત્રીજા હાથમાં કમળ અને ચોથા હાથમાં ગદા, આ પ્રમાણે પ્રતિમા બનાવવી. ૨૦૮

નારાયણ કંબુ પદ્મ ગદા ચક્ર ધરોમત ॥

માધવસ્તુ ગદા ચક્રં શંખ વદ્ધતિ પંકજમ્ ॥૨૦૯॥

અર્થ:-નારાયણ ભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં કમળ, બીજા હાથમાં ગદા, ત્રીજા હાથમાં શંખ અને ચોથા હાથમાં ચક્રવાળી બનાવવી.

માધવભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં ચક્ર, બીજા હાથમાં શંખ, ત્રીજા હાથમાં ગદા અને ચોથા હાથમાં કમળ. આ પ્રમાણે મૂર્તિ બનાવવી. ૨૦૯

પુરુષોત્તમસ્તુચક્ર પદ્મશંખગદાવધૂત્ ॥

અધોક્ષજઃ સુરીજંગદા શંખ સુદર્શનમ્ ॥૨૧૦॥

અર્થ:-પુરુષોત્તમ ભગવાનની મૂર્તિને એક હાથમાં કમળ, બીજા હાથમાં શંખ, ત્રીજા હાથમાં ચક્ર અને ચોથા હાથમાં ગદાવાળી બનાવવી.

અધોક્ષજભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં ગદા, બીજા હાથમાં શંખ, ત્રીજા હાથમાં કમળ અને ચોથા હાથમાં ચક્ર આ પ્રમાણે પ્રતિમા બનાવવી. ૨૧૦

સંકર્ષણો ગદા કંબુ સરસી રુહચક્રમૃત્ ॥

ગોવિંદ ધરે ચક્ર ગદા પદ્મચ કંબુના ॥૨૧૧॥

અર્થ:-સંકર્ષણભગવાનને એક હાથમાં શંખ, બીજા

હાથમાં કમળ, ત્રીજામાં ગદા અને ચોથા હાથમાં ચક્ર આ પ્રમાણે તેમની મૂર્તિ બનાવવી.

ગોવિંદભગવાનને એક હાથમાં ગદા, બીજા હાથમાં કમળ, ત્રીજા હાથમાં ચક્ર અને ચોથા હાથમાં શંખ આ પ્રમાણે તેમની મૂર્તિ બનાવવી. ૨૧૧

विष्णु कौमोदकि पद्मं पंचजन्यं सुदर्शनम् ॥

મધુસુદનસુચક્રં શંખસરસીજગદા ॥૨૧૨॥

અર્થ:-શ્રી વિષ્ણુભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં કમળ, બીજા હાથમાં શંખ, ત્રીજા હાથમાં ગદા અને ચોથા હાથમાં ચક્ર વાળી બનાવવી.

શ્રીમધુસુદન ભગવાનની મુર્તિ એક હાથમાં શંખ, બીજા હાથમાં કમળ, ત્રીજા હાથમાં ચક્ર અને ચોથા હાથમાં ગદા આ પ્રમાણે તેમની પ્રતિમા બનાવવી. ૨૧૨

अच्युतस्तु गदापद्म चक्रं शंखौ समन्वित ॥

ઉપેન્દ્રોયહનેશંખ ગદાચક્ર શંખાનયિતિન ॥૨૧૩॥

અર્થ:-શ્રી અચ્યુતભગવાનની મુર્તિ એક હાથમાં કમળ, બીજા હાથમાં ચક્ર, ત્રીજા હાથમાં ગદા અને ચોથા હાથમાં શંખવાળી બનાવવી.

શ્રી ઉપેન્દ્રભગવાનની મુર્તિ એક હાથમાં ગદા, બીજા હાથમાં ચક્ર, ત્રીજા હાથમાં શંખ અને ચોથા હાથમાં કમળ આ પ્રમાણે પ્રતિમા બનાવવી. ૨૧૩

प्रद्युम्नश्चक्रत शंख गदां बीजापाणिभिः ॥

ત્રિવિક્રમ સ્તિવજ્રગદાચક્ર શંખનયિતિન ॥૨૧૪॥

અર્થ:-શ્રી પ્રદ્યુમ્ન ભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં શંખ, બીજા હાથમાં ગદા, ત્રીજા હાથમાં ચક્ર, અને ચોથા હાથમાં કમળવાળી બનાવવી.

ત્રિવિક્રમ ભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં ગદા, બીજા હાથમાં ચક્ર, ત્રીજા હાથમાં કમળ, અને ચોથા હાથમાં શંખ આ પ્રમાણે પ્રતિમા બનાવવી. ૨૧૪

નરસિંહસ્તુ ચક્રાદાગદાકંબુ વિરાજીત ॥

જનાર્દનોબુજં ચક્રં કંબુકૌમોદકીદયૌ ॥૨૧૫॥

અર્થ:-શ્રી નરસિંહ ભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં કમળ, બીજા હાથમાં ગદા, ત્રીજા હાથમાં ચક્ર અને ચોથા હાથમાં શંખ વાળી બનાવવી.

શ્રી જનાર્દન ભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં ચક્ર, બીજા હાથમાં શંખ, ત્રીજા હાથમાં કમળ અને ચોથા હાથમાં ગદા આ પ્રમાણે પ્રતિમા બનાવવી. ૨૧૫

વામ્નસ્તુ શંખ ચક્રં ગદાપદ્મલસતકરૌ ॥

શ્રીધરોવાર્જિ ચક્રં ગદાશંખૌ વિરાજિતઃ ॥૨૧૬॥

અર્થ:-શ્રી વામન ભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં ચક્ર, બીજા હાથમાં ગદા, ત્રીજા હાથમાં શંખ અને ચોથા હાથમાં કમળ વાળી બનાવવી.

શ્રીધરભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં ચક્ર, બીજા હાથમાં ગદા, ત્રીજા હાથમાં કમળ અને ચોથા હાથમાં શંખ આ પ્રમાણે પ્રતિમા બનાવવી. ૨૧૬

ગદાશંખગદાધાતી અતિશુદ્ધોલ્લસતચક્ર ॥

કેશોગદાચક્ર પદ્મશંખધાયત ॥૨૧૭॥

અર્થ:-શ્રી હરિભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં ચક્ર, બીજા હાથમાં કમળ, ત્રીજા હાથમાં શંખ અને ચોથા હાથમાં ગદા વાળી બનાવવી.

રુષિકેશ ભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં ચક્ર, બીજા હાથમાં કમળ, ત્રીજા હાથમાં ગદા અને ચોથા હાથમાં શંખ આ પ્રમાણે બનાવવી.

પદ્મનાભપાંચજન્ય પદ્મ ચક્રગદામય ॥

દામોદરાં બુન શંખ ગદાધત્તે સુદર્શનમ્ ॥૨૧૮॥

અર્થ:-શ્રી પદ્મનાભ ભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં કમળ, બીજા હાથમાં ચક્ર, ત્રીજા હાથમાં શંખ અને ચોથા હાથમાં ગદા. બનાવવી.

શ્રી દામોદર ભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં શંખ, બીજા હાથમાં ગદા, ત્રીજા હાથમાં કમળ અને ચોથા હાથમાં ચક્ર આ પ્રમાણે તેમની પ્રતિમા બનાવવી. ૨૧૮

જયંતોક્ષચક્રદંડં પદ્મયાદિત્રસંભવમ્ ॥

ગોર્વદ્ધનોક્ષસચક્રં શંખ પદ્મૈ ગદાહિતઃ ॥૨૧૯॥

અર્થ:-શ્રી જયંત ભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં ચક્ર, બીજા હાથમાં દંડ, ત્રીજા હાથમાં કમળ અને ચોથા હાથમાં ગદાવાળી બનાવવી.

શ્રી ગોવર્ધન ભગવાનની મૂર્તિ એક હાથમાં શંખ, બીજા હાથમાં કમળ, ત્રીજા હાથમાં ગદા અને ચોથા હાથમાં ચક્ર. આ પ્રમાણે આયુધ્યો સાથે ચોવીશ અવતારની સ્માર્તિઓ કરેલ છે તે પ્રમાણે બનાવવી.

વિષ્ણુના ચોવીશ અવતારનું કોષ્ટક.

૬૬

વાસુદેવ ૧.	કેશવ ૨.	નારાયણ ૩.
૧ હાથમાં શંખ ૩ હાથમાં ગદા ૨ " ચક્ર ૪ " કમળ	૧ હાથમાં શંખ ૩ હાથમાં કમળ ૨ " ચક્ર ૪ " ગદા	૧ હાથમાં કમળ ૩ હાથમાં શંખ ૨ " ગદા ૪ " ચક્ર
માધવ ૪.	પુરુષોત્તમ ૫.	અધેક્ષજ ૬.
૧ હાથમાં ચક્ર ૩ હાથમાં ગદા ૨ " શંખ ૪ " કમળ	૧ હાથમાં કમળ ૩ હાથમાં ચક્ર ૨ " શંખ ૪ " ગદા	૧ હાથમાં ગદા ૩ હાથમાં કમળ ૨ " શંખ ૪ " ચક્ર
સંકષણા ૭.	ગોવિંદ ૮.	શ્રીવિષ્ણુ ૯.
૧ હાથમાં શંખ ૩ હાથમાં ગદા ૨ " કમળ ૪ " ચક્ર	૧ હાથમાં ગદા ૩ હાથમાં ચક્ર ૨ " કમળ ૪ " શંખ	૧ હાથમાં કમળ ૩ હાથમાં ગદા ૨ " શંખ ૪ " ચક્ર
મધુસૂદન ૧૦.	શ્રીઅચ્યુત ૧૧.	ઉપેન્દ્ર ૧૨.
૧ હાથમાં શંખ ૩ હાથમાં ચક્ર ૨ " કમળ ૪ " ગદા	૧ હાથમાં કમળ ૩ હાથમાં ગદા ૨ " ચક્ર ૪ " શંખ	૧ હાથમાં ગદા ૩ હાથમાં શંખ ૨ " ચક્ર ૪ " કમળ

પ્રથમ ૧૩.	ત્રિવિક્રમ ૧૪.	નરસિંહ ૧૫.
૧ હાથમાં શંખ ૩ હાથમાં ચક્ર ૨ " ગદા ૪ " કમળ	૧ હાથમાં ગદા ૩ હાથમાં કમળ ૨ " ચક્ર ૪ " શંખ	૧ હાથમાં કમળ ૩ હાથમાં ચક્ર ૨ " ગદા ૪ " શંખ
જનાર્દન ૧૬.	વામન ૧૭.	શ્રીધર ૧૮.
૧ હાથમાં ચક્ર ૩ હાથમાં કમળ ૨ " શંખ ૪ " ગદા	૧ હાથમાં ચક્ર ૩ હાથમાં શંખ ૨ " ગદા ૪ " કમળ	૧ હાથમાં ચક્ર ૩ હાથમાં કમળ ૨ " ગદા ૪ " શંખ
શ્રીહરી ૧૯.	રષિકેશવ ૨૦.	પદ્મનાભ ૨૧.
૧ હાથમાં ચક્ર ૩ હાથમાં શંખ ૨ " કમળ ૪ " ગદા	૧ હાથમાં ચક્ર ૩ હાથમાં ગદા ૨ " કમળ ૪ " શંખ	૧ હાથમાં કમળ ૩ હાથમાં શંખ ૨ " ચક્ર ૪ " ગદા
દામોદર ૨૨.	શ્રીજ્યેત ૨૩.	શ્રીગોવિંદન ૨૪
૧ હાથમાં શંખ ૩ હાથમાં કમળ ૨ " ગદા ૪ " ચક્ર	૧ હાથમાં ચક્ર ૩ હાથમાં કમળ ૨ " દંડ ૪ " ગદા	૧ હાથમાં શંખ ૩ હાથમાં ગદા ૨ " કમળ ૪ " ચક્ર

ગરૂડની મૂર્તિ

દ્વૌષ્ટજૌક્તતાન્તજલીઃ વિષ્ણુભક્તિરતસ્તથા ॥

વૈનતેયો વિજાનિયાત્ કર્તવ્યામૂર્તીમેવચ ॥૨૨૦॥

અર્થ:-વિષ્ણુ ભગવાનની ભક્તિમાં તત્પર રહેનાર, તેમજ બન્ને હાથ બેડીને ઉભેલા અને વિષ્ણુનું વાહન છે તેવી રીતે જણાય, તેવી ગરૂડની મૂર્તિ બનાવવી તેમજ હરેક પક્ષીઓનો રાજા છે તેવી ભાવના પણ થવી બેઈએ. ૨૨૦

વૈનતેયં પ્રવક્ષામિ પ્રમાણં સ્વામિતોદવમ્ ॥

વિષ્ણુદેવાગ્રતાકાર્યા નાન્યથૈવાદિવાકસાં ॥૨૨૧॥

મૂલયચાદ્ધવંમાનં નતાપ્રાસાદત્વાંસકં ॥

નવતાલા ભવાકાર્યં અર્ચ્યાંસમાતદ્ધવી ॥૨૨૨॥

અર્થ:-ગરૂડનું પ્રમાણ કહેવામાં આવે છે—ગરૂડને દેવાલયમાં વિષ્ણુ પરમાત્માની આગળ બેસાડવા, એટલે તેમની નિચે અગર જગ્યા ન હોય તો સામે બેસાડવા. તેની મૂર્તિનું માપ મુળથી નવતાલનું કહ્યું છે પણ પુજનને માટે નવતાલની ગરૂડની પ્રતિમા લાયક નથી એમ શાસ્ત્રનું કહેવું છે.

ત્રીયંચસપ્તનાનીયં રંગલાનિ તથોચયા ॥

ગુહાનાભીસ્તં સૂત્રં વાહનાની તતોદ્ભયમ્ ॥૨૨૩॥

પાદજાનુ કટીર્યાવત્ ચર્ચાદ્રષ્ટીસવાહને ॥

કરપટા ગચ્છાનેષુ કર્તવ્યં ચ મિત્યાત્મકમ્ ॥૨૨૪॥

અર્થ:-ગરૂડની ઉંચાઈ ત્રણ તાલની, પાંચ તાલની અથવા સાત તાલની કરવી. આંગળીઓનાં માપ, શુદ્ધ,

નાભીનો ભાગ, છાતીનો ભાગ, પગનો ભાગ, બાજુનો ભાગ, કંઠનો ભાગ અને હાથ વિગેરે અવયવોના ભાગ પણ માપસર બનાવવા. ૨૨૩ થી ૨૨૪.

વામપાદં તલંપટે દક્ષિણે જાન પટાપરમ્ ॥

પાદપદ્માગ્રકાઙ્ગવં પક્ષોછાદિસોનિતમ્ ॥૨૨૫॥

ગરુડમાનેનમાન પ્રમાણમૂલનાયક ॥

વાર્ધેન વૈનતેયમ્ કર્ત્તવ્યંચ સુખપ્રદમ્ ॥ ૨૨૬॥

અર્થ:-ગરુડજીનો ડાબો પગ નીચે રાખવો અને જમણો પગ બાજુ પાસે રાખવો એટલે સીદ્ધ આસનથી બેસાડવા. પગ રૂપી કમળની પાસે બન્ને બાજુ સુંદર પાંખો રાખવી; ગરુડની મૂર્તિ શાસ્ત્રના માપથી બનાવાય તો સુખ આપનાર થાય છે અને તેથી વિરૂદ્ધ બનાવે તો દુઃખ આપનાર થાય છે આ પ્રમાણે શાસ્ત્રનો મત છે. ૨૨૫-૨૨૬

હંસ તથા મોર.

હંસવૈતત્ પ્રમાણેન મયુરસ્તથૈવચ ॥

અર્ચમાન પ્રમાણેન કર્ત્તવ્યં વિસ્તરેણચ ॥૨૨૭॥

ઉશ્રયંતત્ સર્મકાર્ય સાષ્ટવાસ પાદકમ્ ॥

ઉશ્રયં ચ સર્મદ્રષ્ટા તેર્વંપીડમધ્યસ્થીતં ॥૨૨૮॥

અર્થ:-હંસ તથા મોર પણ ગરુડની પ્રમાણે બનાવવા, પુખ્ત જેવી રીતે કરીએ, તે પ્રમાણે માપથી બનાવવા; વિસ્તાર તથા ઉંચાઈ પણ તે પ્રમાણે અને સિંહાસન પણ તે પ્રમાણે માપથી બનાવવાં. દરેક દેવનું સિંહાસન મધ્યમાં રાખવાનું છે માટે તે પણ માપથીજ બનાવવું. ૨૨૭-૨૨૮

શ્રી કૃષ્ણ પરમાત્મા

શ્રીસાચગોપીશ ગોપીચં સયાંચાંગસગોચય ॥

સાચપંગસંગં પંચદક્ષિણોર્ધકસ્ક્રમાત્ ॥૨૨૯॥

અર્થ:-શોભાથી સુકૃત જે ગોપી અને ગોપીના જે ઈશ શ્રીકૃષ્ણપરમાત્મા ગોપીયો તથા ગોવાળીયાઓ સહીત, શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્મા જમણા હાથમાં મોરલી રાખીને આનંદ કરતા હોય તેવી મૂર્તિઓ કરવી. ૨૨૯

ગરુડધ્વજ ભગવાન

અક્ષસૂત્રમકાર્તિકોજ્વરાશક્તિસ્વટકંગદા ॥

ગરુડધ્વજતાક્ષસ્થો શંખધ્વજચિદ્રવાન ॥૨૩૦॥

અર્થ:-શ્રીગરુડધ્વજ ભગવાનને એક હાથમાં અક્ષય-માળા, બીજા હાથમાં શંખ, ત્રીજા હાથમાં ધ્વજ અને ચોથા હાથમાં ગદા આ પ્રમાણે ગરુડધ્વજ ભગવાનની મૂર્તિ બનાવવી. ૨૩૦

વિષ્ણુના દશ અવતાર

મત્સ્ય કુર્મોસ્વસ્વદુપોનૃપ વારાહોગદાંબુજં ॥

બ્રીમ્નસ્યામો વરાહો સોદ્રંષ્ટાગ્રેણો ધરધરા ॥૨૩૧॥

અર્થ:-મત્સ્ય અવતાર અને કુર્મઅવતાર પોત પોતાના સ્વરૂપ પ્રમાણે ગદા અને કમળને ધારણ કરનારા ૦ વરાહ સ્વરૂપ ભયંકર મુખવાળુ અને ભયંકર હાંતવાળુ સ્વરૂપ ભગવાને ધારણ કરીને પૃથ્વીને પાતાળમાંથી ખેંચી લાંબા તે વરાહ અવતાર. ૨૩૧

નૃસિંહઃ સિંહવક્રોતિ દ્રંષ્ટાલઃ કુટિલોમુકઃ ॥

હિરણ્યોરસ્થાલાસક્ત વિદારણ કરદ્વય ॥૨૩૨॥

અર્થઃ:-નરસિંહ ભગવાનનો અવતાર અર્ધો માણસ જેવો અને અર્ધો સિંહ જેવો, મોટા ભયંકર દાંત તથા ડાઠોવાળો, ભયંકર કેશવાળો, ભયંકર મુખવાળો અને ભયંકર હાથના નોંરવાળો, તેમજ હીરણ્યાક્ષને મારવાને માટે બન્ને હાથ તેમણે તૈયાર કરેલા છે તેવા નરસિંહ ભગવાનનો અવતાર. ૨૩૨

વામનસશીખશ્યામો દંડ પિતાંબુપાત્રવાન્ ॥

જટાજીન ધરોરામો માર્ગવપરશુદ ધત્ઃ ॥૨૩૩॥

અર્થઃ:-વામનભગવાનનો અવતાર-માથે જેમણે મોટી શીખા ધારણ કરી છે તેવા તેમજ એક હાથમાં દંડ ધારણ કરનાર, બીજા હાથમાં ભીક્ષાને માટે પાત્રને ધારણ કરનાર અને પીળું પીતાંબર પહેરનાર; વામનભગવાનનો અવતાર.

પરશુરામનો અવતાર માથે મોટી જટાને ધારણ કરનારા, વસ્ત્ર તરીકે મૃગચર્મને ધારણ કરનારા અને હાથમાં ફરસીને ધારણ કરનારા પરશુરામનો અવતાર સમજવો. ૨૩૩

રામસરેષુધૃકશ્યામ શશીમુખવિશાલલોચન ॥

વધપદ્માસનોરક્તા સત્યોક્તા ભરણમૂષિતઃ ॥૨૩૪॥

અર્થઃ:-રામચંદ્રજી ભગવાનનો અવતાર બાણ સાથે ચાંપ ચડાવી રાખનાર, શ્યામ વર્ણુવાળા અને મહાદેવના ધનુષ્યને ભાગનારા રામચંદ્રજી ભગવાનનો અવતાર. ૨૩૪

તથા યુધામવતાર-જેમણે પદ્માસન વાળેલું છે, ધ્યાનમાં મગ્ન થયેલા, માથે મોટા મોટા વાળને ધારણ કરનારા કશ્યપ અવતાર તેમજ તેવો યુધામવતાર જાણવો. ૨૩૪

કશાયવસ્ત્રો ધ્યાસનસ્તોદ્વજોકોર્ધ્વપાણંકમ્ ॥

કલકી સપદ્મોશ્વારુઢો હરેરવતારમ્ ॥૨૩૫॥

અર્થ:-કલકી ભગવાન ભગવાં વસ્ત્રોને ધારણ કરનાર અને ધ્યાનમાં મગ્ન રહેનાર, એક હાથમાં ધ્વજ અને બીજા હાથમાં દંડ ધારણ કરનાર અને ઘોડા ઉપર આરૂઢ થએલ આ પ્રમાણે કલકી ભગવાનનો અવતાર સમજવો. ૨૩૫

આ પ્રમાણે દશે અવતાર ભગવાનના પુરા થયા.

શેષનારાયણની મૂર્તિ.

સત્પરુષં શેષનલ્પે દક્ષોદ્રઢ ધ્રુસ્યતુ ॥

સીરોધરાયો વામુસ્તુ સપુષ્યાજેલશયઃ ॥૨૩૬॥

અર્થ:-સુંદર સ્વરૂપ શેષનારાયણની શય્યામાં દક્ષિણ ૧૬શામાં માથુ રાખી સુતેલા અને સુંદર હાથવાળા, જળાશયમાં શયન કરનારા. ૨૩૬

તંનાભિપંકજેધાતા શ્રીભુમીસિરોદ્ભિગે ॥

નિજવસ્ત્રાદિસ્વરૂપાણિ પાર્શ્વયામ ધુકૈટમૌ ॥૨૩૭॥

અર્થ:-એવાં જલશાયી ભગવાનની નાભીમાંથી કમળ ધારણ કરનારા અને બ્રહ્માને કમળમાંથી ઉત્પન્ન કરનારા તેમજ જે ચરણો લક્ષ્મીજી ચાંપી રહેલા છે, પાસે મધુ અને કૈટભ રક્ષણ કરવાને માટે તૈયાર છે; તેવા 'શેષસાયી' ભગવાન જાણવા. ૨૩૭

શાલીગ્રામ.

નાગભોગસમાકારા શીલાસૂક્ષ્માસમા ભવેત્ ॥

પૂજનીયા પ્રયત્નેનસ્થીરારિનાધાસ્તુચતુલા ॥૨૩૮॥

અર્થ:-શાલીગ્રામ ભગવાનની મૂર્તિ કાળા નાગના જેવા વર્ણુવાળી, સુંવાળી, સ્થીર અને ગોળ, આવા શાલી-ગ્રામ ભગવાનની પુજા કરવાથી કાર્ય સીદ્ધ થાય છે; આવો શાસ્ત્રનો મત છે. ૨૩૮

યથાયથાશીલાસૂક્ષ્મા તથાતથામહત્ફલમ્ ॥

તસ્માત્ સંપૂજયનિત્યં ધર્માર્થં કામમુક્તયે ॥૨૩૯॥

અર્થ:-બહુજ સુક્ષ્મ તેમજ ઘણાજ સુંવાળા પથરની મૂર્તિઓ બનાવીને જો પુજા કરવામાં આવે તો મનુષ્યોને ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ આદિ વસ્તુ અનાયાસે મળે છે અને મનુષ્યોનાં દરેક સંકટો દૂર થાય છે; મનવાંછીત સીદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે માટે મૂર્તિને માટે પથર પરિક્ષા કરાવીનેજ લેવો. ૨૩૯

કપિલા કર્બુરામગ્રા છીદ્રા સુક્ષ્મા કુલાવયા ॥

રેશ્વાકુલાઽતિસ્થુલા બહુચક્રૈકચક્રિક ॥૨૪૦॥

અર્થ:-કપીલ વર્ણુવાળી, કાબરચીત્રા વર્ણુવાળી, ભાંગલા વર્ણુવાળી, મોટા છીદ્રવાળી અથવા નાનાં છીદ્રવાળી, અત્યંત જાડી, ઘણાંજ ચક્રવાળી, એક ચક્રવાળી તેમજ-૨૪૦

બૃહન્મુખી બૃહન્ચક્રા બૃહ્ન્યકિ વયાપુનઃ ॥

બધચક્રાય વાસ્યભિન્ન ચક્રાસ્યાર્ધોમુખાઃ ॥૨૪૧॥

અર્થ:-મોટા મોઢાવાળી, મોટાં ચક્રવાળી તેમજ જે ત્રણ મુખવાળી અથવા ચક્ર વીનાની, મોઢાથી ભાંગી ગયેલી અથવા ચક્રથી ભાંગેલ અને નીચા મુખવાળી, આવી શાલી-ગ્રામની મૂર્તિનું પુજન કરવાથી દરેક પ્રકારે હાની થાય છે; તેમજ મનુષ્ય નર્કનો અધિકારી થાય છે. ૨૪૧

દૃતસૂત્રૈષ્ટમોભાગ ઉત્તમ વક્રલક્ષણમ્ ॥

મધ્યમંચ ચતુર્ભાગં કન્યસ્તુત્રીભોગીકમ્ ॥૨૪૨॥

અર્થ:-ગોળાકારમાં મૂર્તિ આઠ સૂત્રની ઉત્તમ ઠહેવાય, ચાર સૂત્રવાળી મધ્યમ અને ત્રણ સૂત્રની ગોળાકારવાળી મૂર્તિ કનીષ્ઠ સમજવી; આવો શાસ્ત્રનો સિદ્ધાન્ત છે. ૨૪૨

વૈકુંઠભગવાનની મૂર્તિ.

વૈકુંઠતુ પ્રવસ્યામિ સાષ્ટ્વાહુમહાબલઃ ॥

તાક્ષસિનશ્ચતુર્વક્રો કર્તવ્યશાન્તિમિછતમ્ ॥૨૪૩॥

અર્થ:-વૈકુંઠ ભગવાનની મૂર્તિની રીત બતાવાય છે. વૈકુંઠમાં રહેવાવાળા, આઠ હાથવાળા તેમજ ગરૂડના વાહનવાળા, ચાર મુખવાળા આ પ્રમાણે વૈકુંઠ ભગવાનની મૂર્તિ બનાવવી જે શાન્તિ અને સુખને આપનાર થાય છે. ૨૪૩

ગદાસ્વદ્ગંસરં ચક્રં દક્ષીણેશ્ચતુષ્ઠયમ્ ॥

શંખસ્વેદં ધનુઃપદ્મં વામદક્ષાચતુષ્ઠયમ્ ॥૨૪૪॥

અર્થ:-જમણી બાજુના એક હાથમાં ગદા, ળીજા હાથમાં ખડગ, ત્રીજા હાથમાં સર અને ચોથા હાથમાં ચક્ર; જમણી બાજુના ચાર હાથમાં ચાર શસ્ત્રો આપવાં અને ડાબી

બાબુની તરફ એક હાથમાં શંખ, બીજા હાથમાં ખેટક,
ત્રીજા હાથમાં ધનુષ્ય અને ચોથા હાથમાં કમળ આ પ્રમાણે
ડાબી બાબુના ચાર હાથમાં આયુધ આપવાં. જમણી તથા
ડાબી બાબુ મળીને આઠ શસ્ત્રવાળા શ્રી વૈકુંઠભગવાનની
મૂર્તિ બનાવવી. ૨૪૪

अग्रतः पुरुषाकारं नारसिंहचदक्षिणम् ॥

अपरं स्त्रीमुखाकारं वाराहास्यतथोत्तरम् ॥ ૨૪૫ ॥

અર્થ:-વૈકુંઠભગવાનની મૂર્તિનો ભાગ આગળથી પુરુ-
ષના આકાર જેવો, જમણી બાબુનો ભાગ નરસિંહ જેવા
આકારનો, તેમજ ડાબા ભાગનો આકાર વારાહ સ્વરૂપનો
બનાવવો. આ પ્રમાણે ચાર બાબુનો આકાર ચાર પ્રકારનો
સમજવો. ૨૪૫

श्री विश्वरूप भगवाननी भूति.

वीशत्याहस्तकैर्युक्तैः विश्वरूपचतुर्मुखः ॥

पताकाहल शंखौच वज्रांकुश सरांतथा ॥ ૨૪૬ ॥

અર્થ:-વિશ્વરૂપ ભગવાનનું વર્ણન કરવામાં આવે છે.
વીશ હાથવાળા, વિશ્વ સ્વરૂપવાળા, ચાર મુખથી યુક્ત અને
જમણી બાબુના દશ હાથમાં એક હાથમાં પતાકા. બીજા
હાથમાં હળ, ત્રીજા હાથમાં શંખ, ચોથા હાથમાં વજ્ર,
પાંચમા હાથમાં અંકુશ, છઠા હાથમાં સર-૨૪૬

चक्रंबीजपुरंच वारादक्षिणबाहुषु ॥

पताकदंडपाशौच गदास्यादोत पलनिच ॥ ૨૪૭ ॥

અર્થ:-સાતમા હાથમાં ચક્ર, આઠમા હાથમાં બીજેરૂ,
નવમા હાથમાં ફરપી અને દશમા હાથમાં અંકુશ આ

પ્રમાણે જમણી બાજુના દશ હાથમાં દશ આયુધ
આપવાં અને ડાબી બાજુના દશ હાથમાં શું આપવું તેનું
વર્ણન એક હાથમાં પતાકા, બીજા હાથમાં દંડ, ત્રીજા
હાથમાં પાશ, ચોથા હાથમાં ગદા, પાંચમા હાથમાં કમળ

શ્રૃંગીમુશલમક્ષં ચક્રમાત્ સ્યુવામવાહુષુ ॥

હસ્તાપાદ્ યોગમુદ્રા વૈનત્યો પરિસ્થિતઃ ॥૨૪૮॥

અર્થ:-છઠા હાથમાં સારંગી, સાતમા હાથમાં મુશળ,
આઠમા હાથમાં અક્ષમાળા, નવમા હાથમાં ખેટક અને દશમા
હાથમાં કમંડલ, આ પ્રમાણે ડાબી બાજુના દશે હાથમાં આયુ-
ધથી યુક્ત બનાવવા તેમજ યોગમુદ્રાથી ગરૂડ ઉપર સ્વારી
કરાવવી; આ પ્રમાણે વિશ્વરૂપ લગવાનની મૂર્તિ બનાવવી.

ક્રમાત્નરનરસિંહ સ્ત્રીધારામુખવત્મુખૈઃ ॥૨૪૯॥

અર્થ:-વિશ્વરૂપ લગવાનના શરીરનો આકાર આગલો
ભાગ પુરુષના આકારનો તેમજ પાછળનો ભાગ સ્ત્રીના
આકારનો અને જમણી તરફનો ભાગ નરસિંહનો તેમજ
ડાબી તરફનો ભાગ વારાહ જેવો બનાવવો. આ પ્રમાણે
શાસ્ત્રની રીતીથી યુક્ત વિશ્વરૂપ લગવાનની મૂર્તિ બનાવ-
વાથી દરેક પ્રકારે સુખ અને શાન્તિ મળે છે.

શ્રી અનંત લગવાનની મૂર્તિ

અનંતોઅનંતરુપસ્તુ હસ્તૈર્દ્વાદશભિર્યુતઃ ॥

અનંતશક્તિસંપન્નો ગરુડસ્યચતુર્મુખમ્ ॥૨૫૦॥

અર્થ:-અનંત લગવાનની મૂર્તિનું વર્ણન કરવામાં
આવે છે. બાર હાથવાળા, અત્યંત સ્વરૂપવાળા, મહાન
શક્તિથી યુક્ત, ચાર મુખવાળા અને ગરૂડની સ્વારીથી
સુશોભીત અનંત લગવાનની મૂર્તિ અલૌકિક બનાવવી.

દક્ષિણેતુગદાસ્વજ્ઞો ચક્રવર્જાં કુશશરઃ ॥

શંખસ્વેદ ધનુઃપદ્મં દંડપાશૌ ચ ધામતઃ ॥૨૫૧॥

અર્થ:—જમણી બાબુના છ હાથનાં આયુદ્ધનું વર્ણન. એક હાથમાં ગદા, બીજા હાથમાં ખડગ, ત્રીજા હાથમાં ચક્ર, ચોથા હાથમાં વજ્ર, પાંચમા હાથમાં અંકુશ અને છઠા હાથમાં સર; આ પ્રમાણે જમણી બાબુના છ હાથમાં આયુદ્ધ આપવાં અને ડાબી બાબુના છ હાથમાં, તેમાં એક હાથમાં શંખ, બીજા હાથમાં ખેટક, ત્રીજા હાથમાં ધનુષ્ય ચોથા હાથમાં કમળ, પાંચમા હાથમાં દંડ અને છઠા હાથમાં પાશ આ પ્રમાણે બારે હાથમાં બાર આયુદ્ધથી યુક્ત મૂર્તિ બનાવવી. ૨૫૧

ક્રમાત્ નરસિંહ સ્ત્રીવારાહ મુખવત્ મુસૈઃ ॥૨૫૨॥

અર્થ:—તેમજ ક્રમ પ્રમાણે મૂર્તિનો આગળનો ભાગ પુરુષના આકારનો, પાછળનો ભાગ સ્ત્રીના આકારનો, જમણી બાબુનો ભાગ નરસિંહ આકારનો અને ડાબો ભાગ વારાહના આકારનો બનાવવો અને ગરૂડ લગવાનની સ્વારીથી યુક્ત અનંત લગવાનની મૂર્તિ બનાવવી; આ પ્રમાણે બનાવે તો બનાવનારાઓને સુખ અને શાન્તિ થાય છે. ૨૫૨

શ્રી ત્રૈલોક્ય મોહનની મૂર્તિ

સશોડષ મૂજાતાર્ક્ષો રુદ્રાપ્રાગવત્ ચતુર્મુસૈ ॥

ત્રૈલોક્યમોહનમૂર્તીં કર્તવ્યા ચ વિધાનતઃ ॥૨૫૩॥

અર્થ:—ત્રૈલોક્ય મોહનની મૂર્તિનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. સોદ્ધ ભુજાથી યુક્ત, ગરૂડની સ્વારીથી શોભાયમાન,

ચાર મુખની, અવલોકીક શેભાવાળા આ પ્રમાણે ત્રૈલોક્ય લગવાનની મૂર્તિ શાસ્ત્રના વિધાનથી બનાવવી. ૨૫૩.

ગદાચક્ર કુશવાણિ શક્તિચક્રવરં ક્રમાત્ ॥

દક્ષિણેષુમુદ્ગરપાશઃ સદ્રૈઃ શંખાજબકુદિકા ॥૨૫૪॥

અર્થ:-જમણી બાબુના આઠ હાથમાં, એમાં એક હાથમાં ગદા, બીજા હાથમાં ચક્ર, ત્રીજા હાથમાં અંકુશ, ચોથા હાથમાં બાણ, પાંચમા હાથમાં શક્તિ, છઠા હાથમાં ખંડગ, સાતમા હાથમાં વરદ (મુદ્રા) અને આઠમા હાથમાં ખેટક; આ પ્રમાણે જમણી તરફના હાથોમાં આયુધ આપવાં. ડાબી તરફના આઠ હાથમાં, તેમાં એક હાથમાં મુદ્ગર, બીજા હાથમાં પાશ, ત્રીજા હાથમાં મુશળ, ચોથા હાથમાં શંખ, પાંચમા હાથમાં બીજેર, છઠા હાથમાં કુંડીકા, સાતમા હાથમાં ધનુષ્ય અને આઠમા હાથમાં શૃંગી આ પ્રમાણે ત્રૈલોક્ય મોહન લગવાનના હાથમાં આયુધ આપવાં. ૨૫૪

શૃંગીવામેષુહસ્તેષુ યોગમુદ્રાકરદ્વયમ્ ॥

નરંચ નારસિંહંચ શુકરં કપિલાનનમ્ ॥૨૫૫॥

અર્થ:-બે હાથથી યોગમુદ્રા કરાવવી અને ગરૂડ લગવાનની સ્વારીથી મુર્તિ આરૂઢ કરવી. તેમજ આગલો લાગ પુરુષના આકારનો રાખવો. અને પાછલો લાગ સ્ત્રીના આકારનો, તેમજ જમણો લાગ નરસિંહના આકારનો રાખવો, ડાબો લાગ વારાહના આકારનો રાખવો અને કપીલ મુખ બનાવવું આ પ્રમાણે ત્રૈલોક્ય મોહન લગવાનની મૂર્તિ અત્યંત સુંદર બનાવવી તો સુખ અને શાન્તિ આપનાર થાય છે. ૨૫૫

વિષણ્ણના નામ તથા આયુક્કનું કોષ્ટક.

મત્સ્યભગવાન ૧	કુર્મ ભગવાન ૨	વરાહ ભગવાન ૩	નરસિંહ ભગવાન ૪
વામનભગવાન ૫	પરશુરામ ૬	રામચંદ્રજી ૭	કૃષ્ણ ભગવાન ૮
બુધભગવાન ૯	કલંકીભગવાન ૧૦	ગરુડોદ્ધવ ૧	શેષનારાયણ ૨
વૈકુંઠ ભગવાન ૧		અનંત ભગવાન ૩	
૧ હાથમાં ગદા	૧ હાથમાં શંખ	૧ હાથમાં ગદા	૧ હાથમાં શંખ
૨ " ખડગ	૨ " ખેટક	૨ " ખડગ	૨ " ખેટક
૩ " સર	૩ " ધનુષ્ય	૩ " ચક્ર	૩ " ધનુષ્ય
૪ " ચક્ર	૪ " કમળ	૪ " વજ્રા	૪ " કમળ
		૫ " અંકુશ	૫ " દંડ
		૬ " સર	૬ " પાસ
ચારમુખ, આઠલુગ્ગ, વાહન ગરુડનું		ચારમુખ, બારલુગ્ગ, વાહન ગરુડનું	
વિશ્વરૂપ ભગવાન ૨		ત્રીલોક મોહન ૪	
૧ હાથમાં પત્રાકા	૧ હાથમાં પત્રાકા	૧ હાથમાં ગદા	૧ હાથમાં મુદ્ગર
૨ " હર	૨ " દંડ	૨ " ચક્ર	૨ " પાસ
૩ " શંખ	૩ " પાસ	૩ " અંકુશ	૩ " મુશળ
૪ " વજ્રા	૪ " ગદા	૪ " બાણ	૪ " શંખ
૫ " અંકુશ	૫ " કમળ	૫ " શક્તિ	૫ " બીજોર
૬ " સર	૬ " શ્રૃંગી	૬ " ખડગ	૬ " કુંડીકા
૭ " ચક્ર	૭ " મુશળ	૭ " વરદ(મુદ્રા)	૭ " ધનુષ્ય
૮ " બીજોર	૮ " અક્ષમાળા	૮ " ખેટક	૮ " શ્રૃંગી
૯ " ફરધી	૯ " ખેટક		
૧૦ " અંકુશ	૧૦ " કમંડળ		
ચારમુખ, વીશલુગ્ગ, વાહન ગરુડનું		ચારમુખ, સોલલુગ્ગ, વાહન ગરુડનું.	

વિષ્ણુના દેવાલયમાં દેવોને કેવી રીતે બેસાડવા

દક્ષિણે પુંડરિકાક્ષં પૂર્વેનારાયણઃસમૃતઃ ॥

ગોવિંદ પશ્ચિમે સ્થાપ્ય ઉત્તરે મધુસુદનમ્ ॥૨૫૬॥

અર્થ:-જ્યાં સર્વ દેવોની સ્થાપના કરવી હોય, ત્યાં દેવોને કેવી રીતે ગોઠવી બેસાડવા તે બતાવવામાં આવે છે.

દક્ષિણ દિશામાં પુંડરીકાક્ષ લગવાન, પૂર્વદીશામાં નારાયણ લગવાન, પશ્ચિમ દીશામાં ગોવીંદ લગવાન અને ઉત્તર દીશામાં મધુસુદન લગવાનની સ્થાપના કરવી. ૨૫૬

ઈશાનસ્થાપયેત્વિષ્ણુ માગ્નેયાંતુજનાર્દનઃ ॥

નૈરુત્યે પદ્મનાભંચ વાયવ્યે માધવંતથા ॥૨૫૭॥

અર્થ:-તેમજ ઈશાનકોણમાં વિષ્ણુ લગવાન, અગ્નિ કોણમાં જનાર્દન લગવાન, નૈરુત્યકોણમાં પદ્મનાભ લગવાન અને વાયવ્યકોણમાં માધવ લગવાનની સ્થાપના કરવી ૨૫૭

કેશવોમધ્યતસ્થાપ્યો વાસુદેવોથવાબુધૈઃ ॥

સંકર્ષણો વા પ્રદ્યુમ્નો નિસુધ્નોયથાવિવિઃ ॥૨૫૮॥

અર્થ:-તેમજ પંડિતોએ કેશવ લગવાનની મધ્ય ભાગમાં સ્થાપના કરવી અથવા વાસુદેવ લગવાન, સંકર્ષણ લગવાન અથવા તે પ્રદ્યુમ્ન લગવાનની તથા નીસુદન લગવાનની, આટલી મૂર્તિઓમાંથી ગમે તે મૂર્તિની મધ્યભાગમાં સ્થાપના કરવી આવો શાસ્ત્રનો અભિપ્રાય છે. ૨૫૮

દશઅવતારસંયુક્તં ચ જલશાયોથવાગ્રતઃ ॥

શુક્રતઃ સસ્થાપ્યા સર્વદેવમયશુભા ॥૨૫૯॥

અર્થ:-આગળના ભાગમાં દશ અવતાર સાથે જલશાય લગવાનની મૂર્તિની સ્થાપના કરવી. તેમજ શુકની

સ્થાપના કરવાથી પણ દરેક કાર્યની સિદ્ધી થાય છે. આ પ્રમાણે જ્યાં સર્વ દેવની સ્થાપના કરવી હોય ત્યાં આ પ્રમાણે કરવી આવો શાસ્ત્રનો સિદ્ધાન્ત છે. આ પ્રમાણે કરવાથી કૃણ આપનાર થાય છે તેમજ સુખ અને શાન્તિને આપનાર થાય છે આથી ઉલટી રીતે કરે તો કલેષ તેમજ દરેક પ્રકારથી દુઃખ મળે છે. ૨૫૬

વિષ્ણુના પ્રતિહાર (દ્વારપાળ)

પ્રતિહારાનતતોવક્ષે ચતસ્ત્રિણીદિશોક્રમાત્ ॥

વામનાકારુયાસ્તે કર્તવ્યાસર્વતઃશુભા ॥૨૬૦॥

અર્થ:-વિષ્ણુના દેરાશરમાં ચાર દિશાના દ્વારમાં પ્રતિહાર કેવી રીતે ગોઠવવા અને તેને કેવા બનાવવા તેનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. પ્રતિહારનો આકાર વામનના આકાર જેવો બનાવવો, બહુ ઉંચા નહિ તેમજ બહુજ ળડા નહિ એવા માપશર બનાવવા. ૨૬૦

પદ્મસ્વસ્વેતં ચ ક્રમાત્ વિભ્રતઃગદાયઃ ॥

વિજીયસ્તૌ કામાન્યસેત્ ॥૨૬૧॥

અર્થ:-એક હાથમાં કમળ, બીજા હાથમાં બડગ, ત્રીજા હાથમાં ખેટક અને ચોથા હાથમાં ગદા આ પ્રમાણે દ્વારની જમણી બાજુ જય નામનો અને દ્વારની ડાબી બાજુ વીજય નામનો એવા બે પ્રતિહાર દક્ષિણ દિશામાં બનાવવા.

તર્જનીબાળ ચા પૌચ ગદાંચાતા ચ સૃષ્ટીતઃ ॥

મુદ્રાપસવ્યેસ્તૈઃ વિદ્યાત્ વામદક્ષિણે ॥૨૬૨॥

અર્થ:-ઉત્તરદિશાના પ્રતિહારના એક હાથની ત્રીજી આંગળી પાસે બાણ, બીજા હાથમાં ચાપ, ત્રીજા હાથમાં

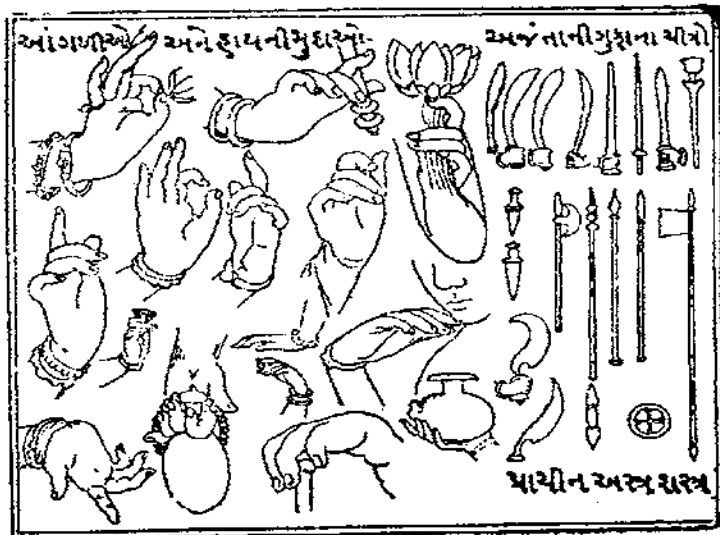
ગદા અને ચોથા હાથ રત્નથી યુક્ત મુદ્રાવાળો રાખવો. આ પ્રમાણે ધાતાનામનો દ્વારની જમણી બાજુ અને વિધાતાનામનો દ્વારની ડાબી બાજુ એવા બે પ્રતિહાર દેરાશરની ઉત્તરદિશામાં બનાવવા. ૨૬૨

તર્જની કમલં અસ્ય ગદા ભદ્રક્રમાદધત ॥

સન્ધ્યાસંવ્યયોગેન સુભદ્રસ્તૌક્રમાત્ ન્યસેત્ ॥૨૬૩॥

અર્થ:-પશ્ચિમ દિશાના પ્રતિહારના એક હાથની ત્રીજી આંગળી પાસે કમળ, બીજા હાથમાં ગદા, ત્રીજા હાથમાં શસ્ત્ર અને ચોથા હાથમાં યોગમુદ્રા રાખવી. તેવા ભદ્ર અને સુભદ્ર નામના જમણા તથા ડાબા બનાવવા.

પૂર્વદિશાના પ્રતિહારમાં શસ્ત્ર તથા મુદ્રા સંવ્યની બદલીમાં અપસંવ્ય આપવું એટલે જે શસ્ત્ર જમણા હાથમાં આપેલ હોય તે ડાબા હાથમાં આપવું. આ પ્રમાણે વિષ્ણુ-ભગવાનના દેરાશરને જમણી બાજુ સસ્રવા નામનો અને ડાબી બાજુએ કમલોજય નામનો દ્વારપાળ બનાવવો; આ પ્રમાણે શાસ્ત્રનો મત છે. ૨૬૩

વિષયના દેશસરના દારપાળનું કોષ્ટક.

જય	વિજય
૧ હાથમાં કમળ ૩ હાથમાં ખેટક ૨ „ ખડગ ૪ „ ગદા દક્ષિણ દિશાના દારની જમણી બાજુ	૧ હાથમાં ખેટક ૩ હાથમાં કમળ ૨ „ ગદા ૪ „ ખડગ દક્ષિણદિશાના દારની ડાબી બાજુ
ધાતા	વિધાતા
૧ હાથમાં બાણ ૩ હાથમાં ગદા ૨ „ ચાંપ ૪ „ મુદ્રા ઉત્તરદિશાના દારની જમણી બાજુ	૧ હાથમાં ગદા ૩ હાથમાં બાણ ૨ „ મુદ્રા ૪ „ ચાંપ ઉત્તરદિશાના દારની ડાબી બાજુ
ભદ્ર	સુભદ્ર
૧ હાથમાં કમળ ૩ હાથમાં શસ્ત્ર ૨ „ ગદા ૪ „ યોગમુદ્રા પશ્ચિમદિશાના દારની જમણી બાજુના	૧ હાથમાં શસ્ત્ર ૩ હાથમાં કમળ ૨ „ યોગમુદ્રા ૪ „ ગદા પશ્ચિમદિશાના દારની ડાબી બાજુના
શસ્ત્રવા	કમલોજય
૧ હાથમાં શસ્ત્ર ૨ હાથમાં મુદ્રા ૩ „ કમળ ૪ „ ગદા પૂર્વદિશાના દારની જમણી બાજુના	૧ હાથમાં મુદ્રા ૨ હાથમાં શસ્ત્ર ૩ „ ગદા ૪ „ કમળ પૂર્વદિશાના દારની ડાબી બાજુના

પ્રકરણ ૮ મું.

શિવની મૂર્તિનું વર્ણન.

શુક્લાંબરં ધરંદેવં શુક્લમાનુલેપનમ્ ॥

જટામરયુતઃક્રમાત્ બાલેન્દુતત્શેખરમ્ ॥૨૬૪॥

અર્થ:-શંકર ભગવાનની મૂર્તિઓનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. સુંદર ધોળા અંબરને ધારણ કરનાર, ધોળી કાન્તિવાળા, કપુર વિગેરેનો લેપ કરનારા, જટા બુટથી ભરપુર અને મસ્તક ઉપર બાલચંદ્રમાને ધારણ કરનારા, એવી શંકર ભગવાનની મૂર્તિ સમજવી. ૨૬૪

ત્રીલોચન સૌસ્વસુખં કુંડલાભ્યાંમલંકૃતઃ ॥

સઘોજાત મહોતસર્વઃ વરદાભયપાણિનમ્ ॥૨૬૫॥

અર્થ:-સઘોજાત શંકરની મૂર્તિ-ત્રણ નેત્રવાળા, દરેકને સુખ આપનારા, પોતે સુખ સ્વરૂપ અને બન્ને કાનમાં કુંડલથી શોભાયમાન, જલ્દી દરેકને મોહ કરનારા, જલ્દી સ્વરૂપને ધારણ કરનારા, એક હાથથી વરદાન આપનારા અને બીજા હાથથી ભયને નાશ કરનારા (અભય મુદ્રા) આવી રીતે સઘોજાત શંકર ભગવાનની મૂર્તિ બનાવવી. ૨૬૫

જટાબદ્ધધરં કુર્યાત્ ત્રીનેત્રતુગનાસિકા ॥

વામદેવ મહાબાહુઃ રક્ત્રસ્વેટક ધારિણામ્ ॥

સર્વાલંકાર સંયુક્તં રક્તકુંડલ ધારિણામ્ ॥૨૬૬॥

અર્થ:-વામદેવ શંકર ભગવાનની મૂર્તિ-મસ્તક ઉપર જટા બાંધેલી રાખવી, ત્રણ નેત્ર તેમજ એક હાથમાં રૂદ્રાક્ષ

અને બીજા હાથમાં ખેટકને ધારણ કરનારા, કાનમાં કુંડલ
અને દરેક અલંકારોથી યુક્ત તેવા વામદેવ શંકરની મૂર્તિ
બનાવવી. ૨૬૬

દ્રૃષ્ટાકરાલવદનં સર્પશિર્સીત્રીલોચનમ્ ॥

રુઢમાલાધરંદેવ સર્પકુંડલમંડીતામ્ ॥૨૬૭॥

અર્થ:-અઘોર કાલરૂપ શંકર ભગવાનની મૂર્તિનું
વર્ણન કરવામાં આવે છે. તે ભયંકર દાંતવાળા તેમજ ભયં-
કર દાઢોથી યુક્ત, માથાની જટા સર્પોથી વીટાયેલી અને
કપાળમાં ત્રીજી નેત્ર તેમજ રૂઢમાલાને ધારણ કરનાર અને
સર્પના કુંડલથી શોભાયમાન-૨૬૭

ત્રુપુરકેયુરધરં સર્પહારોષ વિતિનમ્ ॥

યોનસંકટીસૂત્રેચ ગલેવૃશ્ચકમાલકમ્ ॥૨૬૮॥

અર્થ:-તેમજ ત્રીપુરને ધારણ કરનારા, સર્પ આરો-
હણ કરનારા અને કટીસૂત્રને ધારણ કરનારા, ગળામાં
સર્પોની માળાને ધારણ કરનારા આવા આવા અલંકાર-
વાળા અને

નીલોત્પલદલશ્યામ મતસિપુષ્યસંનિભમ્ ॥

પીઠાભુર્પીંગજટીલં સશાંકક્તપ્તપ્તપ્તમ્ ॥૨૬૯॥

અર્થ:-લીલા કમળના પાનના જેવી શોભાવાળી અથવા
અળશીના ફૂલના જેવી શોભાવાળી અને પીળચટી જટાને
ધારણ કરનાર, લલાટમાં સુંદર સસલાના ચીન્હથી યુક્ત
અંદ્રને ધારણ કરનાર તેમજ

તક્ષકમુષ્ટિકંચૈવ પાદપોત્સ્વસ્થતુપરૌ ॥

અધોરુપકંકુર્યાત્ કાલરુપમીવાપરમ્ ॥૨૭૦॥

અર્થ:-મુઠીમાં તક્ષક ધારણ કરનાર તેમજ તાંડવ નાચથી યુક્ત બાણવી. બીજા લયંકર કાળ છે તેવું લયંકર સ્વરૂપ બનાવવું અને—

મહાવીર્યોમહોત્સાહં અષ્ટવાહુમહાબલમ્ ॥

ત્રીસયનરીણેસંઘઃ નિવાસો અત્રભૂતલે ॥૨૭૧॥

અર્થ:-મહાન પરાક્રમી, મહાન ઉત્સાહથી યુક્ત, આઠ ભુબાળોથી શોભાયમાન, ભુતોનો સમુદ્ધ જેમના સંગમાં છે અને પૃથ્વી ઉપર નિવાસ સ્થાન કરનાર એટલે પૃથ્વી ઉપર સુનાર તેમજ બેસનાર તેમજ—

સ્વઢગંચ કપાલંચ સ્વેટકંપાત્ર એવંચ ॥

વામહસ્તેષુ કર્તવ્ય મેતત્ શસ્ત્રચતુષ્ટયમ્ ॥૨૭૨॥

અર્થ:-ડાબી બાબુના ચાર હાથમાં કેવાં આયુધ આપવાં તે બતાવે છે. એક હાથમાં ખડગ, બીજા હાથમાં ખેટક, ત્રીજા હાથમાં કપાલ અને ચોથા હાથમાં પાત્ર આ પ્રમાણે ડાબી બાબુના ચાર હાથમાં ચાર શસ્ત્રો આપવાં અને જમણી બાબુના ચાર હાથમાં શું આપવું તેમાં-૨૭૨

ત્રીણુલંપરણુ સ્વદ્રો દંડશ્ચૈવારીમર્દનઃ ॥

શસ્ત્રણતાનિચત્વારિ દક્ષિણેષુકરેણુચ ॥૨૭૩॥

અર્થ:-એક હાથમાં ત્રીણુળ, બીજા હાથમાં ફરખી, ત્રીજા હાથમાં મુઢ્ઢગર અને ચોથા હાથમાં દંડ આ પ્રમાણે

જમણી ખાજુના ચાર હાથમાં ચાર આયુધ આપવાં; આ પ્રમાણે આઠે હાથમાં આઠ આયુધથી યુક્ત, તેમજ અલંકારોથી યુક્ત શાસ્ત્રની વિધી પ્રમાણે શંકરની અઘોર નામની મૂર્તિ બનાવવી. ૨૭૩

પીતાંબર સ્તુસુખઃ પીતયજ્ઞોપવિતમાન ॥

માતુલીગકરેવામે અક્ષમાલાદક્ષિણેતથા ॥૨૭૪॥

અર્થ:-અનંતચંદ્ર લગવાનની મૂર્તિનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. સુંદર પીતાંબર ધારણ કરનાર, પીળા વર્ણની, યજ્ઞોપવીતથી સુંદર શોભાયમાન, ડાબા હાથમાં ખીજેડ અને જમણા હાથમાં અક્ષમાળા ધારણ કરનારા આ પ્રમાણે અનંતચંદ્રની મૂર્તિ બનાવવી. ૨૭૪

શુદ્ધસ્કંધઃ વિકસિતાંસૌ જયચંદ્રવિભૂષિતઃ ॥

અક્ષસ્ત્રિશુલહસ્તૌચ કપાલવામનશુભઃ ॥૨૭૫॥

અર્થ:-ઇશાનચંદ્ર લગવાનની મૂર્તિ સુંદર ખાંધવાળી અથવા સુંદર ડોકવાળી સુંદર ખંભાથી યુક્ત, જયચંદ્ર એટલે ખીજના ચંદ્રને ધારણ કરનાર અને એક હાથમાં અક્ષમાળા, બીજા હાથમાં ત્રીશુળ ધારણ કરનાર તેમજ માથા ઉપર કપાળ ધારણ કરનાર આ પ્રમાણે ઇશાનચંદ્રની મૂર્તિ બનાવવી. ૨૭૫

કપાલમાલીનંશ્વેતં સશાંક કૃતશેખરમ્ ॥

વ્યાગ્રચર્મધરંદેવં મૃત્યુંજયોભવેત્કુદ્રઃ ॥૨૭૬॥

અર્થ:-મૃત્યુંજયચંદ્ર લગવાનની મૂર્તિ ઘોળા ખોખરાની માળાને ધારણ કરનાર, ખીજના ચંદ્રને મુગટ તરીકે સાથે

દીપાવનાર; વાધના આમડાને ધારણ કરનાર આ પ્રમાણે
મૃત્યુંજયરૂદ્રની મૂર્તિ બનાવવી. ૨૭૬

ત્રિશુલં ચાક્ષમાલાચ દક્ષયોકર યોસ્મૃતા ॥

કપાલકુંડિકાવામે યોગમુદ્રાકરદ્વયમ્ ॥૨૭૭॥

અર્થ:-મૃત્યુંજયરૂદ્રની મૂર્તિના હાથમાં કેવાં આયુદ્ધ
આપવાં તે બતાવે છે. તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં
ત્રીષુળ, બીજા હાથમાં અક્ષમાલા, ડાબી બાજુના એક
હાથમાં કપાળ અને બીજા હાથમાં કુંડીકા તેમજ યોગમુ-
દ્રાથી બન્ને હાથોને ગોઠવીને મૂર્તિ બનાવવી. ૨૭૭

ચતુર્મુખોમહાબાહુ શુક્લપાદા ક્ષમાલિકા ॥

પુસ્તકાંભયહસ્તૌચ સચરાક્ષત્રીલોચનઃ ॥૨૭૮॥

અર્થ:-કીણાક્ષરૂદ્ર ભગવાનની મૂર્તિ-ચાર મુખવાળી,
અક્ષમાળાને ધારણ કરનાર તેમજ બન્ને હાથમાં પુસ્તક
અને ચોથા હાથમાં અભયને ધારણ કરનાર, બીજાના ચંદ્રને,
ત્રીજા નેત્ર તરીકે શોભાવનાર આ પ્રમાણે સુશોભીત કીણા-
ક્ષરૂદ્રની મૂર્તિ બનાવવી. ૨૭૮

ચીત્રવસ્ત્રધરંકુર્યાત્ ચત્રયંજોપવિતિનઃ ॥

ચીત્રરૂપમહેશાન્તઃ ત્રીત્રેશ્વર્યસમન્વિતઃ ॥૨૭૯॥

અર્થ:-શ્રી કંઠરૂદ્ર ભગવાનની મૂર્તિ-ચીત્રવિચીત્ર
વસ્ત્રો, ચીત્રવિચીત્ર રંગની જનોઈ ધારણ કરનાર અને
ચીત્રમય રૂપવાળી તેમજ શાન્ત સ્વરૂપવાળી સુંદર એશ્વ-
ર્યથી યુક્ત. એવી આભુષણોવાળી તેમજ. ૨૭૯

સર્વાલંકાર મુષિતં સ્વડગો ધનુસરોસ્વેટમ્ ॥

શ્રીકંઠંવિમૃતમુજૈઃ ચતુર્વાહુચૈકવક્રઃ ॥૨૮૦॥

અર્થ:-દરેક અલંકારોથી વિભુષીત અને એક હાથમાં ખડગ, બીજા હાથમાં ધનુષ્ય, ત્રીજા હાથમાં સર અને ચોથા હાથમાં ખેટક આ પ્રમાણે ચાર આયુધથી યુક્ત સુંદર ચાર ભુજવાળી તેમજ કંઠની શોભાથી યુક્ત, મુખવાળી આવી શ્રીકંઠરૂપની મૂર્તિ બનાવવી. ૨૮૦

અહિબુઘ્નોગદાસર્પ ચક્રંડમરુમુદગરૈઃ ॥

શુલાંકુશાક્ષમાલાંચ ક્ષોદ્રાધક્રમમાદધન્ ॥૨૮૧॥

અર્થ:-બુઘ્નરૂપ ભગવાનની મૂર્તિનું વર્ણન.-તેમાં જમણી બાજુના આઠ હાથમાં આયુધ આપવાની વિગત. પહેલા હાથમાં ગદા, બીજા હાથમાં સર્પ ત્રીજા હાથમાં ચક્ર, ચોથા હાથમાં ડમરૂ, પાંચમા હાથમાં મુદગર, છઠા હાથમાં ત્રીશુલ, સાતમા હાથમાં અંકુશ અને આઠમા હાથમાં અક્ષમાળા, તેમજ ૨૮૧

તોમરંપટીસંચર્મઃ કાપાલંતર્જનીઘટૈઃ

શક્તિપરણુકંવામઃ હસ્તૈક ધારયત્પસૌ ॥૨૮૨॥

અર્થ:-ડાબી બાજુના આઠ હાથમાં ધારણ કરવાના શસ્ત્રો. તેમાં એક હાથમાં તોમર, બીજા હાથમાં પટી, ત્રીજા હાથમાં વ્યાધ્રામ્બર, ચોથા હાથમાં કપાલ, પાંચમા હાથમાં તર્જની, છઠા હાથમાં ઘંટ, સાતમા હાથમાં શક્તિ, અને આઠમા હાથમાં ફરષી આ પ્રમાણે બુઘ્નરૂપની મૂર્તિ બનાવવી. ૨૮૨

વિરુપાક્ષસ્તનંસ્વદ્ર શુલંડંરુમકુશઃ ॥

સર્પચક્રગદામક્ષ સૂત્રં વીઘ્નતકાષ્ટકે ॥૨૮૩॥

અર્થ:-વીરુપાક્ષરૂદ્ર ભગવાનની મૂર્તિનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. તેમને જમણી બાજુના આઠ હાથમાં શું આપવું તેની વિગત. તેમાં પહેલા હાથમાં અદ્ર, બીજા હાથમાં ત્રીશુલ, ત્રીજા હાથમાં ડમરૂ, ચોથા હાથમાં અંકુશ, પાંચમા હાથમાં સર્પ, છઠા હાથમાં ચક્ર, સાતમા હાથમાં ગદા અને આઠમા હાથમાં અક્ષમાળા આ પ્રમાણે જમણી બાજુના હાથમાં આયુધ આપવા. તેમજ ૨૮૩

સ્વેટકટાગદાશક્તિ પરશુતર્જનીપટમ્ ॥

ઘંટાકાપાલંકચેતી વામેઆયુધકરાષ્ટકે ॥૨૮૪॥

અર્થ:-ડાબીતરફમાં આઠ બુજાના આયુધો, તેમાં એક હાથમાં ખેટક, બીજામાં કટાર, ત્રીજા હાથમાં ગદા, ચોથા હાથમાં શક્તિ, પાંચમા હાથમાં ફરધી, છઠા હાથમાં તર્જની આંગળી પાસે પટ, સાતમા હાથમાં ઘંટ અને આઠમા હાથમાં કપાલ, આ પ્રમાણે ડાબીબાજુના હાથમાં આઠ આયુધ આપવાં આ પ્રમાણે સોલ્લ હાથવાળા વીરુપાક્ષરૂદ્રની મૂર્તિ બનાવવી. ૨૮૪

બહુરુપોદધતહસ્તે હમરૂંચસુદર્શનમ્ ॥

સર્પશુલાંકુશોકુંભ જયપાલિકાસ્વેટકમ્ ॥૨૮૫॥

અર્થ:-બહુરૂપીરૂદ્ર ભગવાનની મૂર્તિનું વર્ણન. જમણી બાજુના આઠ હાથમાં શસ્ત્રો આપવાની વિગત. તેમાં એક હાથમાં ડમરૂ, બીજા હાથમાં સુદર્શન,

ત્રીજા હાથમાં સર્પ, ચોથા હાથમાં ત્રીશુલ, પાંચમા હાથમાં અંકુશ, છઠા હાથમાં કુંભ, સાતમા હાથમાં જયપાલીકા અને આઠમા હાથમાં ખેટક આ પ્રમાણે આઠે હાથમાં આઠ આયુધ આપવાં. તેમજ ૨૮૫

ઘંટાકપાલસ્વઢમં તર્જની કુંડીકાધનુઃ ॥

પરશુપટિસચેતી દામોર્ધાદીકરાષ્ટકે ॥૨૮૬॥

અર્થ:-ડાબીબાજુના આઠ હાથમાં આયુધનું વર્ણન. તેમાં એક હાથમાં ઘંટ, બીજા હાથમાં કપાલ, ત્રીજા હાથમાં ખડગ, ચોથા હાથમાં તર્જની આંગળી પાસે કુંડીકા અને પાંચમા હાથમાં ધનુષ્ય, છઠા હાથમાં પરશુ સાતમા હાથમાં પટીસ અને આઠમા હાથમાં પાશ આ પ્રમાણે ડાબીબાજુના આઠ હાથમાં આઠ આયુધ આપવાં, આ પ્રમાણે સોલ આયુધથી યુક્ત સોલ હાથવાળી બહુરૂપી રૂદ્રની મૂર્તિ બનાવવી. ૨૮૬

ચક્રંદમરુમુદ્રરં શરંશુલાંકુશાક્ષસૂત્રમ્ ॥

इति अंबिकारुद्रं दक्षोर्धादિક्रमेणहि ॥૨૮૭॥

અર્થ:-અંબીકારુદ્ર ભગવાનની મૂર્તિનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. તેમના જમણી તથા ડાબી તરફના આઠ ભુજ-ઓનાં આયુધો. તેમાં પહેલા હાથમાં ચક્ર, બીજા હાથમાં ડમરૂ, ત્રીજા હાથમાં મુદ્ગર, ચોથા હાથમાં સર, પાંચમા હાથમાં ત્રીશુલ, છઠા હાથમાં અંકુશ, સાતમા હાથમાં અક્ષસૂત્ર અને આઠમા હાથમાં દક્ષઉર્ધ્ આ પ્રમાણે ક્રમથી આઠ ભુજઓમાં આઠ આયુધ આપવાં. ૨૮૭

ઉમામહેશ્વરંવક્ષ્યે ઉમાયાસહશંકરઃ ॥

માતુલીંગં ત્રીશુલંચ ધરતેદક્ષિણેકરે ॥૨૮૮॥

અર્થ:-ઉમામહેશ્વર૩દ્ર ભગવાનની મૂર્તિનું વર્ણન. તેમાં શંકર અને ઉમાદેવી સહીતથી શોભાયમાન, તેમજ તેમના જમણી બાજુના એક હાથમાં બીજે૩ અને બીજા હાથમાં ત્રીશુલને ધારણ કરનારા. ૨૮૮

આલિંગીવામહસ્તૌ નાગેન્દ્રદ્વિજીયેકરે ॥૨૮૯॥

અર્થ:-ડાબીબાજુનો એક હાથ પાર્વતીદેવી ઉપર રાખેલ, અને બીજા હાથમાં નાગેન્દ્રને ધારણ કરેલ આ પ્રમાણે ચાર ભુજાઓથી શોભાયમાન ઉમા મહેશ્વરની મૂર્તિ શાસ્ત્રની વીધીથી તેમજ સુંદરતાથી બનાવવી. તેમજ ૨૮૯

અવસ્તાવૃશકુમારં ગણેશ્વરં શૃંગીરીટી ॥

નીર્માસં નૃત્યપરમશૃંગીરીટીચસનિધમ્ ॥૨૯૦॥

અર્થ:-નીચેની જમણી તરફના ભાગમાં કાર્તીકસ્વામી અને ડાબી બાજુમાં પોઠીઓ. બોળામાં ગણેશજીથી યુક્ત તેમજ પાછળ ભાગમાં શૃંગી અને રીટી નામના દ્વારપાળ ઉભેલા છે. આવી રીતે શોભાથી યુક્ત ઉમામહેશ્વર૩દ્રની મૂર્તિ બનાવવી. ૨૯૦

કાર્યાહરિહરાદક્ષિણાર્ધે શિવસદાદુર્લભી ॥

કેશસ્યવામોર્ધે શ્વેતનિલાકૃતિક્રુમાત્ ॥૨૯૧॥

અર્થ:-હરિહર૩દ્ર ભગવાનની મૂર્તિનું વર્ણન-તેમાં શરીરનો અર્ધો ભાગ શંકરની આકૃતિનો અને અર્ધો ભાગ વિષ્ણુની આકૃતિનો બનાવવો. તેમાં ડાબી બાજુના કેશ ઘોળા રાખવા અને જમણી બાજુના કેશ ઠાળા રાખવા. શરીરની

ઉપરની આકૃતિ વિષ્ણુની રાખવી અને નીચેની આકૃતિ શંકરની રાખવી. ૨૬૧

અધસ્તાત્ વૃષભકુમાર શ્રગણેશ્વરં શ્રંગીરિટઃ ॥

કાર્યા હરિહરાદીસ્યાપી દક્ષીણાર્થે શિવતથાકુર્યાત્ ॥૨૯૨॥

અર્થ:-નીચા ભાગમાં એક બાળુ પોઠીયો અને કાર્તિક સ્વામીને ઘેસારવા. બીજી બાળુ ગણેશજીને તથા શ્રંગીને અને રીટ નામના દ્વારપાળોને ઘેસારવા. તેમજ હરીહરની મૂર્તિ સુંદર સૌમ આકારની તેમ નૃત્ય કરતી હોય તેવી રીતે બનાવવી. ૨૬૨

વરંત્રીષુલં ચક્રંબુ ધારીણો બાહુકાક્રમાત્ ॥૨૯૩॥

અર્થ:-તેમજ એક હાથથી વરદાન આપતા (મુદ્રા) બીજા હાથમાં ત્રીશુલ, ત્રીજા હાથમાં ચક્ર અને ચોથા હાથમાં કમળ ધારણ કરાવવા. આ પ્રમાણે હરીહર રૂદ્રની શાસ્ત્રની વીધી પ્રમાણે મૂર્તિ બનાવવી. ૨૬૩

एकपीठसमारूढ चतुर्थके निवासिनम् ॥

खटशुभचतुर्वक्र सर्वलक्षणसंयुतम् ॥૨૯૪॥

અર્થ:-હરિ પીતામહ રૂદ્રની મૂર્તિનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. એક સુંદર સિંહાસન ઉપર બેસાડેલા, ચાર દ્વારપાળથી શોભાયમાન તેમજ છ હાથથી યુક્ત અને સુંદર ચાર મુખથી શોભાયમાન આવી અલૌકિક તેમજ સર્વ લક્ષણોથી યુક્ત ૨૬૪

अक्षमालां त्रीशुलंच गदाकुर्यात् दक्षिणे ॥

कमंडलंचखद्रागंचक्रवाम भुजेतथा ॥૨૯૫॥

અર્થ:-તેમજ જમણી બાજુના એક હાથમાં અક્ષમાળા, બીજા હાથમાં ત્રીશુલ અને ત્રીજા હાથમાં ગદા આપવી. ડાબી બાજુના એક હાથમાં કમંડલ, બીજા હાથમાં ખદ્રાંગ, ત્રીજા હાથમાં ચક્ર આ પ્રમાણે છએ હાથમાં છ આયુધથી યુક્ત હરિ પીતામહ રૂદ્રની મૂર્તિ બનાવવી. ૨૯૫

उभौचद्विभुजाकार्या लक्ष्मीनारायणाश्चिउता ॥

देवशास्त्रेस्वकियैश्च गरुडोपरिसंस्थितम् ॥२९६॥

અર્થ:-યુગ્મરૂદ્રની મૂર્તિનું વર્ણન-તેમાં બન્ને બાજુએ બે બે ભુજાઓ બનાવવી. લક્ષ્મીનારાયણની આકૃતિથી યુક્ત અને દેવોના અંશવાળી તેમજ શંકરના અંશવાળી અને ગરુડના વાહનથી શોભાયમાન ૨૯૬

दक्षिणे कंबलग्नोस्यात् वामोशरगजवृक्षः

वीभवोर्वाकरोलक्ष्मी कुक्षोतागं स्थितसदा ॥२९७॥

અર્થ:-જમણી બાજુના એક હાથમાં સર્પ, બીજા હાથમાં સર, ડાબી બાજુના ત્રીજા હાથમાં હાથીનું ચર્મ અને ચોથા હાથમાં વૃક્ષ. સુંદર ડાબા હાથની પાસે ડાબા સાથળ ઉપર હંમેશાં જેને લક્ષ્મી શોભી રહ્યાં છે એવી યુગ્મ રૂદ્રની મૂર્તિ બનાવવી. ૨૯૭

सर्वषामेवदेवानां एवंयुग्मविधियते ॥

तेषांसतीपृथकरूपातदस्त्रवाहनाकृतीः ॥२९८॥

અર્થ:-આ પ્રમાણે દરેક દેવની યુગ્મ મૂર્તિ બનાવવી હોય ત્યાં આ પ્રમાણે વિધીથી બનાવવી. જે દેવો હોય તેવાં પૃથક રૂપ બનાવવાં અને દરેક દેવોને શાસ્ત્રોમાં વર્ણન કરેલાં આયુધો આપવાં તેમજ દરેક મુર્તિઓ શાસ્ત્રની વિધીથીજ બનાવવી. ઇતી યુગ્મમુર્તિ. ૨૯૮

શંકરની મૂર્તિના આયુક્ષોનું કોષ્ટક.

સંદોખત ૧.		કીણાક્ષર ૭.	
૧ હાથમાં વરદ (મુદ્રા)	૧ હાથમાં અભય (મુદ્રા)	૧ હાથમાં અક્ષમાળા	૧ હાથમાં અભય (મુદ્રા)
એક મુખ બે ભુજવાળા		૨ „ પુસ્તક	૨ „ પુસ્તક
વામદેવશંકર ૨.		ચાર મુખ, ચાર ભુજવાળા	
અધોર કાલરૂપ ૩.		શ્રીકંઠ ૩૬ ૮.	
૧ હાથમાં રદ્રાક્ષની માળા	૧ હાથમાં ખેટક	૧ હાથમાં ખડગ	૧ હાથમાં સર
એક મુખ બે ભુજવાળા		૨ „ ધનુષ્ય	૨ „ ખેટક
અધોર કાલરૂપ ૩.		એક મુખ ચાર ભુજવાળા	
અનંત્ય ૩૬ ૪.		ભુજ ૩૬ ૬.	
૧ હાથમાં ત્રીશુલ	૧ હાથમાં ખડગ	૧ હાથમાં ગદા	૧ હાથમાં તોમર
૨ „ ફરષી	૨ „ ખેટક	૨ „ સર્પ	૨ „ પટ્ટી
૩ „ મુદ્ગર	૩ „ કપાલ	૩ „ ચક્ર	૩ „ વ્યાધામ્બર
૪ „ દંડ	૪ „ પાત્ર	૪ „ ડમરૂ	૪ „ કપાલ
એક મુખ આઠ ભુજવાળા		૫ „ મુદ્ગર	૫ „ તર્જની
અનંત્ય ૩૬ ૪.		૬ „ ત્રીશુલ	૬ „ ઘંટ
૧ હાથમાં અક્ષમાળા	૧ હાથમાં બીજેર	૭ „ અંકુશ	૭ „ શક્તિ
એક મુખ બે ભુજવાળા		૮ „ અક્ષમાળા	૮ „ ફરષી
ધશાન ૩૬ ૫.		એક મુખ સોલ ભુજવાળા	
૧ હાથમાં અક્ષમાળા	૧ હાથમાં ત્રીશુલ		
એક મુખ બે ભુજવાળા			
મૃત્યુંજય ૩૬ ૬.			
૧ હાથમાં ત્રીશુલ	૧ હાથમાં કપાલ		
૨ „ અક્ષમાળા	૨ „ કુંદીકા		
એક મુખ ચાર ભુજવાળા			

વીરપાક્ષ રૂદ્ર ૧૦		અંબીકા રૂદ્ર ૧૨	
૧ હાથમાં ખદ્ર	૧ થાથમાં ખેટક	૧ હાથમાં ચક્ર	૧ હાથમાં ત્રીશુળ
૨ „ ત્રીશુળ	૨ „ કટાર	૨ „ હમર	૨ „ અંકુશ
૩ „ હમર	૩ „ ગદા	૩ „ મુદગર	૩ „ અક્ષમાળા
૪ „ અંકુશ	૪ „ શક્તિ	૪ „ સર	૪ „ દક્ષઉધ
૫ „ સર્પ	૫ „ ફરસી	એક મુખ આઠ ભુજવાળા.	
૬ „ ચક્ર	૬ „ તર્જની અને ૫૮	ઉમામહેશ્વર ૧૩	
૭ „ ગદા	૭ „ ઘંટ	૧ હાથમાં બીજોર	૧ હાથ પાર્વતી દેવી તરફ
૮ „ અક્ષમાળા	૮ „ કપાળ	૨ „ ત્રીશુલ	૨ „ સર્પ
બહુરૂપી રૂદ્ર. ૧૧		એક મુખ ચાર ભુજવાળા.	
૧ હાથમાં હમર	૧ હાથમાં ઘંટ	હરીહર રૂદ્ર ૧૪	
„ સુદર્શન	૨ „ કપાળ	૧ હાથમાં વરદાન (મુદ્રા)	૧ હાથમાં ચક્ર
૩ „ સર્પ	૩ „ ખડગ	૨ „ ત્રીશુલ	૨ „ કમળ
૪ „ ત્રીશુળ	૪ „ કુંડીકા	એક મુખ ચાર ભુજવાળા.	
૫ „ અંકુશ	૫ „ ધનુષ્ય	હરીહર પીતામહ રૂદ્ર ૧૫	
૬ „ કુંભ	૬ „ પરશુ	૧ હાથમાં અક્ષમાળા	૧ હાથમાં કમંડલ
૭ „ જયપાલીકા	૭ „ પટી	૨ „ ત્રીશુલ	૨ „ ખદ્રાંગ
૮ „ ખેટક	૮ „ પાશ	૩ „ ગદા	૩ „ ચક્ર
એક મુખ સોલ ભુજવાળા.		ચાર મુખ, ૭ ભુજવાળા.	
		યુગ્મ રૂદ્ર ૧૬	
		૧ હાથમાં સર્પ	૧ હાથમાં સર
		૨ „ વૃક્ષ	૨ „ હાથીનું ચર્મ
		એક મુખ ચાર ભુજવાળા	

શિવલિંગનું વર્ણન.

સ્થિરલક્ષ્મીપ્રદંહેત તારજં ધૈર્યરાજ્યદમ્ ॥

પ્રજાવૃદ્ધિકરંતીન્ન્રઃ વંગમાયુવિવર્ધનમ્ ॥૨૯૯॥

અર્થ:-હવે શંકરના લીંગનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. તેમાં સ્થિર લીંગની પુબ્ધ થી લક્ષ્મીની પ્રાપ્તિ થાય છે. સીધા તેમ સુંદર લીંગની પુબ્ધ કરવાથી ધૈર્ય તેમજ રાજ્ય પ્રાપ્તિ થાય છે. તીવ્રજ્ઞે લીંગની પુબ્ધ કરવામાં આવે તો પ્રજાની વૃદ્ધિ થાય છે અને વંગ (વાંકા) લીંગની પુબ્ધ કરવામાં આવે તો આયુષ્યની વૃદ્ધિ થાય છે. ૨૯૯

વિવેશ્યકારકંકાસ્પૃ પિતલં મુક્તિમુક્તિદમ્ ॥

શશિકં સમુદ્ભવંલીગં અંતર્ધ્યાન પ્રસિદ્ધીદમ્ ॥૩૦૦॥

અર્થ:-વિશેષ કરીને પીળા રંગના લીંગની પુબ્ધ કરવાથી સંસારમાં સારા સારા ભોગ વીલાસ આપે છે અને મરણ પછી મુક્તિ આપે છે. તેમજ ધોળી આકૃતિના લીંગની પુબ્ધ કરવાથી માણસને અંતર્ધ્યાન થવાની સીધી મળે છે આવો શાસ્ત્રોનો મત છે. ૩૦૦

અષ્ટલોહમયંલિગં કુષ્ટરોગભયાપહમ્ ॥

ત્રિલોહંસંભવંલીગં અંતર્ધ્યાનપ્રસિદ્ધીદમ્ ॥૩૦૧॥

અર્થ:-આઠ જાતના લોહન એકઠાં કરીને, જે શંકરનું લીંગ બનાવવામાં આવે તો અને તે લીંગની પુબ્ધ કરવામાં આવે તો, અઢાર પ્રકારના કોઢના રોગ તેમજ દરેક રોગોમાં મહાન લયંકર રોગોના રાજા ક્ષય રોગ છે તે નાશ થાય છે. તેમજ ત્રણ જાતના લોહાને એકઠાં કરાવીને જે તેનું શંક-

રતું લીંગ બનાવવામાં આવે અને તેની પુજા કરવામાં આવે તો અંતર્ધ્યાન થવાની સિદ્ધી પ્રાપ્ત થાય છે. ૩૦૧

આયુષ્યહિરકંલીંગં ભોગદંમૌક્તિકોદ્ભવમ્ ॥

સુખક્રતિષ્યરાગોવ વૈદ્યશત્રુમર્દનઃ ॥૩૦૨॥

અર્થ:—તેમજ હિરાનું જો શંકરલીંગ બનાવીને પુજા કરવામાં આવેતો આયુષ્ય વધે છે અને જો સાચાં મોતીનું લીંગ કરીને પુજા કરવામાં આવેતો આ સંસારના સારા સારા ભોગવીલાસ ભોગવવા મલે છે તેમજ મરણ પછી મોક્ષ પણ મલે છે. વૈદ્યમણીનું શંકરનું લીંગ કરીને પુજા કરે તો સારાં સારાં સુખ મળે છે અને દરેક કષ્ટને હરે છે તેમજ શત્રુઓ તેની મેળેજ નાશ થાય છે. આવો શાસ્ત્રનો મત છે. ૩૦૨

શ્રીપદં પદ્મરાગંચ ચન્દ્રનાલવસુપદમ્ ॥

લીંગમણિમયંપુજ્યૈ સ્ફાટિકસર્વકામદમ્ ॥૩૦૩॥

અર્થ:—પદ્મરાગ મણિનું લીંગ કરીને જો પુજા કરવામાં આવે તો લક્ષ્મી મળે છે તેમજ ચંદ્રમણીનું શંકરનું લીંગ કરીને પુજા કરે તો ધન ધાન્ય વીગેરે મળે છે. મણીમય લીંગની પુજા કરવામાં આવે તો સર્વ પ્રકારનું સુખ મળે છે તેમજ સ્ફાટીકનું લીંગ બનાવીને પુજા કરવામાં આવે તો મનની જે કામના હોય તે પૂર્ણ થાય છે. ૩૦૩

રત્નલીંગદ્વિધાસ્થાનં સપીઠ ધાતુપીઠકમ્ ॥

ધાતુજંતસ્વયોસ્થિતં સિદ્ધિમુક્તિપ્રદાયકં ॥૩૦૪॥

અર્થ:-રત્નનું લીંગ એ સ્થાનથી બનાવવું, કાંતો રત્ન-મયજ થાણુ (પીઠીકા) બનાવવું અથવા તો ધાતુમય થાણુ બનાવીને અંદર રત્નનું લીંગ સ્થાપન કરવું પરંતુ ધાતુનાં જે લીંગ બનાવવાં તે તો ધાતુના થાળાથીજ યુક્ત બનાવવાં; તોજ તે સિદ્ધી આપનાર તેમજ મુક્તી દાતા થઈ શકે છે નહીંતર નહીંજ. ૩૦૪

મુદ્રાદેકાંગુલવાપી સદ્વદ્વંગુલિનિર્મિતમ્ ॥

સપીઠંભિનપીઠંવારત્નલીંગચલંમતમ્ ॥૩૦૫॥

અર્થ:-રત્નનું લીંગ એ આંગળનું અથવા તો એક આંગળની ગોળાશનું પણ તેજ પ્રમાણુ છે. માટે તે પ્રમાણુથી બનાવવામાં આવે તેમજ રત્નના થાળાથી યુક્ત હોય અથવા તો રત્નનું લીંગ ધાતુના થાળાથી યુક્ત હોય તેમજ રત્નનું લીંગ જે થાળામાં સ્થાપન કર્યું હોય ત્યાંથી લઈને બીજે પણ સ્થાપના થઈ શકે છે તેમાં કોઈ પ્રકારનો દોષ લાગતો નથી. ૩૦૫

સમસ્તમણિજાતિનાં દીપ્તસાનિધ્યકારકમ્ ॥

માનોન્માન પ્રમાણાનિતતેષુગ્રાહ્યંનવાબુધૈઃ ॥૩૦૬॥

અર્થ:-દરેક પ્રકારના મણિઓની જાતીનું શંકરનું સુંદર બનાવેલું લીંગ શાસ્ત્રના માપથી યુક્ત અથવા તો શાસ્ત્રના માપથી અયુક્ત હોય તોપણ વિદ્વાન પુરૂષો એ ગ્રહણ કરવા યોગ્ય હોય તો ગ્રહણ કરવું અને ન ગ્રહણ કરવા યોગ્ય હોય તો ન ગ્રહણ કરવું આવો શાસ્ત્રનો મત છે. ૩૦૬

શૈલેયભોગદંલિંગં મૃન્મયંસર્વકામદમ્ ॥

દારુજંવસુસિદ્ધાર્થં સર્વમેતચલાચલં ॥૩૦૭॥

અર્થ:-તેમજ શીલાના બનાવેલા શંકરના લીંગની પુજા કરવાથી સારા સારા ભોગ મળે છે અને માટીથી બનાવેલા શંકરનું લીંગ સર્વ પ્રકારની કામનાને આપનાર થાય છે. કાષ્ટનું બનાવેલા શંકરનું લીંગ પુજા કરવાથી દ્રવ્યની સિદ્ધી થાય છે. આ દરેક પ્રકારના લીંગ ચળ તેમજ અચળ થઈ શકે છે. ૩૦૭

एकांगुलादिपंचानं षडलिंग च कन्यसः ॥

खटपंचार्वादिसात च मध्यमेकादशादित् ॥૩૦૮॥

અર્થ:-એક આંગળથી પાંચ આંગળ સુધી ધાતુનું લીંગ ઉત્તમ ગણાય છે. સાત આંગળનું તેમજ અગિયાર આંગળનું લીંગ મધ્યમ ગણાય છે અને છ આંગળનું લીંગ કનિષ્ઠ ગણાય છે. ૩૦૮

नैकहस्तादचोवीयं प्रासादस्थिरतानयेत् ॥

स्थीरंतस्थापयेत्गृहे ग्रहण्यादुरकृधत् ॥૩૦૯॥

અર્થ:-પ્રાસાદને ત્રિષે જે લીંગ સ્થાપન કરવાનું હોય તે તો એક હાથથી ઓછું નજ કરવું કારણ કે એક હાથથી ઓછું કરવાથી પ્રાસાદ સ્થીર થતો નથી. તેમ ઓછા માપથી કરવામાં આવે તો કરાવનારની તેમજ કરનારની સ્ત્રીઓનો નાશ થાય છે માટે દેરાશરને માટે માપથી જે લીંગ બનાવવું. ૩૦૯

बाणलक्षणहिनोपि अत्रवैरमतेमनः ॥

तत्रपुजाप्रकुर्वित धर्मकर्मार्थमोक्षदम् ॥३१०॥

અર્થ:-મહાદેવનું બાણ શાસ્ત્રોના માપથી તેમજ લક્ષ-
ણોથી હીન હોય, પણ જો તેજ બાણમાં આપણું અનન્ય
ભાવથી મન લાગેલ હોય તો, તેજ બાણની પુજા કરવાથી
આપણને ધર્મ અર્થ, કામ અને મોક્ષને આપનાર થાય છે
આવો શાસ્ત્રનો સિધાન્ત છે. ૩૧૦

रत्नमेकांगुलंलींग अंगुलांगुलवृद्धिनम् ॥

नवांतनवलिगंच वृद्धिर्वોमुद्रमानिका ॥३११॥

અર્થ:-રત્નનું લીંગ કેટલા માપથી બનાવવું તેની
વિધી ઠહેવામાં આવે છે. રત્નનું લીંગ એક આંગળથી તે
નવ આંગળ સુધી વધારી શકાય, અથવા તો મુદ્રમાનીકા
સુધી તેનું વધારવાનું માપ છે. આવો શાસ્ત્રનો મત છે. ૩૧૧

धातुरष्टांगुलं पूर्वं मष्टांगुलवर्धनात् ॥

त्रीहस्तांतनवैच स्फुलिगानिचयथाक्रमम् ॥३१२॥

અર્થ:-ધાતુના લીંગની વૃદ્ધિ કયાંથી કયાં સુધી બના-
વવી તેનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. ધાતુનું લીંગ આઠ
આંગળથી ત્રણ હાથ સુધીનું બનાવી શકાય. આ પ્રમાણે
ક્રમથી ધાતુનાં લીંગ બનાવવાં. ૩૧૨

द्रढाकाष्ठमयंलींग कर्तव्याशोडशांगुला ॥

शोडशांगुलकांवृद्धि खटकराननवैवहा ॥३१३॥

અર્થ:-લાકડાનું લીંગ સુંદર મજબુત કયાંથી કયાં સુધી

બનાવવું તેનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. લાકડાનું લીંગ
સોલ આંગળથી આરંભીને છ હાથ સુધીનું બનાવવું તેમજ
છ મુખવાળું પણ બનાવી શકાય છે. આવો શાસ્ત્રનો
સિદ્ધાન્ત છે. ૧૧૩

હસ્તાદીનવહસ્તાંતં શૈલલીંગ વિધિયતે ॥

હસ્તવૃદ્ધાનચૈયસ્યુઃ મધ્યેવૃધિયદુછયા ॥૩૧૪॥

અર્થ:-પાપાણનું લીંગ સુંદર એક હાથથી આરં-
ભીને નવ હાથનું બનાવવું પરંતુ એકદમ નવહાથનું ન
બનાવવું. પ્રાસાદના ગભારાનું માપ તપાસીને તથા બના-
વનારની ઈચ્છાનુસાર બનાવે તો તેમાં કંઈ હરકત નથી.
સાડે શોભાયમાન થાય તે પ્રમાણે બનાવવું પરંતુ બેઢર-
કારીથી ઘાટ વીનાનું નજ બનાવવું. ૩૧૪

સ્થુલંસ્વંઢંચદીર્ઘંચ સ્ફુટીતંછીદ્રસંયુતમ ॥

વીંદુયુતંમધ્યહિનંચ बहुवर्णं च भवेत्तयदि ॥૩૧૫॥

અર્થ:-બહુજ નાડું, ઘણા ખંડવાળુ ઘણુંજ તૈડવાળુ,
ઘણાંજ છીદ્રોવાળુ, ઘણાંજ બીંદુવાળુ, મધ્યભાગમાં ઘણુંજ
ખાતળુ અને ઘણાંજ વર્ણવાળુ એવી જો લીંગની આકૃતિ
હોય તો ૩૧૫

મતિમાન્ વર્જયેતલીંગ સર્વદોષકરંયતઃ ॥૩૧૬॥

અર્થ:-અને શાસ્ત્રની વિધીથી રહીત હોય તો બુદ્ધિ-
માન પુરૂષોએ તેની કોઈ દીવસ પુજા કરવી નહિ. કારણકે
તેવા શંકરના લીંગની પુજા કરવાથી શાસ્ત્રોમાં બેટલા દોષો

લખ્યા છે તે દોષો તે પુનઃ કરનારને લાગે છે તેમજ તેના
ધનનો નાશ થાય છે તેમજ દરીદ્રી થાય છે અને તેનું
આયુષ્ય પણ ટુંકું થાય છે. ૩૧૬

ग्रथान्तरे महान दीसमुद्भुतंसीद्व क्षेत्रादिसंभवः ॥

पाषाण प्रमाभत्यालीगंवत् पूजयेतसुधिः ॥૩૧૭॥

અર્થ:-ખીન કેટલાક શાસ્ત્રોમાં મોટી તીર્થક્ષેત્રોની
નદીઓમાં તેમજ ખીન સિદ્ધક્ષેત્રોમાં જે પાશાણનું લીંગ
તેની મેળે ઘડ્યા સિવાયનું મળી આવે તો તે સુંદર હોય
તેમજ આ શાસ્ત્રના પ્રમાણથી યુક્ત હોય અથવા અયુક્ત
હોય તોપણ તે લીંગની પુનઃ વિદ્વાન પુરૂષોએ કરવી તેમાં
કાંઈ દોષ નથી આવો શાસ્ત્રોનો મત છે. ૩૧૭

सर्वदानेषुतपोदानं तीर्थवेदेषुयतफलम् ॥

तत्फलं कोटीगुणितः प्राथयनेलिंग पुजनात् ॥૩૧૮॥

અર્થ:-દરેક દાનમાં તપનું દાન ઉત્તમ છે. દરેક તીર્થો
કરવાથી જે ફળ મળે તેમજ દરેક વેદ ભણવાથી જે ફળ મળે
તેથી કરોડો ઘણુંજ ફળ પાર્થેશ્વર લીંગની પુનઃ કરવાથી
મળે છે આવો શાસ્ત્રોનો મત છે. ૩૧૮

शतवारं कुरुक्षेत्रे सहस्रजानवीजले ॥

लक्षवारं नर्मदायां कोटीचकुरुजांगले ॥૩૧૯॥

અર્થ:-સો વખત કુરુક્ષેત્રમાં સ્નાન કરે, હજાર વાર
ગંગામાં સ્નાન કરે, લાખ વાર નર્મદામાં સ્નાન કરે, કરોડો
વખત કુરુદેશમાં અને જાંગલ દેશમાં સ્નાન કરે અને જે

પુણ્ય થાય તે પુણ્ય પાર્થેશ્વર લીંગની પુજા કરવાથી થાય છે. ૩૧૬

કૃત્વાસ્નાનં તથાપીઠં હોમદાનંચ ભોજનમ્ ॥

ભોજનં કુસ્તેકોટીવારં સર્વપુણ્યલમેત્તરઃ ॥૩૨૦॥

અર્થ:-ઉપર પ્રમાણે સ્નાન કરે, પીઠદાન આપે, હોમ કરે, દાન કરે, બ્રહ્મ લોજન કરેડવાર કરાવે ને જે કૃણ મળે તે શંકરના લીંગની પુજા કરવાથી મળે છે આવે શાસ્ત્રનો મત છે. ૩૨૦

ઉપરિ ઉપરિપીઠાનાં સંધીરગાવસાનકે ॥

નાલસ્થમધ્યમધ્યેચ કર્ણોસંધિનસંધયઃ ॥૩૨૧॥

અર્થ:-મહાદેવની જળાધારીની ઉપર જે પાળ આવે છે, તેની સંધી બરાબર બેસાડવી અને જલાધારીનું નાળચુ છે ત્યાંનોજ મધ્ય ભાગ છે, તે મધ્ય ભાગમાં જે પથ્થર મુકવામાં આવે છે તે પથ્થર આખો મુકવો પરંતુ બીજા પથ્થરની સંધી કરીને મુકવો. તેમજ જળાધારીનું નાળચુ છે તેની પાસે છીદ્ર રાખવામાં આવે છે, તે છીદ્રને સારી રીતે સુંદરતાથી ગોઠવીને રાખવું. કે જેથી જળાધારીમાં પાણી પડે તે પાણી તરતજ તે છીદ્રથી બહાર આવ્યું જાય. આ પ્રમાણે છીદ્રને ગોઠવવું તેથી શંકરના લીંગ પાસે ગંદકી થતી નથી. ૩૨૧

ચતુરસ્ત્રાદિવૃત્તાનાં પીઠીકાદશધાસમૃતા ॥

ઉન્નતાદશધાકારા બાહ્યમેમેશ્વલયાયુતા ॥૩૨૨॥

અર્થ:-પીઠીકામાંથી પાણી જવાની ખાર જળાધારીના

ચાર લાગથી અથવા ત્રણ લાગથી અથવા જો મોટી જળા-
ધારી હોય તો દસ લાગથી ગોઠવવી તેમજ ઉંચી પણ ચાર
લાગથી, ત્રણ લાગથી અથવા તો દસ લાગથી તેમજ
બહારથી જળાધારીને મેળલાથી યુક્ત અને સુંદર આકૃતિ-
વાળી બનાવવી. ૩૨૨

ત્રીશોદંશતુપીઠાયાશ્ચ જગત્યાંચ પરિક્ષીપેત્ ॥

ઉર્દ્ધ્વોજાવાહ્ય કુંભસ્ય તન્મધ્યેકર્ણકં ભવેત્ ॥૩૨૩॥

અર્થ:-જે જળાધારી છે તેના ત્રીશ અંશથી માપ કાઢી-
ને મહાદેવની જગતી બનાવવી તેમજ મહાદેવ ઉપર જળા-
ધારી જે અલીષેક માટે ઘડો રાખવામાં આવે છે તેને મહા-
દેવના થાળાથી ત્રીશ અંશ ઉંચો રાખવો આવો શાસ્ત્રનો
મત છે. ૩૨૩

વામેગળાધિપસ્થાપ્યો દક્ષિણેપાર્વતીતથા ॥

નૈરુત્યે ભાસકર વિવાતઃ વાયવ્યેચજનાર્દનમ્ ॥૩૨૪॥

અર્થ:-પંચદેવ:-કાળી તરફ ગણપતી, જમણી તરફ
પાર્વતીદેવી, નૈરુત્ય લાગમાં સૂર્યનારાયણ, વાયવ્ય લાગમાં
જનાર્દન લગવાન અને બરાબર મધ્યલાગમાં મહાદેવની
સ્થાપના કરવી. આ પ્રમાણે પંચ દેવની મૂર્તિની સ્થાપના
કહેવાય છે. ૩૨૪

મહાદેવના મંદિરના દ્વારપાળ.

માતુર્લિંગચનાર્ગેધઃ હમરુબીજપુરંકમ્ ॥

નાદામુકુટસૌમ્યદ્વારે સર્વાભરણ ભ્રષિતમ્ ॥૩૨૫॥

અર્થ:-હવે મહાદેવના મંદીરના દ્વારપાળનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. ઉત્તર દિશાનો દ્વારપાળ, તેના જમણી બાજુના એક હાથમાં બીજેરૂ, બીજા હાથમાં નાગેંદ્ર, ડાબી બાજુના એક હાથમાં ડમરૂ, બીજા હાથમાં બીજેરૂ આ પ્રમાણે દરેક પ્રકારના આભુષણથી શોભાયમાન નાદમુકુટ નામનો દ્વારપાળ ઉત્તર દીશામાં બનાવવો. ૩૨૫

સ્વટવાંગવકપાલંચ ડમરુબીજ પુરકમ્ ॥

દંટ્રાકરાલવદનો મહાકાયસ્તુ દક્ષિણે ॥૩૨૬॥

અર્થ:-હવે દક્ષિણ દિશાના દ્વારપાળનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં બટાંગ, બીજા હાથમાં કપાલ તેમજ ડાબી બાજુના એક હાથમાં ડમરૂ, બીજા હાથમાં બીજેરૂ આ પ્રમાણે ચારે હાથમાં આયુધ આપવાં અને મોટી મોટી ઢાઢો અને ઢાંતોવાળો ભયંકર મુખવાળો અને મોટા શરીરવાળો આ પ્રમાણે મહાકાયસ્તુ નામનો દ્વારપાળ બનાવવો. ૩૨૬

તર્જનીચ ત્રીણુલંચ ડમરુગજમેવચ ॥

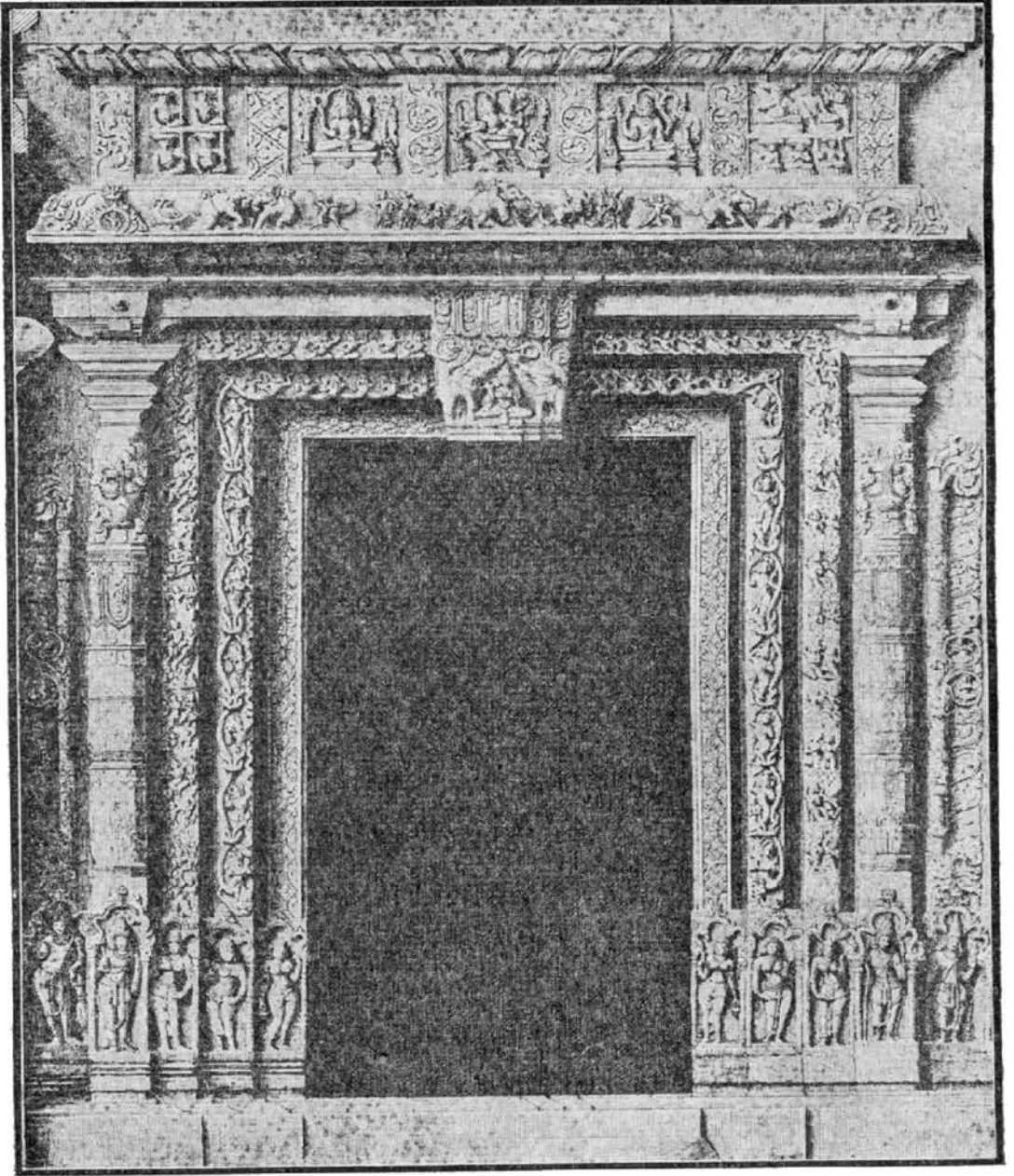
હેરંબોવામ ભાગેસ્યાત્ ભૃગી દક્ષિણ સ્મૃત ॥૩૨૭॥

ગજડમરુ સ્વનદગં તર્જનિવામહસ્તકમ્ ॥

ઉમ્બૌચદક્ષિણે દ્વારે ભૃગીદક્ષિણતશુભઃ ॥૩૨૮॥

અર્થ:-પૂર્વ દિશાના દ્વારના ડાબા તથા જમણા એવા બે પ્રતિદ્વારનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. દ્વારની ડાબી બાજુના હેરંબ નામના દ્વારપાળના જમણી બાજુના એક હાથમાં તર્જની, બીજા હાથમાં ત્રીશુલ. ડાબી બાજુના એક હાથમાં ડમરૂ અને બીજા હાથમાં હાથી આ પ્રમાણે ચારે હાથમાં ચાર આયુધ આપવાં. ૩૨૭

કાશી વિશ્વનાથના મંદીરનું દ્વાર.

જમણી બાબુના દારપાળના એક હાથમાં હાથી, બીજા હાથમાં ડમરૂ, ત્રીજા હાથમાં ખનદ્ર અને ચોથા હાથમાં તર્જની આ પ્રમાણે ચાર આયુધવાળો ભૂંગી નામનો દારપાળ પૂર્વ દિશાના દારમાં જમણી બાબુ બનાવવો.

ત્રીષુલં ડમરૂં ચૈવ સ્વદ્વાગંચકપાલકમ્ ॥

પશ્ચિમે દ્વારે કૃતવ્યો શૃંગીનામચ પ્રતિહારઃ ॥૩૨૯॥

અર્થ-પશ્ચિમ દિશાના દારપાળનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. તેના એક હાથમાં ત્રીશુલ, બીજા હાથમાં ડમરૂ, ત્રીજા હાથમાં ખદ્રાંગ અને ચોથા હાથમાં કપાળ આ પ્રમાણે ચાર આયુધથી ચાર હાથ શોભાયમાન એવા શૃંગી નામના દારપાળ પશ્ચિમ દિશાના સમજવા. ૩૨૯

ગૌરીની મૂર્તિનું વર્ણન.

અથગૌર્યાપ્રવક્ષ્યામિ પ્રમાણમૂર્તીનીર્ણયઃ ॥

ચતુર્ભુજા ત્રીનેત્રાચ સર્વાભરણભૂષિતા ॥૩૩૦॥

અર્થ:-ગૌરીની મૂર્તિને ચાર ભુજા, ત્રણ નેત્ર અને હરેક પ્રકારના આભુષણથી શોભાયમાન સુંદર ગૌરીદેવીની શાસ્ત્રના નીચમ પ્રમાણે મૂર્તિ બનાવવી. ૩૩૦

અક્ષસૂત્રાશોવંદેવ ગણાચક્ષાકમંડલુઃ ॥

પક્ષયેદ્રયૈ અગ્નિકુડસ્ય પર્વતોત્ ભવાચસા ॥૩૩૧॥

અર્થ:-પર્વતોલવાની:-નામની દેવીનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. તેમાં શંકર જેના દેવ છે અને ગણેશજી જેવા અધ્યક્ષ છે, તેમજ એક હાથમાં અક્ષમાળા, બીજા હાથમાં કમંડળને ધારણ કરનાર અને બન્ને બાજુમાં અગ્નિના કુંડ શોભાથી યુક્ત બે હાથમાં ગોઠવાયેલા છે. આ પ્રમાણે પર્વતોલવાની નામની દેવીની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૩૧

અક્ષસૂત્ર તથા પદ્મ અભયંચાપસ્તથૈવ ચ ॥

ગોધામ્ના પ્રીયામૂર્તિં ગ્રહે પુજ્યાશ્રીયે સદા ॥૩૩૨॥

અર્થ:-ગોધામ્ના:-નામની દેવીનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. તેના એક હાથમાં અક્ષસૂત્ર (સ્ક્રાટીકની માળા) બીજા હાથમાં કમળ, ત્રીજા હાથમાં અભયહાનને આપવાવાળી (મુદ્રા) અને ચોથા હાથમાં ચાપ, આ પ્રમાણે સુંદર ગોધામ્ના દેવીની મૂર્તિ હમેશાં ઘરમાં પુજવા માટે બનાવવી. તે સર્વ પ્રકારે સુખ તેમજ લક્ષ્મીને આપનાર થાય છે. ૩૩૨

કમંડલાક્ષસૂત્રંચ બીમ્નાળા વજ્રાંકુશમ્ ॥

ગજાસનસ્થીતારંભા કર્તવ્યા સર્વકામદા ॥૩૩૩॥

અર્થ:-રંભા દેવીની મૂર્તિનું વર્ણન:-તેના એક હાથમાં કમંડલ, બીજા હાથમાં અક્ષમાળા, ત્રીજા હાથમાં વજ્ર અને ચોથા હાથમાં અંકુશ. હાથીના આસન ઉપર બેઠેલી અને સર્વ કામનાને દેવાવાળી તેવી ચાર ભુજાથી યુક્ત તેમજ ચારે ભુજાઓમાં ચાર આયુધથી યુક્ત તેવી રંભા નામની સારી સુંદર મૂર્તિ બનાવવી. ૩૩૩

નાગાપાશાંકુશાચૈવ અભયદેવરદંકરઃ ॥

ત્રીપુરાનન સંયુજ્યા વંદિતાત્રીદશૈરપી ॥૩૩૪॥

અર્થ:-નાગાપાશ દેવીનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. તેના એક હાથમાં નાગપાશ, બીજા હાથમાં અંકુશ, ત્રીજા હાથમાં અલય (મુદ્રા) ચોથા હાથમાં વરદ (મુદ્રા) અને મહા-દેવથી યુક્ત તેમજ ત્રણે દોકને વંદન કરવા યોગ્ય આ પ્રમાણે નાગાપાશ દેવીની સુંદર મૂર્તિ બનાવવી. ૩૩૪

ગૌર્યામૂર્તીયવામે સિદ્ધિ શ્રિયાન્યેઙ્યે સાવિત્રિ ॥

પશ્ચમે પૃષ્ઠ કર્ણેદ્વકાર્યો ભગવતિસરસ્વતી ॥૩૩૫॥

ઇશાને ગણેશ સ્થાપ્યેત્ કુમારોગ્નિકાળકે ॥

મધ્યમે ગૌરી પ્રતિષ્ઠપ્ય સર્વા ભરણ મૂષીત ॥૩૩૬॥

અર્થ:-ગૌરી દેવીના મંદીરમાં કયા દેવ કઈ દિશામાં સ્થાપન કરવા તેનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. ગૌરીની મૂર્તિની ડાબી બાજુમાં સિદ્ધી અને શ્રી તથા અત્રી અને સાવીત્રી દેવી. જમણી બાજુમાં અને પાછળના ભાગમાં ભગવતી અને સરસ્વતી દેવીને સ્થાપીત કરવાં. ૩૩૫

ઇશાન કોણમાં ગણેશદેવને બીરાજમાન કરવા તેમજ અગ્નિ કોણમાં કાર્તિકસ્વામીની મૂર્તિને અને મધ્ય ભાગમાં દરેક પ્રકારના આભુશણોથી શોભાયમાન, સુંદર ગૌરીદેવીની મૂર્તિ બનાવીને સ્થાપન કરવી. ઇતી ગૌરી આયતન. ૩૩૬

અભયાંકુશપાત્રાદંડૈર્જપાવૈતુ પૂર્વતઃ ॥

સવ્યાપસવ્ય યોગેન વિજયાનામાસા ભવેત્ ॥૩૩૭॥

અર્થ:-વિજયા દેવીનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. તેમાં એક હાથમાં અભય, બીજા હાથમાં અંકુશ, ત્રીજા હાથમાં પાત્ર, ચોથા હાથમાં દંડ. ડાબી અને જમણી બાજુના ભાગમાં જપમાળાને ધારણ કરનાર આવી સુંદર દેવીની મૂર્તિ વિજયા કહેવાય છે. ૩૩૭

ગણેશ દેવની મૂર્તિઓનું વર્ણન.

અમયાંકુશપાશદંડૈ અજિતા વૈરાજિતા ॥

વજ્રાંકુશદંડૈવિમક્તા શોભિતા મંગલાપિચ ॥૩૩૮॥

અર્થ:-અજિતા અને વૈરાજિતા:-નામના ગણેશની મૂર્તિને એક હાથમાં અભય, બીજા હાથમાં કમળ, ત્રીજા હાથમાં પાશ, અને ચોથા હાથમાં દંડ. આ પ્રમાણે ચાર ભુજાઓમાં ચાર આયુધ્ન યુક્ત, અજિતા અને વૈરાજિતા નામની ગણેશની મૂર્તિ બનાવવી.

વિલક્ષ્ણ અને મંગલા:-નામના ગણેશની મૂર્તિને એક હાથમાં અભય, બીજા હાથમાં વજ્ર, ત્રીજા હાથમાં અંકુશ અને ચોથા હાથમાં દંડ. આ પ્રમાણે વિલક્ષ્ણ અને મંગલા નામની ગણેશ દેવની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૩૮

અમયંસપદ્મદંડૈ મોહનીસ્થંભનીતથા ॥

જયાચવિજયાચૈવ અજિતાત્વપરાજીતા ॥૩૩૯॥

અર્થ:-મોહની સ્થંભ:-નામની ગણેશની મૂર્તિઓનું વર્ણન કરવામાં આવે છે તેમજ બીજી ગણેશદેવની મૂર્તિનું પણ વર્ણન કરવામાં આવે છે. તેમાં એક હાથમાં અભય

અને કમળ બન્નેને ધારણ કરનાર, તેમજ બીજા હાથમાં
દંડને ધારણ કરનારી અને સુંદરતાથી યુક્ત મોહની સ્થંભની
જ્યા, વીજ્યા, અજીતા અને અપરાજિતા નામોની
ગણેશની મૂર્તિઓ બનાવવી. ૩૩૯

વિષક્તામલાંચૈવ શ્રીલોકમોહનિતથા ॥

ગૌર્યાપાપાતનંમૃષદ્ મોહકંગજાનના ॥૩૪૦॥

અર્થ:-તેમજ વિષક્તા, મંગલા, શ્રીલોક, મોહની,
ઝારી અયાપા અને ગજાનન તેમજ મોહક આ નામોની
ગણેશદેવની મૂર્તિઓ ઉપર કહેલા આયુધથી યુક્ત બના-
વવી. ૩૪૦

ગણેશોમુશકારુદો વિમૃણ સર્વ કામદા ॥૩૪૧॥

અર્થ:-તેમાં ગણેશની મૂર્તિને ઉદરના વાહન ઉપર
આરૂઢ કરવી, તે મૂર્તિ સર્વ કામોને આપનારી થાય છે તેમજ
દરેક પ્રકારના વિદ્યોને દુર કરનારી થાય છે. માટે ગણેશ
દેવની મૂર્તિઓ શાસ્ત્રની વિધીથી બનાવવી. ઇતિ ગણેશ
આયતન. ૩૪૧

વરતથાંકુશદંતઃ ધારયેતકરૈરશ્વૈઃ ॥

પંચવક્ર ત્રીલોચનઃ હેરંબમુશકારુદઃ ॥૩૪૨॥

અર્થ:-વક્રતુંડ:-નામના ગણેશ દેવની મૂર્તિનું વર્ણન
કરવામાં આવે છે. તેમાં એક હાથમાં વરદ, (મુદ્રા) બીજા
હાથમાં અંકુશ અને એક દંતથી સુંદર મુખવાળી તેમજ
પાંચ મુખવાળી અને ત્રણ નેત્રવાળી. મહાદેવ પોતાના
બોળામાં ગણેશની મૂર્તિને બેસાડીને પોતાના હાથથી પકડી

રાખેલા તેવી અને ઉદરના વાહનથી શોભાયમાન આવી
વક્રતુંડ ગણેશની મૂર્તી બનાવવી. ૩૪૨

વામાંંગેગજકણ તુ સિદ્ધિદયાચદક્ષિણે ॥

પૃષ્ઠર્કર્ણતદાયોચ ધુમ્રકોબાલચન્દ્રમાઃ ॥૩૪૩॥

ઉત્તરેતુસદાગૌરિ વામ્યેચૈવ સરસ્વતી ॥

પશ્ચિમે યક્ષરાક્ષશ્ચ બુદ્ધિ પૂર્વેષુસંસ્થીતા ॥૩૪૪॥

અર્થ—ગણેશ દેવના દેરાશરમાં ડાબી બાજુમાં ગજકણ,
દક્ષીણ બાજુમાં સિદ્ધી અને પાછલા ભાગમાં બાલચન્દ્રમા
તથા ધુમ્રક આ બન્નેને પાછળ રાખવા. ૩૪૩

તેમજ ઉત્તરભાગમાં ગૌરી દેવી આગલા ભાગમાં
સરસ્વતી દેવી, પશ્ચિમ ભાગમાં યક્ષ અને રાક્ષસો. પૂર્વ
દિશા તરફ બુદ્ધિ આ પ્રમાણે ગણેશના દેરાશરમાં આટલા
દેવોની સ્થાપના કરવી એવો શાસ્ત્રનો મત છે. ૩૪૪

સર્વાચવામનાકારા સૌમ્યાચરુપાનના ॥

તર્જનીયાશુપદ્મ વિઘ્નોદંડ હસ્તકઃ ॥૩૪૫॥

અર્થ:—વિઘ્નોદર:—નામના ગણેશદેવના દેરાશરના દ્વાર-
પાળનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. તેમાં દરેક ગણપતીના
દ્વારપાળ વામન આકારના બનાવવા અને સુંદર આકૃતી-
વાળા તેમજ શોભાયમાન મુખવાળા અને એક હાથમાં
તર્જની બીજા હાથમાં બાણ, ત્રીજા હાથમાં કમળ અને
ચોથા હાથમાં વિઘ્નોને નાશ કરનાર એવા દંડને ધારણ કરનાર
આ પ્રમાણે ઉત્તર દિશાનો દ્વારપાળ બનાવવો. ૩૪૫

તર્જનીર્દડાસવ્યે દક્ષીણે દલવાત મૈરતઃ ॥

તર્જનીબાળચાપંચદંતચગર્જનક ॥૩૪૬॥

અર્થ:-ગજકર્ણુ નામના દ્વારપાળનું વર્ણન કરવામાં આવે છે તેના ડાબા હાથમાં તર્જની, બીજા હાથમાં દંડ અને જમણી બાજુના બે હાથ તેમાં એક હાથમાં તર્જની અને બીજા હાથમાં બાણ આ પ્રમાણે ચાર હાથમાં ચાર આયુધ આપવાં. એવા સુંદર આકારના ગજકર્ણુ નામના દક્ષિણ દિશાના દ્વારપાળ બનાવવા. ૩૪૬

તર્જનીઢાયસવ્યૈ ગોકર પશ્ચિમે સ્થિતે ॥

તર્જનીપદ્માકુશદંડઃ હસ્તમૌસુસોમ્યકમ્ ॥૩૪૭॥

અર્થ:-ગોકર નામના:-દ્વારપાળનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. તેમાં એક હાથમાં તર્જની, બીજા હાથમાં કમળ, ત્રીજા હાથમાં અંકુશ અને ચોથા હાથમાં દંડ આ પ્રમાણે પશ્ચિમ દિશાનો ગોકર નામનો દ્વારપાળ બનાવવો. ૩૪૭

તર્જનીઽપસવ્યેચસ ચૈવ શુદાયકા પક્ષ ॥

ચતુદ્વારાદીકે સર્વ પ્રાચ્યા પૃષ્ઠ સંસ્થીતામ્ ॥૩૪૮॥

અર્થ:-અભયદાયક:-નામનો દ્વારપાળ તેનું વર્ણન કરવામાં આવે છે તેમાં એક હાથમાં તર્જની, બીજા હાથમાં કમળ, ત્રીજા હાથમાં અંકુશ અને ચોથા હાથમાં દંડ. આ પ્રમાણે સુંદર આકૃતિવાળો અને ચાર ભુજાઓમાં આયુધવાળો પૂર્વ દીશાનો દ્વારપાળ અભયદાયક નામનો બનાવવો. આ પ્રમાણે ગણેશ દેવના હેરાશરમાં ચારે દિશામાં

ચાર દ્વારપાળો બનાવવા આવે શાસ્ત્રનો મત છે. ઇતિ
ગણેશ પ્રતિહાર. ૩૪૮

કાર્તિક સ્વામીની મૂર્તિનું વર્ણન.

કાર્તિકેય પ્રવક્ષ્યામિ તરુણાદિન્યસહિષમ્ ॥

કમલોદલવર્ણનવર્ણમિ કુમારં સુકુમારકમ્ ॥૩૪૯॥

અર્થ:-હવે કાર્તિક સ્વામીની મૂર્તિનું વર્ણન કરવામાં
આવે છે. સુંદર તરુણાવસ્થાથી શોભાયમાન અને કમળના
સરખા વર્ણવાળા, નાના બાળક જેવી જેની સુકુમાર કોમ-
ળતાથી સુકત અને જેની મૂર્તિ અત્યન્ત દેદીપ્યમાન છે. ૩૪૯

ગઢકૈશ્વીરકૈયુતં મયુરવર વાહનઃ ॥

સ્થીનિયંસ્વેદનગરૈ ભુજાદ્વાદશકલ્પયેત્ ॥૩૫૦॥

અર્થ:-સુંદર પીછાઓથી સુશોભીત તેમજ માથા
ઉપર કલગી તથા સુંદર કાંઠલાથી શોભાયમાન અને દરેક
મયુરોમાં શ્રેષ્ઠ એવા મયુર વાહનવાળી તેમજ ખેટક નગ-
રની અંદર સ્થીર રહેનાર અને સુંદર બાર ભુજાઓથી
શોભાયમાન. ૩૫૦

ચતુર્ભુજંકર પુટૈસ્યાત્ ધર્નગમેધિવાહુકમ્ ॥

દક્ષિણે શક્તિપાશોચ સ્વદ્રવાણત્રિપુલંચ ॥૩૫૧॥

અર્થ:-તેમાં ચાર ભુજાઓથી સંપુટ કરાવવો અને તેમાં
એક જમણા હાથની આંગળીથી યોગ મુદ્રા કરાવવી તેમજ
જમણી બાજુના હાથમાં શું શસ્ત્રો આપવાં તેનું વર્ણન કર-
વામાં આવે છે. તેમાં પહેલા હાથમાં શક્તિ, બીજા હાથમાં

પાશ ત્રીજા હાથમાં ખદ્રા ચોથા હાથમાં બાણ અને પાંચમા
હાથમાં ત્રીશુલ-૩૫૧

વરદત્તશ્ચૈક હસ્તેસઃ અથવાત્રયેદોભતઃ ॥

ધનુપતાકામુષ્ટીંચ તર્જની તુ પ્રસારિતા ॥૩૫૨॥

અર્થઃ—અને છઠા હાથમાં વરદ અથવા ત્રયદ આપલું.
હવે ડાબી બાજુના હાથમાં શું આપલું તેનું વર્ણન કરવામાં
આવે છે. એક હાથમાં ખેટક, બીજા હાથમાં તામ્રચુડ, ત્રીજા
હાથમાં ધનુષ્ય, ચોથા હાથમાં પતાકા અને પાંચમા હાથની
મુઠીમાં તર્જની

શઙ્ખુજેશક્તિસ્યાત્ વરદામૂર્તીં એવંસ્યાત્ ॥

કર્તવ્યાશાસ્ત્ર પ્રમાણતઃ શુભ ફલદાયકા ભવેત્ ॥૩૫૩॥

અર્થઃ—અને છઠા હાથમાં શક્તિ આપવી. આ પ્રમા-
ણે શાસ્ત્રોના પ્રમાણથી અત્યન્ત શોભાયમાન અને વરદાનને
આપવાવાળી કાર્તિક સ્વામીની મૂર્તિ બનાવવી તે ફળ
આપનાર થાય છે. ઈતીકાર્તિકેય ૩૫૩

મહાદેવના મંદીરના દ્વાર-
પાળનું કોષ્ટક.

ગૌરીની મૂર્તિના અયુધનું
કોષ્ટક.

નાદમુકુટ.	પર્વતો ભવાની.
૧ હાથમાં ખીજેર ૧ હાથમાં ડમર ૨ „ નાગેન્દ્ર ૨ „ ખીજેર ઉત્તરદિશાનો દ્વારપાળ.	૧ હાથમાં અગ્નિ- ૧ હાથમાં અગ્નિ- નો કુંડ નો કુંડ ૨ „ અક્ષમાળા ૨ „ કમંડલ
મહાકાયસ્તુ.	ગોધાત્રા દેવી.
૧ હાથમાં ખટવાંગ ૧ હાથમાં ડમર ૨ „ કપાલ ૨ „ ખીજેર દક્ષિણદિશાનો દ્વારપાળ.	૧ હાથમાં અક્ષસૂત્ર ૧ હાથમાં અભય (મુદ્રા) ૨ „ કમળ ૨ „ ચાપ વાહન આખલાનું.
ભુંગીનામનો.	રંભાદેવી.
૧ હાથમાં હાથી ૧ હાથમાં ખદ્ર ૨ „ ડમર ૨ „ તર્જની પૂર્વદિશાનો જમણી બાજુનો દ્વારપાળ	૧ હાથમાં કમંડળ ૧ હાથમાં વજ્ર ૨ „ અક્ષમાળા ૨ „ અંકુશ વાહન હાથીનું.
હેરંબ નામનો.	નાગપાશ દેવી.
૧ હાથમાં તર્જની ૧ હાથમાં ડમર ૨ „ ત્રીશુળ ૨ „ હાથી પૂર્વદિશાનો ડાબી બાજુનો દ્વારપાળ.	૧ હાથમાં નાગપાશ ૧ હાથમાં અભય ૨ „ અંકુશ ૨ „ વરદ(મુદ્રા)
શ્રંગી નામનો.	વિજ્યાદેવી.
૧ હાથમાં ત્રીશુળ ૧ હાથમાં ખદ્રાંગ ૨ „ ડમર ૨ „ કપાલ પશ્ચિમ દિશાનો દ્વારપાળ.	૧ હાથમાં અભય ૧ હાથમાં પાત્ર ૨ „ અંકુશ ૨ „ દંડ

ગણેશદેવના અયુક્તનું
કોષ્ટક.

ગણેશના દેરાશરના દ્વારપાળનું
કોષ્ટક.

અજીતા અને વૈરાજીતા.	વિઘ્નહર.
૧ હાથમાં અભય ૧ હાથમાં પાશ ૨ „ કમળ ૨ „ દંડ	૧ હાથમાં તર્જની ૧ હાથમાં કમળ ૨ „ બાણ ૨ „ દંડ ઉત્તરદિશાનો દ્વારપાળ.
વિભક્ત અને મંજલા.	ગજકર્ણ.
૧ હાથમાં અભય ૧ હાથમાં અંકુશ (મુદ્રા) ૨ „ વજ્રા ૨ „ દંડ શ્રીલોક મોહનગૌરી અપાયા અને ગજનન વિગેરે ગણેશના નામોના આયુધ.	૧ હાથમાં તર્જની ૧ હાથમાં તર્જની ૨ „ બાણ ૨ „ દંડ દક્ષિણ દિશાનો દ્વારપાળ.
મોહનીસ્થંભ.	ગોકળ નામનો.
૧ હાથમાં અભય ૧ હાથમાં દંડ અને કમળ, જ્યા, વિજ્યા, અજીતા અને અપરાજીતા ગણેશદેવના આયુધ.	૧ હાથમાં તર્જની ૧ હાથમાં અંકુશ ૨ „ કમળ ૨ „ દંડ
વકેતુંડ.	અભયદાયક.
૧ હાથમાં વરદ ૧ હાથમાં અંકુશ પાંચ મુખવાળી ત્રણ નેત્ર વાહન ઉદરનું.	૧ હાથમાં અંકુશ ૧ હાથમાં તર્જની ૨ „ દંડ ૨ „ દંડ પૂર્વ દિશાનો દ્વારપાળ.

કાર્તિક સ્વામીની મૂર્તિના આયુક્તું કોષ્ટક.

૧ હાથમાં શક્તિ	૧ હાથમાં ખેટક
૨ „ પાશ	૨ „ તામ્રચુડ
૩ „ ખદ્ર	૩ „ ધનુષ્ય
૪ „ બાણ	૪ „ પતાકા
૫ „ ત્રીશુળ	૫ „ તર્જની
૬ „ વરદ	૬ „ શક્તિ
બાર ભુજા વાહન મેરનું.	

પ્રકરણ ૯ મું

શક્તિદેવી મુર્તિનું વર્ણન

અક્ષસૂત્રાંબુકપાત્રૈઃ અધોહસ્તેપકારયેત્
પદ્મયુગ્મેલિલયાસ્યાત્ સર્વાભૂષણ શોભિતા ॥૩૫૪॥

અર્થઃ-લીલાદેવીની મુર્તિનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. તેમાં એક જમણા તથા ડાબા ઉપલા હાથોમાં, શોભાથી યુક્ત સુંદર લીલા રંગવાળા બન્ને હાથોમાં કમળો આપવાં. તેમજ નિચેના જમણા હાથમાં અક્ષમાળા, બીજા ડાબા હાથમાં કમંડલ અને દરેક પ્રકારના આભુષણોથી યુક્ત આવી લીલાદેવીની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૫૪

વરંત્રીષુલં પદ્મંચ પાન પાત્રં કરેતથા ॥

ક્ષેમંકરિતદાનામ ક્ષેમારોગ્યદાયિની ॥૩૫૫॥

અર્થઃ-ક્ષેમકરી દેવીનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. તેમાં ચાર ભુજા બનાવવી. તેની જમણી બાજુમાં એક હાથમાં વરહ, બીજા હાથમાં ત્રીશુલ, ત્રીજા હાથમાં કમળ અને ચોથા હાથમાં પાણીનું પાત્ર આપવું. આ પ્રમાણે શાસ્ત્રના પ્રમાણથી મૂર્તિ બનાવી પુજે તો આરોગ્ય અને સુખને આપનારી થાય છે. ૩૫૫

કમંડલુંચસ્વદ્રંચ હમરુપાનમાકં ॥

હરીતથાનામ સર્વેષાં સિદ્ધિહેતવે ॥૩૫૬॥

અર્થઃ-પ્રસીદ્ધિ નામની દેવી તેના એક હાથમાં કમંડલ, બીજા હાથમાં ખદ્ગ, ત્રીજા હાથમાં કમરૂ અને ચોથા

હાથમાં પાત્ર આ પ્રમાણે પ્રસીદ્ધિ નામની દેવીની મૂર્તિ
બનાવી ખુબે તો સિદ્ધી આપનારી થાય છે. ૩૫૬

ગોધાસના ભવેત્ ગૌરિ લીલયાહસ્તવાહના ॥

સિંહારુઢાભવેત્ દુર્ગામાતર સ્વવાહનો ॥૩૫૭॥

અર્થ:-ગોધા આસનથી યુક્ત ગૌરીની મૂર્તિ તથા
હાથીના વાહનથી શોભાયમાન બનાવવી તેમજ સિંહના
ઉપર સ્વારીથી શોભાયમાન દુર્ગા દેવીની મૂર્તિ સમજવી.
આ પ્રમાણે માતાજીની મૂર્તિઓ આસનવાળી બનાવવી.

ચંડિકાકુરુપાચ પીંગકેશાક્રશોદરિ ॥

રક્તાક્ષિભગ્નેત્રંચનિર્માસા વિકૃત આનના ॥૩૫૮॥

અર્થ:- ચંડીકા દેવીનું વર્ણન કરવામાં આવે છે;
તેમાં તેનું રૂપ ભયંકર કરવું તેમજ માથાના કેશનો રંગ
પીળચટો કરવો અને પેટનો ભાગ પાતળો બનાવવો, તેમજ
નેત્રનો ભાગ લાલ રંગનો તેમજ કાંઈક મીચેલ નેત્રથી યુક્ત
અને મુખનો દેખાવ પણ ભયંકર બનાવવો. ચંડીકા દેવીની
મૂર્તિને વાહન ધ્રુવડનું બનાવવું. ૩૫૮

વ્યાઘ્રચર્મ પરિધાન મુર્જંગામરણાન્વિતા ॥

કપાલમાલિનિ કૃદ્માસવાસુઢભયાવહા ॥૩૫૯॥

અર્થ:-કૃદ્માદેવીની મૂર્તિનું વર્ણન કરવામાં આવે
છે. તેમાં વાઘનું ચાંમડું જેમણે ધારણ કરેલ છે ઉપવસ્ત્ર
તરીકે અને સર્પોની માળાઓથી શોભાયમાન તેમજ માથુ-
સના જોપરાની માળાને ધારણ કરનાર અને ભયંકર આકૃ-
તિવાળી, આવી કૃદ્મા દેવીની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૫૯

ત્રીશુલંસ્વેટકંસ્વદ્ર ચતુપાશાંકુશેશય ॥

કુગરો દર્પણં ઘંટા શંખ ચક્રગદાપવિ ॥૩૬૦॥

અર્થ:-પવી દેવીની મૂર્તિનું વર્ણન. તેને બાર ભુજઓ બનાવવી જમણી બાજુના છ હાથમાં શસ્ત્રો આપવાની વિધી, તે એક હાથમાં ત્રીશુલ, બીજા હાથમાં ખેટક, ત્રીજા હાથમાં ખદ્ર, ચોથા હાથમાં ચતુ: પાંચમા હાથમાં પાશ અને છઠા હાથમાં અંકુશ. ડાબી બાજુના હાથમાં તેમાં એક હાથમાં કુગર, બીજા હાથમાં દર્પણ, ત્રીજા હાથમાં ઘંટ, ચોથા હાથમાં શંખ પાંચમા હાથમાં ચક્ર અને છઠા હાથમાં ગદા, આ પ્રમાણે પવી દેવીની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૬૦

દંડામુદ્રૈરદ્રઙ્મૈત્યૈત્યર્યથાસ્થાનાયુર્વૈયુતઃ ॥

બાહુસ્વોદ્રાસંસ્યુક્તા ચામુંડા વિઘાતિની ॥૩૬૧॥

અર્થ:-ચામુંડાદેવીની મૂર્તિનું વર્ણન કરવામાં આવે છે, તેના જમણી બાજુના એક હાથમાં દંડ, બીજામાં મુદ્ર-ગર, ત્રીજામાં રદ્ર, અને ચોથા હાથમાં ખોદ્ર આ પ્રમાણે ચાર ભુજઓથી યુક્ત તેમ સુંદર આસન ઉપર શોભાયમાન ચામુંડાદેવીની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૬૧

સ્વદ્રંપાત્રંચ મુશલૈલગલંચવિમક્તિસા ॥

આક્ષાતારક્ત મુદ્રાદેવી યોગેશ્વરિતિચ ॥૩૬૨॥

અર્થ:-યોગેશ્વરી દેવીનું વર્ણન તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં ખદ્ર, બીજા હાથમાં પાત્ર અને ડાબી બાજુના એક હાથમાં મુશલ, બીજા હાથમાં લગલ. આ

પ્રમાણે ચાર ભુજાઓથી શોભાયમાન, લાલ નેત્રવાળી તેમજ મુદ્રાથી યુક્ત યોગેશ્વરી દેવીની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૬૨

અયાવ્યાપ્તમ્ શીલં જગતસ્થાવર જંગમઃ ॥

ईमांये पूजयेतदैत्याः सव्याप्रोનો चराचरम् ॥૩૬૩॥

અર્થ:-અયાદેવીનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. જેની અંદર ત્રણે જગતની અંદર વ્યાપ્ત થએલી અને ચરા ચર જગતને ઉત્પન્ન કરનારી આ પ્રમાણે સુંદર સ્વરૂપવાળી અયાનામની દેવીની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૬૩

कात्यायनिततोवक्षे दशहस्तामजाभुजा ॥

तेज प्रदायतानित्यं नृपाणां सुखबोधिनी ॥૩૬૪॥

અર્થ:-કાત્યાયની મૂર્તિનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. લાંબા દશ ભુજાવાળી, મહાન તેજસ્વી, રાજાઓને સુખ આપનારી તેમજ શાન્ત સ્વરૂપવાળી અને સુંદર આલુષ-ણાથી યુક્ત આવી કાત્યાયની દેવીની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૬૪

त्रीभंगीस्थानामहिशासुरसूदिनी ॥

दक्षेत्रीषुलखद्रंच चक्रबाणचसक्तिकां ॥૩૬૫॥

અર્થ:-ત્રીભંગાદેવી:-તેને ચાર ભુજાઓ બનાવવી, તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં ત્રીશુલ, બીજા હાથમાં ખદ્ગ હાથી બાજુના એક હાથમાં ચક્ર, બીજા હાથમાં બાણ આ પ્રમાણે ત્રીભંગા દેવીની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૬૫

खेटकं पूर्णचार्पंच पाशमंकुशमेवच ॥

घंटानो वामनोदत्वा दैत्यमुर्धजधत्कराम् ॥૩૬૬॥

અર્થ:-લૈરવી દેવીની મૂર્તિ:-એક હાથમાં ખેટક, બીજા હાથમાં બાણ, ત્રીજા હાથમાં પાશ, ચોથા હાથમાં અંકુશ અને પાંચમા હાથમાં ઘંટ તેમજ છઠા હાથમાં દૈત્યનું માથું આપતું, આવી ભયંકર મૂર્તિ છ ભુજવાળી લૈરવી દેવીની સમજવી. ૩૬૬

અથસ્તાત્ મહિષંદધત્ અસિખાંપ્રદર્શયતઃ ॥

શીરદ્વેદોદ્ધવંતદ્ધઃ દાનવંસ્વદ્રપાણિનમ્ ॥૩૬૭॥

અર્થ:-ત્રીલોચના દેવીનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. ત્રણ નેત્રવાળી, પગમાં પાડાને દબાવી ઉભેલ અને એક હાથમાં તરવાર, બીજા હાથમાં ખપર, ત્રીજા હાથમાં દૈત્યનું માથું અને ચોથા હાથમાં ખદ્ર આ પ્રમાણે ત્રીલોચના દેવીની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૬૭

દદ્રિશુલેર્નાનમિતેતિર્યદંતમૂશિતમ્ ॥

રક્તરક્તિકૃતવર્ણંચ રક્તેવિસ્ફારીતેક્ષણઃ ॥૩૬૮॥

અર્થ:-રક્તાક્ષ દેવી:-તેમાં એક હાથમાં ત્રીશુલ, બીજા હાથમાં સાંગ તેમજ મોઢાનો એક દાંત વાકો વળવાથી શોભાયમાન અને શરીર ઉપર લાલ પોશાક ધારણ કરનાર લાલ ખુણા નેત્રથી ભયંકર સ્વરૂપવાળી રક્તાક્ષ દેવીની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૬૮

દેવ્યાસ્તુદક્ષીણેપાટઃ સમંસિદ્ધોપરિસ્થીતાંમ્ ॥

કિંચિદર્દધવામઃ મુગુષ્ટમહિષોપરીઃ ॥૩૬૯॥

અર્થ દેવ્યા દેવી:-જમણા હાથમાં પાટ નામનું શસ્ત્ર અને ડાબા હાથમાં ખડગને ધારણ કરનાર તેમજ પાડાને

પગમાં દાળીને સિદ્ધોની માફક સ્થીર રહેલ આવી દેવ્ય
દેવીની મૂર્તિ શાસ્ત્રની વિધી પ્રમાણે બનાવવી. ૩૬૬

ચંડીકા દેવીના મંદીરના દ્વારપાળો.

ચંડિકાયા પ્રતિહારાન્ કથયિष्याમિ અનુક્રમાત્ ॥

કરટશ્ચૈવ પીંગલો ભૃગીટી તથા રક્તોક્ષશ્ચસુલોચનઃ ॥૩૭૦॥

ધુમ્રકકકદશ્ચૈવદષ્ટાનવિકર્કટાસ્ય ॥

સ્ફુરદ્વસનોજ્યલો વૈતાલશ્ચતથૈવ ચ ॥૩૭૧॥

અર્થ:—ચંડીકાના પ્રતિહારોનું વર્ણન કરવામાં આવે
છે. કરટ, પીંગલ, ભૃગીટી, રક્તોક્ષ, સુલોચન, ધુમ્રક, કકદ
અને વૈતાલ જેના હાંત તથા દાઢો મહા ભયંકર છે. જેઓ
હાંતને કટકટાવી રહેલા છે તેમજ જેના અધરોષ્ટ ફરફી
રહેલા છે તેવા અને મહાન ઉચ્ચ સ્વરૂપવાળા, આવા
ભયંકર ચંડીકા દેવીના પ્રતિહારો બનાવવા. હવે પછી કેવા
બનાવવા તેનું વર્ણન કરવામાં આવશે. ૩૭૦ થી ૩૭૧

વર્બરિરક્તદેહશ્ચ રક્તોક્ષસ્વમહાચલીત ॥

તર્જની ચૈવ ચત્રાંગમુર્ધજમરુદંડકૌ ॥૩૭૨॥

અર્થ:—જાણે બોલતી હોય તેવી, લાલ રંગની અને
ખુદલા લાલ નેત્રવાળી ચાર ભુજઓથી યુક્ત તેમાં એક
ભુજમાં તર્જની, બીજા હાથમાં ચત્રાંગ, ત્રીજા હાથમાં
મુર્ધજ અને ચોથા હાથમાં દંડ. ૩૭૨

વૈતાલસુ સમારુયાતો અપસવ્યૈર્કટાયુત્તઃ ॥૩૭૩॥

અને ડાળી બાબુના કેડના ભાગમાં કટાર જેમણે
ધારણ કરી છે આવી વૈતાલની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૭૩

અમયંસ્વદ્રસ્વેદં ચ દંડ પિંગલલોચનઃ ॥

વામાપ સવ્ય યોગેન ભવેત મૃગુટી નામકઃ ॥૩૭૪॥

અર્થ—મૃગુટીનામના દ્વારપાળનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. તેમાં એક હાથમાં અભય (મુદ્રા) ખીજા હાથમાં ખંજર, ત્રીજા હાથમાં ખેટક અને ચોથા હાંડ તેમજ પીળા નેત્રવાળો અને જમણા તથા ડાબા શસ્ત્રોવાળા દ્વારની બે બાજુ ગોઠવવા. આયુધ જમણા તથા ડાબા આપવા. ૩૭૪

તર્જની ત્રીપુલંચ સ્વદ્રાંગં દંડ एव च ॥

રક્તોનામ ભવેદસૌ વામદક્ષે સુલોચનઃ ॥૩૭૫॥

અર્થ—રક્તાક્ષ નામનો દ્વારપાળ—તેના એક હાથમાં તર્જની, ખીજા હાથમાં ત્રીશુલ, ત્રીજા હાથમાં ખંજર અને ચોથા હાથમાં હાંડ આ પ્રમાણે રક્તાક્ષ નામનો જમણા અને સુલોચન નામનો ડાબો એવા બે બે પ્રતિહારો ચારે દિશામાં ગોઠવવા. ૩૭૫

દિગ્ધાસ્યાક્ષ યુગ્મેવચ પ્રશસ્તા વિઘ્નનાશનઃ ॥૩૭૬॥

અર્થ—સુલોચના નામના દ્વારપાળને આયુધ ઉપર પ્રમાણે સવ્ય પસવ્ય ગોઠવા. મુખ ભયંકર, બે નેત્રવાળું સમગ્ર વિઘ્નોને નાશ કરનાર આવી મૂર્તિ, સુલોચન નામના દ્વારપાળની બનાવવી. ૩૭૬

લક્ષ્મી દેવીની મૂર્તિ.

અષ્ટ પત્રાંબુજસાર્થે લક્ષ્મી સિંહાસને શુભે ॥

વિનાયકવિદાસીના સર્વા ભરણમૂષિતા ॥૩૭૭॥

અર્થ—આઠ પાંદડાવાળા કમળથી શોભાયમાન તેવા સિંહાસન ઉપર આરૂઢ થયેલી અને ગણેશની માફક બેઠેલાં અને દરેક આ બુધણીથી સુશોભીત તેમજ ૩૭૭

ઉર્ધ્વહસ્તૌ પ્રકર્તવ્યો દેયાપંકજ ધારીણૌ ॥

વામેऽમૃત ઘટો ધત્તે દક્ષિણે માતુલિંગકમ્ ॥૩૭૮॥

અર્થ—ઉપરના બન્ને હાથમાં સુંદર કમળોને ધારણ કરનાર, તેમજ નીચેના બે હાથમાં તેમાં ડાબી બાજુના એક હાથમાં અમૃતનો ઘડો, જમણી બાજુના હાથમાં બીજોડ આ પ્રમાણે લક્ષ્મી દેવીની શોભાયમાન સુંદર મૂર્તિ બનાવવી. ૩૭૮

મહાલક્ષ્મી દેવી મૂર્તિ.

ક્ષેત્રકોલયુરદેતે દક્ષિણે માતુલિંગકમ્ ॥

મહાલક્ષ્મિયદર્ચતે લક્ષ્મિવત્સાતદાકાર્યો

રૂપા ભરણભૂષતા ॥૩૭૯॥

અર્થ—જમણી બાજુમાં ક્ષેત્રકોલ, ડાબી બાજુની તરફ બીજોડ, લક્ષ્મી દેવીની માફક સર્વાબુધણી શોભાયમાન. ૩૭૯

દક્ષિણાધકરે પાત્રેમુર્ધકૌદકિમવેત્ ॥

વામોર્ધ સ્વેટકં ધતે શ્રીફલંદધતકરે ॥૩૮૦॥

અર્થ—જમણા હાથમાં અમૃતનો ઘડો, બીજા હાથમાં કૌમુદી ઉપરના હાથમાં તેમજ ડાબા હાથમાં બેટક અને જમણા હાથમાં શ્રીફળ આપવું આ પ્રમાણે છ બુજવાળી મહાલક્ષ્મીદેવીની મૂર્તિ શાસ્ત્રના પ્રમાણથી બનાવવી. ૩૮૦

મહા વિદ્યા સરસ્વતી દેવીની મૂર્તિ.

एक चक्रचतु हस्ता मुकुटे न वीराजीता ॥

પ્રમા મંડલ સંયુક્તા કુંડલાનવિતપરા ॥૩૮૧॥

અર્થ—ચાર હસ્તોથી યુક્ત, સુંદર મુગટવાળી, એક ચક્રવાળી, સુંદર મંડળથી શોભાયમાન, સુંદર કુંડલોથી તથા સર્વ આભુષણોથી સુશોભિત તેમજ. ૩૮૧

अक्षा अंबु विणा पुस्तकं महा विद्या प्रकृतिता ॥

વ રાક્ષાબુ પુસ્તકં ચ સરસ્વતિ શુભાવહા ॥૩૮૨॥

અર્થ—એક હાથમાં સ્ફટિકની માળા. બીજા હાથમાં વીણા, ત્રીજા હાથમાં પુસ્તક અને ચોથા હાથમાં વરદ, આ પ્રમાણે મહા વિદ્યા સરસ્વતી દેવીની મૂર્તિ મથુરવાહનથી આરૂઢ બનાવવી. ૩૮૨

ब्रह्मणी देवीनी मूर्ति.

हंसारूढ प्रकर्तव्या साक्षात्सूत्रकमंडलुः ॥

શ્રુતં પુસ્તકંધતે ઊર્ધ્વે હસ્તે ધરેત્ શુભા ॥ ૩૮૩॥

અર્થ—એક હાથમાં કમંડલ, બીજા હાથમાં અક્ષ-માળા, ત્રીજા હાથમાં ચાર વેદના પુસ્તકોને ધારણ કરનાર અને ચોથા હાથમાં વરદ (મુદ્રા) આ પ્રમાણે સુંદર હંસની સ્વારી ઉપર આરૂઢ થયેલાં એવી બ્રાહ્મણીદેવીની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૮૩

माहेश्वरी देवीनी मूर्ति.

माहेश्वरी प्रकर्तव्या वृषभासनसंस्थिता ॥

કપાલશુલ્કલડુડગા વરદા ચ ચતુર્ભુજા ॥૩૮૪॥

અર્થ—એક હાથમાં કપાલ, બીજા હાથમાં ત્રીશુલ, ત્રીજા હાથમાં ખડગ અને ચોથા હાથમાં વરદ પ્રમાણે ચાર ભુજાઓમાં ચાર શસ્ત્રો આપવાં અને આબલાના વાહનથી શોભાયમાન આવી નાહિશ્વરીની મૂર્તિ બનાવવી.

કુમારીકા દેવીની મૂર્તિ.

કુમારરૂપ કૌમારી સુશોભનામયુર વાહિનિ ॥

રક્ત વસ્ત્રધરા તદ્વત્શુલ ગદાપદ્મધરા ॥૩૮૫॥

અર્થ—એક હાથમાં ત્રીશુલ, બીજા હાથમાં શક્તિ ત્રીજા હાથમાં ગદા અને ચોથા હાથમાં કમળ આ પ્રમાણે સુંદર કુમારીવસ્થાને ધારણ કરનાર અને શોભાયમાન, મયુર વાહન ઉપર આરૂઠ થયેલ તેમજ લાલ વસ્ત્રોને ધારણ કરનાર એવી કુમારી દેવીની મૂર્તિ સમજવી. ૩૮૫

વૈદભવી દેવીની મૂર્તિ.

વૈદભવી વિદમુસદસી ગરુડો પરિ સંસ્થિતા ॥

ચતુર્વાહુ ચ વરદા શંખ ચક્ર ગદા ધરા ॥૩૮૬॥

અર્થ:—એક હાથમાં વરદ, બીજા હાથમાં શંખ, ત્રીજા હાથમાં ચક્ર અને ચોથા હાથમાં ગદા. આ પ્રમાણે ચંદ્રના સરખા મુખવાળી તેમજ ગરુડના વાહન ઉપર બીરાજેલ અને ચાર ભુજાઓમાં ચાર શસ્ત્રોને ધારણ કરેલ એવી શોભાયમાન વૈદભવી દેવીની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૮૬

વારાહી માતાની મૂર્તિ.

વારાહિતુષરંવક્ષિમ મહિશા પરિ સંસ્થિતા ॥

વારાહ સદસી દેવી ઘંટા ચક્ર ધારિણી ॥૩૮૭॥

ગદા ચક્ર ગદા ચામર દાન વેદ્ર વિધાતીની ॥

લોકાનાં ચ પીનાસા સર્વ વ્યાધિ વિનાશની ॥૩૮૮॥

અર્થ—એક હાથમાં ઘંટ, બીજા હાથમાં ચક્ર, ત્રીજા હાથમાં ગદા, ચોથા હાથમાં ચક્ર પાંચમા હાથમાં ગદા અને છઠ્ઠા હાથમાં ચામર આ પ્રમાણે છ ભુજાઓથી યુક્ત અને પાડાના વાહનથી શોભાયમાય તેમજ દહીતોનો નાશ કર-
કરનારી એવી વારાહી દેવીની પૂજા કરનારા લોકોના દરેક પ્રકારના રોગોનો નાશ થાય છે. ૩૮૭ થી ૩૮૮

ઇંદ્રાણી દેવીની મૂર્તિ.

ઇન્દ્રાણિ તુ ઇન્દ્ર સદસી વજ્ર શુભ મદા નામ ॥

ગજાસન ગજાદેવી લોચનૈર્વહુભીવતા ॥૩૮૯॥

અર્થ—એક હાથમાં વજ્ર, બીજા હાથમાં ત્રીશુલ, ત્રીજા હાથમાં ગદા. અને ચોથા હાથમાં નાગને ધારણ કરનાર તેમજ બધા દેવ અને દેવીઓના કરતાં સુંદર નેત્રવાળી તેમજ ગજની સ્વારીથી શોભાયમાન તેવી ઇંદ્રાણી દેવીની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૮૯

છ ભુજાવાળી ચામુંડા દેવીની મૂર્તિ.

દિગ્વા સુક્ષ્મ કુક્ષિથ્વ કુશલવક્ર માર્ગણેઃ ॥

અંકુશ વિભૂર્તિ સ્વદ્ર દક્ષિણે પૃથ વામતઃ

સ્વેદ પાસ ધતુ દંડકુમારોતિ વિભ્રતમ્ ॥૩૯૦॥

ચામુંડા પ્રેતગારક્તાવિકૃતાસ્યાદ વિભૂષિતા ॥

વિદ્વિત્રજાવા પ્રકર્તવ્યા કાર્તિકાર્ય રાન્વિતા ॥૩૯૧॥

અર્થ:-જમણી બાબુના એક હાથમાં અંકુશ, બીજા હાથમાં વિભૂતિ ત્રીજા હાથમાં ખંજર અને ડાબી બાબુના એક હાથમાં ખેટક, બીજા હાથમાં પાશ અને ત્રીજા હાથમાં દંડ આ પ્રમાણે છ ભુજાથી યુક્ત, સુંદર પાતળીકેડ વાળી. તેમજ ચક્રને ફેરવવામાં મહા કુશળ અને કુમારાવસ્થાથી શોભાયમાન, તેમજ પ્રેતના વાહનવાળી, મહા ભયંકર રાક્ષસોને નાશ કરવામાં તૈયાર રહેનાર એવી મહા ભયંકર મુખની આકૃતિવાળી તેમજ આભુષણોને ધારણ કરનારી એવી આમુંડાદેવીની મૂર્તિ આ પ્રમાણે બનાવવી. ૩૬૦થી ૩૬૧

માતૃકા દેવીની મૂર્તિ

વીરેશ્વર રક્ત ભગવાન વૃષા રુદ્રોધનુર્ધરો ॥

વીણા હસ્ત ત્રીપુલં ચ માત્રીણીમગ્રનો ભવેત્ ॥૩૯૨॥

અર્થ:-એક હાથમાં મહાદેવનું બાણ, બીજા હાથમાં ઘનુષ્ય, ત્રીજા હાથમાં વીણા અને ચોથા હાથમાં ત્રીશુલ આ પ્રમાણે માતૃકાની મૂર્તિ લાલ રંગની બનાવવી અને વૃષભ વાહન છે તેમજ માતૃકાદેવની મૂર્તિને મંદીરના આગળના ભાગમાં સ્થાપન કરવી. ૩૬૨

મધ્યે માતર કાર્યા અન્તેસાતિ વિનાયકમ્ ॥૩૯૩॥

અર્થ:-અને જ્યાં માતૃકાની મૂર્તિ મધ્યમાં સ્થાપન કરી હોય ત્યાં ગણપતી દેવની મૂર્તિને પણ માતૃકાની પાસેજ કરવી આવો શાસ્ત્રનો સિદ્ધાન્ત છે. ૩૬૩

ક્ષેત્રપાલ દેવની મૂર્તિ.

ક્ષેત્રપાલો વિઘાતવ્યોદિગ્વાસાઘંટી વિભૂષિતા ॥

કાર્તિકાઢમરુ વિમૃત્ દક્ષિણે તુકરદ્વયઃ ॥૬૯૪

વામે શુલંકપાલં ચ મુંડમાલો પ્રવિત્તક્રમ્ ॥

કરોતિ કટીનોધમ્ સર્વગ્રા સ્થીત શેખરં ॥૩૯૬॥

અર્થ:-દીશારૂપી વસ્ત્રોને ધારણ કરનાર, તેમજ ઘંટાથી શોભાયમાન તેમજ ચાર ભુજયોથી યુક્ત, તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં કરવતી અને બીજા હાથમાં ડમરૂ આ પ્રમાણે જમણી બાજુના બન્ને હાથોમાં શસ્ત્રો આપવાં. ૩૯૪

અને ડાબી બાજુના બે ભુજઓમાં તેમાં એક હાથમાં ત્રીશુલ બીજા હાથમાં જોપરી (કપાલ), સુંદર જનોધને ધારણ કરનાર તેમજ ગળામાં માથાની માળાને ધારણ કરનાર તેમજ કેડ કસીને બાંધેલ આ પ્રમાણે સર્વની આગળ સ્થાપન કરેલી, આવી ક્ષેત્રપાલની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૯૫

શક્તિદેવીના આયુદ્ધનું કોષ્ટક.

લીલાદેવી		હોમકરીદેવી	
૧ હાથમાં કમળ	૧ હાથમાં કમળ	૧ હાથમાં વરદ	૧ હાથમાં કમળ
૨ „ અક્ષમાળા	૨ „ કમંડલ	૨ „ ત્રીશુળ	૨ „ પાણીનું પાત્ર
પ્રસાદિદેવી		ચંડીકાદેવી તથા કૃદ્ધમા દેવી	
૧ હાથમાં કમંડલ	૧ હાથમાં ડમરૂ	ભયંકર આકૃતિવાળી રાક્ષસોનો નાશ કરવામાં તૈયાર રહેનાર તેવી, વાહન ધ્રુવડનું કરવું	
૨ „ ખદ્ર	૨ „ પાત્ર		
પવીદેવી		ચામુંડાદેવી	
૧ હાથમાં ત્રીશુળ	૧ હાથમાં કુગટ	૧ હાથમાં દંડ	૧ હાથમાં રદ્ર
૨ „ ખેટક	૨ „ દર્પણ	૨ „ મુદ્ગર	૨ „ ખોદ્ર
૩ „ ખદ્ર	૩ „ ઘંટ		
૪ „ ચતો	૪ „ શંખ		
૫ „ પાશ	૫ „ ચક્ર		
૬ „ અંકુશ	૬ „ ગદા		
બાર ભુજવાળી			
અયાદેવી તથા કાત્યાયની		ત્રીભંગાદેવી	
સુંદર સ્વરૂપ અને શાન્ત દેખાવવાળી		૧ હાથમાં ત્રીશુળ	૧ હાથમાં ચક્ર
		૨ „ ખદ્ર	૨ „ બાણ
ભેરવી દેવી		ત્રીલોચનાદેવી	
૧ હાથમાં ખેટક	૧ હાથમાં અંકુશ		
૨ „ બાણ	૨ „ ઘંટ	૧ હાથમાં તરવાર	૧ હાથમાં દૈત્યનુમાયું
૩ „ પાશ	૩ „ દૈત્યનુમાયું	૨ „ અપર	૨ „ ખદ્ર
છ ભુજવાળી			
રક્તાક્ષદેવી		દેવ્યાદેવી	
૧ હાથમાં ત્રીશુળ	૨ હાથમાં સાંઝ	૧ હાથમાં પાટ	૨ હાથમાં ખડ્ગ

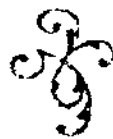
ચંડીકાના દેરાશરના દ્વારપાળ.

કરટ, પીંગળ, હુમ્મક, કકદ અને વૈતાલ		ભૂગુટી નામનો	
૧ હાથમાં તર્જની	૧ હાથમાં મુર્ધન	૧ હાથમાં અબય	૧ હાથમાં ખેટક
૨ „ ખદ્રાંગ	૨ „ દંડ	૨ „ ખંજર	૨ „ દંડ
દેહે કટાર			
રક્તાક્ષ નામનો		સુલોચન	
૧ હાથમાં તર્જની	૧ હાથમાં ખંજર	૧ હાથમાં ખંજર	૧ હાથમાં તર્જની
૨ „ ત્રીશુળ	૨ „ દંડ	૨ „ દંડ	૨ „ ત્રીશુળ
દારની જમણી બાજુ		દારની ડાબી બાજુ	

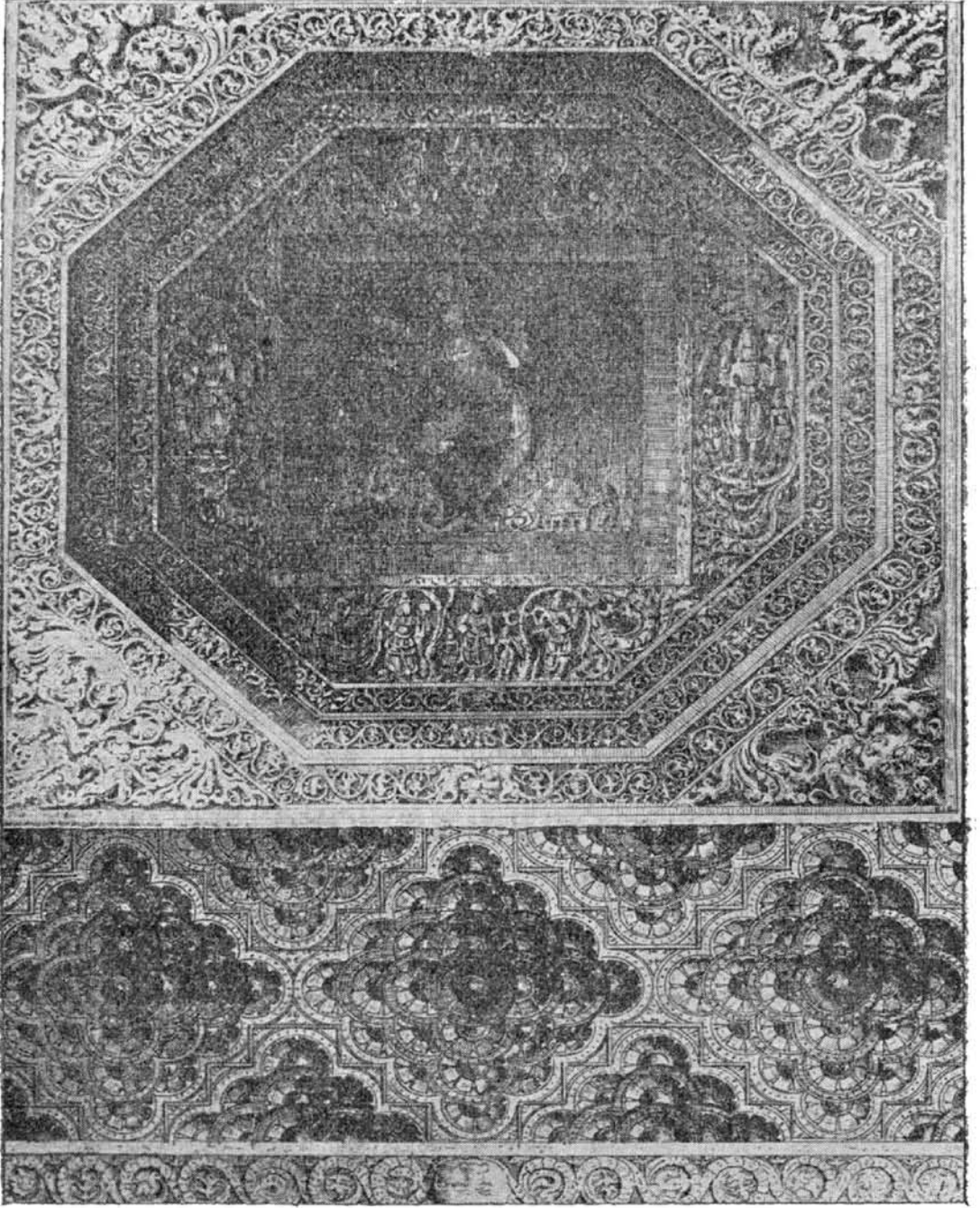
શક્તિદેવીના આયુદ્ધનું કોષ્ટક.

લક્ષ્મીદેવી		મહાલક્ષ્મીદેવી	
૧ હાથમાં કમળ	૧ હાથમાં કમળ	૧ હાથમાં ક્ષેત્રકોલ	૧ હાથમાં બીજેર
૨ „ બીજેર	૨ „ અમૃતનોઘડો	૨ „ અમૃતનોઘડો	૨ „ કૌમુદી
કમળના સિંહાસનવાળી		૩ „ શ્રીફળ	૩ „ ખેટક
		છ ભુજવાળી વાહન હાથીનું	
મહાવિદ્યા સરસ્વતીદેવી		અન્નાણીદેવી	
૧ હાથમાં સ્ફટીની	૧ હાથમાં પુસ્તક	૧ હાથમાં કમંડલ	૧ હાથમાં ચાર
માળા			વેદના પુસ્તક
૨ „ વીણા	૨ „ વરદ	૨ „ અક્ષમાળા	૨ „ વરદ(મુદ્રા)
વાહન મોરનું		વાહન હંશનું	
માહેશ્વરી દેવી		કુમારીકાદેવી	
૧ હાથમાં કપાલ	૧ હાથમાં ખડ્ગ	૧ હાથમાં ત્રીશુળ	૧ હાથમાં ગદા
૨ „ ત્રીશુળ	૨ „ વરદ(મુદ્રા)	૨ „ શક્તિ	૨ „ કમળ
વાહન આખલાનું		વાહન મોરનું	

વૈદલવી દેવી	વારાહીદેવી
૧ હાથમાં વરદ ૧ હાથમાં ચક્ર ૨ „ શંખ ૨ „ ગદા વાહન ગરડનું	૧ હાથમાં ઘંટ ૧ હાથમાં ચક્ર ૨ „ ચક્ર ૨ „ ગદા ૩ „ ગદા ૩ „ ચામર છ ભુજવાળી વાહન પાડાનું
ઘંટાણીદેવી	છ ભુજવાળી ચામુંડા દેવી
૧ હાથમાં વજ્ર ૧ હાથમાં ગદા ૨ „ ત્રીશુળ ૨ „ નાગપાશ વાહન હાથીનું	૧ હાથમાં અંકુશ ૧ હાથમાં ખેટક ૨ „ વિભુતિ ૨ „ પાશ ૩ „ ખંજર ૩ „ દંડ વાહન પ્રેતનું
માતૃકાદેવી	ક્ષેત્રપાળ દેવ
૧ હાથમાં મહાદેવનું બાણ ૧ હાથમાં વીણા ૨ „ ઘનુબ્ય ૨ „ ત્રીશુળ વાહન વૃષભનું	૧ હાથમાં કરવતિ ૧ હાથમાં ત્રીશુળ ૨ „ ડમરૂ ૨ „ ખોપરી

પ્રાચીન છતનું અદ્ભુત શિલ્પકામ.

પ્રકરણ ૧૦ મું.

જૈનોના ચોવીશ તિર્થકરોના યક્ષ-યક્ષિણીયોનું વર્ણન-
સૂત્ર

યથા પ્રથમ જિનસ્થ ગોમુખોયક્ષઃ સુવર્ણગજવાનઃ ॥

ચતુર્મુજોવરદાક્ષમાલિકાયુક્ત દક્ષિણે પાણીદ્વયોઃ ॥

માતુર્લીંગાપાશકાન્વિતવામપાણિદ્વયશ્ચ ॥૩૯૫॥

અર્થ:-હવે જૈનોના ચોવીશ તિર્થકરોના યક્ષ અને યક્ષી-યોનાં નામ તેમજ શસ્ત્રો કયા કેને આપવાં, તેમજ કેને કેવા વાહનથી યુક્ત બનાવવાં, તેમાં આદીશ્વર ભગવાનનો યક્ષ તેમ યક્ષણીનું પહેલું વર્ણન કરવામાં આવે છે.

ગોમુખનામનો યક્ષ:-તેના શરીરનો વર્ણ સુંદર સોનાના જેવો તેમજ વાહન હાથીનું, ચાર ભુજઓથી શોભા-યમાન તેમજ એક હાથમાં વરદ (મુદ્રા) બીજા હાથમાં અક્ષમાળા, ત્રીજા હાથમાં પાશ અને ચોથા હાથમાં બીજોડ. આ પ્રમાણે હાથીના વાહનથી યુક્ત આદીશ્વર ભગવાનની જમણી બાજુમાં ગોમુખ નામના યક્ષની મૂર્તિ બેસાડવી. ૩૯૫

સુવર્ણા ગરુડ વાહનાઽષ્ટ કરાવરદબાણ ચક્ર ॥

પાશયુક્તદક્ષિણપાણિ ચતુષ્ટયા ધનુર્વજ્રા ॥

ચક્રાંકુશયુક્તવામ પાણિ ચતુષ્ટયાચેતિ ॥૩૯૬॥

અર્થ:-અક્ષેશ્વરી યક્ષણીનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. આઠ ભુજઓથી યુક્ત તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં વરદ, બીજા હાથમાં બાણ, ત્રીજા હાથમાં ચક્ર અને ચોથા હાથમાં પશુ ચક્ર આપવું. ડાબી બાજુના ચાર હાથમાં

તેમાં એક હાથમાં ધનુષ્ય, બીજા હાથમાં વજ્ર, ત્રીજા હાથમાં ચક્ર અને ચોથા હાથમાં અંકુશ તેમજ સોનાના સરખા વર્ણુવાળી અને ગરૂડના વાહનથી શોભાયમાન આ પ્રમાણે આદીશ્વર ભગવાનની ડાબી બાજુમાં ચક્રેશ્વરી દેવી નામની યક્ષણીની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૯૬

अजिनाथस्य महा यक्षाभि धौयक्ष चतुर्मुखः ॥

श्यामवर्णः करिन्द्र वाहनोऽष्ट पाणिवरदमुद्रराक्ष ॥

सूत्र पाशकान्वितदक्षिण पाणि चतुष्टयो ॥

बीजपुरकाभयांकुशशक्ति युक्तवामपाणि चतुष्टयश्च॥૩૯૭॥

અર્થ:—મહાયક્ષનીમૂર્તિ:—શ્યામવર્ણુ, ચાર મુખથી યુક્ત તેમજ આઠ ભુજાઓથી શોભાયમાન, તેમાં જમણી બાજુના ચાર હાથમાં ચાર શસ્ત્રો આપવાં. તેમાં એક હાથમાં વરદ (મુદ્રા) બીજા હાથમાં મુદગર, ત્રીજા હાથમાં અક્ષમાળા, ચોથા હાથમાં પાશ આ પ્રમાણે આપવાં. તેમજ ડાબી બાજુના ચાર હાથમાં તેમાં એક હાથમાં બીજેરૂ, બીજા હાથમાં અભય, ત્રીજા હાથમાં અંકુશ અને ચોથા હાથમાં શક્તિ. આ પ્રમાણે આઠે હાથમાં શસ્ત્રો આપવાં અને હાથીના વાહનથી શોભાયમાન એવા અજિત-નાથભગવાનની જમણી બાજુમાં મહાયક્ષ નામની મૂર્તિ બનાવવી. ૩૯૭

अजितनाथस्याजिताजित बला देवी गौरवर्णा ॥

लाहासनाधिरुढा चतुर्भुजा वरदपाशका ॥

अधिष्ठितकरद्वय दक्षिणकद्वया बीजपुरकांकुशा ॥

लंकृत वाम पाणिद्वयाच ॥૩૯૮॥

અર્થ:-જીતાજીતબલાદેવી: નામની યક્ષણી ચાર ભુજઓથી શોભાયમાન તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં વરદ, બીજા હાથમાં પાશતેમજ ડાબીબાજુના બે હાથમાં તેમાં એક હાથમાં બીજેરૂ, બીજા હાથમાં અંકુશથી શોભાયમાન અને બકરાના વાહનથી યુક્ત આ પ્રમાણે અજીત નાથ ભગવાનની ડાબી બાજુ જીતાજીત બલાદેવી નામની યક્ષણીની મૂર્તિ અનાવવી. ૩૬૮

શ્રીસંભવ જિનસ્ય ત્રિમુખાનામ યક્ષસ્ત્રિવદનઃ ॥
ત્રીનેત્રઃ શ્યામવર્ણો મયુર વાહન ષઢ ભુજોનકુલ ॥
ગદા ભય યુક્ત દક્ષિણ કરકમલ ત્રયોમાતુલીંગ ॥
નાગાક્ષ સૂત્ર યુક્ત વામ પાણિ પદ્મત્રયશ્ચ ॥૩૯૯॥

અર્થ:-ત્રીમુખા નામનો યક્ષ:-તેને ત્રણ મુખ બનાવવાં. ત્રણ નેત્ર, વર્ણ શ્યામ, છ ભુજઓ તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં નકુલ, બીજા હાથમાં ગદા, ત્રીજા હાથમાં અભય આ પ્રમાણે જમણી બાજુના ત્રણ હાથમાં તેમાં એક હાથમાં કમળ, બીજા હાથમાં માતુલીંગ તેમજ અક્ષ સૂત્ર અને ત્રીજા હાથમાં કમળ આ પ્રમાણે છ ભુજઓથી શોભાયમાન તેમજ મયુરના વાહનથી આરૂઢ થયેલ, શ્રી સંભવનાથ ભગવાનની જમણી બાજુએ ત્રીમુખા નામના યક્ષની મૂર્તિ અનાવવી. ૩૬૯

શ્રીસંભવસ્યદુરીતા દેવી ગૌરવર્ણામેષ વાહના ॥
ચતુર્ભુજાવરદાક્ષ સૂત્રભૂષિત દક્ષિણ ભુજદ્વયા ॥
ફલાભયાત્વિત વામ કરદ્વયાચ ॥૪૦૦॥

અર્થ:-દુરીતાદેવી:- નામની ચક્ષણી તેનો વર્ણ સફેદ
અનાવવો તેમજ ચાર ભુજઓથી શોભાયમાન અને જમણી
બાજુના બે હાથમાં બે શસ્ત્રો આપવા તેમાં એક હાથમાં
વરદ (મુદ્રા) બીજા હાથમાં અક્ષમાળા. તેમજ ડાબી
બાજુના બે હાથમાં બે શસ્ત્રો આપવા. તેમાં એક હાથમાં
ફલ્કા બીજા હાથમાં અભય આ પ્રમાણે ચારે હાથમાં ચાર
શસ્ત્રો અને ઘેટાના વાહનથી યુક્ત. એવા શ્રી સંભવનાથ
ભગવાનના ડાબી બાજુએ દુરીતા નામની ચક્ષણીની મૂર્તિ
અનાવવી. ૪૦૦

શ્રી અભિનંદનસ્ય ईश्वरोयक्ष श्याम कान्ति गजवाहनः ॥

चतुर्भुजो मातुंगाक्ष सूत्र युक्त दक्षिण करकमल ॥

द्वयोनकुलांकुशान्वित वाम पाणिद्वयश्च ॥૪૦૧॥

અર્થ:-ઇશ્વર નામનો યક્ષ-શ્યામવર્ણ ચાર ભુજ-
ઓથી શોભાયમાન તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં બીજે
બીજા હાથમાં અક્ષમાળા આ પ્રમાણે જમણા હાથમાં બે
શસ્ત્રો આપવા તેમજ ડાબી બાજુના એક હાથમાં નકુલ,
બીજા હાથમાં અંકુશ અને હાથીના વાહન ઉપર આરૂઢ
થએલ એવા અભીનંદન ભગવાનની જમણી બાજુમાં
ઇશ્વર નામના યક્ષની મૂર્તિ અનાવવી. ૪૦૧

શ્રી અભિનંદનસ્ય कालिनामा देवी श्याम कान्ति ॥

पद्मासना चतुर्भुजा वरद पाशाधिष्ठिता दक्षिण करद्वया ॥

नागांकुशालकृता वाम पाणि द्वयाच ॥૪૦૨॥

અર્થ:-કાલીકા દેવી નામની ચક્ષણી-શ્યામ કા-
ન્તિવાળી, કમળાસનથી શોભાયમાન તેમજ ચાર ભુજઓ

વાળી તેમાં જમણી બાબુના એક હાથમાં વરદ, બીજા
હાથમાં પાશ. તેમજ ડાબી બાબુના એક હાથમાં નાગ,
બીજા હાથમાં અંકુશ આ પ્રમાણે ચારે ભુજાઓમાં ચાર
શસ્ત્રોથી શોભાયમાન એવા શ્રી અભીનંદન ભગવાનની
ડાબી બાબુમાં કાલીકા નામની ચક્ષુણીની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૦૨

શ્રી સુમતેસ્તુમ્બરુયક્ષઃ શ્વેત વર્ણોગરુડવાહનશ્ચતુર્ભુજો ॥

વરદ શક્તિ યુક્ત દક્ષિણ પાણિદ્વયોગદાનાગપાશં યુક્ત ॥

વામ પાણિ દ્વયશ્ચ ॥૪૦૩॥

અર્થ-તુંબરૂ નામનો યક્ષ:-ચાર ભુજાઓથી શોભા-
યમાન તેમજ ઘોળા વર્ણુથી સુંદર અને ચાર શસ્ત્રોવાળો
તેમાં જમણી બાબુઓના એક હાથમાં વરદ, બીજા હાથમાં
શક્તિ તેમજ ડાબી બાબુના એક હાથમાં ગદા અને બીજા
હાથમાં નાગપાશ આ પ્રમાણે ગરૂડ વાહનથી યુક્ત એવા
શ્રી સુમતીનાથ ભગવાનની જમણી બાબુમાં તુંબરૂ નામના
ચક્ષુની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૦૩

શ્રી સુમતેર્મહાકાલિ દેવી સુવર્ણા પદ્માસના ॥

ચતુર્ભુજા વરદ પાશાધિષ્ઠિત દક્ષિણ કરદ્વયા ॥

માતુલીગાંકુશ યુક્ત વામ પાણિદ્વયાચેતિ ॥૪૦૪॥

અર્થ-મહાકાલી દેવી નામની ચક્ષુણી:-સોનાના વર્ણુથી
સુંદર તેમજ ચાર ભુજાઓમાં ચાર શસ્ત્રોથી શોભાયમાન તેમાં
જમણી બાબુમાં એક હાથમાં વરદ (સુદ્રા) બીજા હાથમાં પાશ
ડાબી બાબુના એક હાથમાં બીજેરૂ, બીજા હાથમાં અંકુશ અને
કમળના આસનથી સુશોભીત એવા શ્રીસુમતીનાથ ભગ-

વાનની ડાબી બાજુ મહાકાળી દેવી નામની ચક્ષુષીની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૦૪

શ્રીપદ્મપ્રભોઃકુસમોયક્ષોનીલવર્ણ કુરંગવાહન ॥

ચતુર્ભુજઃફલાભયયુક્તદક્ષિણપાણિદ્વયોનકુલા ॥

યક્ષસૂત્રયુક્તવામપાણિદ્વયશ્ચ ॥૪૦૫॥

અર્થ:-કુસુમનામનોયક્ષ:-દ્વીલાવર્ણથી યુક્ત તેમજ ચાર ભુજઓમાં ચાર શસ્ત્રોથી દેદીપ્યમાન તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં ફલા બીજા હાથમાં અભય તેમજ ડાબી બાજુના એક હાથમાં નકુલ, બીજા હાથમાં ચક્ષુમાળા અને હાથીના વાહનથી આરૂઢ થયેલ એવા શ્રી પદ્મ પ્રભુની જમણી બાજુમાં કુસુમ નામના ચક્ષુની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૦૫

શ્રીપદ્મપ્રભોઃ અચ્યુતામતાન્તરેણ શ્યામાદેવી ॥

શ્વાનવાહના ચતુર્ભુજા વરદ બાણાવિતદક્ષિણકરદ્વયાઃ ॥

કાર્મુકા ભયયુક્ત વામપાણિદ્વયાચ ॥૪૦૬॥

અર્થ—અચ્યુતાદેવી નામની ચક્ષુષી શ્યામ વર્ણ-વાળી, ચાર ભુજઓથી અતી સુંદર તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં વરદ, બીજા હાથમાં બાણ તેમજ ડાબી બાજુના એક હાથમાં ધનુષ્ય, બીજા હાથમાં અભય (મુદ્રા) આ પ્રમાણે ચાર ભુજઓમાં ચાર શસ્ત્રો આપવા તેમજ વાહન કુતરાનું બનાવવું. એવાં શ્રી પદ્મપ્રભુની ડાબી બાજુમાં અચ્યુતા નામની ચક્ષુષીની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૦૬

શ્રીસુપાર્શ્વનાથસ્યમાતંગોયક્ષો ॥

નીલવર્ણો ગજવાહનશ્ચતુર્ભુજોબિલ્વપાશયુક્તો ॥

દક્ષિણપાણિદ્વયોનકુલાંકુશયુક્તવામપાણિદ્વયશ્ચ ॥૪૦૭॥

અર્થ:-માતંગનામનો યક્ષ:-તેનો વર્ણ લીલો અથવા ઠાળો તેમજ ચાર ભુજઓ યુક્ત તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં ખીલુ, બીજા હાથમાં પાશ તેમજ ડાબી બાજુના એક હાથમાં નકુલ, બીજા હાથમાં અંકુશ આ પ્રમાણે ચાર હાથમાં ચાર શસ્ત્રોથી શોભાયમાન તેમજ હાથીના વાહન ઉપર આરૂઢ થયેલ આ પ્રમાણે શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ભગવાનની જમણી બાજુમાં માતંગ નામના યક્ષની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૦૭

શ્રીસુપાર્શ્વસ્યશાન્તાદેવી સુવર્ણવિર્ણગજવાહના ॥

ચતુર્ભુજા વરદાક્ષમૂત્રયુક્ત દક્ષિણકરદ્વયા ॥

શૂલાભયયુક્ત વામહસ્તદ્વયાચ ॥૪૦૮॥

અર્થ:-શાન્તાદેવી નામની યક્ષણી-વર્ણ સોના સરખો ચાર ભુજઓથી શોભાયમાન તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં વરદ (મુદ્રા) બીજા હાથમાં અક્ષમાળા તેમજ ડાબી બાજુના એક હાથમાં ત્રીશુલ, બીજા હાથમાં અભય આ પ્રમાણે ચાર હાથમાં ચાર શસ્ત્રો આપવા તેમજ હાથીના વાહનથી આરૂઢ થયેલ એવા સુપાર્શ્વનાથ ભગવાનની ડાબી બાજુમાં શાન્તાદેવી નામની યક્ષણીની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૦૮

શ્રીચન્દ્રપ્રભોઃ વિજયોયક્ષોહરિતવર્ણસ્ત્રીલોચનઃ

હંસવાહનોદ્વિ ભુજોકૃતદણિણહસ્તચક્રો

વામહસ્તધૃતમુદ્રરથ ॥૪૦૯॥

અર્થ:-વિજયનામનો યક્ષ:-લીલા વર્ણવાળો તેમજ ત્રણ નેત્રથી શોભાયમાન અને બે ભુજઓથી યુક્ત તેમજ

જમણી ભુજમાં ચક્ર અને ડાબા હાથમાં મુદ્ગર આ પ્રમાણે
બન્ને હાથમાં બે શસ્ત્રો આપવાં તેમજ વાહન હંચનું બના-
વવું આ પ્રમાણે શ્રી ચંદ્ર પ્રભુ ભગવાનની જમણી બાજુમાં
વીજયા નામના ચક્ષુની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૦૯

શ્રીચન્દ્રપ્રભોઃજ્વાલામતાન્તરેણ મૃગુટીદેવીપીતવર્ણા ॥

વિરાલારવ્યજીવવિષેષવાહની ચતુર્મુજાસ્વદગ ॥

મુદ્રર મૂષીતદક્ષિણકરદ્વયાફલકા પરશુય વામા ॥

પાણિદ્વયાચ ॥૪૧૦॥

અર્થ—ભ્રુગુટીદેવી નામની ચક્ષુણી-તેનો વર્ણ પીળો
તેમજ મુદ્ગર ચાર હાથ તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં
અડગ, બીજા હાથમાં મુદ્ગર. તેમજ ડાબી બાજુના એક
હાથમાં ફલક, બીજા હાથમાં કર્ણી આ પ્રમાણે ચારે
ભુજમાં ચાર શસ્ત્રો આપવા અને વિરાલ (બિલાડાની)
સ્વારી બનાવવી. આ પ્રમાણે ચંદ્ર પ્રભુ ભગવાનની બાજુમાં
ભ્રુગુટી દેવી નામની ચક્ષુણી બનાવવી. ૪૧૦

સુવિધૈઃચતુર્મુજામાતુર્લિંગાક્ષસૂત્રયુક્તપાણિદ્વયો ॥

નકુલકલિતવામપાણિદ્વયશ્ચ ॥૪૧૧॥

અર્થ—અજીત નામનો ચક્ષુઃ-ચાર ભુજઓથી
શોભાયમાન એક હાથમાં બીજેડ, બીજા હાથમાં અક્ષમાળા,
તેમજ ડાબી બાજુના એક હાથમાં નકુલ, બીજા હાથમાં
ભાલો આ પ્રમાણે ચારે હાથમાં ચાર શસ્ત્રોથી યુક્ત તેમજ
કાચબાના વાહન ઉપર આરૂઠ થએલ આ પ્રમાણે
સુવિધીનાથ ભગવાનની જમણી બાજુમાં અજીત નામના
ચક્ષુની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૧૧

શ્રીસુવિધેઃસુતારાદેવીગૌરવર્ણાવૃષભવાહના ॥

ચતુર્મુજાવરદાક્ષસૂત્રયુક્તદક્ષિણકરદ્વયા ॥

કલશાંકુચિત્ત્વામપાણિદ્વયાચ ॥૪૧૨॥

અર્થ—સુતારા દેવી નામની યક્ષણી-શ્વેત વર્ણુથી શોભાયમાન, ચાર ભુજવાળી તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં વરદ, બીજા હાથમાં અક્ષમાળા તેમજ ડાબી બાજુના એક હાથમાં કલશ, બીજા હાથમાં અંકુશ આ પ્રમાણે ચારે ભુજઓમાં ચાર સાધન આપવાં અને આખલાના વાહન ઉપર સ્વારી કરાવવી. આ પ્રમાણે સુવિધીનાથ ભગવાનના ડાબી બાજુ સુતારા દેવી નામની યક્ષણીની મૂર્તિ ધનાવવી. ૪૧૨

શ્રીશિતલસ્યબ્રહ્માયક્ષશ્ચ ચતુર્મુખસ્ત્રિનેત્રઃસિતવર્ણઃ ॥

પદ્માસનોઽષ્ટમુજોમાતુર્લિંગ મુદ્રરપાશકામય ॥

યુક્તદક્ષિણપાણિશ્ચતુષ્ટયો નકુલમદાંકુશાક્ષસૂત્ર ॥

યુક્તવામપાણિચતુષ્ટયશ્ચ ॥૪૧૩॥

અર્થ—બ્રહ્મા નામનો યક્ષઃ-શ્વેત વર્ણુથી શોભાયમાન, સુંદર ચાર મુખથી યુક્ત તેમજ ત્રણ નેત્રથી દેહીધ્યમાન અને આઠ ભુજઓથી અત્યંત શોભાયમાન તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં બીજેરૂ, બીજા હાથમાં મુદ્રગર, ત્રીજા હાથમાં પાશ, ચોથા હાથમાં અભય આ પ્રમાણે જમણી બાજુના ચાર હાથમાં ચાર શસ્ત્રો આપવાં તેમજ ડાબી બાજુના એક હાથમાં નકુલ, બીજા હાથમાં ગદા, ત્રીજા હાથમાં અંકુશ અને ચોથા હાથમાં અક્ષમાળા આ પ્રમાણે આઠ ભુજઓમાં આઠ સાધન અને કમળના આસન ઉપર આરૂઢ થએલ.

એવા શીતલનાથ લગવાનની જમણી બાજુમાં બ્રહ્મા નામનો
યક્ષ બનાવવો. ૪૧૩

શ્રીશિતલસ્ય અશોકદેવીનીલવર્ણપદ્માસના ॥

ચતુર્ભુજાવરદ પાશયુક્ત દક્ષિણપાણિદ્વયા ॥

ફલકાંકુશયુક્તવામપાણિદ્વયાચ ॥૪૧૪॥

અર્થ:-અશોકદેવી નામની યક્ષણી-કાળા વર્ણવાળી,
ચાર ભુજવાળી તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં વરદ,
બીજા હાથમાં પાશ તેમજ ડાબી બાજુના એક હાથમાં ફલક
બીજા હાથમાં અંકુશ આ પ્રમાણે ચાર હાથમાં ચાર શસ્ત્રો
આપવા તેમજ કમળાસન ઉપર આરૂઢ મળેલ આ પ્રમાણે
અશોકા દેવી નામની યક્ષણી શ્રી શીતલનાથવાનની
ડાબીબાજુ બનાવવી. ૪૧૪

શ્રીશ્રેયાંસસ્યમનુજોયક્ષોમતાન્તરેણેશ્વરો ॥

ધવલવર્ણસ્ત્રિલોચનવૃષભ વાહન ચતુર્ભુજો ॥

માતુલીંગગદાયુક્તદક્ષિણપાણિદ્વયશ્ચનકુલક્ષસૂત્ર

વામપાણિદ્વયશ્ચ ॥૪૧૫॥

અર્થ:-મનુજનામનો ઉર્દે ઇશ્વરનામનો યક્ષ:-વર્ણ
શ્વેત, ત્રણ નેત્ર તેમજ ચાર ભુજવાળો, તેમાં જમણી
બાજુના એક હાથમાં બીજોડ, બીજા હાથમાં ગદા તેમજ
ડાબી બાજુના એક હાથમાં નકુલ, બીજા હાથમાં અક્ષ-
માળા આ પ્રમાણે ચારે હાથમાં ચાર સાધનથી શોભા-
યમાન અને પોઠીઆના વાહનની સ્વારી કરનાર એવા
મનુજ નામના ઉર્દે ઇશ્વર નામના યક્ષની શ્રી શ્રેયાંસનાથ
લગવાનની જમણી બાજુએ મૂર્તિ બનાવવી. ૪૧૫

શ્રીશ્રેયાંસસ્ય શ્રીવત્સાદેવીમતાન્તરેણ

માનવીગૌરવર્ણાસિંહ વાહના ચતુર્મુજાવરદપાશ

યુક્તદક્ષિણકરદ્વયાકલશાયુક્ત વામપાણિદ્વયાચ ॥૪૧૬॥

અર્થ:-વત્સાદેવી ઉર્દ્ધ્વે માનવીદેવી નામની,યક્ષણી:
તેનો વર્ણુ ગોરો બનાવવો. ચાર હાથથી સુંદર શોભીત.
તેમજ જમણી બાબુના એક હાથમાં વરદ બીજા હાથમાં
પાશ તેમજ ડાબી બાબુના બન્ને હાથમાં કલશ આ
પ્રમાણે ચાર હાથમાં ચાર સાધનથી યુક્ત અને સિંહના
વાહન ઉપર આરૂઠ થએલ એવી વત્સા ઉર્દ્ધ્વે માનવીનામની
યક્ષણી શ્રી શ્રેયાંસ ભગવાનની ડાબી બાબુ બનાવવી. ૪૧૬

શ્રીવાસુપૂજ્યસ્ય સુરકુમારોયક્ષઃશ્વેતવર્ણો

હંસવાહન ચતુર્મુજો વીજ પુરકેવીણાન્વિત

દક્ષિણપાણિદ્વયો નકુલકર્ષતુર્યુક્તવામપાણિદ્વયોચ્ચ ॥૪૧૭॥

અર્થ:-સુરકુમાર નામનો યક્ષ-વર્ણુ શ્વેત ચાર બુબ-
ઓ તેમાં જમણી બાબુના એક હાથમાં બીજેરૂ, બીજા
હાથમાં વીણા અને ડાબી બાબુના એક હાથમાં નકુલ,
બીજા હાથમાં તરવાર આ પ્રમાણે ચારે હાથમાં સુંદર ચાર
શસ્ત્રોથી યુક્ત તેમજ હંસના વાહન ઉપર સ્વારી
આવી શ્રી વાસુપૂજ્ય ભગવાનની જમણી બાબુમાં રહેલ
સુરકુમાર નામના યક્ષની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૧૭

શ્રીવાસુપૂજ્યસ્યપ્રવરાદેવી મતાન્તરેણ ચંડાદેવી

શ્યામવર્ણાતુરંગવાહનાચતુર્મુજાવરદશક્તિયુક્ત

દક્ષીણકરયુગાપુષ્પગદાયુક્ત વામકરદ્વયાચ ॥૪૧૮॥

અર્થ:- પ્રવરાદેવી ઉર્દે ચંડાદેવી નામની ચક્ષણી. તેનો વણુ કાળો બનાવવો. ચાર ભુજવાળી તેમજ જમણી બાજુના એક હાથમાં વરદ, બીજા હાથમાં શક્તિ અને ડાબી બાજુના એક હાથમાં પુષ્પ, બીજા હાથમાં ગદા આ પ્રમાણે ચાર હાથમાં ચાર સાધન આપવાં તેમજ ઘોડાના વાહન ઉપર સ્વારી કરાવવી. આવી રીતે શ્રી વાસુ-પુજ્ય ભગવાનની ડાબી બાજુ પ્રવરા નામની ઉર્દે ચંડા નામની ચક્ષણીની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૧૮

શ્રીવિમલસ્યષણમુખોયક્ષ શ્વેતવર્ણશિખિવાહનો
દ્વાદશભુજફલક ચક્રવાણસ્વજ્ઞ પાશકાક્ષમુત્રયુક્ત
દક્ષિણપાણિશટ્કો નકુલચક્ર ધનુઃફલકાંકુશ
અભયયુક્ત વામપાણિ ષટ્કથ્ર ॥૪૧૯॥

અર્થ:-શણ્ણમુખ નામનો યક્ષ:-તેનો વણુ શ્વેત, અને ભુજઓ બાર બનાવવી. તેમજ જમણી તરફની છ ભુજ-ઓમાં શસ્ત્રો આપવાં. તેમાં એક હાથમાં ફલક, બીજા હાથમાં ચક્ર, ત્રીજા હાથમાં બાણ, ચોથા હાથમાં ખડ્ગ, પાંચમા હાથમાં પાશ, છઠા હાથમાં અક્ષમાળા અને ડાબી બાજુના છ હાથમાં શસ્ત્રો આપવાં. તેમાં એક હાથમાં નકુલ, બીજા હાથમાં ચક્ર, ત્રીજા હાથમાં ધનુષ્ય, ચોથા હાથમાં ફલક, પાંચમા હાથમાં અંકુશ અને છઠા હાથમાં અભય (મુદ્રા) આ પ્રમાણે બારે ભુજઓમાં બાર શસ્ત્રો આપવાં તેમજ મયુરની સ્વારી ઉપર આરૂઢ થએલ આ પ્રમાણે શણ્ણમુખ નામના યક્ષની મૂર્તિ વીમલનાથ ભગવાનની જમણી બાજુ બનાવવી. ૪૧૯

શ્રીવિમલસ્યવિજ્યાદેવી મતાન્તરેણ વિદીતાદેવી
હરિતાલવર્ણા પદ્માસના ચતુર્થુજા બાળપાશયુક્તદક્ષિણ
કરદ્વયા ધનુર્નાગયુક્ત વામપાણિદ્વયાચ ॥૪૨૦॥

અર્થ:-વીજ્યાદેવી ઉર્દે વિદીતાદેવી નામની ચક્ષણી
તેમાં તેનો વર્ણ હરતાલના જેવો બનાવવો તેમજ ચાર
બુજાઓથી શોભાયમાન તેમજ જમણી બાજુના એક
હાથમાં બાણ, બીજા હાથમાં પાશ અને ડાબી બાજુના
એક હાથમાં ધનુષ્ય, બીજા હાથમાં નાગ આ પ્રમાણે ચારે
હાથમાં ચાર શસ્ત્રોથી શોભીત તેમજ પદ્માસનવાળી
એઠેલ એવી વીજ્યાદેવી ઉર્દે વિદીતાદેવીની મૂર્તિ શ્રી વીમ-
લનાથ લગવાનની ડાબી બાજુમાં બનાવવી. ૪૨૦

શ્રીઅનંતનાથસ્યપાતાલોચક્ષ સ્ત્રિમુખોરક્તવર્ણો
મકરવાહનો ષડ્બુજો પદ્મચન્દ્ર પાશયુક્તદક્ષિણ
પાણિત્રયોનકુલફલકાક્ષસૂત્રયુક્ત વામપાણિત્રયશ્ચ ॥૪૨૧॥

અર્થ:-પાતાલ નામનો ચક્ષ:-ત્રણ મુખવાળો, લાલ
વર્ણ તેમજ છ બુજાઓથી સુશોભીત તેમાં જમણી તરફની
ત્રણ બુજાઓમાં શસ્ત્રો, તેમાં એક હાથમાં ઠમજ, બીજા
હાથમાં ખડગ અને ત્રીજા હાથમાં પાશ, તેમજ ડાબી
બાજુના ત્રણ હાથમાં શસ્ત્રો, તેમાં એક હાથમાં નકુલ, બીજા
હાથમાં ફલક, ત્રીજા હાથમાં અક્ષમાળા આ પ્રમાણે છ
હાથમાં છ આયુધોથી યુક્ત તેમજ મધરના વાહન ઉપર
આરૂઢ થયેલ આ પ્રમાણે પાતાલ નામના ચક્ષની મૂર્તિ
શ્રી અનંતનાથ લગવાનની જમણી બાજુમાં બના-
વવી. ૪૨૧

શ્રીઅનંતનાથસ્ય અંકુશાદેવી ગૌરવર્ણા પદ્માસના
ચતુર્મુજા સ્વરૂપાશયુક્ત પાણિદ્વયા ફલકાંકુશયુક્ત
વામકરદ્વયાચ ॥૪૨૨॥

અર્થ:-અંકુશાદેવી નામની ચક્ષુણી-ગૌરવર્ણવાળી
ચાર ભુજાઓથી શોભાયમાન તેમાં જમણી બાજુના એક
હાથમાં ખડગ, બીજા હાથમાં પાશ અને ડાબી બાજુના
બે હાથમાં શસ્ત્રો તેમાં એક હાથમાં ફલક, બીજા હાથમાં
અંકુશ આ પ્રમાણે ચાર હાથમાં સુંદર ચાર શસ્ત્રો આપવાં
તેમજ કમળાસન ઉપર બેસાડવી. આ પ્રમાણે અંકુશાદેવી
નામની ચક્ષુણીની મૂર્તિ શ્રી અનંતનાથ ભગવાનની
ડાબી બાજુમાં બનાવવી. ૪૨૨

શ્રીધર્મસ્યકિનરોયક્ષ સ્ત્રિમુખોરક્તવર્ણકુર્મવાહન
ષટ્મુજોવીજપુરકગદાભયયુક્તદક્ષિણપાણિત્રયો
નકુલ પદ્માક્ષમાલાયુક્ત પાણિત્રયશ્ચ ॥૪૨૩॥

અર્થ:-કિન્નર નામનો ચક્ષુ:-ત્રણ મુખવાળો લાલ
વર્ણ તેમજ સુંદર છ ભુજાથી શોભાયમાન બનાવવો. તેમાં
જમણી બાજુની ત્રણ ભુજામાં શસ્ત્રો તેમાં એક હાથમાં
બીજેર, બીજા હાથમાં ગદા અને ત્રીજા હાથમાં અભય
(મુદ્રા) તેમજ ડાબી બાજુના એક હાથમાં નકુલ, બીજા
હાથમાં કમળ અને ત્રીજા હાથમાં અક્ષમાળા આ પ્રમાણે
છએ હાથમાં છ આયુધો આપવાં તેમજ કાચબાના વાહન
ઉપર આરૂઢ થએલ એવા કિન્નર નામના ચક્ષુની મૂર્તિ
શ્રી ધર્મનાથ ભગવાનની જમણી બાજુમાં બનાવવી. ૪૨૩

શ્રીધર્મસ્ય પન્નગાદેવી મતાન્તરેણ કન્દર્પાગૌરવર્ણા
મત્સ્યવાહનાચતુર્ભુજાઉત્પલાં કુશયુક્તદક્ષિણ
પાણિદ્વયા પન્નાભયયુક્તવામ પાણિદ્વયાચ ॥૪૨૪॥

અર્થ—પન્નગાદેવી ઉર્દ્ધ્વ કંદર્પાદેવી નામની યક્ષણી—
તેનો વણુ ગૌર અને ચાર સુંદર હાથ બનાવવા. તેમજ
જમણી બાજુના એક હાથમાં કમળ, બીજા હાથમાં
અંકુશ અને ડાબી બાજુના એક હાથમાં પદ્મ અને બીજા હાથમાં
અભય (મુદ્રા) આ પ્રમાણે ચાર હાથમાં ચાર શસ્ત્રો આપવાં
તેમજ માછલાના વાહન ઉપર સ્વારી કરાવવી. આ પ્રમાણે
શ્રી ધર્મનાથ ભગવાનની ડાબી બાજુમાં પન્નગાદેવી ઉર્દ્ધ્વ
કંદર્પાદેવી નામની યક્ષણીની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૨૪

શ્રીશાન્તિનાથસ્ય ગરુડોયક્ષોવરાહ વાહનઃ
ક્રોઢવદનઃશ્યામરુચિ ચતુર્ભુજોવીજપુરક
પન્નાન્વિતદક્ષિણકરદ્વયોનકુલક્ષસૂત્રવામ
પાણિદ્વયોશ્ચ ॥૪૨૫॥

અર્થ—ગરુડ નામનો યક્ષઃ—તેનો વણુ કાળા રંગનો
તેમ મુખ ભુંડના જેવું અને ચાર ભુજાઓથી સુશોભીત
તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં બીજેડ, બીજા હાથમાં
કમળ અને ડાબી બાજુના એક હાથમાં નકુલ, બીજા
હાથમાં અક્ષમાળા આ પ્રમાણે ચારે હાથમાં સુંદર શસ્ત્રો
આપવાં તેમજ ગરુડના વાહન ઉપર સ્વારી કરાવવી.
આ પ્રમાણે શ્રી શાન્તિનાથ ભગવાનની જમણી બાજુમાં
ગરુડ નામના યક્ષની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૨૫

શ્રીશાન્તિનાથસ્ય નિર્વાણીદેવી કનકરુચિ
પદ્માસના ચતુર્ભુજા પુસ્તકોત્પલ દક્ષિણપાણિદ્વયા
કમંડલુ કમલ કલિતવામકરદ્વયા ॥૪૨૬॥

અર્થ:—નીર્વાણી દેવી નામની યક્ષણી:—સોના
સરખી કાન્તિથી શોભાયમાન, ચાર ભુજાઓથી અતી સુંદર
તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં પુસ્તક, બીજા હાથમાં
ફલ તેમજ ડાબી બાજુના એક હાથમાં કમંડલ અને
બીજા હાથમાં કમળ આ પ્રમાણે ચાર હાથમાં ચાર
વસ્તુઓ આપવી તેમજ કમળાસનથી યુક્ત એવી શ્રી
શાન્તિનાથ ભગવાનની ડાબી બાજુમાં નિર્વાણી દેવી
નામની યક્ષણીની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૨૬

શ્રીકુન્થોગંધર્વયક્ષ: શ્યામવર્ણો હંસવાહનશ્ચ
ચતુર્ભુજો વરદપાશકાન્વિત દક્ષિણપાણિદ્વયો ॥
માતુર્લિંગાં કુશાધિષ્ઠત વામકરદ્વયશ્ચ ॥૪૨૭॥

અર્થ:—ગંધર્વ નામનો યક્ષ:—તેનો રંગ શ્યામવર્ણનો
અને ચાર ભુજાઓ તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં
વરદ, બીજા હાથમાં પાશ તેમજ ડાબી બાજુના એક
હાથમાં બીજોડ બીજા હાથમાં અંકુશ આ પ્રમાણે ચાર
ભુજાઓમાં ચાર શસ્ત્રો તેમજ હંસના વાહન ઉપર આરૂઠ
થયેલ આ પ્રમાણે શ્રી કુંથુનાથ ભગવાનની જમણી
બાજુમાં ગંધર્વ નામના યક્ષની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૨૭

શ્રીકુન્થોરચ્યુતાદેવી મતાન્તરેણ બલાભિધાના
કનકરુછામયુરવાહના ચતુર્ભુજા વીજપુરક શૂલાન્વિત
દક્ષિણપાણિદ્વયા મુષ્ણિકા પદ્માન્વિત વામકરપાણિદ્વયાચ
॥૪૨૮॥

અર્થ:-અચ્યુતાદેવી ઉર્દ્ધ્વે બલાલીધાનાદેવી નામની
 ચક્ષુણી:-તેના રંગની કાન્તિ સોના સરખી બનાવવી.
 તેમજ ચાર સુંદર ભુજાઓ તેમાં જમણી બાજુના એક
 હાથમાં બીજેડ, બીજા હાથમાં ત્રીશુલ અને ડાબી બાજુના
 એક હાથમાં માળા, બીજા હાથમાં કમળ આ પ્રમાણે ચારે
 હાથમાં ચાર આયુધો આપવાં. તેમજ મથુરના વાહનની
 સ્વારીથી શોભાયમાન આવી શ્રી કુંથુનાથ ભગવાનની
 ડાબી બાજુમાં અચ્યુતાદેવી ઉર્દ્ધ્વે બલાલીધાનાદેવી નામની
 ચક્ષુણીની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૨૮

શ્રીઅરજિનસ્ય ચક્ષેન્દ્રોચક્ષઃ ષણ્મુખસ્ત્રિનેત્રઃ

શ્યામવર્ણઃ શંખવાહનોદ્વાદશ ભુજોવીજપુરકવાળ

સ્વડગમુદ્રર પાશકામયયુક્ત દક્ષિણ કર્ણટ્કો ॥

નકુલ ધનુ ફલકશૂલાં કુશાક્ષસૂત્રયુક્તવામપાણિ

ષટ્કથ ॥૪૨૯॥

અર્થ:-ચક્ષેન્દ્ર નામનો ચક્ષ-તેનો વર્ણ કાળા રંગનો,
 મુખ છ બનાવવાં, નેત્ર ત્રણ અને બાર ભુજાઓ બનાવવી.
 તેમાં જમણી બાજુના છ હાથમાં શસ્ત્રો, તેમાં એક હાથમાં
 બીજેડ, બીજા હાથમાં બાણ, ત્રીજા હાથમાં ખડ્ગ, ચોથા
 હાથમાં મુદ્ગર, પાંચમા હાથમાં પાશ અને છઠા હાથમાં
 અભય. તેમજ ડાબી બાજુના છ હાથમાં શસ્ત્રો તેમાં એક
 હાથમાં નકુલ, બીજા હાથમાં ધનુષ્ય, ત્રીજા હાથમાં ફલક,
 ચોથા હાથમાં ત્રીશુલ, પાંચમા હાથમાં અંકુશ અને છઠા
 હાથમાં અક્ષમાળા આ પ્રમાણે બારે હાથમાં બાર શસ્ત્રો

આપવાં તેમજ શંખના વાહન ઉપર સ્વારી કરાવવી. આ પ્રમાણે અરનાથ ભગવાનના જમણી બાજુમાં યક્ષેન્દ્ર નામના યક્ષની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૨૯

શ્રીઅરજીનસ્ય ધારણિદેવી નીલવર્ણા પદ્માસના
ચતુર્મુખા માતુર્લીંગોત્પલયુક્ત દક્ષિણપાણિદ્વયા
પદ્માક્ષસૂત્રાન્વિત વામપાણિદ્વયાચ ॥૪૩૦॥

અર્થ:-ધારણીદેવી નામની યક્ષણી:-તેમાં તેનો વર્ણ લીલો બનાવવો. ચાર ભુજઓવાળી તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં બીજેર, બીજા હાથમાં રૂળ અને ડાબી બાજુના એક હાથમાં કમળ, બીજા હાથમાં અક્ષ-માળા આ પ્રમાણે ચારે ભુજઓમાં ચાર સાધનથી યુક્ત અને કમળના આસનથી શોભાયમાન શ્રી અરનાથ ભગવાનની ડાબી બાજુમાં ધારણીદેવી નામની યક્ષણીની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૩૦

શ્રીમલ્હિજીનસ્ય કુબેરોયક્ષઃ ચતુર્મુખન્દ્રાયુધ
વર્ણોગજ વાહનો અષ્ટમુખોવરદ પરશુશૂલભયયુક્ત
દક્ષિણપાણિચતુષ્ટયો વીજપુરકશક્તિમુદ્રરાક્ષસૂત્ર
યુક્તવામપાણિચતુષ્ટયશ્ચ અન્યેકુવરસ્થાને કુબેરમાહુઃ ॥૪૩૧॥

અર્થ:-કુબેર નામનો યક્ષ-ઈન્દ્રના સરખા વર્ણથી શોભાયમાન તેમજ આઠ ભુજવાળા તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં વરદ, બીજા હાથમાં પરશુ, ત્રીજા હાથમાં ત્રીશુલ, ચોથા હાથમાં અલય અને ડાબી બાજુના ચાર હાથ તેમાં એક હાથમાં બીજેર, બીજા હાથમાં શક્તિ,

ત્રીજા હાથમાં મુદ્દગર અને ચોથા હાથમાં અક્ષમાળા. આ પ્રમાણે આઠ ભુજાઓમાં આઠ આયુધ આપવા. તેમજ ચાર સુંદર મુખથી યુક્ત અને હાથીના વાહનની સ્વારી ઉપર આરૂઠ થએલ આવી રીતે શ્રીમદ્દીનાથ ભગવાનની જમણી બાજુમાં રહેલ કુબેર નામના યક્ષની મૂર્તિ બનાવવી. કેટલાક વિદ્વાનોનો મત એવો છે કે કુબેર નામના યક્ષજ કુબેર છે આ પ્રમાણે કેટલાક માને છે. ૪૩૧

શ્રીમલ્લિનાથસ્ય વૈરોટયાદેવી કૃષ્ણવર્ણા પદ્માસના
ચતુર્મુજાવરદાક્ષસૂત્રયુક્તા દક્ષિણપાણિદ્વયા
વીજપુરકશક્તિયુક્તા વામપાણિદ્વયાચ ॥૪૩૨॥

અર્થ:—વૈરોટયાદેવી નામની યક્ષણી-તેનો રંગ કાળો તેમજ ચાર સુંદર હાથ બનાવવા. તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં વરદ, બીજા હાથમાં અક્ષસૂત્ર અને ડાબી બાજુના એક હાથમાં બીજોરૂ, બીજા હાથમાં શક્તિ આ પ્રમાણે ચારે હાથમાં ચાર વસ્તુઓ આપવી અને કમળના આસનથી શોભાયમાન આવી રીતે શ્રીમદ્દીનાથ ભગવાનની ડાબી બાજુમાં વૈરોટયાદેવી નામની યક્ષણીની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૩૨

શ્રીમુનિસુવૃતસ્ય વરુણોયક્ષઃ ચતુર્મુખસ્ત્રિનેત્રોઽસિત
વર્ણોઽવૃષભવાહનો જટામુગુટ મૂષીતોઽષ્ટમૂજોવીજપુરક
ગદાવાણશક્તિ યુક્તદક્ષિણ કરકમલ ચતુષ્કોનકુપદ્મધનુઃ
પુરષયુત વામપાણિચતુષ્ટયશ્ચ ॥૪૩૩॥

અર્થ:-વરૂણ નામનો યક્ષ:-તેનો વર્ણ કાળા રંગનો સુંદર ચાર મુખથી શોભાયમાન, ત્રણ નેત્રથી સુંદર અને જટાને મુગટથી દેદીપ્યમાન તેમજ જમણી બાજુના ચાર હાથમાં શસ્ત્રો તેમાં એક હાથમાં બીજોડ, બીજા હાથમાં ગદા, ત્રીજા હાથમાં બાણ અને ચોથા હાથમાં શક્તિ, ડાબી બાજુના ચાર હાથ તેમાં એક હાથમાં ચાર કમળ, બીજા હાથમાં નકુલ, ત્રીજા હાથમાં ધનુષ્ય અને ચોથા હાથમાં પરશી, આ પ્રમાણે આઠે હાથમાં આઠ આયુધ આપવા. તેમજ પોઠીઆના વાહન ઉપર બીરાજમાન થયેલ એવા શ્રી મુનિસુવ્રત ભગવાનની જમણી બાજુમાં વરૂણ નામના યક્ષની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૩૩

શ્રીમુનિસુવ્રતસ્યાચ્છ્રુતાદેવી મતાન્તરેનરદત્તાકનકરુચિ:

મદ્રાસનારુઢા ચતુર્મુજાવરદાક્ષસૂત્રયુક્તદક્ષિણમુજાદ્વયા ॥

વીજપુરક શૂલયુક્ત વામકરદ્વયાચ ॥ ૪૩૪ ॥

અર્થ:-અચ્છ્રુતાદેવી ઉદ્ધે નરદત્તાદેવી નામની યક્ષણી:-તેનો રંગ સોનાના જેવો રમણીય બનાવવો અને ચાર ભુજાઓથી શોભાયમાન તેમાં જમણી બાજુના બે હાથ તેમાં એક હાથમાં વરદ, બીજા હાથમાં અક્ષમાળા અને ડાબી બાજુના બે હાથ તેમાં એક હાથમાં બીજોડ, બીજા હાથમાં ત્રીશુલ આ પ્રમાણે ચાર ભુજાઓમાં ચાર શસ્ત્રો આપવા અને ભદ્રાસન ઉપર આરૂઢ થયેલ આવી રીતે શ્રી મુનિસુવ્રત ભગવાનની ડાબી બાજુમાં અચ્છ્રુતાદેવી ઉદ્ધે નરદત્તાદેવી નામની યક્ષણીની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૩૪

શ્રીનમીજિનસ્ય મૃકુટીયક્ષતુર્મુખસ્ત્રિનેત્રઃ સુવર્ણવર્ણા
 વૃષભવાહનોઽષ્ટ મુજોવીજપુરક શક્તિમુદ્રાભયયુક્ત
 દક્ષિણકર ચતુષ્ટયો નકુપરણુવજ્રાક્ષસૂત્રયુક્ત
 વામકર ચતુષ્ટયશ્ચ ॥૪૩૫॥

અર્થ:-ભૃકુટી નામનો યક્ષ:-તેનો રંગ સોનાની
 કાન્તિ જેવો બનાવવો અને ચાર સુંદર મુખ તેમજ ત્રણ
 નેત્રોથી યુક્ત અને આઠ ભુજઓથી શોભાયમાન તેમાં
 જમણી બાજુના ચાર હાથ તેમાં એક હાથમાં બીજેર,
 બીજા હાથમાં શક્તિ, ત્રીજા હાથમાં મુદ્રગર અને ચોથા
 હાથમાં અભય. ડાબી બાજુના ચાર હાથ તેમાં એક
 હાથમાં નકુલ, બીજા હાથમાં પરશી, ત્રીજા હાથમાં વજ્ર
 અને ચોથા હાથમાં અક્ષમાળા આ પ્રમાણે આઠ હાથમાં
 આઠ આયુધ આપવા તેમજ પોઠીઆના વાહન ઉપર સ્વારી
 કરાવવી આવી રીતે શ્રી નમીનાથ ભગવાનની જમણી
 બાજુમાં ભૃકુટી નામના યક્ષની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૩૫

શ્રીનમિજિનસ્યગાન્ધારિદેવી શ્વેતવર્ણા હંસવાહના
 ચતુષ્પજાવરદસ્વદ્ગયુક્ત દક્ષિણકરદ્વયાવીજપુરક
 કુન્તકલિતવામકરદ્વયા ચ ॥ ૪૩૬ ॥

અર્થ:-ગાંધારીદેવી નામની યક્ષણી-તેનો વર્ણ
 ઘોળા રંગનો બનાવવો. ચાર શોભાયમાન ભુજઓ બના-
 વવી તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં વરદ, બીજા હાથમાં
 ખડગ અને ડાબી બાજુના હાથ તેમાં એક હાથમાં બીજેર
 બીજા હાથમાં કુંતલ આ પ્રમાણે ચારે હાથમાં ચાર વસ્તુ-
 ઓ આપવી તેમજ હંસના વાહનની સ્વારી ઉપર આરૂઢ

થયેલ એવી શ્રી નમીનાથ ભગવાનની ડાબી બાજુમાં
ગાંધારીદેવી નામની ચક્ષુણીની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૩૬

શ્રીનેમિજિનસ્ય ગોમઘોયક્ષસ્ત્રિમુખઃ શ્યામકાન્તિ
પુરુષવાહનઃ ષડ્બુજો માતુલીંગ પરણુકાન્વિત
કરત્રત્રો નકુલશૂલશક્તિયુક્ત વામપાણિયથ ॥૪૩૭॥

અર્થ:-ગોમેધ નામનો ચક્ષુઃ—તેનો રંગ કાળો, ત્રણ
સુંદર મુખવાળો અને ત્રણ નેત્રથી શોભાયમાન તેમજ છ
ભુજાઓથી સુઠત તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં બીજેડે,
બીજા હાથમાં પરશુ, ત્રીજા હાથમાં ચક્ર અને ડાબી બાજુ-
ના ત્રણ હાથ તેમાં એક હાથમાં નકુલ, બીજા હાથમાં
ત્રીશુલ અને ત્રીજા હાથમાં શક્તિ આવી રીતે છ હાથમાં
છ શસ્ત્રો આપવાં તેમજ પુરૂષના વાહનની સ્વારી ઉપર આડે
થયેલ આ પ્રમાણે નેમીનાથ ભગવાનની જમણી બાજુમાં
ગોમેધ નામના ચક્ષુની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૩૭

શ્રીનેમીજિનસ્ય અમ્બાકનક કાન્તિસિંહવાહના ॥
ચતુર્થુજા આમ્રમ્બી પાશયુક્તદક્ષિણકરદ્વયા
પુત્રાંકુશક્તિ વામકરદ્વયા ચ ॥૪૩૮॥

અર્થ:-અંબાદેવી નામની ચક્ષુણીઃ—તેની કાન્તિ
સુવર્ણ જેવી બનાવવી તેમજ ચાર ભુજાઓથી સુંદર તેમાં
જમણી તરફના એક હાથમાં આંખાનું ફળ, બીજા હાથમાં
પાશ અને ડાબી બાજુના એક હાથમાં અંકુશ, બીજા
હાથમાં શક્તિ આ પ્રમાણે ચારે હાથમાં સુંદર ચાર વસ્તુઓ
આપવી અને સિંહના વાહન ઉપર આડે થયેલ આવી

રીતે શ્રી નેમીનાથ ભગવાનની ડાબી બાજુમાં અંબાદેવી નામની ચક્ષુણીની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૩૮

શ્રીપાર્શ્વજિનસ્યવામનોયક્ષોમતાન્તરેણ પાર્શ્વાક્ષો
ગણમુખ ઉરગફળમંડિતોશિરઃ ક્યામવર્ણાકુર્મવાહન
શ્વતુભુજોવીજપુરકોરગયુક્તદક્ષિણપાણિદ્વયોનકુલમુજંગ
યુક્તવામ પાણિયુગશ્ચ ॥૪૩૯॥

અર્થ:-વામન ઉદ્દેશ પાર્શ્વનાથ ચક્ષુ-તેનો રંગ કાળો બનાવવો અને ચાર શોભાયમાન હાથ તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં બીજેરૂ, બીજા હાથમાં સર્પ અને ડાબી બાજુના એક હાથમાં નકુલ અને બીજા હાથમાં સર્પ આ પ્રમાણે ચાર હાથમાં ચાર શસ્ત્રો તેમજ હાથીના જેવા મુખથી શોભાયમાન તેમજ સર્પની ફેણથી જેતું મસ્તક શોભાયમાન દેખાય છે અને કાચબાના વાહન ઉપર આરૂઢ થયેલ આ પ્રમાણે શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની જમણી બાજુમાં વામન ઉદ્દેશ પાર્શ્વનામના ચક્ષુની મૂર્તિ બનાવવી ૪૩૯

શ્રીપાર્શ્વજિનસ્ય પદ્માવતિદેવી કનકવર્ણા
કુર્કુટસર્પવાહના ચતુર્મુજા પદ્મપાશાન્વિત
દક્ષિણકરદ્વયાફલાંકુશાધિષ્ઠિતકરદ્વયા ચ ॥૪૪૦॥

અર્થ:-પદ્માવતી દેવી નામની ચક્ષુણી તેનો રંગ સોનાના જેવો બનાવવો અને ચાર શોભાયમાન ભુજાઓ બનાવવી તેમાં જમણી બાજુના એક હાથમાં કમળ બીજા હાથમાં પાશ અને ડાબી બાજુના એક હાથમાં બીજેરૂ, બીજા હાથમાં અંકુશ આ પ્રમાણે ચારે હાથમાં ચાર સુંદર વસ્તુઓ આપવી અને કુર્કટ નામના સર્પના સુંદર વાહન ઉપર

આફઠ કરવી આ પ્રમાણે શ્રી પાર્થનાથ ભગવાનની
ડાબી બાજુમાં પદ્માવતિ દેવી નામની ચક્ષુણીની મૂર્તિ
બનાવવી. ૪૪૦

શ્રીવીરજિનસ્ય માતંગોયક્ષઃ ક્યામવર્ણોગજવાહનો
દ્વિભુજો નકુલયુક્ત દક્ષિણભુજો વામકર ઘૃતષજપુર
કથ ॥૪૪૧॥

અર્થઃ—માતંગ નામના યક્ષઃ—તેનો રંગ કાળો
બનાવવો અને બે હાથ બનાવવા તેમાં જમણી બાજુના હાથમાં
નકુલ અને ડાબી બાજુના હાથમાં બીજેડ આ પ્રમાણે બન્ને
હાથમાં બે વસ્તુઓ આપવી તેમજ હાથીના વાહન ઉપર
આફઠ થયેલ એ પ્રમાણે શ્રી મહાવીર સ્વામી ભગવાનની
જમણી બાજુમાં માતંગ નામના યક્ષની મૂર્તિ બનાવવી. ૪૪૧

શ્રીવીરજિનસ્યસિદ્ધાવિકાદેવી હરિતવર્ણા

સિંહવાહના ચતુર્ભુજા પુસ્તકાભય યુક્તદક્ષિણ

કરદ્વયાવીજપુરક વીણાભિરામ વામકરદ્વયાચેતિ ॥૪૪૨॥

અર્થઃ—સિદ્ધાવિકા દેવી નામની ચક્ષુણીઃ—તેનો વર્ણ
લીલા રંગનો બનાવવો અને સુંદર ચાર હુબ્બો તેમાં
જમણી બાજુના એક હાથમાં પુસ્તક, બીજા હાથમાં અભય
અને ડાબી બાજુના એક હાથમાં બીજેડ, બીજા હાથમાં
સુંદર અને અત્યંત શોભાયમાન વીણા આ પ્રમાણે ચારે
હાથમાં ચાર સુંદર વસ્તુઓ આપવી અને સીંહના વાહન
ઉપર આફઠ કરવી. આવી રીતે શ્રી મહાવીર સ્વામી
ભગવાનની ડાબી બાજુમાં સીદ્ધાવિકા દેવી નામની ચક્ષુણીની
મૂર્તિ બનાવવી. ૪૪૨

ઇતી ચોવીશ તિર્થંકર યક્ષ ચક્ષુણી સંપૂર્ણ.

૧૬ વિદ્યાધર દેવીઓનું કોષક.

૧ રોહણી	૨ પ્રણતિ
૧ હાથમાં માળા ૧ હાથમાં શંખ ૨ „ બાણ ૨ „ ધનુષ્ય વર્ણવાદરી વાહન ગાયનું	૧ હાથમાં વરદ ૧ હાથમાં બિજોર ૨ „ લાલુ ૨ „ લાલુ વર્ણ ધોળો વાહન મોરનું
૩ વજ્રશંખલા	૪ વજ્રકુંશા
૧ હાથમાં વરદ ૧ હાથમાં કમળ ૨ „ શંખલા ૨ „ સાંકળ વર્ણ ધોળો વાહન કમળનું	૧ હાથમાં વરદ ૧ હાથમાં બિજોર ૨ „ વજ્ર ૨ „ અંકુશ વર્ણ પીળો વાહન હાથીનું
૫ અપ્રિતી ચક્રા	૬ પુરુષદત્તા
૧ હાથમાં ચક્ર ૧ હાથમાં ચક્ર ૨ „ ચક્ર ૨ „ ચક્ર વર્ણ વીજરી જેવો વાહન ગરડનું	૧ હાથમાં વરદ ૧ હાથમાં બિજોર ૨ „ તરવાર ૨ „ ખેટક વર્ણ પીળો વાહન ભેંસનું
૭ કાળી	૮ મહાકાળી
૧ હાથમાં માળા ૧ હાથમાં વજ્ર ૨ „ ગદા ૨ „ અભય વર્ણ કાળો વાહન કમળ	૧ હાથમાં માળા ૧ હાથમાં અભય ૨ „ વજ્ર ૨ „ ધંટા વર્ણ લીલો વાહન પુરુષ

૯ ગૌરી	૧૦ ગાંધારી
૧ હાથમાં વરદ ૧ હાથમાં માળા ૨ „ મુશળ ૨ „ કમળ વર્ણુ સોના જેવો વાહન ગોધાનું	૧ હાથમાં વરદ ૧ હાથમાં અભય ૨ „ મુશળ ૨ „ વજ્ર વર્ણુ લીલો વાહન કમળ
૧૧ સર્વાસ મહાજવાલા	૧૨ માનવી
૧ હાથમાં દરેક ૧ હાથમાં દરેક સસ્ત્રો સસ્ત્રો ૨ „ „ „ ૨ „ „ „ વર્ણુ વાદરી વાહન ભુંડનું	૧ હાથમાં વરદ ૧ હાથમાં માળા ૨ „ પાશ ૨ „ ઝાડની ડાંખરી વર્ણુ કાળો વાહન કમળ
૧૩ વૈરાટયા	૧૪ અમ્બુત્પા
૧ હાથમાં તરવાર ૧ ખેટક ૨ „ સર્પ ૨ સર્પ વર્ણુ કાળો વાહન અજગરનું	૧ હાથમાં તરવાર ૧ હાથમાં ધનુષ્ય ૨ „ જાણુર ૨ „ ખેટક વર્ણુ વીજરી જેવો વાહન ઘોડાનું
૧૫ માનશી	૧૬ મહામાનશી
૧ હાથમાં વરદ ૧ હાથમાં માળા ૨ „ વજ્ર ૨ „ વજ્ર વર્ણુ વાદરી વાહન હંશનું	૧ હાથમાં વરદ ૧ હાથમાં કુંડીક ૨ „ તરવાર ૨ „ ફલક વર્ણુ વાદરી વાહન સોહનું

જૈન દેરાસરના દ્વારપાળનું કોષક.

ઈદ્રદેવ પૂર્વદિશાના દ્વારના		ઈદ્રજય પૂર્વદિશાના દ્વારના	
૧ અંકુશ	૧ હાથમાં વજ્ર	૧ હાથમાં વજ્ર	૧ હાથમાં અંકુશ
૨ ફળ	૨ „ દંડ	૨ „ દંડ	૨ „ ફળ
સવ્ય વાહન હાથીનું		અપસવ્ય વાહન હાથીનું	
માહેન્દ્ર દક્ષિણદિશાના દ્વારના		વિજય દક્ષિણદિશાના દ્વારના	
૧ હાથમાં વજ્ર	૧ હાથમાં વજ્ર	૧ હાથમાં વજ્ર	૧ હાથમાં વજ્ર
૨ „ ફળ	૨ „ દંડ	૨ „ દંડ	૨ „ ફળ
સવ્ય વાહન હાથીનું		અપસવ્ય વાહન હાથીનું	
ધરણેન્દ્ર પશ્ચિમદિશાના દ્વારના		મદીરાપદ્મ પશ્ચિમદિશાના દ્વારના	
૧ હાથમાં વજ્ર	૧ હાથમાં અભય	૧ હાથમાં અભય	૧ હાથમાં વજ્ર
૨ „ નાગપાશ	૨ „ દંડ	૨ „ દંડ	૨ „ નાગપાશ
સવ્ય વાહન હાથીનું		અપસવ્ય વાહન હાથીનું	
સુનાભ ઉત્તર દિશાના દ્વારના		સુરદુર્ધલી ઉત્તરદિશાના દ્વારના	
૧ હાથમાં ખંસરી	૧ હાથમાં ખંસરી	૧ હાથમાં ખંસરી	૧ હાથમાં ખંસરી
૨ „ ફળ	૨ „ ફળ	૨ „ ફળ	૨ „ ફળ
સવ્ય વાહન હાથીનું		અપસવ્ય વાહન હાથીનું	

પ્રકરણ ૧૧ મું.

અથશ્રી અપરાજીત

અભિપ્રતોર્થસીધ્યર્થ પૂજિતાયસુરાસુરૈ ॥

સર્વવિઘ્ન હિદતસ્મૈ શ્રીગણાધિપતયે નમઃ ॥૪૪૩॥

અર્થ:- આરંભેલા કાર્યની સિદ્ધીને માટે દેવો અને દાનવોથી પુજાયેલા અને સર્વ પ્રકારના વિઘ્નોને છેદન કરનારા એવા સર્વ ગુણોના ભંડાર ગણપતિ દેવને નમસ્કાર કરૂ છું. તેમજ આ અપરાજીત નામનો ગ્રંથ નીવિધને પૂર્ણ થાય એવી હું ગણપતિ દેવને યાચના કરૂ છું. ૪૪૩

ચતુર્મુખ મુખાંભોજ વનહંસ વધુર્મમ ॥

માનસે રમતાં નિત્યં સર્વશ્રુત્કાં સરસ્વતીમ્ ॥૪૪૪॥

અર્થ:-ચાર વેદ રૂપી ચાર મુખવાળા, હંસની ઉપર આરૂઠ થયેલા અને મનરૂપી સરોવરમાં હંમેશાં રમવાવાળાં સર્વ સીદ્ધી આપનારાં, એવી સરસ્વતી દેવીને નમસ્કાર કરૂ છું. ૪૪૪

ગંધમાદન પર્વતનું વર્ણન

અથશ્રી મહાતપોભોગ્ય પર્વતસ્ગંધ માદને ॥

વિચિત્ર શિખરાકર્ણો ચિત્રસ્ફુશોભને ॥૪૪૫॥

ચંદ્રકાન્તિશભારમ્યે સત્વામૃત્યો વિનાશને ॥

સિદ્ધામરકન્યાકિર્ણે ક્રીડામમણિ ગ્રહે ગ્રહે ॥૪૪૬॥

હંસકારં રથાકિર્ણે ચક્રવાકોપશોભિતમ્ ॥

નીલજેમુતસંકાષાં તરુણાદિત્યસંભવમ્ ॥૪૪૭॥

અર્થ:-વિચિત્ર મણીયો જેમ શોભે તેવા સારાં સારાં શીખરોથી શોભાયમાન ગંધમાદન પર્વતનું હવે સારી રીતે વર્ણન કરવામાં આવે છે. ૪૪૫

ચંદ્રકાન્ત મણીના જેવો શોભાયમાન, શીખરોથી મૃત્યુ લોકમાં નિવાસ કરી રહ્યો હોય અને દેવલોકમાં આનંદ કરતો હોય તેવો શોભાયમાન આ પર્વત દેખાય છે. સિદ્ધ પુરૂષોની તેમજ દેવલોકોની કન્યાથી વ્યાપ્ત થયેલ છે. તેમજ તે કન્યાઓને માટે દરેક ઘેર મણીઓ શોભે છે. ૪૪૬

જેમ વિષ્ણુ પરમાત્મા સુદર્શન ચક્રથી શોભે છે તેમ આ પર્વત પણ સુદર્શન ચક્ર જેવો શોભતો હતો. તેમજ જેમ આકાશમાં કાળો મેઘ ચડીને આવ્યો હોય તેવો પણ દેખાતો હતો. સૂર્યકાન્તની મણીયો તેમજ ચંદ્રકાન્તની મણીયોથી તે સૂર્યના જેવો દેખાતો હતો. વિદુર્ય મણીયો તથા નીલમથી આ પર્વત વરસાદની જેવો શોભાયમાન હતો. ૪૪૭

ઉદ્યાકાશશિખરે રત્ન ધાતુપિશોભને ॥

અનંતગ્રહાસનોરમ્યે યથાસ્યાવહાસને ॥૪૪૮॥

મહાક્રમલતાકિર્ણે વનોપવન કાનને ॥

દિગ્યાસના સમારમ્યે સરિતાં તટોવાસીને ॥૪૪૯॥

અર્થ—જેના શિખરો આકાશ સુધી પહોંચેલા છે, જે સોનું, ચાંદી, રત્ન, તામ્ર વિગેરેથી શોભાયમાન છે. તે પર્વતના શીખરો ઉપર દેવલોક પણ પોતાના ગૃહો કરીને રહ્યા છે તે ઘણાજ આરામ અને સુખ આપનારાં છે. ૪૪૮

તેની ઉપર સારી સુંદર વેલો, સારાં સારાં વૃક્ષો
નાના ને મોટા બગીચાઓ ઘણાજ શોભાયમાન છે. તે
પર્વત દશે દીશારૂપી વચ્ચે ધારણ કરવાથી ઘણાજ શોભે
છે તેમજ તેની પાસે ઘણીજ નદીઓના તટ શોભી રહ્યા છે.

इदं चाश्रमं रम्यं पर्वतगंध मादनम् ॥

ऊर्ध्वभूमौ वसेत् देवं तंशीलाग्रशायिनम् ॥૪૬૦॥

तद्योद्भव माहानादि मथास्या बहुषाछा ॥

हुमलंकृताश्रुतार्वासुपति नागाश्च महाशिखरोर्द्ध्वा ॥૪૬૧॥

અર્થ—તે ગંધમાદન પર્વત ઉપર દેવતાઓ આનંદથી
બેસતાના સુંદર આશ્રમોમાં રહે છે. તે પર્વતના નિચાણના
ભાગમાં ભૂસોઠ રહે છે, જ્યાં દેવતાઓને મરણ થાય ત્યારે
ત્યાં કોઈવાર ફરવા આવે છે.

તે ગંધમાદન પર્વતમાંથી મોટી નદીઓ પ્રગટ થઈ છે.
તે પર્વતના શીખરોમાં અલંકારથી યુક્ત સુંદર હાથીઓ
પણ રહે છે. ૪૫૧

ताभ्यांशिल शिखरोद्भममस्था प्रस्थितांतसागरा ॥

बध्वीशौनाभिल्लपुलिंदश्चरैश्चाप्यबाणांशरां पुरवांजन्मा ॥

गंगा सरस्वति पुण्यादेवी का मधु मति तथा ॥

पारा च सिंधु कावेरी गोमति चन्द्र तारका ॥૪૬૨॥

અર્થ—તે ગંધમાદન પર્વતની મેખલા સમુદ્રના જેવી
શોભાયમાન લાગે છે. અને તે મેખલા પર્વતની શીલાઓ
તેમજ શીખરોને ઘેરીને રહેલા છે. બાણોને તેમજ ધનુષ્યને

ધારણ કરનાર ભીલ લોકો તેમની સ્ત્રીઓ સહિત તેમજ કિન્નર લોકો તે પર્વત ઉપર વસે છે. ૪૫૨

ગંગા, સરસ્વતી, પવિત્ર દેવીકા, મધુમતી, પાસ, સીંધુ, કાવેરી, ગોમતી અને ચંદ્રતારકા આવી નદીઓ તેમાં વહેન કરે છે. ૪૫૩

મજન્માભંગગંડચ્યુતમદન વિરોમોહ મત્તામાલસ્તા

હત્તે સિદ્ધાંગનાનાં કુચયુગ વિલિન્ કુંકુમાસિંગપંગમ્ ॥૪૫૪॥

અર્થ:-તે પર્વતમાં હાથીઓના ગાંડસ્થળમાંથી જે મદ્દ ઝરતો તેની તેમજ સુંદર પુષ્પોની સુંગધ કામદેવને પ્રગટ કરતી હતી, અને તે પર્વતમાં સિદ્ધ પુરુષોની સ્ત્રીઓના સ્તનમાં લગાવેલ કસ્તુરી તથા કેશરનો પણ સારામાં સારો સુગંધીદાર પવન વાતો હતો. ૪૫૪

યયં પ્રાત્યાંમુનિનાંકુશ ક્રુશ ચ પીછિ તીર સ્નાયં પાયા

દ્વૌનર્મદાતઃ કિસ્મકરકરા કાંતરહસ્તરંગમ્ ॥૪૫૫॥

દ્રષ્ટ્વા વનંવ્યાઘ્ર ગજેન્દ્ર સેવીતમ્ ગુહાંસિંહ વ્યાઘ્રરૂપૈશ્ચનૈકાકથા
હસ્તંમક્ષક સાર્ધલંગુલગંડસુકરે મહિષ મૃગણામ્ ॥૪૫૬॥

શુકકુર્કટ કુલાલ કોકીલસુરરમણીયમ ધુર્જકોશિચીશક્ષમે
વાહ્યેતે પર્વતૈ કાનને ગીર તટેત પાવનંદિવ્યુઃ મારામશોભનં ॥

અર્થ:-તે પર્વત ઉપર કુકડા, પોપટ, મેના, પારેવા વિગેરે સારા સારા શબ્દો કરી રહ્યા છે અને તેમાં દેવાંગનાઓ પણ આનંદ કરી રહેલ છે. તેની તળેટીમાં રૂષીઓ તપ કરે છે, આ પ્રમાણે પર્વતની શોભા દેખાય છે. ૪૫૫

વાઘ, સીંહની શુદ્ધાથી તેમજ નાર, વરૂ, ચીત્તો, ભુંડ જેવા ભયાનક ભક્ષણ કરનારાઓથી ભરપુર તે પર્વત પાસેનું

વન છે. આ વનમાં મોટા મોટા પાડાઓ તેમજ મૃગો પણ રહે છે. ૪૫૬

પોપટ, મેના, કોયલ અને મધુર સુંદર પક્ષીઓ શબ્દ કરીને આ વનને શોભાવે છે. આત્માને આરામ આપે તેવા સુંદર બગીચાઓ પણ આ વનમાં છે. ૪૫૭

કાશિપો અગસ્તી ચૈવ યાજ્ઞવલ્કો અથ કોશિક
ભારદ્વજો વૈશ્રમચૈવ વસીષ્ઠો નારદસ્તથા ॥૪૫૮॥
પરાશરોક્રમશ્ચય મદન્ને માર્કેંડ એવ ચ
ગૌતમ ચાર્ક મરીચ મૃગુ વૈષ્ણક શૃંગ કઃ ॥૪૫૯॥

અર્થ:-કબ્યપ, અગસ્ત, યાજ્ઞવલ્ક, વિશ્વામિત્ર, ભારદ્વાજ, વૈશ્રમ, વસીષ્ઠ અને નારદ. ૪૫૮

પરાશર, ઉકમ, અયન, જમદગ્ને, માર્કેંડ, ગૌતમ, અર્ક, મરીચી, ભૃગુ, એકલશીંગી વિગેરે મહાન રૂશીઓના આશ્રમથી તે વન ભરપુર છે. ૪૫૯

કપીલો પુલો માહેન્દ્રો પુલસ્તીપુલહક્રતુ ॥
વસુદેવ સુદુર્વાસા કનકા સોનકસ્તથા ॥૪૬૦॥
ભાર્ગવાંગબ્રહ્મપતિ અંગીરોમનુજન્મક ॥
હરિતો શૃંગ નાગેન્દ્રો દૈવન્યૌકિ શ્રુકસ્તથા ॥૪૬૧॥
પદ્મકંપાશ્વ સંપસ્થા શૃંગીગ્રીષ્મલ મેવ ચ ॥
વિશ્વામિત્રો જનકશ્ચ વ્યાસ વાલ્મીકસ્તથા ॥૪૬૨॥
મિત્રયોધર્મક શ્રૈવ પ્રચેતસ્યા વૈજયંતિ ક ॥
શાન્તિ સમુદ્રક ચૈવ એવ તૌ વૈશ્વપાવન ॥૪૬૩॥

જીવધ્વજો ચાલપશિષ્ઠ શુંસુ સ્વર્ણકમેવ ચ ॥

શ્રુક અત્રિ મકથૈવ વિવરવ્યાપ્તો બ્રહ્મતેજસા ॥૪૬૪॥

શાન્તિમવિદૂમં ચૈવ બહુધાન્યો બધુસ્તથા ॥

સર્ગર્ગિલં પટોરવાતનીલાશ્વા સત્ય મેવ ચ ॥૪૬૫॥

અર્થ:-તે વનમાં આટલા મહાન મુનીઓ રહેતા હતા તેનાં નામ:-કપીલદેવ, પુલોસા, માહેન્દ્ર, પુલસ્તી, પલહકેતુ, વસુદેવ, દુર્વાસા, કનકાશોનક. ૪૬૦

ભાર્ગવ, બ્રહ્મરૂપતિ, અંગીરા, હરિત, શ્રંગનાગેન્દ્ર, દેવરૂશી શુકદેવજી. ૪૬૧

પદ્મક નામના મુની મહા ભાગ્યમાન, શ્રંગી, ગ્રીષ્મણુ, મહાન તપસ્વી વિશ્વામિત્ર મહાન જ્ઞાની જનકરાજા, ભગવાન શાસ્ત્રકાર વ્યાસજી અને મહાનરૂશી વાલ્મીકીજી. ૪૬૨

મહાન ધર્મી મિત્રય, વરૂણના પુત્ર વૈજયંત અને શાન્ત મહાન ભાગ્યવાન સમુદ્રક અને મહાત્મા વૈશ્વંપાવન. ૪૬૩

પ્રાણી માત્રનું રક્ષણ કરનારા મહાન પરમાત્મા સદા-શીવ, બ્રહ્મતેજથી વ્યાપક શુકદેવજી, મહાન તેજવાન જયરૂશી. ૪૬૪

શાન્ત સ્વરૂપવાળા મહામતવાળા પુરૂષ બુદ્ધિમાન ક્રોમળ સ્વભાવવાળા અને શાન્ત વિચારવાળા પુરૂષો પણ તે વનમાં રહેતા હતા. ૪૬૫

મૃગારવ્યો મૃગવક્રશ્ચ શંખવર્ણશ્ચ લોમસ ॥

ચન્દ્ર ભાન વજ્રસૂચિ કિરાતચ્ચાથ સંધ્રમ ॥૪૬૬॥

અર્થ:-જે વનમાં રૂરૂમૃગો, કસ્તુરીવાળા મૃગો અને સુંદર ભીલોનો વાસો પણ ઘણો છે. ૪૬૬

સ્યાપર્ણોસ્યાગં ગચ્ચ હેમકાન્તિ દેવલસ્તથા ॥

શિશિ સ્વજન કાન્તિશ્ચ શિવાત્મા ચન્દ્રશેખર ॥૪૬૭॥

જયોવિજય માખ્યાતા સિદ્ધાર્થે અપરાજીત ॥

અષ્ટાશિની સમાખ્યાતા રુષય બ્રહ્મતેજસા ॥૪૬૮॥

અધશીર્ષો દ્વિપાદશ્ચ વર્ષાણાંશ સંખ્યથા ॥

રુષા તુષ્ઠાતુ સર્વેષુ જ્ઞાન ધ્યાન પરાયણા ॥૪૬૯॥

કેચીત્ કંદ ફલાહારા પંચગવ્યોપજિવીતા ॥

કેચીત અઘાસ સાસ્ત્રા કેચીન ક્ષેત્ર ભોજના ॥૪૭૦॥

અર્થ:-સુંદર કાન્તિવાળા અને મૃદુલ સ્વભાવવાળા દેવલેશી અને કલ્યાણમૂર્તિ જેને લલાટમાં ચંદ્ર શોભાયમાન છે એવા મહાદેવ પણ તે વનમાં રહે છે. ૪૬૭

વિજય એવા નામવાળા તેમજ શાસ્ત્રોના કાર્યમાં અને સિદ્ધીઓમાં કોઈથી પરાભવ પમાડી શકાય નહિ તેવા અઠ્યાશી હજાર રૂપીઓ રહે છે; તે મહાન પ્રતાપી રૂપી મહાત્માઓના પ્રભાવથી આ વન શોભાયમાન હતું. ૪૬૮

કેટલાક રૂપીઓ ઉંઘે માથે તપ કરતા હતા જેની સંખ્યા સો ગણી હતી તેમજ કેટલા રૂપટપુટ થઈને પરમાત્માના ધ્યાનમાં પરાયણ હતા. કેટલાક મહાન પુરૂષો પરમાત્માના સ્વરૂપની પરાકાષ્ટાને પ્રાપ્ત થએલા હતા. ૪૬૯

તેમાં કેટલાક મહાત્માઓ રૂળકુલ, કંઠમૂળનોજ આહાર કરીને રહેતા હતા. કેટલાક તો ખાધાવિનાના એકજ આસનપર બેસી રહેતા હતા અને કેટલાક તો એકજ વખત લોજન કરીને રહેતા હતા. ૪૭૦

एतेते रुषयः पृष्ट ते गंध मादने भुर्भूवः स्वः
 भूतेश्वने दीव्य अभावृते ते अनेक वर्धो सूत्रो ॥४७१॥
 चन्दनाद्रुम पादया पुंनाग भागवकुला बहुधा वृक्ष
 जातयः ॥ जातिपुष्पमंदारानीलरक्तोपलस्तरा ॥४७२॥
 कंकोललवंगानि कर्पूराद् गुमपादपा ॥
 अति वल्कल संयुक्त लतावापिश्रीयाकृति ॥४७३॥
 रक्तचंदन वृक्षश्च प्रभपात्रण पादपा ॥ अगस्त्यां बरुहा
 का बिल्व वृक्षचन्दना नागकेशरीपुंनागद्राक्षाखर्जुरदाडिमी ॥
 शालितालतमालश्च हितालानं धुपादपा ॥
 कार्णिकार द्रुमाख्यात्ता नानાપુષ્પ કલાન્વિતા ॥४७૫॥
 કર્પૂર કંકુમાદિષુ પુષ્પ પ્રકર સંકુલા ॥
 સંધુપામોદ બકુલાકુંકુમાઈવ સિંચતા ॥૪૭૬॥
 ચન્દ્રકાંત્યાકવિદ્ભૂમીકશ્ચિન્મરકનપ્રભા ॥
 પ્રવાલ કયારમ્યે સુવિસ્ફુટીક નિર્મલા ॥૪૭૭॥

અર્થ:-આ પ્રમાણે પર્વતની તળેટીના વનમાં આવા
 મહાન પુરૂષોના આશ્રમ હતા; તે વનની અંદર સોપારીના
 આડ, બકુલના, મોગરાના, આસો પાલવના, ચંદનના અને ચંપાના
 આડ આવા ઘણી જાતના આડ હતા. તેમજ સફેદ કમળ,
 લાલ કમળ, કાળા કમળ યણુ તે વનમાં હતા. ૪૭૧ થી ૪૭૨

કંકોલના વૃક્ષ, લવીંગના, કપુરના, છાદડનાં રક્તચં-
 દન, કેળના, અગથીયાના, બીલીના, તુલસીના, નાગકેશર,
 દ્રાક્ષ, ખજુરના તેમજ અત્યંત ફળવાળા લતાવૃક્ષથી સુશો-
 ભીત દેખાય છે. ૪૭૩ થી ૪૭૪

શીમળાનાં વૃક્ષ, તમાલપત્રનાં, ગોડનાં, ગરમાળાનાં
અને સુગંધદાર વૃક્ષોના સુંદર ફુલથી વ્યાપક છે. ૪૭૫

કપુરના તેમજ ઠંકુના રંગ જેવા પુષ્પોના સુગંધથી
જેનો સુગંધ ઘણોજ ફેલાયેલો છે. એવા બકુલના વૃક્ષના
પુલ બાજુ ઠંકુથી સીંચન કર્યું હોય તેવા સુંદર શોભતા
હતા. ૪૭૬

તે પર્વતના પ્રદેશોમાં સુંદર ચંદ્રમાની કાન્તિ જેવી
મણીઓ તેમજ મરકત મણીઓ અને સુંદર પ્રવાલાના જેવી
લાલ મણીઓ તેમજ લીલમ પણ હતાં આ પ્રમાણે તે વન
શોભાયમાન સમૃદ્ધીથી ભરપુર હતું. ૪૭૭

इदं भवनं महादीव्यं दशयोजन विस्तरं ॥

गवाक्ष विद्ध कोपेतं वातांजन विमन्वीतं ॥૪૭૮॥

अंतलिहे ध्वज चित्रै चामरेति विभूषितम् ॥

घंटा निविदञ्चं वामुदितोनैव संकुलम् ॥૪૭૯॥

અર્થ:-તે પર્વતની પાસે સુંદર એક મહેલનું વર્ણન
કરવામાં આવે છે. હસ યોજનના ઘેરાવામાં લાંબો પહોળો
હતો અને તે મહેલમાં બારી બારણા એવી રીતે મુકવામાં
આવ્યાં હતાં કે દરેક રૂતુમાં અનુકુળ પવન આવી શકે. ૪૭૮

જેને ધ્વજ પતાકા અને તોરણોથી શૃંગારવામાં
આવ્યું હતું. જેમાં સુંદર ચામર ઘંટા ઘડીયાળો પણ નીચમ-
સર ગોઠવવામાં આવી હતી. આવી વસ્તુથી તે શોભાય-
માન દેખાતો હતો. ૪૭૯

કિંકણિચક્રોપેતં અર્ધચન્દ્ર વિભૂષિતમ્ ॥

વિતાનિસહ સંયુક્તં યુક્તં પાદાદી શોભિતમ્ ॥૪૮૦॥

પ્રવેશ નિર્ગમા પેતમ્ નરનારિ જનાકુલમ્ ॥

મહામુરજસા ચૈવ ગીતૈશ્ચ વિવિધૈ યુતઃ ॥૪૮૧॥

અર્થ:-જે મહેલમાં સોના ચાંદીની ઘુઘરીયોના સુંદર શબ્દો થયા કરતા હતા અને અર્ધ ચન્દ્રમાની કાન્તિથી શોભાયમાન દેખાતો હતો, સોનાના કમળની શોભા પણ ઘણીજ રમણીય દેખાતી હતી. ૪૮૦

તેમાં આવવા જવાના રસ્તા પણ ઘણીજ યુક્તીથી કરવામાં આવ્યા હતા કે ક્યાંથી પુરૂષ તથા સ્ત્રીઓ અંદર આવે છે અને ક્યાંથી જાય છે તે કોઈ જાણી શકતું ન હતું. તે મહેલમાં વિવિધ પ્રકારના ગીત ગાયનો ગવાતાં હતાં. ૪૮૧

મનાહરં ગ્રહં દિવ્યં દેવતામપિ દુર્લભં

લાસ્યહાસેવિવુધારુષકંન્યાસતયોત્તરા ॥૪૮૨॥

સહિતાભન્યમાનૈશ્ચ મંગલૈ કોતુકૈ સ્નહ ॥

સ્ત્રિસંગૈશ્ચ વિવુધા પ્રક્ષણિયગ્નૈ સ્વહરૈ ॥૪૮૩॥

અર્થ:-તે મહેલમાં દરેક દેવતાઓના પણ અલગ અલગ મંદીરો બાંધવામાં આવ્યા છે. તેમાં દરેક દેવો મનુષ્યો પ્રાણી માત્ર પોત પોતાના કર્મમાં મશગુલ રહે છે, તેની અંદર સુંદર અને સ્વરૂપવાન ત્રણે ગુણથી યુક્ત દેવો તેમાં ગણપતીની પહેલી પુજા કરવામાં આવે છે. ૪૮૨ થી ૪૮૩

ગળાશ્ચ કિલકિલાયંતે પ્રચલંતિ મુહુર્મુહુઃ
 હ્રદં દિવ્યં ભૂવનં શુદ્ધ સ્ફટિક સંનિમમ્ ॥૪૮૪॥
 વજ્રવૈડુર્ય રચિત રત્ન, પ્રાકાર શોભિતમ્ ॥
 તોરણૈ દિવ્યમાણ્યપાતિ પૂર્વાપર યામ્યોત્તરમ્ ॥૪૮૫॥
 તતમધ્યે દિવ્યપર્યંકં સિંહવ્યાલૈરલકૃતમ્ ॥
 હંસતુલ્યો સમાસહ્યં શિરોદ્વારો ભયાશ્ચિતમ્ ॥૪૮૬॥

અર્થ:-તે ભુવનમાં ગણુલોકો કીલકીલ શબ્દો કરી રહ્યા છે. અને વારંવાર દેવતાઓ ચલાયમાન થાય છે. આ પ્રમાણે સુંદર ભુવન સ્ફટીકના જેવું ઉજ્જવલ દેખાતું હતું. ૪૮૪

સૂર્ય કાન્તિ જેવી જે વૈડુર્ય મણીના શુદ્ધ પ્રકાશવાળાં જેમાં તોરણો બાંધવામાં આવ્યા છે અને ચારે દીશામાં ચાર દ્વાર તે ભુવનને મુઠવામાં આવ્યા છે. ૪૮૫

તે મહેલમાં સુંદર સીંહ વાઘ વિગેરેના ચીત્રો કોરેલ હતા અને સુંદર આસન વચે પાથરેલ છે. હંસની તુલનાવાળા મહાત્માઓ તે ભુવનમાં રહે છે. ૪૮૬

તત્ર શંસુખમાસીનં વિશ્વકર્મામહોજસં ॥
 વેદવેદાંગસંભૂતં સર્વશાસ્ત્ર વિશારદમ્ ॥૪૮૭॥
 સર્વજ્ઞાન સંભૂતં સર્વજ્ઞં ચ સમાર્ણવે ॥
 ચતુર્ભુજં બ્રહ્મ તેજસં કાંચન સમ પ્રભમ્ ॥૪૮૮॥
 તત્ત્વકુંડલ શાભાઢ્યં ત્રીનેત્રંચંદ્રશેખરમ્ ॥
 અક્ષસૂત્રં કરે વામે દક્ષણે સ્યાત્ કમંડલુમ્ ॥૪૮૯॥

પુસ્તકં વામહસ્તોર્ધે દક્ષણે કર્બોચારત્ય ॥

જ્ઞાનદં મોક્ષદં ચૈવ વિશ્વરં સૃષ્ટીકારકમ્ ॥૪૯૦॥

તિષ્ઠં તતં વિનોદેન કૌતુહલ અનેકથા ॥

વિશ્વક્રત્ વિશ્વકર્મા ચતુષ્ટાસ્યાદેવવર્દકે ॥૪૯૧॥

મુર્મુવઃ સ્વઃ ભૂવાંનશ્ચ ભુવનદેવાશ્ચ વિશ્વકર્તા ॥

પુનરાચાર્યં મામક્ષ પ્રભાકેત્વ સુનંદનમ્ ॥૪૯૨॥

અર્થઃ—તે ભુવનમાં સુંદર આશન ઉપર સફેદ દુધ જેવી રેસમની આદર આછાદિત કરેલી છે. તે ઉપર દરેક વેદ અને શાસ્ત્રોને તેમજ વેદના અંગોને જાણનાર મહાન દીવ્યમૂર્તી પરમાત્મા સ્વરૂપ તે આસન ઉપર વિશ્વકર્મા બીરાજમાન થયેલ છે. ૪૮૭

સર્વ જ્ઞાનથી યુક્ત તે સભામાં મુખ્ય સર્વજ્ઞ અને આર ભુજથી યુક્ત તપેલા સોનાની સમાન બ્રહ્મતેજથી સર્વમાં નારાયણ રૂપ રહેલા છે. ૪૮૮

સોનાના કુંડલ ધારણ કરેલા છે તેથી જેની શોભા ઘણીજ સુંદર દેખાય છે અથવા શુદ્ધ સોનાના કુંડલની શોભા જેવી શોભા વાળા. ત્રીજુ નેત્ર જેને લલાટમાં છે અને ચંદ્ર રૂપી શીખર તેમને છે એવા હાથમાં અક્ષસૂત્ર જેમણે ધારણ કરેલ છે અને જમણા હાથમાં કમંડલ છે એવા. ૪૮૯

બીજા બે ઉપલા હાથ છે તેમાં જમણા હાથમાં પુસ્તક અને હાથમાં સુંદર ગજ ધારણ કરનાર, જ્ઞાનને આપનાર, મોક્ષને આપનાર, સૃષ્ટીને કરનાર એવા ઇશ્વર એટલે વિશ્વકર્મા છે. ૪૯૦

અનેક પ્રકારના કૌતુકથી યુક્ત જગતને કરવાવાળા વિશ્વકર્મા છે. અને તુષ્ટદેવ આચાર્યના પુત્ર આ પ્રમાણે સુંદર રીતે બેઠેલા છે. ૪૯૧

પાતાળલોક મનુષ્યલોક અને દેવલોકોને બનાવવા-વાળા જેની શોભાનો પાર નથી એવા આચાર્ય છે અને જેની પ્રભુતાનો પણ પાર નથી. ૪૯૨

દંડં ચ પ્રાણતો ભૂત્વા જાનુભ્યાં ધરણીધરા ॥

ભક્તિમંતો મહાતાત પૃથ્વે અપરાજીત ॥૪૯૩॥

મમ ચિત્ત વ સંષોધ્ય અજ્ઞાન જ્ઞાનતોદ્ભવા ॥

મધ્યશાસ્ત્રાણિ વામધ્યાદુવૃતે શૌરવીજકમ્ ॥૪૯૪॥

સૂક્ષ્માસૂક્ષ્મત્તરં ગ્રાહ્યં મધ્યાદુત્તર યો યથા ॥

નિશાકર ચાસ્તમન્યે ડદિતે ચ દિવાકરો ॥૪૯૫॥

સૂત્રાર્થસ્ય પ્રદોતકારં જ્ઞાનં ચોન્મીલમીલનમ્ ॥

યદ્ય યદ્ય તત્ પૃછામિ તમહં સૂત્રગણપદ્યાતેકમ્ ॥૪૯૬॥

તાનુ જ્ઞાન પ્રસાદેન તારાતીમરહરં તથા ॥

સદ્ગુરું તં નમામિ કૃપાકુરુતુ સર્વદા ॥૪૯૭॥

અર્થ:-હાથમાં દંડ ધારણ કરવાથી દરેકના પ્રાણ ધારણ કરનારા અને જાનુથી પૃથ્વી ધારણ કરનારા આવા વિશ્વકર્મા ભગવાનને અપરાજીત નામનો રાજા પુછે છે કે હે ભગવાન. ૪૯૩

મારા ચિત્તમાં રહેલું ઘણું જન્મનું જે અજ્ઞાન છે તેને જ્ઞાનરૂપી અમૃત પાઈને દૂર કરો. શાસ્ત્રમાં પણ કહેલું છે કે

જ્યારે ગુરૂ કૃપા કરે અને જ્ઞાન બતાવે ત્યારેજ અંતર આત્માનું જ્ઞાન થાય છે. તેથીજ અંતર આત્મા દેખાય છે. ૪૯૫

તે અંતર આત્મા સુક્ષ્મમાં પણ સૂક્ષ્મ છે જે રાત્રીનું અંધારૂં સૂર્યનો ઉદય થયા સીવાય નિવૃત્ત થઈ શકતું નથી તેવીજ રીતે ગુરૂકૃપા થાય તોજ અંદર રહેલું અંધારૂં દૂર થઈનેજ આત્મદર્શન થાય છે. ૪૯૫

જ્ઞાનરૂપી સૂત્રને પ્રગટ કરીને જે મારા જ્ઞાનરૂપી નેત્ર અંધ થઈ ગયા છે તેને ઉઘાડો અને હે ભગવાન જે જે હું આપને પુછું તેનો રસ્તો બતાવવા કૃપા કરશો. ૪૯૬

તે તે પ્રશ્નોને જ્ઞાનરૂપી વાક્યોએ કરીને મારા મનરૂપી ચક્ષુને ઉઘાડીને સમાધાન કરવા હે ગુરૂ મહારાજ વિશ્વકર્મા ભગવાન આ લઘુ બાળક ઉપર કૃપા કરશો. હું આપને વારંવાર નમસ્કાર કરું છું. ૪૯૭

શ્રીઅપરાજીતોવાચ—

સૃષ્ટીકોતુહલંદેવ ઉત્પત્તિભૂતયાત્રિભિઃ

બ્રહ્માંડકઃકથંપ્રોક્તં કેનાંશળ્યાપ્રમાણતઃ ॥૪૯૮॥

અર્થ:-અપરાજીત નામનો રાજા બોલ્યો-હે દેવ મને તે આશ્ચર્ય થાય છે કે, બ્રહ્માએ આ જગતને કેવી રીતે ઉત્પન્ન કર્યું હશે? અને તે બ્રહ્માંડ શું વસ્તુ હશે; બ્રહ્માંડ તેનું નામ શામાટે આપ્યું હશે? અને બ્રહ્માંડ કેવા અંશના પ્રમાણથી કહેવામાં આવ્યું હશે? તે આટલા પ્રશ્નોનું કથન કહેવા હે દેવ કૃપા કરશો. ૪૯૮

કેનમુમુક્તિસમુત્પન્નંવર્દિતંકેનહેતુના ॥

વિકાસંકેનજાતકેન ધારેષુધાર્યતા ॥૪૯૯॥

અર્થ:-આ બ્રહ્માંડની મુકતી કેવી રીતે થતી હશે ? એટલે બ્રહ્માંડનો લય કેવી રીતે થતો હશે ? તેમજ બ્રહ્માંડની વૃદ્ધિ કેવી રીતે થતી હશે ? અને બ્રહ્માંડનું પાલન કેવી રીતે થતું હશે ? હે ભગવાન તે પણ કહેવા કૃપા કરશો. ૪૯૯

આધારધરણં આકાશસ્યકથંવિમુકેચિત્ ॥

કિંચિત્ પર્વાદયોશૈલાકેન ધારેત્કુલાચલા ॥૫૦૦॥

અર્થ:-હે વિભુ ! આકાશ તેમજ પૃથ્વી કેના આધારથી રહેલું છે તેમજ ચર અચર પર્વતો વિગેરે કેના આધારથી સ્થીર રહેલ છે ? તેપણ કહેવા કૃપા કરશો. ૫૦૦

કેચિત્પ્રમાણધરત્રાસપ્તદ્વિપાવસુંરા ॥

સમુદ્રાશ્વકથંપ્રોક્તાવનોપવનકાનના ॥૫૦૧॥

અર્થ:-સાત સમુદ્રો કેવી રીતે બનાવ્યા હશે ? તેમજ સમુદ્રો પૃથ્વી ઉપર કેવી રીતે રહી શકતા હશે ? આ પૃથ્વી ઉપર નાનાં વન તેમજ મોટામોટા જંગલો કેણે બનાવ્યા હશે ? તે પણ હે વિશ્વકર્મા ભગવાન કહેવા કૃપા કરશો. ૫૦૧

દ્વીપાદ્વિપેષુક્ષેત્રાણિ પ્રમાણાનિકથંવિમુ ॥

જંબુદ્વીપશ્ચમધ્યાનુનવક્ષેત્રાકથંવિમુ ॥૫૦૨॥

અર્થ:-સાત દ્વીપ અને સાત દ્વીપના ક્ષેત્રફળનું પ્રમાણ કેવી રીતે કયું હશે ? જંબુદ્વીપ નામના દ્વીપનું કેલું ક્ષેત્રફળ હશે તે પણ બતાવશો. ૫૦૨

ઉત્તમંભરતક્ષેત્રં તત્પ્રમાણેષુકથંવિમુ ॥

સુરારતત્કથયન્તિ ભારતક્ષેત્રમુત્તમં ॥૫૦૩॥

અર્થ:-હે ભગવાન ભરતક્ષેત્ર નામ આ ભારત દેશ સર્વ દેશોમાં ઉત્તમ શામાટે માનેલ છે ? દેવતાઓ પણ ભરતક્ષેત્રને ઉત્તમ શામાટે માને છે ? ૫૦૩

ભૂગ્રામકથંચન, કિંધર્માઉતક્ષેત્રે ॥

રમ્યાદિકાસ્વકોદ્ભવાન ભરતક્ષેત્રદેશાશ્ચ

આશ્રાણાંગ્રાસંખ્યયા ॥૫૦૪॥

અર્થ:-ભારત દેશનું ક્ષેત્રકેળ કેટલું છે ? ભારત દેશમાં ધર્મો કેટલા છે ? કેટલા આશ્રમો છે ? ભારત દેશમાં કેટલા ગામો છે ? તે બધું વિસ્તારથી કહેવા કૃપા કરશો. ૫૦૪

કિંધર્માકુતદેષેષુનુભરતાક્ષેત્રમધ્યત ॥

ક્રતેત્રેતાદ્વાપરેતુચતુર્થાવાકલિયુગે ॥૫૦૫॥

અર્થ:-ચાર યુગ. સતયુગ, ત્રેતાયુગ, દ્વાપરયુગ અને ચોથો કળીયુગ આ પ્રમાણે ચાર યુગ છે તેમાં કયા યુગમાં કયો ધર્મ હશે ? ભારત દેશમાં કયો ધર્મ શ્રેષ્ઠ છે તે પણ કહેવા કૃપા કરશો. ૫૦૫

યુગાન કથં ધર્માચ યુગરુપાનદેવતા ॥

ધર્મશ્ચક્રતયુગાત્માનાં દ્વિજદેવતાચાર્યાદિકમ્ ॥૫૦૬॥

અર્થ:-ચાર યુગમાં ધર્મની વિધી કેવી રીતે કરાતી હતી ? ચાર યુગના દેવતાઓ કોણ કોણ હતા ? કયા યુગમાં કયો ધર્મ પાળવાથી પરમાત્મા પ્રસન્ન થતા હતા અને આદ્યેણ તેમજ બંડીજ જાતીના શું શું નીચમો હતા તે સર્વસ્તર કહેવા કૃપા કરશો. ૫૦૬

કિંધર્માકથંમાનાક્તિદ્વિજદેવતાલયાદિકમ્ ॥

આલયાસર્વસત્વાનાં વેષ્મહર્મ્ય પ્રસાદિકમ્ ॥૫૦૭॥

અર્થ:-કયા યુગમાં કઈ જાતી હતી ? તેના શું શું ધર્મ હતા અને ચાર યુગ તેમાં સતયુગ, દ્વાપર અને કળીયુગ ના કેટલા વર્ષ હશે તેનું માપ તેમજ દરેક પ્રાણીઓના રહેવાના સ્થાનો તેમજ ઘરો પ્રાસદો વિગેરે કયા યુગમાં કેવા હશે તે પણ હે વિશ્વકર્મા ભગવાન તે પણ મારા ઉપર કયા લાવીને કહેવા કૃપા કરશે૳. ૫૦૭

વાસ્તુકોસિહોતાત નિઘંટદેવતાદિકમ્ ॥

एकपदादिकं वास्तुः यावत् पदसहस्रकम् ॥५०८॥

અર્થ:-વાસ્તુની ઉત્પત્તિ કહો, તેના દેવતા, એક પદથી લઈને હજાર પર્યંત તેનું વર્ણન કરી બતાવો તેમજ વાસ્તુ તે શું વસ્તુ છે તે કહો. ૫૦૮

ममेपिर्मवंशश्च पूर्वरेखाषट्संख्यादिकम् ॥

वज्रत्रिशुलांगुलं हस्तसुत्रादिपद्मकम् ॥५०९॥

અર્થ:-મમ, ઉપમર્મ, વંશ, ચહેલાં છ સંખ્યા, વાસ્તુને વૃ તે શું. ત્રિશુલ લાંગુલ હાથમાં અક્ષમાળા, કમળ વિગેરે કેવી રીતે બનાવવા અને તે કેવડા કરવા વિગેરે આપ કથન કરવા કૃપા કરશે૳. ૫૦૯

बलिकर्माविधिवक्षे वास्तुपदनिवासिनम् ॥

विद्यास्थानिसर्वाणि प्रासाद भुवनादिकम् ॥५१०॥

અર્થ:-વાસ્તુમાં બલીદાન શેનું. આપવું, વાસ્તુનું પદસ્થાન કેવું કરવું અને તે કઈ દિશામાં કરવું. ઘરની કઈ દિશામાં વિદ્યાસ્થાન કરવું તથા ઘરનું કઈ દીશામાં મુખ રાખવું. પ્રાસાદીક કેવા બનાવવા વિગેરેનું વર્ણન કહો. ૫૧૦

હસ્તલક્ષણમાનંચ દેવતાપાદસંભવં ॥

માનોન્માનં પ્રમાણંચ સર્વકર્મસ્યકારણમ્ ॥૫૧૧॥

અર્થ:-એક હાથના માપના વાસ્તુનું લક્ષણ તેમજ તેની ઉપર કયા દેવની સ્થાપના કરવી, તે દેવનું કેવું સ્થાપન કરવું અને તે દેવનું માપ ઉપમાપ કેમ કરવું. તે દેવની કેવી રીતે પુજા કરવી વિગેરે કહેવા કૃપા કરશે. ૫૧૧
જ્ઞાનિયાસૂત્રધારેણ વરુણકૈતરુમેવચ ॥

ભૂપરીક્ષાશલ્યોધારં કિલિકારોપણાદિકમ્ ॥૫૧૨॥

અર્થ:-વરુણદેવની મૂર્તિને હાથમાં અક્ષમાળા તેમજ ખીજા આયુધવાળી કેવી બનાવવી તે તેમજ પૃથ્વીની પરીક્ષા કેવી રીતે કરવી. શલ્યની પરીક્ષા, ઘર વીગેરે બનાવવામાં ખીલી કેવી રીતે રાપવી, કેવડી બનાવવી અને ક્યારે રાપવી વીગેરે સમજાવવા કૃપા કરશે. ૫૧૨

વર્ણગંધાશ્વવાયુશ્ચ વિપુલ્લવા ભૂમીલક્ષણમ્ ॥

દ્વીપવેતિપ્રાચ્યશ્રુધોદિશિસ્યાં સાધનાદિકા ॥૫૧૩॥

અર્થ:-પૃથ્વીનો વર્ણ જોવો, પૃથ્વીની ગંધ જોવી, પૃથ્વીની દીશા જોવી, પૃથ્વીના ખુણા જોવા, પૃથ્વીના દેવતા જોવા, દિશાના દેવતા જોવા વિગેરે વીગેરે. હે ભગવાન બતાવવા કૃપા કરશે. ૫૧૩

પ્રસ્તારંક્રમસૂત્રંચ રાજધાનિપચનાદિકમ્ ॥

પુરગ્રામંનગરં નગરંવિદ્યાસ્વટકુટંચસ્વેર્વટં ॥

ગ્રહપ્રાકારપરિષાંપ્રતોલ્યામાર્ગનો પુરવેશ્મનિ

સમાજાલગજાશ્વમે ॥૪૧૪॥

અર્થ:-જ્યાં રાજ્યધાની બનાવવી હોય ત્યાં પહેલાં તે જગ્યા જોવી, કઈ જગ્યાએ રાજધાની બનાવવી વિગેરે જોઈને તે ગામ જોવું. તેની દીશા જોવી, તે ગામની પ્રજાની પરીક્ષા કરવી, રાજા જોવો, રાજ્ય કારભારી જોવો અને રાજધાની કયા રસ્તાપર બનાવવી છે તે જોવું. તેમાં કઈ જગ્યાએ રાજ્યની કચેરી બેસે તે જગ્યા વિગેરે કેવી રીતે જોવું તે બતાવવા કૃપા કરશે. ૫૧૪

પ્રાસાદિપ્રતિમાલીંગં જગતિપીઠમંદપાન્ ॥

પ્રાસાદવિવિધાકાર વૈરાજાકુલસંભવા ॥૫૧૫॥

અર્થ:-પ્રાસાદ કેવી રીતે બનાવવા. મૂર્તી કેવી રીતે બનાવવી, જગતી તે શું છે અને કેવી રીતે બનાવવી વિવિધ પ્રકારના શાસ્ત્ર વિધિથી જે મકાનો, મંદીરો, પ્રતિમાઓ બનાવે છે તેના વંશની વૃદ્ધી થાય છે અને જે મનુષ્ય શાસ્ત્રની વીધીથી ઉલટું બનાવે છે તે મનુષ્યના વંશનું નીકંદન જાય છે અને બનાવનાર નર્કમાં જાય છે. ૫૧૫

સૂત્રપાતવિધિરૂપાતો લક્ષણં આશ્રમાદિકમ્ ॥

યોતિષકેવલજ્ઞાનં લક્ષણં સ્ત્રી પુરુષાદિકમ્ ॥૫૧૬॥

અર્થ:-સુત્ર વિગેરેની શુદ્ધવિધિ તેમજ આશ્રમ વિગેરેનું વર્ણન તથા સ્ત્રી પુરુષ વિગેરેનું સારામાં સારું જ્ઞાન જાણનાર કારીગરોનેજ નીમવા તે કેવી રીતે જાણવા તે પણ કહ્યો. ૫૧૬

અષ્ટૌજાતિક્રમછંદદે શાનંરૂપસૂત્રકમ્ ॥

રેસ્વાશ્ચ વિવિધાસૂત્ર પ્રાસાદશિખીરોત્તમા ॥૫૧૭॥

અર્થ:-આઠ પ્રકારના પ્રસાદના ભેદ છે તેનાં પ્રસાદની રેખા તેમજ પ્રસાદની ઉંચાઈ પહોળાઈ અને શીખરોનું વર્ણન કહ્યું. ૫૧૭

ઘંટાકલશદ્વિજાનાં પ્રમાણં દ્રષ્ટીકોતનાવાં ॥

પ્રતિષ્ઠાસુ સમારૂયાતા ઉમાદોતુદ્વિજાતિકા ॥૫૧૮॥

અર્થ:-ઘંટા, કલશ, ગ્રહદ્વાર, દેવતા, દ્રષ્ટી, પદસ્થાન, દીશા, અને પ્રાસાદના આઠ ભેદ છે તે કેવી રીતે સમજીને કરવા તે પણ કહેવા કૃપા કરશેજી. ૫૧૮

પ્રાસાદગ્રહદ્વારં ચ દેવતાનાં અનુક્રમં ॥

દ્વારદ્રષ્ટીપદસ્થાનં દિગ્વારકથં ચ ન ॥૫૧૯॥

અર્થ:-પ્રાસાદનું માપ, ઘરનું માપ, ઘરના ખારણાનું, ઘરના દેવતા તેમજ દ્વારની દ્રષ્ટી કેની તરફ રાખવી, ઘરનું પદસ્થાન, કઈ દિશામાં ઘર બનાવવું કયા વારને દીવસે કેવું નક્ષત્ર, કેવો યોગ અને કેવો ચંદ્ર વિગેરે હોવા જોઈએ તેપણુ કહ્યું. ૫૧૯

શાલંભાજીપ્રતિચારિ લસ્યાતાંતાંવોદિકમ્ ॥

ભૂષણાનિ વિચિત્રાણિ દેવાસુરમાનુષ્યાદીકમ્ ॥૫૨૦॥

અર્થ:-કયા દેવને કયું આયુધ કરવું, દેવોને કેવી રીતે નૃત્યથી યુક્ત બનાવવા, કયા દેવને કેવું આભુષણ જોઈએ, કયા દેવને કેવું આસન જોઈએ તેમજ મનુષ્યો અને અસુરોને કેવાં આસન, આયુધ, આભુષણ છત્ર, ચામર, વાજાંત્રો, અલંકાર, રત્નો, માણુક, મણીઓ વીગેરે કેવી રીતે ધારણ કરાવવા વિગેરે હે ભગવાન તેપણુ કહેવા કૃપા કરશેજી. ૫૨૦

एतत् सर्वप्रासादेन कथयामि परमेश्वर ॥

भक्तस्थातअहं सदादेव प्रसादकुदुमे प्रभो ॥५२१॥

અર્થ:-હે વિશ્વકર્મા ભગવાન આપ આ સર્વે પ્રશ્નોનો ઉત્તર આપવા કૃપાવંત થશો. કારણકે હું આપનો ભક્ત છું માટે મારા ઉપર પ્રસન્ન થાઓ. ૫૨૧

અપરાજિત રાજ્યે વિશ્વકર્માને જે પ્રશ્નો પુછેલા છે તેનો વિસ્તાર સહિત જવાબ અમારા તરફથી હવે પછી પ્રગટ થતા બૃહદ્ શિલ્પશાસ્ત્રના ત્રીજા ભાગમાં આપવામાં આવશે. તેમાં જે જે બીજી શંકાઓ હશે તેનું પણ સમાધાન કરવામાં આવશે માટે ત્રીજા ભાગના ગ્રાહક થવા માટે જલદી નામ નોંધાવો. પાછળથી પછી નહિ મળી શકે.

